

18.10.21
(עמוד 1)

הקורס הזה מאוד נועץ ודיברנו על כל המובא שפה
הכי קרוב שנהיה איכותי וקרוב מחשבות של בני אדם,
אנחנו נבחר אל ההשלכה של הידע. הן נעניי המידה מסוימת
אזורים יפלו. אנו לא מה שאחר יאשר ענני מה
שאנו אדם אנו, כמות אנחנו לא יכולים לקרוא מחשבות
אולי בהתחל אנחנו יודעים לטון מחשבות של אנשים
אחרים על סמך האינטרויטציה שאנחנו נעניי.
אנחנו יודעים שמשאלנו מקבלים מסר, המסר הזה מכל.
מיני גורמים (מאגר אחר, מארגן, מפנסיה - סלויסיה וכו')
אל אנחנו מקבלים את המסר הזה ואנחנו מזהירים את
הנעניי היזו אינשהו ואנחנו פועלים לפי העיבוד הזה,
אפי העיבוד הזה נקראו וזכאו העפסה שלנו (של מה שראו
זנו, של מה שאנחנו קוראים, מה שאנחנו רטנים ושלמעים
וט...), ואפי זה אנחנו יודעים איך אנחנו נעניי טיב עם
אנשים נעניי העיבוד עמה שאנחנו מזהירים עליהם.
אכן אם אנחנו מסקלים להעביר אינטרויטציה בצורה מסוימת
מכונה מאגר אפסר אפסר מה אדם מסויים (אזי עם
גאו העטנה האדם) יעשה. זה פני מאוד מאוד חזק
בהעפולנו העולם שלנו מול אנשים אחרים.
במספר הזה נעניי יעביר לנו את המישורים שבהם אנחנו
נעלים להשמתם פני שאנחנו נצל יוגר טוב והנחל מול
העולם שלנו העי העולם של אנשים אחרים.
עמדנו סיפה העולם הזה בקורס פסיכולוגיה חברתית -
קונציה חברתית זה השילוב של הקונציה (קונציה) (קונציה)
בקורמים שלהם די מוזכרים בקורמים החברתיים ומה אנחנו
אשים עם האינטרויטציה החברתית הזאת, איך אנחנו
נעניי עפי האינטרויטציה החברתית וזם איך אנשים
אחרים נעניי לפי הנעניי החברתיים שנים להם. חזק
הנעניי החברתיים האלו זה ההנחיה של הצול, זה
אחר אנחנו. אל אנחנו אחרים את אולי הדבר רק לשם
אנחנו מזהירים על גורמים שלהם המספר (הקורמים)

החברים. בקנה הצה אנונו נרחים קצב אג הויתוריים /
הויתורים של אורה אינפורמציה

האמידה מרחוק יש מסמכים שניתן כגב לאורק ל
השנים נמסבירים דברים שנדרה הכנה להניסיון אחר
עיש אנו הציה אינם, טומר, אלו דברים קצב יום
מורכבים מהה שאנונו מכירים מחבוא ומחברת
ישנו ספר שאפשר לקמ מהספריה (השם נמצא בסלסום)
וציק אקראי השם חומר לשאר ההרצאות, החומר בו
קל יקריאה, הגע יגר ממורק והוא כגוב האנגלית
יש (וכמו מובה, כאשר מחסירים 4 אנלה שיעורים
יורה יש מהציון הסופי.

חשוב להכין אג מה נקאור בהולק השעורים
אל נושא פסיכולוגיה קוגניטיבית, זה נושא מורכב ומרובק,
הקורס הזה זה הבסיס של קוגניציה והגמוס הזה
מפנה כל הזמן, מעצרה ומשגלה בהרבה מאוד מימדים
אם הפסיכולוגיה הקלינית (מה שכאור אלו היה הכלל), לים
הגמוס הללו מרוויחים מהקורסה האקדמית בין הגמוסים
המבחן הסופי יהיה סה"כ 40 שאלות מעק סס בחירה,
המבחן אמריקאי.

אם מה צה הגמול (צה שנקרא פסלמיה קומניטי)

קודם כל מצד שולל ממה אזהריקה של "פסיכולוגיה".
הבסיס של הקורס הצה צה גאולוגי ציבור האינפורמציה, ציבור
מידע (אינפורמציה).

אינפורמציה = צה צה צה שחורה אי-ווצואג. התקדמה הפאג

הפכה אהוג ההכה יגה מצטיג טון (היו צמיג אונטיג)
הקורס של קומניציה, צה אומר שכדי לקבל התלטה לשהי
(להגנההג מסוימה) הן אם צה התלטה מפורש הוצמה
האדם והן אם צה התלטה שנטה אולטומטיג ואין כד

הכה ככה אני צריכה אינפורמציה, צביק (עניג שמודיעים
אין ווצואג). (עניג שמצליג) אין ווצואג (שמה נקרא ציסאינפורמציה)

הם ציבולמיההגו קח התלטה אבליהם יבאו התלטה לשהי לא

היה מוצמג מטיגן שהאינפורמציה היא לא אינפורמציה ובאמה
היו ציסאינפורמציה אב אינפורמציה שמשלה אהגו (אונטיג)
אומרים לנו מה שהם רוצים שאנחנו נצל, לפעמים צה כון
ולפעמים צה בטל לא נכון והם סומכים א צה שאנחנו (טעה)

צמאוי מחיורה

עניג לנו כל מיני אינפורמציה. כמה מהאינפורמציה הפאג
היא אינפורמציה נכונה? אנחנו לא נצל, אבל הפסקים בינונו

שצה 99.9% מהאולוסיה לא סומכים א צה
צ'למטל, ציסאינפורמציה שהיא מצלה אי-ווצואג וצה לא מביא

צדק מוסל שלא בסיס צה נטל לקבל התלטה (הצדק בטל).

אם איך אנחנו מצדיקם אה תעניג

א. קלטי = קלטי צה אינפורמטיקלטי!! והוא מיליג המפורג. אה קלטי הצה
אנחנו צריכים לקלטי. הקלטי באו צדק החוששים. אנחנו קלטיים אה

אה גיומי שהוא קלטי וצה אומר שאנחנו צדיגן לא גופסים/מפושים,
הקירוי הצה צביק אהינפס אהג מלכה ציבור האינפורמציה, אנחנו
צדיכיים אצבור אה השלה של חוששה (אם צהר ממה אהל השטיעה

הקלטי לא יכנס אבל הוא כן ימצא בסביבה, רק הוא לא ייהיה
מסטיק צבור (כי לקלטי) בלי קלטי אין כלום (אם לא חוששים אין
גמישה, אם אין גיומי שטיעה אין גמישה, אם אין מישה

אין גמישה גמישה... (אם פייג המל ציבולמיההגו אה צה

דברים כו-למנו, ואנחנו עם אנכי מלפני משיבה, עם אנכי כמו
גיאותי של מצור של קשר

היום משגשג המשאית האלה
למה לעזור את זה. לא אומר
אומר שלא שמענו לחסד אולי כצורה
בערך השיון של ארץ ג' מיליון של אומן 6 ט"ס כזה

אב אנחנו יודעים שיש לנו את הקט, יש לנו את החישה, יש לנו
את הגפסה, הגרסה גלויה בתוקר הקשה אותך יש לנו קבול
החלטה

ומה אנחנו בצבא מחלטים?

איך לצדיה, מה יהיה העבודה שלנו.

אז איך אני אקום לעשור? מה אני אמורה לעשות, מה אני
אמורה להקדיש כשיש לי את האינפורמציה קבולת אדם וקולט
אדם, גפסי אורה, השקצ'י את הקשה הדחש ואסשו יש
וי נגונים לעובדים ומה אני עושה עם זה?

אני פועל עם זה, פועל לפי זה
האם יכלו להיות שלפני זה האופן מחושב מנוש קאו לעש
למה?

כן. חוסר אחריות או לא לדעת זו גם גורם לחן
כשמישהו לא מאים אלה ישאני אומר זה לא אומר שהוא חן
קלס או לא גרס או לא הבין, הוא פשוט התליט לא להקדיש לים
ישם אנשים שמישהו מדבר אישם הם כאילו לא שמעו שום דבר
ומחשיבים לעבר עם השיחה שלהם כאילו אין אל-אחד שמנסים
מישהו, כאילו התלשו שהם מחפלים את השיחה הזו וכל השנה
מה צקיד אזה צעמץ מהם את אולם ההרצאה. אלו אנשים
שכאמור לא קודטים? וא! האנשים האלו שומעים ל דבר את
הם מחלטים לא להקשיב. וא זה יאמר האמירה החלולית:
"אין עם מי לדבר" זה מגפס (ורא)

יש אנשים כאלו שיתלבו ויתלבו ויבנקו "כאלו אתך לבטל מהם
עם מה שלאמני עם כבד ואז יאני אתמור הבגיה ואחמיה יוק שלם
עם מה שרפם אמרו לי, וזה מאגרה.
זה קורה עם עם סטודנטים הרבה

ואנחנו חוזרים אליהם ומשתמשים בניסיון שהיה לנו כדי להגשים
הצורה טובה יותר חקשים, טובה לחיבה.

אמצעי שאנחנו נשארו במשך הקורס הזה:

אמה כ"ז קשה יותר מה שקאמר והאצין אמה שקאמר בו צמנית

מה הביק. אותנו עושים כושר אנחנו אומרים זקע, רצע, קע...?
כי אנחנו בוצים אורצו צמן. 2 הצדדים מחפשים את אלו הצדד
(זמ הצד שמצדד וזמ הצד שצד). הצד שצד (נניח סטודנטים)
מחפש רצו. כתב והצד שמצדד (נניח נירמן חרבה) מחפש רצו
המשיבה, ואכן זה מעקש וצד קשה לשיט הצדדים.
הצד ה' אותנו סטודנטים מורלים ומיומנים במידה מסוימת על אשור
ואנחנו את הצדדים היום חשבים, אמה מרכיבים ומחוגים. אשור
את מה שאנחנו חושבים. זה יהיה חזונו למחציר את כל הצדדים
שנרמנו אתר ושלא תשמנו וכדי צדו צדו, זה שצה יסו יודו על
הצד לא אומרו שלחש לא ספק. וכשנפיל זה יהיה יתר טוב הקצו
הצה, וצה קטנו וצדו איך לחזו.

מה פלטים כצנו משהו וקראנו אלו (פאטים, 3 אפלו 4 גיקו ושיפנו את זה ושלנו. למישהו אתר אקראו הוא מצא מלוט אלויל)

אילו מקור על המון או המשאית של מה שצדדים אילו מקור
על צדדים כמו אלויל כצה. יש כאן הצדדים של קשה
יש את המושג הזה שנקרא "קחמים מידי אצין" ← צד אומר
שאי קובא את מוח המעט, איני כצה את המעט הזה
ואני חרי יוצר. מה הסג של המעט ואכן אני עומד האדה,
אני משלימה אצמי את הנעים וצה אומר שאני החלטה
שאי לא צדינה אקראו את שצה המעט כי אני יוצר
מה צד אומר וקאטיבי איני פוסת על צד, ושמח סמנה א הטאוו
האחרת כיון שאני השלטה את המעט אבד ואו קובא אלו על
סוף.

קומאני: ישנה מסקה שלכא מורה הסדה אלו ושלננו חאים את
המסקה אותנו קובאים אתם כחזו אלו העיחוס למחזור באילוג
מכיון שלננו לחיוב את החייה ואנחנו משלימים את צד קוקטיביה.

מה עם הנורמל שלדברנו אליו המבואר?

אנחנו מגיחים להציה מסדית ומנסים למצוא פתרון ולא נקצו הפתרון. אנוני יושבים, חושבים, משקלים ככה או כזו הקשה שינוי אנו להציה הפאג' ואז מקצים לפתרון. למחרת. פשוט נלקח אנו נרית קטנה זיה הראש שאנונו מצאנו פתרון להציה.

בקום הנדסה אנוש נסביר יותר את גופא הפרצבר. הגופא הזו שאנונו פותחים את הפרצבר ולא מהנים זמה נעמנו אתה הלא, או למה אנונו פותחים אתן במקום דוג (זה יכל לקרוג עם עזר דברים).

מתי הדימיון הנפק למצוא אתה הזו לאו באמת? כשכן אדם בטוח שחוא אפר איצלהי חוויה והוא לאו היצק, זה מושג שנקטו: רצב' או. רצב' או = זה טוער אנחנו (מצאים המצב מסויים ואלמנו יכלים זיהביתו להיניו שם כהר, שחוונו את זה כהר אתה זה לאו קרה באמת. הפציה עם רצב' או ועם כל החוויות האלו שהיו האלו היו או לאו היו ואנונו חושבים שבהם היו, למה נשנה שטאלד מאוד קשה לחקור אתה כיוון שקוריים מידי פעם (לאו הפכה) אצל יחסי מעט אנשים ואין שיטות מחקר ארבים, להבין ולחקור את הדברים האלו.

נבחר על הדיכ לשם הדילת הפסיכולוגיה הקונטיבי-אנציה
הפסיכולוגיה האופן שלי.

איפה התחיל עם הפסיכולוגיה?

בבוסטון, בהרווארד, בפרייז, בפסיכומטריה, פסיכואנליזה, פסיכולוגיה
דינמית, פסיכ-דינמיקה. זה 2 קצוות של הדישור הפלוג
בתוך המוח וההתנהגות.

היום אנחנו מגיחים לקצוות האלה כקצה החשיבה והקונטיבי
וקצה הקליני ואנחנו כמה שלמים שלהיום יש שילוב מאוד
רציני וממש גחום אחד הקיץ זהבנה כמה חשוב התחום
השני.

מה הפך היתר אצל הבהווירצם?

קצם ש נאק אמרה לפני הפסיכ-דינמיקה, לפני הניאורגיה הפסיכולוגיה
זה הבהווירצם אפילו אנחנו הושפענו מגישות פילוסופיות לפני
הפסיכואנליזה הפילוסופיה (הפילוסופיה) אצל אחד יוצר שמי שלומד
הפילוסופיה ישר נעם אבליג פסיכולוגיה.
הפילוסופיה זה ימין גישת משכה אצל גחום, אצל נשאים מסוימים
התחילי הקישה פילוסופיה שנקראת: אפיסטמולוגיה.
הגישה היא ניסו אהבין מה זה יצא (אנשים ממש ישבו בתחום
אזיבה אצל מה הפירוש של יצא, יתר עם השאלה הזאת "מה יצא"
היו קם אגדה חוקים שרצו אהבין איך אנחנו מבחינים בין
יצא לבין דעות, לומר יש יוצר שפה יש את ויש דעות
ש כל אחד ואחד (באור זה משהו שונה אצל אחד ואחד יוצר
זה משהו קבוע, משהו מקביל).

הקיום הראשון של נורמן שגיה בבר איין, דבר ראשון להתחבר
שאל ומה הצביע אצל נורמן זה "אתה מראה אג הניסא לוק?"
ונורמן אמר "ט" אצל התחבר אמר "גיכית אי למה אגה חשבה
להוא לא כל באוויר". באגו רוצ נורמן הבין להוא לא נורצא
בתקום התכן ושאין או לשם מושך כ הוא רואה אג הניסא א
התחבר. אגה השאלה הנשאלת היא איך אגה יוצר שמה שאגה
רואה זה התחבר? נורמן אמר להוא סומך אצל זה שכשהוא
צביק לוצא מהחבר הוא יתפל אג הצל, הוא ינס כפנים
ואל אור הוא לא נאקצ כפנים אצל אג-ג זה מה להוא
אגה התחבר אמרה, והוא אור הוסיג שאם הוא ירצה אגה

אל הניסיון שליבו הוא יקום וישב עליו והוא לא יוכל
האוויר כפי אשר עליו, והגמולה או עשרה אריתון כלל.
ש הניזיאו הוא יוצא לו צדק ושלום ונחתון עליו אלא
הם היה הכושר, ואלו היתה של הילוספיה.

מה זה ידע ומה זה דעה של משהו או השלמה של
מישהו אב על זה דבריו אב, יתר מאשי אפילו מהשאלה
של הניסיון הכל המוצר זה שלטו או השאלה "איך אנתו
משגשגים הידע שיש לנו איך אנתו צברים את הידע
הזה?". לפני קושינו של איך אנתו צברים את הידע
הזה כבר אמרו טעם של המידע שלכם וישל שלכם
הפסיכולוגיה. אצמור ידע זה אמירה, אב פרו בכר היה
אינשהו קונקטן אל נושאים של פסיכולוגיה אבל מבתי
צבירה הידע הזה מאסטמולוקיה הוא תוארה הכושר
של איך הידע הזה שאנתו צברים (יבא אצלנו בחו
ופה זה כבר אמר על חשיבה, כי מאב אצלנו בחו
אין יתר נטן מאוסן אצלנו בחו הוא עם תיאוריהו

7 תיאוריה הוגק Copy Theory - אפי תרסה רטו כפי אצמור

אב הידע אני צריכה אצמור. אי-אפשר אצמור אב אנה
לא יטל אצמור מה שהיה קודם, ואיך האדם אב אב
אפי אוגק. לומר כל דבר שאני מאב הטעם הכאשר
אב אגק ראשון ואם משנה תונה כי קוד משלו בסביבה
אב זה כבר אגק לני אט... כל דבר אצמור שמשנה
המסדר של מה שאני רואה (זה מתקד בכוח אב) *
אפי. השמירה), ש זה אנתן של קירוי (מן צבירה קירוי *
אני "מבנה" בחו שלי ל דבר אצמור שקורה). שא אומר
הניסיון שלי שמאוסן לי בחו אנתו למיחוס אלו כאלו
זה אגקים של המציאות שאני אצמור (זה לא שיש פקס
אנציונים דמוי אבול אחרי הדמוי מינה יד אב אחרי אצמור
אחר טוב זה יצר כל של אגקים... אב בכר למנוג הקיאה
הוא). משוב אני אבין כרע אב האיסטמולוקיה, הם אמכאים
א התיאוריה הו' למאמר של דבר שאני רואה אני
מבנה אב וכן אני צבירה ל מיני אגקים ואב האצמור

אני אראה מעטו שפואימגאים אצוג דפה אב אני אצבור
כב יפה כגיאוריה, אבל האם האוג אנתו יבוליס לבוב
אצוג של כל דבר ודבר ובמיוחד אב דחה אגו דדבר

וש רק שינוי קטן?
החית שלעו עקומי הוא בלגי מוצגל ואלסן אנתו נוכל אולי
אבל כפי אכבר משהו יכל עהיה שאנתו צייכים אצבור א
כל העצמים האלו של כל חוויה ושינוי חוויה קטן כפי אכבר
מה קרה בעבר. אנתו מלמדים אינפורמציה יתרה יותר
גיאוטיג מה שהיה לוקח יזנו אצבור א סיפורה שלמה
של אצוגים של כל מיני חוויות שולוי שונים אדמה ואלוי רק
שונים בקצו אחר מהשני צ'אלא גיאוטיג פרקטיג מוס
מה שאנתו חווים כמי אבם מהחית הכברה
אנתו יודעים שיש זנוי קיצורי דבר, אנתו אכבר עבריים אמתים
ונוריז אנסק חלק דבול מאוד א א הכבצ הראשון האון מהאצוגים
האלה לעתים מגי שלם אא ראוניס אאח' אהמקצ' אסט
פדבה יוגר קצם אמצומצם ולס אנתו יכלים עהג'הס הרבה
יגש מהר אברים של אכבון יש דברים שאנתו אנסים אכבר
אב לוקח צמן ואפילו יכל אקרה אצ דיום המחר אלמלים
צה יהיה בקצה השון וצה יכל אהוג קם אכבון של אפני
הרבה צמק אסיטם, הגיאוריה ווא פרקטיג אדמה אדמה
אב פפטיכוליקיה של החשיבה של היום אבל צ'ג מן צמה
זאנתו אינפורמציה צה מה ארמו זנו ראוניס אולוקים מהחית
גיאוטיג האצוג דלא.

2) גשה שניה שבה באקבור האבסולווקים צה: סקפטיסם - Skepticism
זהו סקפטי צה אהוג ספקני כצה: "מה פגאום צה לא יכל אהוג".
סקפטיסם אמרה פנימה פיסוסופי כפי אהגן אב היצג שאנתו
משמשים בו אב אנתו מכמים בכל אב העולם שלע?
אומר, נגיז שאנתו מקבלים אב גיאוריה האצוג, כל חוויה
וב שינוי של החוויה מאתן מוח אצוג של החשיבה.
באים הסקפטיס ואומרים "קצ מי אחר אק ישל אצג שלמה
צימא במציאוג הוא נכנ? אולי טעיה אצמא לא נכנ?" וצה
הא גיאוריה, צה חשיבה האב.

כאמור, אתה זה שבאמת באהבה זה נשפך ויכול להיות ש
שפע, היום יש אזה המון אסמטציון איננו זהו שאנחנו
אזים: אנחנו נחזיק דברים היום שאנחנו יכולים אפילו אתם
נצורה לא נכונה; כמורה, אנחנו מאחסנים אזורים אך
הפואל אנחנו צרכים אלו- אך הקטע של הקפטיסמס או
היה כ"כ רחוק מהמציאות אבל הפן אמרו "אם זה מה
שאני מצלח להכין זה אמיתי אז: הסדר אבל איך אני
יציג? אולי אציג?". איך אנחנו יכולים בכלל אפילו את
התמונה שלנו של ה החוויה שלנו בעולם שלנו על הסיס
ההנחה שאנחנו מצלחים את הכל נכון? אולי הכל או נכון
ואם האזקים נוצרים? הריח החשובה זה כן ינו להיות
אז אפשה, ואם זה כבר אז לא המציאות המינימום
מן יציג מנטלי של חוויה זה יכול להיות רק יציג מנטלי
כי אתה לא יכול אהקיד את זה נכון או לא נכון, ואם
האזקים הם לא ממשית כי אם זה או אלה החוויה ממש
שאם חווה אז זה יציג. היום אנחנו יוצרים שיש לנו יציג
מנטלי.

אקראי סוף הסמטר אנחנו נראה ש"יציג מנטלי של בעיה
הוא הבסיס לפתרון הבעיה. אם אנחנו לא מ"יציג את
הבעיה נצורה נלנה כמות אנחנו יוצרים או נצליח אפילו
אם הבעיה
מה זה יציג מנטלי של בעיה? זה איך אנחנו חואים
אם הבעיה, זה איך אנחנו מחוים מה שטולים איתנו בעליה

* השיאור הבא נדבר על 3 זימור אצנו אקפטיס בקישה
הקפטיסמס.

31.10.18

(שיעור 2)

שיעור מסקפטיסטים - אומרה "האם אנתנו יכולים לדגור אג העולם בעצמנו?"

מבין שאולי כש העולמים הם כפבים.

הסקפטיסטים הביאו אג השאלה הפאג המבון שחזיון שפה נכון, אם יש לנו עולמים הרי כה "צבג שחוא יכאו האמיני (יש המבואר ויש עולמים). אג אנתנו נשארים עם המסקפה שפאגק יכאו מ"צבג אולי האמג אג מה שאנתנו רואים וכן יכאו עתיד שפאג אנתנו סומכים על העולק אנתנו רואים אג המבואר המבואר המבואר לא נכונה. עומתו הסקפטיסטים קיבאו אג האמיני העולק (copy Theory) יש לנו פה "צבג של המבואר" כה אומה שפה לא המבואר אלא כ המבואר כה קרה יש לנו רק עולק/צבגים ואג כיום הסקפטיסטים ואומרים "קצ, קצ, קצ, כה יפה וכה נחמד וכה אומה" כה נשמע טוב אבל מה עם הצבגים שלק לא היה אמג? מי אומה שמה שצבגים כה הדיוק? "ותיום אנתנו יולדים שאנתנו רואים צבר ומפנשים אג המבואר מסויימג והוא נכנס לנו לראש אבל כסופו של צבר אמר שאנתנו לא צבגים אג האומה כה יכאו עקמג; אמג אומה עולק לא אגו המבואר וכן. כה רעבונג שלק וכל מה שפאג אנתנו שלכשו ולכאו הפ יפה כה, פומה אמג לא יוצג שום צבר ממה שקורה בעולם כ אין זק שום צבר במטה שפה מה שפאג היה וכה מה שאומרים. הסקפטיסטים יודעים

השאלה הפאג האם יכאו עתיד שפאג העולמים כפבים?

המקובל הראשונה שניסו אצנו על השאלה הפאג והאור אג הנקודה הפאג הם היו **הקניעה המבואר - האלה של הפאג**: הם אמרו "אין י"צבג מנטלי". כמה הקניעה המבואר ופוסלה אג על השאלה הפאג של הפאג מין ה"צבג לבין המבואר כה לקניעה המבואר אומה "אין צבר כה "צבג מנטלי".

מה אג אומה אין י"צבג מנטלי?
 אנתנו מבינים / יולדים / מפרשים באינטקציה ישירה עם אה"קלים המבואר שלנו, אין כה שום צבר שיטע אה"ק אג כה אומה "צבג מנטלי, פומה כה האמג.
 פומה, כה מה שראוי כה האמג דאמינה - אין י"צבג שיטע

המחשבה שלם שאולי העסק הוא לא מוציא כ הוא ייצוג מנטלי -
לאין דבר ככה שאין ייצוג מנטלי, העסק הזה בדיוק המוציא
כ האינטרקציה שלנו זה לא איזה ייצוג, האינטרקציה שלנו
זה עם דברים אמיתיים. המלאכה המעשה הלכ על הדק
הקצה והיא לפסול אתה את הטענה של הסקטיסטים.
אם אין ייצוג מנטלי זה אומר של מה שאנחנו עושים זה
אינטרקציה עם המוציא, ולומר אין דבר ככה ייצוג כזה אין
שום עיוג מוציא.

מה המציה של הקינה הזאת?
אנחנו יוצאים למחוויה של החיים אנחנו טועים כל מיני דברים.
יש כיון נקודה שאנחנו לא בדיוק יוצאים איך אפשר.
הרי אנחנו יוצאים עם היום שהטעויה האלו מכוונות
שים איזה בער בין האמת הפנימית והמצע שאנו לאין דבר ככה
אזה אומר המעשה אין טעויה אבל האמת הוא למחשבות
אומר שיש טעויה, אם יש טעויה איך זה יכול להיות עם
אזה האינטרקציה עם האמת
הקצה המוציא לא בדיוק אונה על הטענה של הסקטיסטים
אזה זו קינה אנפונה שמנסה זענה.

2) **האידיאליזם - קבוצה שנקראה אידיאליסטים:** הקישה אידיאליזם הלכה

ואנה משהו דומה גשורה בשורה האלה אבל עם קיצוני -
לכך השנים הם עונים סקטיסטים ואומרים לאין דבר ככה
מוציא יש רק ייצוג מנטלי הקישה היא סוגה לתלסין אזה
קשה המוציא (הקישה ה-1) ואומרים שאין דבר ככה בלב מוציא
אלא רק ייצוג מנטלי. אם יש רק ייצוג אזה אין בער בין מוציא
דפיוש כ יש רק ייצוג ואין מוציא... אזה קשה היא
אזה קשה המוציא (הקישה ה-2) אומרים אזה אזה הדרה ה-2
אזיא שלם אזה הקצה הקיצוני של השאלה

לשיו האו והצמח היקור על האידיאליסטים ואז קישה שלבאמת קישה
היקור כ מי שלבא ואומר זק לאין מוציא אזה אזה אמש,
עקל אזה לשיו יקשה? אזה ויטה שהוא האידיאליזם עולם אזה בלב.

העקרונות המיקוריים של גישת האידיאליזם אומנוי מקימים אתה ה-3
שכמו גיאוריה הפסיכולוגיה של, הגאומטריה הכארה הפיזיולוגיה היא
משפחה את התישה הקיצונית 3 גישת הפרגמטיזם - הפרמטיזם המעשי.

זה מהמילה פרקטי - משהו שאפשר ליישם. וזה
הפרמטיזם אומר שיש מן סוג של אמנות מאחורי התישה של
עוגק (= Copy Theory), כלומר זה לא בדיוק מה שהם אומרים
אבל יש מן האמת מאחורי התישה הכארה

אבל היא טוענת למציאות ואידיאליזם הם שני (סיווג) להבדיל
מציאות שהן קיצונית מכיוון שהן אף את אף אדם: אף שיש
אמנות אקספוזיטור אף שיש רק יצוג אקספוזיטור - בזמנו, ואולי אומר
שה אף כן מציאות אף רק יצוג? ואולי יש מקרים שהם
מציאותיים ויש מקרים אפי עוגק/אפי אינשה יצוג. זהה לאלה
זקנה ה-2 התישה האלה?

התישה הכארה את המציאות חמה שאנחנו יוצרים היומיומי
כנראה אינשהו מצב ואני מקדמה כאמנות, וכך שהיא שחלק מהמצב
יגפם כמו שהיא אופס שהיא שחלק מהמצב לא גפם כמו שאנחנו
מקדמים וטועים אבל זה לא אומר של החוויה הכארה פשוטה
מכיוון שהם וכזה אף שהם אמנותיים

אנחנו יוצרים שלפאנים זה מן שילוב של 2 הדבריומי שמישהו
אומר זק משהו באינשהו שיחה ואגה מגיבה איתו... א מה
אגה מגיבה איתו? א כל מה שהוא אמר? העשומה יהיו לא,
בדל"כ לא - זה יכול שהיה ככה ויכול שהיה ככה... כלומר זו
אפיסה של מציאות שמשולה במציאות האפנימה אטאליזם ולכן

אנחנו מקנים את עצמנו לפאנים...
אם הפרמטיזם העצם אומרים לא שהיה קיצוניים ולעיתים הכל
אף כלום, שאם אלה כיון 2 התישה יחוד. התישה הכארה יגה
ממנה יא 2 התישה הקיצונית (המציאות) (האידיאליזם) ומשלה
א 2 המצבים ואומר שיכול שהיה זק וגם (גם מורה/בא) מקרה
יכול שהיה חלקים שחם נטנים שאנחנו גופסים אולם מציאות והם
צדקים וכול זהו חלקים שבהם אנחנו גופסים אף המציאות אבל
אנחנו גופסים את הדברים האלה אף סמק אינשה עוגק אינשה יצוג מנטלי
שאוילי טועה הם מסבירים את זה אפי הפאר ניון העוגק זמין
המציאות, פאם הפאר הוא קצול ופאם הפאר הוא מאוד קטן אבל

זה חיי היחיד. עכשיו פרקטיציה זכו הפך זהו הישגה למחנה יצור
הקטניות והקטניות אמרה? מחזורי שזה נגן מקום אלהים
שאנחנו קוסיים או גביסה וגביסה אנחנו יוצרים שזה פרוש, אפיוש
חד משמעית הוא יוצא של עיבוד אינפורמציה, למחרת זה
היווה ועיבוד זה אנחנו יוצרים חד משמעית שהעבודה יטע
צבא נטו ויטע לצבא לא נטו - היט צלוי באיק אנחנו
נאים את העובדות, באיק אנחנו נאים את הנסיבות.
ועכשיו הפרקטיציה יוצא נסיבות של קוגניציה - הם מכנים
בשיחה של האומה געומה העיוג שיטת אבוא מייצוג מנטלי.
איפה אנחנו נאים את זה. היט טוב?

הפעולה העליונה הפתוח בעיגול יבוא זהו שאנחנו שומעים
הערה ונראה לנו שאנחנו יוצרים מה געומה אבל אנחנו
מקדים להפגור את העציה וזה לא מחוסר אינפורמציה אלא
זה מייצוג מנטלי זה נטו של העציה אנו שאנחנו נלעו
אל ייצוג מסויים והייצוג הזה לא נגן לנו עמל כפי זה
פתוח. אם אנחנו רק נשנה את הייצוג טיפה פתוח הם תהיה
ונמצא פתוח העציה הפתוח הוא יוצא של תפיסה העציה,
פירוש העציה.

פה עמנו אבד על החלק הפילוסופי

כמה נאים על קוגניציה:

אנחנו נבדל על הקוגניציה של שנים קודם, לא של היום.
חשוב לזכור שניכר את אחד הפסיכולוגים האמריקאים לקראו
ז'ורז' הובניץ האוס - Ebbinghaus.
הוא היה אחד מהראשונים והמפורסמים שצטעה אבד על
זמירה אבירה. מה זה אמירה? מה זה זכירה?
היו דומים על זה שהפילוסופים שאילו אנחנו צוברים
אינפורמציה אזה מה שניסו זהבין. אם הובניץ האוס הוא
כמה ממעבר הפילוסופי, הוא כמד פסיכולוג שחקר את
האמירה ביחד עם הזכירה. חמה היחד, האצרה? כי חייב
זהו שאתה צריך זמיר שלמחרת.

דברים וכוונות מסר (ענין כאילו) אחוז שלנו.
אם הביע האוס אנו יודע הנושא, איפה נמצא איפורמציה אנו
יבטלים אצבע נצטרך לזמן מסוים/זמן (עין)
ואמר הביע האוס אני רוצה זמן זאנשים איפורמציה
דמיון והוא צה לשהגתיו עם הסימול של מילים (הוא
פשוט זקת מילים) ויועשים הנבדקים דומים אג המילים
ואחרי זמן מסוים (אחרי עם' נסיון) הם נבדקים כמה
המילים שהם זמרו הם טובים.

האם שאי שיטה (כנה?) הגשמה היא לא.
ולמה השיטה הפוא לא (כנה?) השיטה לא (כנה) מכיון שאם
אני נעזר רשימה של מילים (מילים פשוטות) ז-ז אנשים,

הקדם המיווג שליו: זהם בחלק החיים חלק מהאנשים.
יצברו מילים אלו: חלקן יצברו מילים אחרים וגר טוב ולמה?
הקדם המשמעות של המילים (משמעות - meaningfulness).

למה, הא הביע האוס והוא אחר או יבטל להיות מצד נכחתי
אובייקטיבי של כמה אנו יבטלים דמיון נצטרך לזמן מסוים
אם אלו הנבדקים טובים מילים בצורה כפוא ואלו טובים
אם אלו מילים בחוק אחר או טובים מילים אחרים בכל
אזי סוג עין זמנו אג הרשימה? כי הרשימה הצב
זא אובייקטיבי מכיון שהיא (זעה המשמעות של המילים
זאג אדם. און אק שליטה על צה, אם הן אדם יבטל זשוק
ולצבר שאר המילה לכה" (משל) בצורה שונה משל
היקי סימול שליון זק שליטה עליו.

הוא המציא אג מה שקראו nonsense syllable -

ההתרה שלטו/ההתרה זאן הקיון.
הוא אק מילים שהן ציור של אולגיה שליון זמן משמעות
והוא היא שיען הכוונ של משהו זיכור אינשהי משמעות
אבל זכורה אין צה משמעות, צה לא מילה כחיו רכה

אז כוקר או כמה אולי.
מה שהוא צעה צה שהוא הוריד (ובהצחה) אג המשמעות
מהמילים שהוא השרשם בחוקרים ולכן לא אחזיקו (הקד
זמצעה הוא שונה מחוק המשמעות, משמעות ס זכום.
אז אנו מקבלים גיאורטיה בקינה או מבחן על המים

מחירי שאי-אפשרי לצבור אותן & הכסים חוויה, ניסיון וצביון קורב.

זמני:

זמני

זמני

יש לא מילה קלאסית
כמו משמעות שמקנה

הכי ניסיון וחוויה
תצטרף לשני אני
יכולה זיכרון משמעות
זמילה שיכולה זכאי
עם ציוד האליג הפה

המבואר שלהינד האוס מצא:

אחרי שעה של חזרה של השימוש של מילים/ההכרה עצמי
משמעות הוא מצא שכלמחננו אג השימוש אחרי שעה
לצד מהמילים (שכמו) הם צביון וצד.

קורב פ אני צא יוצר מה היה כשעה הצאג. אנתנו. עכשיו
מבטרים נשטגית (שיטוג מחקר) מה אני יוצר א מה שהיה בין זמין?

הוא צה יטל זשננה? התשובה היא כהול.
אם ין אדם אחר טכאומה בין זמין אפ הוא לא ישכח וצו דאמא
קיבונת מוצרה, יכז צהיג שזמשהוד היה הפרצה והוא צמז בעל
משהו אחר... הכל יכול צהיג.

אם נקודת אומג שאני צא האומג יוצר מה היה בין זמין, לא כלם
אכרו אג אומג חוויה אף בעל. האומג היו בשקט וישבו שעה
ולמדו... צה צא משהו שהוא מצוות.

יוד 8 שצוג אח"כ (לומה אחרי 9 שצוג) שמו רק אוד 14.
לומר, העצה הראשונה שמו 15-8 שצוג מאז והאזהרה (צה פי
8 מה שהיה בהתחלה) וצה אומר שהשיכחה קורת ממש א
ההתחלה כ רק אוד 14 שמו צה אומר ששכחו הסוס של
צבר 74% שמו מהמילים אחרי 9 שצוג.
אבל 15 שמו השעה הראשונה.

ומה אנתנו מהניקיון משה?

עובדה מאוד חשובה - שאם אהיה שיכחה, רח השיכחה אהיה
ממש בהתחלה אחרי החזרה.

יטל צהיג שצא היינו מקוצים זמשהודים טאלה אם היינו מקורים
אג מה שקרה בין זמין. לומר, אחרי החזרה/אחרי השעה הראש
מה כעצם קרה במהלך השעה הראשונה? צה לא משהו שאנתנו

יורצים כי זה לא מדויק. יפסל לתינוק סיבוג אחריהם ואחריהם
אחרים אבל קרוב אורזיו שהפער הוא גם יהיה קרוב, גם אם
זה לא בקיור. לפניהם המוצע אנתוני יורצים להשיבמה קורב.

אם מה זה אומר זני?

זה אומר זני שגמק השעה הפגה פני. להחזיק את הדברים
בכפון (בכך) זמנו או מה שאמרנו בשנה א' בהבוא
זמניו. וזה מה שנקראו **שינוי**. כלומר, חזרה על האקספוננציה,
ואם היו עשים את זה קרוב אורזיו שלא היו שוכחים. 25%

מה אנתוני עזר לא יורצים כאן?
תיזר שאנתוני שינוי וחזרו ואולי קרבו גם חלק מהמחירים האלו
האינפלציה קרה אסוציאטיבי. לא בטוח גם אם אחרי שינוי
אכברנו ונצד ששכחנו רק 25% מהמחירים, האם עכשיו המשק
8 ישאר נספוג אנתוני (שכח את השאר) שאנתוני לא
ישכח רק 14%?

בקיבור, יש פה המון דברים שלא יורצים לזן. אגבי הכפון
המתקרים של הביניץ האוס.
שם הנקודות האלה שבזיני הגיחוסו אליהם יוגר מאותה
המתקרים אחרים שלא היו שלו.
מה הייתה הפעולה היקדוזה ביותר אבל הביניץ האוס?
שהוא עשה את כל החוקר הזה עם נבדק אחד, ונבדק
הפגה זה הוא עצמו.

אם מה אנתוני יורצים מה מתקר של הביניץ האוס?

שם רמז של שיטת מתקר. מתקרו מתקרו לא היו פה,
היה רק נבדק אחד וזה היה הוא עצמו.
אם מה כן נכח? נראה הטענה שלנו שבמשק השעה הפגה
כל נבדק עבר משתו אחר וזה לא יפסל לתינוק כי רק הוא
היה נבדק בלבד.
ואם הרבה יוגר טיקוחו וטענה אחר חסן מחינה שיטת
מתקרה
אחרי שנים (אפילו עשרה שנים) שגלו המשק של מתקרים

אם מילום ואגור מילום וכן הלאה...
שהבינך האום די צדק...
זה לא אומר שעשוי אפשה זעשו...
זא נענין לזה מייכה הנעם הנים ואופן אל...
הוא כן תצוה להראו ודברים שאונתו ירעים...
עם היום... עשה קיימים

מה זא אומר זנו המתקנים של הבינך האום (חול מה שבינו קובע)

הבינך האום ירע: זה קיד זנו כמה מילום וצופים אחרים...
מסויים, זקם אם הוא היה מה אמו צדק...
זנו שום רמז על מה קורה העלוק הזה של הלמידה...
כאומר, אנו יקראו נעמה של מילום ואנו זוכה א, י, ו-2...
אל מה זמדת מהחנית החשיכה לא יבוע. המורה ישלח יסא...
הכנה זנו על העלוק של הלמידה, והעלוק של השיכה זמה...
לכמו כך וכך אמו ככה וכו' זה משהו שלכו ירעו זה קיד...
זנו אב אנתו זא יטעם לעשר זמה היצוא יצאו...
כמו שהם יצאו זקם אם היה רק נבדק אמה...
אלו אונדיקציו ושיטה ולחייב ממוסס על מילום ולעל כפירה של...
נשימה זו שיטה שלמה אלנו מאס הבינך האום ולעל אפילו...
היום הזה יש שימוש בשיטה הנכונה של השימוש...

**עכשו נבחר שום על זישוג מסוימות, אבל פה אנתו נאמר
נענוש דפסיכולוגיה (זישוג שאנתו מכירים בפסיכולוגיה).**

מכיון שהבינך האום לא הצליח (אפילו לא ניסה) כזו לא היה לו
גיאוניה לאחר המחקרים שלו זא אנתו שום דבר על העלוק של
החשיכה ושל הלמידה.

אבל היגה קביצה שלא היה אפשה זהם בעל להבינך האום
זא היה שום דבר מאחורי העלוק, ולחייב לו האיר זנו שום דבר
על העלוק...
מי הם היו?

האם שהיו מאונינים זהבוק והנאצו שהם יטעם לראו אמה
זא הנאצו של משהו חזק קופסה ושמורה פה שאולי היה לו
היה והבינך האום לא האיר על זה.
אב הקביצה הנכונה זא חנין אמה שישו העלוק, אמה העלוק, איך

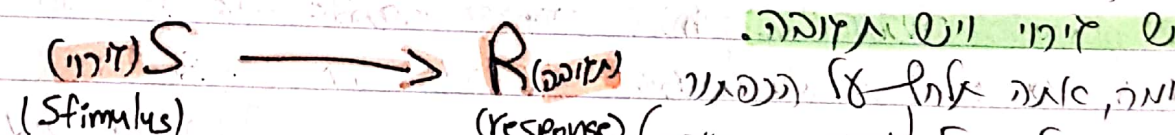

ההווירוסים

מה עובד... וקראו לדבר ההווירוסים
אבא של ההווירוס היה **גיימס ווטסון**.
הוא היה אחד מאבות המדע המודרני ואחד מהמייסדים של המדע המולקולרי.
הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.
הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.
הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.
הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.

הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.
הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.
הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.
הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.
הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.
הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.

המבנה של החומר החי

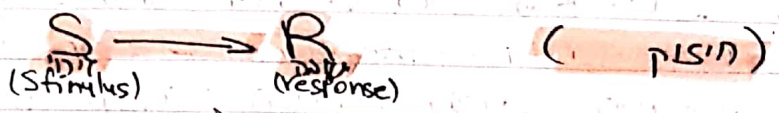
הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.
הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.
הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.

המבנה של החומר החי

הוא היה חוקר המבנה של החומר החי. הוא היה חוקר המבנה של החומר החי.

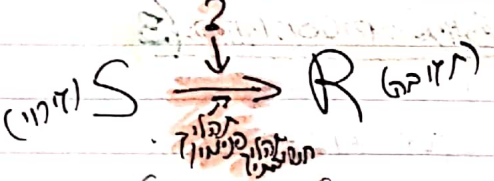

העכבר יחמץ. אני לא אצליק את האור אם אצליק את האור. אצליק את האור אם אצליק את האור. אצליק את האור אם אצליק את האור. אצליק את האור אם אצליק את האור.

מבחינה הבהווירוסים הלי חיסוק אין אמירה (אצל) אנשים אנחנו יוצים שפה לא (כון). החוצה יהיה יצירותי ← תקובה. בפנים אין פה חשיבה זה לא מעניין. הבהווירוסים הרדיקלים אמרו "אין דבר כזה לא גתליכים פנימיים, זה לא מעניין", הם אמרו שכל עוד הם לא יטלים חמקור את זה זה לא שיקי.

יש 3 סוגים של בהווירוסים:

1) בהווירוסים מגדולותי - הם הטונה שלו הוא כמו מן שיטה, מן שיטה

המגדולותים הם לא כזו קיצונים, הם מכירים מושג הזה של חשיבה / גרעלה בקצול הם מאמינים שישנו כזה מושג.

המגדולותים אמרו בסדר נכון שיש כאלו זמנים ושנקרא להם גרעלה, קורה משהו אולי מוח בין זיהוי לגובה. אבל הם אמרו שכל אפשר יחסי חוקי המדע חמקור, את זה (מראה על האדל) לא כיום) ואז הם יצאו כללים את החלק הגרעלי המתקד מקצלי.

כאמר, אמרו מגדולותים? כן הם מגדולותים, המגדולותיה, השיטה. והם אמרו עם אם יש גרעלה וזם אם יש השפעה של הגרעלה אמנו זאלם זה נמקור את זה. לא כאלו מקורה, אי- אפשר זהים זהה, אי- אפשר חמקור את זה. * חלק מזה הינה בעיה של שיטת שלם הון ערם כדי חמקור זהלכים מוחים.

הם לא משמשים בגרעלה, הם לא משמשים בספיקטוביג, הם לא משמשים בשום מן שחוא סמוי. כדי להסביר התנהגות אולי זה לא אומר שהם לא מכירים שאלו. (לפני קצול ולכן השאלה הם) יש משהו בתהליך הזה. הון יצירותי וגובה (S → R).

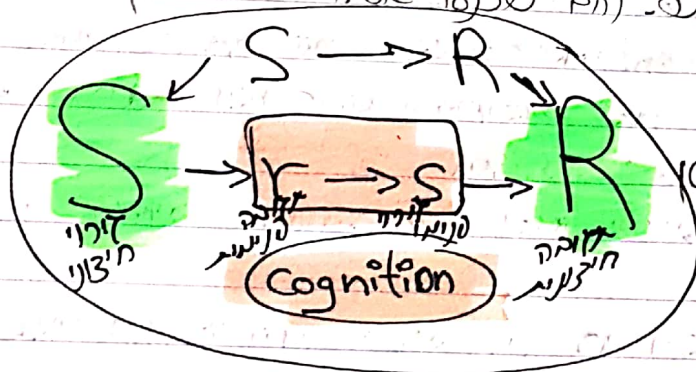

2) בהווויסטים (דיקאלום) - הם היו קיצוניים.

הם אומרים שיכול להיות שחוויה אצל ניסיון אישי המשנה יעיל
 זהנפיע על התנהגות. הם אומרים שיש זי כאב כואב פיזיולוגי אצל יעיל זהו
 זמשל אצל יעיל זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו
 שאני אקח כדור (פז) זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו
 פחות אצל יעיל זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו
 חזרה מסוים שפירוט זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו
 הרדיקלים קודמים מאלו ואלו מעטן אצל יעיל זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו
 כזה מעטן. הם אומרים שיש מעטן אצל יעיל זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו

3) בהווויסטים גיוונים (Mediational) :

הנשנה היא הוויסטים בהווויסטים. הם אומרים שיש מעטן אצל יעיל זהו
 הם גיוונים מעטן אצל יעיל זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו
 על הפרק של הוויסטים אחרת המעטן פיזיולוגי
 ואפילו זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו
 אצל יעיל זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו
 והקורה והתנהגות יעיל. הם שכתבו אפילו אצל יעיל זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו

הנחיה (כאה בקו)

S קדור מביא ל-R
 קטן שמביא ל-S קטן
 שמביא ל-R קטן
 קטן מביא ל-R קטן
 אחרת (הנה) והקורה

זה הפירוט שאנחנו מנסים אלו אחרים.
 באים הגיוונים אומרים שאם יש קטן זריק אחרת הקורה
 קטן מביא ל-S קטן שאפשר משם זהה ל-R קטן
 המעטן כאן הוא ה-S וה-R קטנים הם מקדורים איפה קטן
 לקורה שיש האמצע? אצל יעיל זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו
 פחות, יש הקורה מעטן אצל יעיל זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו
 הפירוט (הקורה), פירוט זהו הקורה אצל יעיל זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו
 אני רואה איזה קטן ואני מעטן אצל יעיל זהו כאב פיזיולוגי אצל יעיל זהו

אנחנו פשוט נוחה נחמיא אלו דיוני מוחי (מן שוטג) והדיוני
דמוחי הפה מחמיא זקוקה חיצונית.

**(החלק) עם ה- r וה- s הקטן זה הסדר הנכונה החשיבה
(הפנימי).)**

ואיך אנחנו יוצרים שפה (כך היום?) האם זה דיוני
ע"י סריקת של המוח, וצדמא של הסיה אמטיא. וזה
כאומר, אני אראה כרע שמישהו מקבל הסיה אמטיא
מות אקטיבי, פאליג/אורגו וניכודוניה המקומות הסונייתים
במות שהיום אנחנו יוצרים שלם קטורים האבסטרקציה
(אמטיקה = זה אבסטרקציה). פאור, הדיורו הא ואני רואה אג
הנפליק החשיבה הפנימי הפה להוא האצב העזובה
דיוני הפה, וצד הא אומר שפה הפעון הסופי אליו
זה העתה של פאליג מוחי.

קטוב - הכחוויריס העיוני פמו אג האפסמור הפאלי
שמענה כפא אג שמענן כפה קיים אבא. אג יצלו הפלי
זבוק אג זה כי לא היה והם PET וסריקת מוחי,
הם: אג יצלו זבוק אג זה.

הפאליג המוחי הפנימי הפא אמא אג חן חמו,
האג הפה הפה הפה, שמהא אג העזובה. מה אנחנו רואים?
שיש פעון. חסך אחר במות העזבה וההנפליג שמענו
חאים מתל- זמן אצב, העזובה של האמטיא באצבא.
מאוג דיוני החסך אחר של המוח אג זה היום אנחנו
יוצרים זבוק ורואי ע"י PET וסריקת מוחי.

אז הדינה הפה הפיה נאום בין כל הכחוויריסים כי הם אמרו
לסדר, אנחנו זה יוצרים איך זקוקה אג זה אבא אנחנו כן יוצרים
שקיים כפה אפליק ואן זהם פינה אצב, אבא הם לא פסלו
שיש כפא אפסמור של מעננים פנימיים.

מה אנחנו חוזרים הקאנטימל?

כך ע"י המעננים האלו הפנימיים. מחום שלם העזבה סמיה
המענן הפה (R → Z → r → S) אנחנו הקאנטימים זהו פסלים
שפה ענין של זקובה ודיוני הפה, אנחנו לא פסלים אג
השכמה הפא. אנחנו יוצרים זקבור העזבה וצד חסך

היחס הפשוט הזה, והקורמים האלו הם המהות של הקורס
הזה וכך הדגנו את מה שנקראו CBT. פלטנו את
הקניינה או מה?

מכיון שאמרנו קצת כמו ההווויוריסטים; יש כאן מנצננים,
משהו שנראה בעולם הפדיע או מפדיע הקניינט של.
יש כאן איזה מנצנן שהוא הווצאי כלכלי קורויים וצורה
מוחית (אחד מהיא אשני = זה (נוכחיותה) ומכיון צורה שהיא
זו מאימה למציאות שלו ולכן קשה לו.
לפניו, אז מה אנחנו מנסים?

המנצנן הזה צריך לשנות אולי, כי המנצנן הזה הוא זה
שזרם וצורה היא מאימה לזכור.

אם אנחנו נשנה את המנצנן הפנימי הזה אז גם הצורה
האפיו של דבר גשעה. והמנצנן הפנימי הוא התפק של

חשיבה זה השטח ה-CBT (קנייניה בהווויוריסטי/ההנהגה
קרפיה). אז זה רק שהגיוונים. לצדו זהוויוריסטים הפנימי

זשונג גישה, אז זה התלבוש מאוד שנים כפי זהבאג אולם
אשר את העולם הכל המנצננים האלה הפנימיים שאנחנו:

מכירים בהם.
קרפיה תשיבה ההנהגה (= CBT) - זה בני אל הגיוניה

אז אל הקישה הזאת שאומרת אם אתה משנה את
החשיבה (המנצנן הפנימי) שלכשיו עם ההווויוריסטים מקבלים

אתה משנה גם את ההנהגה.
ההנחה היא שאנשים מקימים חשיבה שלהם, זהה שלם חושבים.

זה שטיק זה אחד שיש לו מוח והמוח אומר, אבל זה לא
האמר זה אומר. יש הרבה אנשים שהמוח אל הדבור לא כפי

צורה, אנחנו זה מנסים/אלו משגלים זהסבור את ההנהגה
שלהם, אין זהם קניינה מאימה שאפשר דלקה אחרים.

דמשה: סוציאלט.

יש גיחו ← יש צורה הכלל אלא במקום. עם אצלרם יש איזה
מנצנן של חשיבה הפנים אבל המנצנן הזה מהיא אולי זהה

רובן סידרה. זה אצלר גדול אל אלו שעושים פרופילים אלו
שצובדים מסגרות החוק והחקירה של אנשים שהם רוצים

סידרתיים ומנה האפיו הפעל מאסקים איתם? כי מנסים אלכא

את ההגדרה שלהם כדי שנוכל לדעת מי יהיה הקורבן
הבא או איפה יהיה הקורבן הבא שלהם.
ומהחיתוך הסוציולוגי הם מסדר קטור ומאומינים זהה כ
הם מייצרים את המציאות שלהם, אבל אומנו יוצרים
משענו החשיבה הפנימי שלהם קפוק דגמרי.

הקושה שלנו הקוזניציה (ויא הקישה הניסויית)
קורנו בקורס מבוא לפסיכולוגיה על שיטות ניסויים, מחקר
ומבאות (יש ניסוי ויש מבוא).

במבוא אי-אפשר זהמיק סימול. המבוא מבוא וגר
עיצב הפסיכולוגיה החברתית, כמורה... אומנו רוצים לקור
אנפעות: פליג, חברות - החברה משפיעה על האדם ולשפיל
זכאו א זה צביק מבוא, צביק זהה חסביה הטמאי
שן החברה (שזה תמון אנשים) הכאו: את האניטרקציה, ולכן
פסיכולוגיה חברתית מבוא הקישה הנובאומי.

הקוזניציה מבאות ויש השיטה הניסויית.

אומנו חוקרים ואוקרים אתרי קברים להם זה רק מושגים,
זהו מוצלים (היום אלו מוצלים מחושבים) המצפה
יתר עם זאת, אומנו זה יכולים דגמרי פבר אפילו מניסוי,
זה נסו שיש זהו את האפשרות הקוזניציה מסוימת זהמיק
סימול ולפאמיו צביק זהשום את המינה החקרית מהמצפה
מגיק הבנה של מושגים שקיימים בתום. פומר, אני מקבל גיבוא
זה אולי ממש אגיההשלה שלי אתה זאון אני חלפני משקל
זה ההשערה הראו (שעושים אומנו הקיון בסמור) אני אינה זהשפיל
זה רק על גיבואו אלו השלכה דתמה. זאת אומרה מה אני מבוא
בתקרי הזה שלשום ומה זה גורם דמיוס היצל של הקוזניציה
ובשפיל זה צביק זהמיק מקנה. כשיש זה גיבואו אני משלה
אתה עם גיבואו של אתרים שלשו מחקריו קומים או על (ושיום
קומים ואז אני מלידה דמקנה.

האם אני הופק או החקרית האלה?

הגיבורה חכך היא אולי בתקרים המבוא אבל זהא מאנו מחקר.
זאת אומרה לה **inference** - זה הסקר מקנה או הללא מקנה
(ה- **inference** הזה הוא לא הקוזניציה של מחקר אלא הוא

קוצאה של חשיבה מדעית.
יש זו גיזאה ומה שאחרים, מכאן בנושא הזה, אני הולקת.
משלהג ומנסה זהבין מה אני מוצאת שגורם אופה הוא
למה? בעק היצע שקיים כבר ומשגיל מה אני מאלה מסקנות.
המתקן שלי עתה זי זהסיק אג המסקנות הבאות, והמסקנות
האלו יושבים במקום הזה או במקום אחר במסגרת הקוצאה
והמתקנים הקדומים.

יש מה שנקרא ניחוש על בסיס השלטה - מה לא ייתוש סגם
מה ניחוש על בסיס קברים שאנחנו יוצאים.
ונשאננו נטוים הגנהציווג כי הגסקיה שלנו מה לנים ולתבין
אג ההגנהציווג. כשאנחנו רואים ההגנהציווג אנחנו זמאשה
מתשים איפה מן גתליכים קרנו זאוג אצם זההנהצ בורה
כצאג, מה ניחוש אבל מה מבוסס על יוצע.
אנחנו זא יוצאים, כי אציון זא אשינו ניסוי.
נשמנה הניחוש על בסיס השלטה - יהיו קיחיים כאלו אף אחרים
הגקומה גהינה כאלו אף אחרים מה בשלה שאנחנו משלמים
על בסיס מה שאחרים מכאן מה לא מבוסס על משנה
שלאני אשיגי, זא מבוסס על גוצאוג שלי.

דוגמא:

האווטו בדרכ זמאלה מפסיק זנוע, מפסיק אלס.
אני מנסה זגקן, אהדליק מחדש אבל האווטו אציון זא מניע.
הוא פשוט נפסיק זנוע באמצע.
מה אני אושטה? האם אני ישר מתיאלת?
אני קוצם פ מתילה זחשוב מה מה יכול זהיוג, ופה יש
אזי שינוי/הקבל בין הגנהציווג של קברים ונשים.
נשים הגקשה ישר זבעל/זמבר/זאח/אבא. הן זא משקולוג
כך הנהגה למן המתשבור כמו "מה אני יכולה אעשה כהרג?"
הקברים ישר הולכים ופותרים אג המנסה מנוע אחרת שלא
אחז הם הטוחים ויוצים מה הנהגיה - זו ההגנהציווג הקברית
פ הן אצם זא משנה אם ירים מנסה מנוע - לא מושג
מה כן יכל זהיוג? המוקר מה אבג, אצ הקצאה הזה
זא אשיגי שום דבר אני רק נוסע הכביש... אולי התנוע
הוא מה שימתמין זמנה זא נלקו פ הנוריוג האקדמוג האלה

שאנינו חנו מה הפעולה/מה קרה? וכן צייטג זחילק אנה סה
זא נצק. ומה סה זא נצק העצמי? אולי סל החוטים נשדו
עם והלם? מה קורה סה? - אנתו חושבים אל ס סה.
יש חנו גרויק של חשיבה - מה אנתו מנתלים זלמוג.
אנתו נעלים ס מיני השלמוג, ס מיני הסברים און גרוכים
זמה הדבר סה קרה. חמה? מכון שלנתנו לא אורבים
אי-ווצאוג לא אנתו חלבים חמותה נפרכו הנעוג ממניס

קרה ושואלים שאלוג כפי חשוג מה באוג קרה זאנו.
הוצאה של הגפעהו נחוש אל בסיס השלמה הנאוג, סה נאה
זי שכך נכך, אג והסברים אנתו עין אנתו. נמיס זחילק
זחילק חצור (חמותה סה) זלצור חנו כמה שאפשר.
אנתו מנוחים אל כק להמוג פשוט הפסיק חפלו, האוטו זלוק
אבל אין מנוג והוא לא מנוג. הוא כהר שומע והוא סה
שמעו חפלו מסקנוג.

אנתו נמיס חקודו חו אל בסיס נחוש חפי היצע. שיהי יצע
זע קודם (אם אנתו יוצים משהו למה בלל).

פאמה, אנתו מעמיס גמיז מצמים אל בסיס מה אנתו יוצים,
אנתו נפא חצרה "אוטומטיג" ס אנתו חושבים (שמשוה קורה
אנתו יעלים חצור, אנתו מרזישים נשאנתו חושבים "זלצורה קודם")
אויק אני מסבירה זלצמי מה קרה? אני מסבירה זלצמי אל בסיס
מה שאני יוצג. אני זא יכלה חשנה אל בסיס משהו שאני זא
יוצג, צדיק שיהיה כון ייצוג מנאוי של נמיס און קברים קומים
חפאמים אני מניעה חסוקה ואני חוסק - נחוש השלמה אל בסיס
קברים שהם חוקים אבל חציף המוח שלי אומר סה יטל חמוג
חלוקה כשאנתו מנברים אל משהו והוא מקיש מאנתו אינלטהו
נסבר זגופה מסוימה ואני ממולה חצור פאמים הוא אומר זי "א
שייק" מה סה אומר זא שייק?

סה אומר שהוא קומה אג והסבר מכון שהסבר חכה זא נמיס
חצרי, סה זא שייק ואני אומר "חמה סה זא שייק? אני ס חלוג
שלמה שייק". אם אני חשבתי שלמה שייק סה אומר שאני חצרי
הסבר השלמה אל בסיס מה שאני יוצג, יכח חמוג שמה שאני
זא יוצג סה שהסברו הן שונות ויצל אין זי אל הנסיונה
החפשוג ולכן הוא אומר זי "א שייק" בראש שהוא אומר זי

"לא שייק" אני אוצרך. חתפם תיחל אחר.
באמר, הוצע שאני שואל "זמה לא שייק?" אני מחפשי ממני
אויפורמצייה דהקיד. זי זמה החשיבה שלי שאני סמני אלייה
זמה היא זא מאימה. זמצב דפה וטבע אנתני חושבים.
אנתני זוקמים אל האויפורמצייה. מאי מקום טלל מי ולאמה זנו
זמה שאמה אמרתי אין זו שים. הצדקה לך אני זומדים, כך אני
מחתיבים אל הידע).

כא מקרה אנתני זא הולכים זנת שם דבר אל. כסים דברים
שאנתני זא ידעים.

דפה אומר שיש זי מסד זענים ביאוש שלכאשר יש זי קיווי
מסויים משהו דפה עושה טיזר למסד הנענים, המוח מחפש
המבנה דפה איפה (מבאי האויפורמצייה) היבאי (המוזל) דפה הוא
מוזל (נירוולוקי). כשאני מקבל קיווי בעק הכאש - הנירוולוקיה המתלה
זעבוק, הפוסים הלכים מנירון. דרך האוסון למדעית של השני
ומוזל. אל מקומו המאסוי (דפה זמה שמעצב אנתני וטאים ה-PET
ובטיקו המוח).

בסופו של דבר המוזלים שאנתני מסבירים העתפוי / קוזניציה הם * (תערה) (טליג)
מוקלים פסיכולוגיים ואנתני נראה המינה מאימה והמציבים מסוימים
המוזלים האלו מאוד קרובים. אנתני (כאה אפילו שלמנוצל המנה
המוח הפסיכולוגיים הקאנטיימים הצעו מוצל שאתני סב שנה
קבל אישום בנגונים פסיכולוגיים *.

לכשו נסביר אל מוצל אחד כמסי לקוזניציה שקיבל גנופה הליצן
המחשבים כי **המוזל הוא מוצל של החשב:**
המחשב מקבל אויפורמצייה (מן קובל) יש זי דל בפיסוק,
זינק באינל הל דה אויפורמצייה. והמחשב זוקח אל האויפורמצייה
הכא שאנתני יוצים טיק הוא נראה בזפים האלו והופך אוע זמה
יעקרא: **שלם מחשב.**

שלם מחשב = דה 1 ו-0 ברל.

אז דבר כאשון המחשב מקבל אויפורמצייה והופך איה זלפ
מחשב. זמה אנתני עושים אנתני מקבלים אנרזיה אלקטרו-מקניטי
(אנרזיה פזי - מהסיגיה שלנו) שלם במקרה אנרזיה שלמאר (הזברה
שלה) ואנתני מחירים אל דה זאנרזיה אלקטרו-כימיה. כי אל

אנכיה אלקטרו-מנטלי אנחנו לא יכולים לעבוד, המערכת שלנו לא
יודעת. הנוירונים שלנו הם מקיפים לאנכיה אלקטרו-כימית. זו המרה
שמאפשרת לנו לקבל את החיבורים מהקולטים (אם אקולטים זה
אלקטרו-מנטלי. מהקולטים והוא זה אלקטרו-כימית ואז זה יכול
לעבד את המערכת העצבים).

המחשבה מאחסן את החיבור הזה שחוא מקבל בקצות האו
בקצות-און-קי-פומר, הם מאחסן את החיבור הזה באינשי
מדיה. יורה האנחנו עושים?
אנחנו עושים את אולי הדבר!

אנחנו מקבלים אינפורמציה מאחסנים איתם הקולטים החוץ, כל קולט
החוש שזה קולטורים של מקום (זה בעצם ה-1 ו-1 שלנו).
החוש הזה עושה מאגן מחשבה אולי זה האנכיה. אנחנו חוננים
אז החוש כדי זהבין השלטה של בני אדם החשיבה שלהם קומה
מאוד מחשבה.

אחרי האחסון מנישנו העצב שאנחנו מניסיון הוא של הקולט המחשבה
הוא מעלה לנו את הקולט של המערכת, של האנכיה (של א מני...
המחשבה מעלה את הקולט הזה מהעצבון (מהקצות).

בקצות הזה אנחנו מאחסנים אינפורמציה
הוא אי-פעם גקנו במצב שלקח הרבה זמן זהעלול קולט?
החשיבה היא כן.
זמה זה קורה?

זה קורה מאון שהאינפורמציה המחשבה הוא לא מאחסן במקום אחד,
הקולט המעבד את מניין מקומות בקצות שפנויים, בומר הקולט יכול
זהו מפורז בקצות. וכאשר הוא מפורז מאוד זה אומר שזה
בקצות הוא לא און מספיק מקום מאחסן במקום אחד ואז אנחנו
מניקים את הגענו האלה שמעצם עושה סדר בקצות ואז הקצות
זקוקים למניין של מניין כימים של אינפורמציה של א מניין מקומות
כזה שזה הקולט כמה שאפשר יהיה במקום אחד.
ומהיום חזר שאין בו כמעט (מניין וגענו הקולט עושה מניין כ
כל הקולט (מצא את מניין מקומות שלהם סמוכים אחד לשני
בקצות.

ומה קורה אצלנו?
אז אצלנו. שאפלים. שאולים אוננו שאולה ואנחנו יכולים לענות מיידיה

לקצב הטני זה גי או אשון הפב כי לאו האה או הגשמה
אני יוצג שאני יוצג אהל אני לא יטלה אחיד כמז, אני
צרכה אחטה על זה
מה זה אחטוב?
החטה - זה אלו התליך שאנשה החטה אהל החטה אונה
אז זה יש נהר.

כשאננו חושבים על זה אננו מחפשים אלו האינפורמציה
הקליפה המוח, פומר יש הקליפה המוח חלק מהגשמה למ
חלק מהגשמה המקום אחר חלק האלה הגשמה המקום נוסף אחר
אננו העצם אוספים אלו המקומות האלו (תלוינוים אגובים
ואפים הקליפה המוח כפי חמטא אלו הגשמה) אסופו של דבר
יש לנו אלו הגמנה הקבולה אננו יטלים זהקיה "הגשמה
היא כן וכך".

• אכן אחר עם החטה שהאו לא מאים אנוז אזה שחטה
אין מרכיב ביוולוי, הוא סה"כ מונה, סה"כ מנשיה
אננו מני האדם יש לנו אלו המרכיב הביולוגי.

הסופו של דבר עם החטה וקם אננו יטלים אהקיד התוצאה
של ה החינוט, הייטום והכבון הזה אמקנהו שאננו עם
זוקחם אלו האינפורמציה שמינצ: לנו אפשה הגמנה יגם שלמה
אננו יטלים חכצ תזובה על הים האינפורמציה.

המוקל הזה בהלואה האג בין אנשים זהין חושבים אלו
זנו הרבה מאוד אלה אלו המוקל הרחה יגם, התקנה יגם
הקאסי ביום של החטיבה/הקואניניה והמוקל הזה הוא מוקל
אבור אינפורמציה.

11/18

השטח: שגרה דיברנו על ההווווריסט: רדיקאליים, וזכו רדיקאליים (שיאור 3)
יותב רדיקאליים, פתוח רדיקאליים בין היתר וואנען אמרנו שסבאנו
ש דבר קיבלו את הרעיון שאולי יש משהו שקראו
הקופסא השמורה - פי קוזניצה.

מאיפה קיבלו את הרעיון הזה? למה דגישה מתקנה

דגישה מפעיל שבהווווריסט יכירו בזה שיש מתקנה בין

הזריו: והגובה יאה שלפועל יים סיבכו לזכיו ה-S זכול קטן

S קטן R זכול? למה כעצם למה הדגישה והסאות: כאל?

הסיבה היא: מתקן מחקר שלשה אחד יעשו טולמן (= Tollman).

טולמן עשה מתקנה שמוכת שיש ככה דבר חשיבה וזה

מתקן שאומץ קשה לתקור אולי אבל הוא הרבה שהמתקן

ככה קורה.

אויק טולמן הוכח שזה קורה?

טולמן זקח וצברים וזה ייש אותם במבוק צדל.

אבל היו לו 2 קבוצות של נתקרים: הקבוצה אחת היא נגן

זשגה הפתח המבוק אלהמקבא של כלו שום זיכיו, בלי לזה

כלי לעזים: זרק להמקבא. לזומר, העצברים לא יהיו מחוסיבצה

דחמוז, לא היה להם חיצוק, לא היה להם שום דבר השום

המקבא... לא היה להם פרווהכלל מטרה: יהיו

עקבצה השנייה של העצברים הוא לא נגן אלהאפשרו

הצאו של להמקבא במבוק.

עפי זיכום ההווווריסטים השפיל אלמור אנמנ: צרכים זיכוי,

תקובה ותיצוק לאורה גזובה ולכן מההיבט ההווווריסט: (טולמן היה

הווווריסט) לא יכל להיות לקורה של במבוק. לחיבה כפי

לההווווריסטים עצמם תזדו אתה כי זיכוי אין המותר זה

פסוס זקח אלהעצברים מהלוב ולשים אולם במקום אתר,

אין להם שום תקובה כי אין זיכוי ואין חיצוק כי אין גזובה ולכן

ל האלמנטים המאוב חשובים/המרכיבים דחמיבה לפי המוצל ההווווריסט

זא היו שלם. (מזובר על הקבוצה הראשונה)

זקבצה השנייה של העצברים הוא לא שלם במבוק,

הם נשארו בחלוב עז שהצחיל המתקנה

במתקן טולמן זוקח אלה הקבוצה הראשונה ומכנס אתה

המחוקק עם אולם בסוף המחוקק והעבריים צריכים אנו
להקדים ולעבוד באופן מודעים אך הזמן שאוקח עליהם
זה קצת ומה שאולי הדיוק הם עושים.
הקבוצה השנייה של העבריים שלא הייתה אהם שום
חשיפה. עשו את אולי הדבר.
(2 הקבוצה עשו בדיוק את אולי הדבר)

אם מה מצאנו?

מצאנו שכן ניצב המחוקק קצת יותר לעבריים שהפירו
אם המחוקק וטעויות פחות.
הבהווירוסים אומרים שלא קורא חמישה. את אולי לא קורא
חמישה המצב הזה של החשיפה קדם את מה מסביר
אם ההבדל בין שני הניצב והטעויות?
הבהווירוסים לפי השיטה שלהם לא יכולים להסביר את
זה. מטעם שהייתה שלהם. לא כלל חשיפה. פחות.
טעם אחר שאין חמישה. לפי המודל המקובל של הבהווירוסים
את העבריים האלה שנתפסו המחוקק לפני כן בין מה
שהוא קרא וזה: מהה. קונטיביה.

המהה קונטיביה משמשים בצד עם היום וזה אמשה מהה
של המחוקק שאספו כל מיני גנים בלי חיסוק, בלי גזירה,
בלי גינון וכלי מרבה של המודל הבהווירוסים עצמו ופה
הבהווירוסים נקטו. כי הם לא יכלו להסביר את זה.
אם טעם הראה שהיה צריך להיות אוישהו מניען שאם
אוישהו אוישהו; ושהעבריים האלה השתמשו באינפורמציה
הצאו אתם אותם אינ. אינ. אהסביר את ההבדל הגדול
כי הגדול היו מובהקו מאד.
והקבוצה כן הוא הפק צהיג אתה מהבהווירוסים המוצעים
יותר והמפורסמים ביותר הם הזמנים כי הוא הכוונה עם
העבריים מה שקראו מהה קונטיביה.

מה קורה פשטנו ניסלים באישהו מקום. והיום יש חנו כן
ולפי לכל העמוד זה צהר (הד. כי האליקציה הצו מצריכה
אולי להקדש המקום המסוים וזה הדבר הני יעילה, מהורה וקצרה.
אבל מה יקרה אם יאנחנו (צדק) להקדש המקום הזה. לא

ווי? אונטן מלצים זיי כביש מפה קונטייניר?
השינוי בויז אצור אפגה אג המפה הקונטייניר און מונע?
המשורה חד משמעי מונע! הלזו שלא חסוב חזק אצור.
אכשין, זעכברים אכא היה חסוב זעכר שום דבר, הם פשוט
היו שם. אונטן כן הונים אג המפה הקונטייניר אכא אונטן
זא זומדים: אכא אונטן (צטרק עם טעויה וצמח) אכא כן יש
זנו מוטיבציה זקלע זקופה מסויימת הרי אונטן זא סגם
נמשפם זכביש כמז' שזעכברים סגם נמשכו זמבוק. אונטן
זא הדיוק כאות' מצב, יש זנו מטה ויש זנו מוטיבציה
זקלע זכס' יש חסך מהמסים של זמיה ממש אכא
זה למ חסך מפה קונטייניר כן אונטן כן נכיר. בל מקרה
כשאונטן מוצרכים בויז אונטן (כיר ויש זמ' של מוכה של
זמיה מכיוון שיש מוטיבציה ויש זמ' זמיה וזיווי - כל אחד
מבצמים זה הזיווי והזמיה שלזן היא הפניה ימנה/שמאלה...
אכא כל שאונטן פתוח מאמצים כן המופה גתיה פתוח
מושלח אכא אונטן בויז מן הסגם אונטן: מאמצים פתוח,
אונטן מאמצים אג היכסל זעשור חשבון.

אכא זה קשור אכא של **זמיה אינפורמציה**: אכא של אכא אונטן
זוקחים אינפורמציה מהסביבה האינפורמציה של העכברים היג'ם
אינפורמציה (כניסיה) מכיוון שאות' הם: נשענשו האינפורמציה הפאו.
אונטן זא צרכים שום זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ'
אג כל הגפוע, אונטן, הלישה שלזן זה זקלע אג האינפורמציה
שלזן זמ' אג הגמס הזה אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ'
אקלקטי (דברנו אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ'
המאוייג הכי זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ'
גמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ'

זא אונטן שגמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ'
אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ'
זא היה שום זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ'
הכל זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ'
זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ'
זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ' אכא זמ'

של כנראה מרכיב שנקרא **סיכרון**.
היום אנתנו מחירים אג"ש כסיכרון, אבל סיכון אי-אפשר
חזיוג באצדיו.

חמש: ישנה אנשים שיש להם בעיה בסיכון הקצרה
אלו אנשים שיש להם בעיה מאוד מאוד קצרה
המה פעמים אנתנו מבטלים אג"ש עם אלצהיימר,
זה לא חייב להיות אג"ש אלצהיימר. אולי בעיה שהאדם
לא זוכר. אג"ש מה שהוא עשה לפני קצת, אבל האדם
רצה אצדיו יכול לזכור מה שהיה לפני 20 שנה.
אם אג"ש נען להסביר א"י המודל של עמוד אינפורמציה.

**אנשי אנתנו מחפשים זהבין אג"ש המודל היום פהי פהים,
ואנתו נציין אג"ש התשבורג של 3 מרכיבים:**

1. המכונן - הוא מובן חלק מהמודל.

2. הקשה - זה מרכיב מאוד חיוני.

3. הכר אג"ש

מודל עמוד אינפורמציה:

* **נרמק מציג לנו אג"ש הגרשים של מודל עמוד אינפורמציה**
דרך מציג (שיש אולם גם באג"ש של הקורס)

דושהים עמוד אינפורמציה ואלו אמוד אינפורמציה!
זמרה שלפ יבשה להיות קוצרה של כישלון של העליון
של עמוד אינפורמציה. אנתנו מצדדים, אג"ש האינפורמציה יואם
אנתנו לא עושים לא הצורה נכונה מהל מני סיבוג.
אנתנו נאמד אג"ש האינפורמציה, זה לא יופיע ולא יכנס לתק
הסיכון, אנתנו לא נחויח מה, משמע זה לא יורג לום
אי-זכאג.

אג"ש המודל אינפורמציה ראינו בקורס מהוא לפסיכולוגיה, אנתם
זה בדיוק אג"ש מודל אבוליוניו של קוצר המודל מאוד פשוט.
פה המודל עמוד אינפורמציה יוגר משולל עם יוגר מתרממים
מכיון שלפ כבר קוצרציה.

הג"ש - אנתנו מחפשים עם קח שלפ כאן מהסיבות, **חמש:**
זה הרמזור שלנו ושמחלף, זה הרבה שלדק לעומד אהיכס

בק, זה התוקף רק שחובה את המצב הצבאי. הדיוק אחרי שהחנתי את האוסטריה והוא הולך מאחורי והיטיב לכאן. אולי הוא קפוא וצור. ס' מ' אם לא קלטה. אולי צ' כבר תהלה. אם אני יוצא ושואלת אותי "מה קרה לך?" הוא עונה "אני כואב לי הרבה" ואת אומרת "אולי לא יצא/קצת יבוק" וצפוי זה אולי ומהות... זה יבצב. הקלט. משהו שאנחנו אוקחים

אתק המצב...
קליטה: איך אנחנו קולטים? אנחנו קולטים דרך החושים. כל החושים מביאים לנו את מה שקיים. המציאות כאלו רגע... כל הקליטה. לאן זה הולך?

זה הולך לביבון החושים. ביבון חושי זה כשני - אפסר לקרוא וצבוק לחשוב. ביבון חושי זה לקרוא של הקיבוץ שחווה, זה לא מביא שום דבר מרחוק. מכון שהוא לא מסוגל, זה חלק מאנחנו במודל הזה, הוא בצב. הקליטה הראשונה של הקיבוץ שאני קולטת באותו רגע והוא משאיר לי עקבות. במות של חצי שנייה עז שנייה אחת (שכלי הצב) זה מאוד מאוד קצר).

הביבון החושי זכאיה - זה מה שהצבתי חצי שנייה עז שנייה. **הביבון החושי זשמיאלה** - הוא יגב צמח.

הביבון החושי מתצוק אינפורמציה/מתצוק קיבוץ/מתצוק לקבוצה חצי שנייה עז שנייה הקיימים ויצואנים (החושי ויצואנים זה החוש הכי פואינטו שלנו).

אמה הזמן הוא חצי שנייה עז שנייה? ואמה הקיבוץ מתצוק בלוי? מכון שאם אנחנו (אשה עם האינפורמציה הצבאית) עם הקיבוץ הזה משהו, אם אנחנו (אשה) הוא צריך להיות צמח. אציבור הזה ואחרי חצי שנייה עז שנייה הוא כבר לא צמח אציבור ולכן אולי הקיבוץ צורך.

האם אנחנו מקשיבים אלאיחותי ליש בעק הביבון החושי? הגשומה היא לא. האם הביבון החושי קולט כל דבר שהוא מצד של הקליטה באותו חוש?

הגשומה היא שהוא קולט כל דבר. ***הצורה המעבדה/התבונה:** גאר אצמנו של קיבוץ שישי בשיעור הכנה

וכה כולל: מי צ'רו ש'אנתי, כ'ה כולל א'ג הרעש של
המשקנים, כ'ה כולל מ'ה שהמרכז אומר אפ'עמים... כולל כ'
דבר קטן, כולל כ'ה מ'ה שבחול' ש'הוא מ'אל על השמיעה
שלנו... נ'סיה ד'מ'יין מ'ה ה'יה קורה כ'אם א'נתי צ'ריכים
צ'ק'ר א'ג כ'ה ה'ק'ו'י'ם הא'לו? ה'י'נו מ'שק'צים! ע'כ'א ה'ס'יע
ה'כ'ו'ש'י' ה'כ'ה ה'י'נו מ'שק'צים מ'ל'ו'צ'מ'ה ו'ר'ב'ו'י ק'ו'י'ם ל'ס'ף א'ו
י'ת'ר א'ח'ו'ץ מ'ר'ב א'כ'ו ל'א'ו ל'א'ו'ט'י'ם א'נ'י ל'א'ו'ג כ'ל'
ה'כ'י'כ'ו'ן ה'ח'ו'ש'י מ'ס'נ'ן ז'נ'ן א'ו'ג, ה'ר'ב'ה י'א'ר א'י'נ'פ'ו'ר'מ'צ'י'ה
ד'ו'צ'ר ש'ם מ'א'ו'ר ע'ו'ב'ר ה'ל'א'ה:

חלק 2 של השיעור:

א'נ'תי ל'ה'כ'ו'ן ה'ח'ו'ש'י מ'ח'ז'יק א'ו'מ'נ'ס, א'לו'ת ה'ק'צ'ר מ'א'ל
א'ג כ'ה ה'ק'ו'י'ם ל'כ'א'ו'ס מ'ח'ו'ש'ים (מ'ה ש'א'ו י'ה'ו). א'ל'מ'ה
ה'ו'א מ'ח'ז'יק א'מ'ס?

מ'כ'ו'ן ש'ע'ם א'ח'ר'י ל'ה'ק'ו'י'ם (מ'צ'ו'ים ה'ק'ו'פ'ס'א ה'כ'א'ר
ל'ע'ק'ר ה'כ'ו'ן ה'ח'ו'ש'י א'נ'תי מ'ק'ו'ל'ים ה'ח'ל'ק'ה א'ב'ל כ'ו'
ע'כ'א ה'ח'ל'ק'ה ש'א'נ'תי ש'ו'ל'כ'ים א'ל'יה, כ'ו' ה'ח'ל'ק'ה ל'ק'ו'ח א'ו'ל'מ'ט'י'
א'פ'י כ'ה מ'י'נ'י ד'ב'ר'ים.

ה'א'ם ה'ק'ו'י' ה'כ'ה "ש'ל'פ'ה" כ'י א'י'ן ל'י'כ'ה כ'כ'ו, ה'ש'י'כ'ה
ה'כ'ו'ן ה'ח'ו'ש'י ל'ק'ו'ו' ד'ל'י'כ'ה (כ'ה ז'א ל'י'מ'ה כ'ו'ו ל'א'נ'תי
מ'ב'ר'ים ע'ם מ'י'ש'ו' א'ו'מ'נ'ים ל'כ'ת'נו) א'ו' ה'א'ם א'ו'ג ל'י'ר'ו'
ע'ק, ה'ח'צ'י ש'נ'י'ה א'ו' ש'נ'י'ה י'צ'ו'ר ה'ל'א'ה ל'ת'מ'נ'ה ה'ב'א'ה
ש'ל'ו ש'כ'ה ה'כ'ו'ן ח'ט'ו'ת ה'ק'צ'ר?

כ'ה ה'ח'ו'ק'ים ל'נ'י'ם א'ז'מ'י'!
מ'כ'ו'ן ל'ה'כ'ו'ן ה'ח'ו'ש'י מ'כ'ל א'ג ה'כ'ל כ'מ א'ם ח'ב'
ח'ב'ו ש'ל ה'ק'ו'י'ם ה'כ'ו'ו ד'ו'צ'כ'ים י'ש ל'כ'ה מ'ה ל'ק'ו'ו'
ק'ו'ו'ל'ר. א'כ'ו'ן ה'כ'ה י'ש ק'ו'ו'ל'ר ע'ק'ו'י, ה'כ'ו'ן ה'כ'ה
מ'ס'ג'ל א'ק'ו'ל א'ג כ'ה ה'ק'ו'י'ם מ'ח'ס'ב'ה.

ה'ק'ו'ו'ל'ר א'ז'ר'ה א'ב'ל ה'י'א ל'כ'ו מ'ח'ז'יק'ה א'כ'ו'ס ז'מ'ן, ח'צ'י
ש'נ'י'ה ע'ד ש'נ'י'ה ע'ד ל'מ'פ'ו'ר'מ'צ'י'ה א'ו' ע'ב'ה-ה'ל'א'ה ד'ר'ק
כ'ה ה'ג'ה'ז'יק ה'כ'ה א'ו' ד'ו'צ'ר (ד'ו'צ'ר-ה'כ'ו'ן א'ל'מ'ט'י).

מ'ה מ'ו'פ'ע'ל ע'ל ה'ק'ו'י'ם ה'כ'ו'ו כ'א'ו'ר ה'ם ה'ע'ק ה'כ'ו'ן

החושיו... שזקבור או - הסינו זמעה אחריו אז העבר הקיוו

כאומר, בזכרון החושי הם קולטים אוטומטי. אם דברים מסויימים / תהליכים מסויימים לא יקרו, אם הם לא יתרחשו אם התרחיים ידעם.

מה הם התהליכים האלו?

2 תהליכים:

1- קטלה.

2- הכרה תכניו.

הכרה תכניו וקטלה הם 2 התהליכים שדרכם הקיוו הזה עדיין חי. חי אחריו החי שלניה והשניה.. הקיוויים לא ידעם אלוא הם ילברו הלואה בקלו הגר-תהליכים האלה של קטלה והכרה תכניו.

הסימה שאנחנו מאמינים, אנחנו שומעים דברים, אנחנו שומעים הכל... הרבה העסק אצלכם והעסק אחר הלואה קלם האיוויים שמיעים. ומה? מכיון שיש לנו את הקטלה ואז הכרה תכניו.

2 התהליכים האלו הם האחרונים. אל האזנה (אחריה מתלמדה) כשמישהו שואל אותך "אתה שומע?" לא תמיד זה מה שמהוא מבין... הסונה שלו זה "האם אתה מקשיב לי?" - העקב החילה מקשיב יש או החילה קטלה, לא - אומרת "האם אתה מבין לי?" (האזין זה כולו קטלה ושומע זה כולו קטלה/השומע. כלל רק קליטה-קריצה של הקיוו.

אנחנו שומעים החון החון שיתור והעקום מהשיתור (קליטה ותחיק מהשיתור) בלא לא נקלטו. כלשואלים אותך "האם שמע לקיחה אל...?" ואתה עונה "לא מה, ישאום, לא שמע לך" - לא שמע זה זה לא הקצב קטלה. במיוחד: במעשה הלצע של העור בקפיטריה: עמרו איצק 2 אנשים. במור ולא גשום רב אל מה הם נדברים ואז נמצאים יקודו את העם שלק אם אתה גשום זה.

ומה דווקא במור? מכיון שיש סיבה. אגה יכולה להיות כולו העור לפיכך במעט, הטוח שאתה לא גשום או העם שלק, במיוחד שאגה כשיתה/באינטרקציה עם מישהו אחר ובמאום מישהו במחלת העור אחר או העם שלק (במקרה זה העם שלק)

האנשים לא מדברים איתך סבביג אבל אתה שומע את הלש
שלך. איך? הקשה שלק השיחה שאתה מנהל עם מישהו אחר
המקום אז ידך אתה שומע ב דבר, אתה מאזין, אתה
מקנה... זו שיחה פגומה והוא אובד את הקשה והפגום אתה
זו השיחה שלק מכון לנכסים ומגלים במקום המושלם
מיני מחשבות כמו: "חמה הוא מהר ל" - "זו הקצוב
הקשה."

אבל מאיפה הקשה הזה כאן?
אז מגבר שקשה מחוסר דבר הקיומיים ויש גמיר
רצונה קטנה של קשה שאנחנו שומעים אותם כבי אנטר
את הסביבה כי אנחנו חייבים זה סך של שיחה.
חמש! יבוא אצרה משהו מאחורינו ואנחנו לא נשים אותה,
אין שום קשה פנוי ואין את הרצונה הפאג שאנחנו
מנטרים את הסביבה... אז הוא יבוא ויאן זק מכה במושל,
השק איתך! אבל אם יש קצב קשה שמנער את הסביבה
אתה גשמה פסיוג רגל מאחוריק... או איצשה רחל קטן
(איצשה גירוי) שמספיק בשביל ללכת זק את הקשה ולפני
את הקשה כבי זטל בעציה.

אז גמיר יש זנן את הרצונה הפאג ומשם הוא
מספיק קשה בשביל זקוץ והשכל והפנוי גשומה
חמה שקרה בגותלת הער ואו הסיבה שאנחנו מצבים
ע גור.

האי הקצוב הקשה הזה הקיומי הזה (אזן), הוא לא יכנס לביבון
זטוח הקצב. שאני הקשה ושטאני את הלש שלי... איפה
פירשט שזה השם שלי בפז?
אם הקיומי הזה (קול) חי בחושי ואני הקשה ואח"כ פירשט
אז זה שם שלי... אז איך יכול להיות דבר כזה?
אם כבר הקשה זה אומר שאני כבר צריך להכיר
שזה השם שלי ולהעביר אותו הלאה. איך אני יכולה להעביר
אז זה STM-1 אפיוש שזה השם שלי?!

יש זה סגירה
בביבון החושי אין פירוש! אין משמעות לשום קיומי בביבון
החושי, זה קיומי קרובה את הפירוש אני מקבלת STM-

מה המקום הראשוני שהגישה/שמעך הגענו/החוסן ביכולן שאנחנו יכולים צמוד שמה העם שלי. ה-STM יש משמעות/יש פירוט.

לכשיו נשאלו השאלה הבאה...
אם אני יוצר הביכון החושי שמה העם שלי אז איך זה עובד? למה שמה לא יצדק? כי אם זה לא העם שלי זה צדיק אצדוק... זה לא ליוני ליטוי

אם ננס הקטע של הכבד גמנו...
אני לא צריכה לנהוג אג כל העם, אני יכולה לטבוח חטק, כמי של העם - צ' גמני, כל מיני דברות של העם...
יכול להיות שאני לא יכולה לפרש את עצמי כמי של אבא יש מספיק הקווי והלתי איזה סוג של הכבד-זה עקמו הכבד גמני: שמה חטק מהעם ואני אומר זה מספיק השמילי-תקומם דיו לא יאצרוק את הקווי הזה עדיין כי יש לו חטק קטן ממה שנשמע שמה העם שלי (אבל זה אצדוק וזה כמי שלי) וזה מספיק אם יש זמ קשה (ב התחילים הורה חלבים מותר) לקחת את הקווי הזה ולהעביר אותו ל-STM, ה-STM אני מקבל את הוויצוי, את התמונה השלמה

האם אני יוצר שבאוג מצב מזהרים אצ'י? לא! כי אני לא חטק מהשיתה הראוה כשאנחנו קרואים אל שם שכח אנחנו שנאעים את העם הזה אז סביר להניח שיש עוד אנשים עם העם הזה ואנחנו אצואיסטים וזה אומר לנו "זה אני" אז שאני אינשמה מהכבד ואני רואה שמה לא

הצבון העובד - STM

מה יש עוד מקבל של גמנים שיש מה קצת השפעה של קשה, בלי קשה שום דבר לא יאבד, הכל יאצב...
לכשיו הקווי נכנס לתק הצבון זטוח הקצב ויש מה כמה נשאר

מה העובן של הביכון זטוח הקצב? מאיפה זה בא?
אז קוצם כל זה באו הנה ביכון החושי וזה קצת מזה-STM:
יש אינספור מצבים שבאה מהביכון LTM.
למה אנחנו מקואים ביכון מה-LTM?
כדי ושהעשירי יאג הקווי, כדי שהשנים יאג הקווי (אבלים לא תמיד)

כשהתכוון הוא מה - LTM (אם זה קורה) זה לא כאלו שהענין
עצם מה - LTM ולכשיו (מכיון ה - STM יש מן סוג
של צורך ה - LTM (כמו קצתם של עושים זהו Copy מתיקיה
אחרת מתיקיה אחרת במחשבה) אני זוכרת אינפורמציה מה - LTM
אזכר כאלו "המואה" ככאוב כפי אפשר או הקיומי שיש
ה - STM ואח"כ חוזר ל - LTM.

3. זיכרון נותן מזהר איננו על קשה ונניח שמעני דברים
קומים האור TED באילו הרצאה.

לכשיו נותן אומר דברים ואני אומר "קצת שמעתי
ממקום אחר של...", לומר יש סגורה נותן אומר משהו
ומישהו אחר אחר משהו אחר, אבל מה שאולי אחר היותו
אם היד? מאיפה האינפורמציה הפאז באה? האינפורמציה לא
באה ממה שנרמזת אומר, מה שנרמזת אומר הא מפיכרון
החוששי, מה שמשהו אחר אומר הוא מה - LTM. והוא
בא מה - LTM כי היה קיומי זהו ציפי או האינפורמציה
הפאז ל - STM כי משהו היה קומה בין הקיומי שנמצא
ה - STM ומה שנמצא באחסון אצ איון סוף - LTM.

לכשיו יש זנו עם מתיקה ואיכרון אטווח הקצר וזה ק
המבוא לפסיכולוגיה:

דיברנו שהזיכרון אטווח הקצר וכעס זהכיל כמה היטים של
אינפורמציה (כאשר היט זה היחידה הקטנה ביותר של
אינפורמציה שיש) 7 ± 2 , אצ 9 היטים של אינפורמציה
עם 5 אבל זה מקבל ואין אנתנו אומרים שמתחיל שורה
העבודה של עבודה אינפורמציה קורה ה - STM. הזיכרון
העובד הקיבולת של הזיכרון העובד (ה - STM) הוא הכ
קטן שבא החלקים האלו.

לומר, אנתנו שהזיכרון החוששי ענק הקטע של הקיבולת
אבל הדברים (אנשים) הם ה - LTM מאחסן את הכל (א מה
שהוא עבר נשאר עם לזמנית, לא ציבוק אחת לשנים דיוק)
איון הזיכרון LTM הוא בלע מוקבל?

ה - LTM מקבל ומקבל ומקבל... המצויה ה - LTM שאנתנו
שיכחים כי אין לנו זיכרה אינפורמציה הפאז לומר שאנתנו

אסוציאציה - קירוב יטול אהיג רק החלו שישן (רק אם אני
אושן מספיק, אני כאילו אכנה בצורה החי פתוח מרובת,
רק התורה אני יכולה זמנות ל-LTM שה צד"ן קירוב, אבל
שה קירוב זרידה אל הסים העונים לצבים. אני יטלה גם
זקרה אם אני משי"ת אג אונ קירו שיש ה-STM
אז אינפורמציה פומה שיש לי ככה ה-LTM.
כומר, אלשו ה-LTM יש זי אג פ החלקים וזם
המשדה.

זמה אני צביכה גם אג המשחה וזם אג החלקים?
מכיון שאם יטול לי עוד קירו י"גן שאני אצבה אונ הצורה
אשירה ומהירה ומפוי"ק אל הסים אחד, שני"ם א"ל שושיה
מהחלקים ויטל אהיג - שהשיחה י"גן זי עוד אינפורמציה
(הזינה של הקנטלט - השלם הטו יג"ם מאשר מחיבור של
החלקים), העק החמש של הקירו המשדה יטל לעצור עי
עוד יג"ם מהר זכה גיחיים שלמים מצב החושים.
ה-LTM אנתו שלים הקלוויו אג האינפורמציה, אנתו יוצלים כאילו
קטגוריה זשום פ אינפורמציה ואינפורמציה אל הסים
העק, אל הסים המשנה ה"גן בין פ הקצבים (אנתו
עצבים ה-STM זכרן זכה) ואז האינפורמציה זמנה זנו
זכרון אחר, לשליפה.

הצורה זמנה:

זה מסביר כ"כ הרבה אל איך אנתו מונ הסביבה שלני,
אל איך אנתו מתקדים ומסביר כ"כ הרבה התנהגות
האופן שלו וצורה איך מאשר מוצ צורה אל שפה ולכרון
העיו.

LTM: זכרון ארוך אמוק.

אז מה קורה שם?

קיימת ע"א מחבלת אין מטון צעינה.

שיחה ה-LTM אין כ"כ, אין א' משמעות אין אסוציאציה
אין אי שום דבר אצו"י"ם ע"ה.

כזכרון החושי השיחה היא סה"פ צעינה כומר, האינפורמציה
כהר לא לם. ה-STM השיחה היא זם צעינה, אם

אין לינין ואין תזונה-הילזונה זה אחד הדברים שהאנפורמזיה
 (אלוהי: הקמט מספיק ואני וא צריכה את האנפורמזיה יגם -
 זה מצב אחד. מצב שלי לאננו הוצים לקרה יאג האנפורמזיה
 כ אמנו אולי כן נצטרך אג האנפורמזיה הנאג העגז, אבל
 השיטה היא צריכה והאנפורמזיה (אלנה).
 ה-LTM אין שיטה, אין צריכה. אננו חסומים בהקצו
 האנפורמזיה - אם אין אי קועה אין וכו יכלה להקצו האנפורמזיה
 אנוי הוצה להקצו האנפורמזיה משנו שלא האנפורמזיה הנאג
 אני הוצה כבי להשגתה מה עצמי.
 ומה זה אומר?

זה אוטומטי אומר שהעכשווי זה הביכון אלוה הקצר,
 הביכון אלוה הארוך זה מחסן וכו יגה זהה למיג להוא
 אומנמ מסידר (בקטגוריג אבל זה מחסן, אין דינמיקה של,
 יש שיטה משם ויש. הנסה לשם: ההקסה א" קיבור והיצאה
 משמי זה שיטה (שולפים ה-STM).

סקל אומר מקי

יש זני קלט - מחצית - הולק ליכרון החוש - מחצית אג האנפורמזיה
 חזבי שנייה עצ שניה - אה"כ האנפורמזיה העכר.

קשה והכנת תבניג - אם אננו הוצים והנשיב עם האנפורמזיה
 הנאג וההקס אמה לגוק המלכר (והיגה חשיבה וצבור אנפורמזיה
 אננו צריכים להקציג קשה ולהכיר תבניג.

לכשי הביכון אלוה הארוך נשים קו של זמן:
 דבר כאלו קורה כן, דבר שני הקלט נקלט לגוק הביכון

החשי, הדבר שלישי הביכון החשוי והקלט הזה הולק לגוק ה-STM
 עקב משמעיג (הואו יקצו ה-STM חק אם אננו מקציג קשה
 ומכרים תבניג). לעשי השאלה היא איך אננו נכר אג

התבניג? מאיפה באה האנפורמזיה להכיר אג הנמצים האלה?

התשובה היא מהביכון אלוה הארוך וזה אומר שיש עוד איפה
 גיב שאננו עצין וא דיברנו עליו והתניה הזה שאל מהביכון
 אלוה הארוך (מדל) אג אגם גמורים, אגם נמצים עצ לביכון
 החושי, עצ אנקודה שאננו מכירים תבניג.

אוי-אפנה להכיר תבניג, אפילו תבניג ו וכו השליש מציג
 מהביכון אלוה הארוך. התבניג האלה חן העצם קוזמא והשואה.

ובמידה ולא תפסי את המכירה האלה האינוסורמזיה גיפול,
התפיק ירצק מהחושית. רק ה-LTD מאחסנים את האינוסורמזיה
ליון מקום אתר שאפשר לאחסן את האינוסורמזיה.

[Faint, mostly illegible handwritten text]

אנוסורמזיה

[Faint, mostly illegible handwritten text]

18/11/14
(שיעור 4)

בשעור הקודם דיברנו והבנו את הקייסדה הפלוג של אייבור אינפורמציה.
היינו את המודל מאלצה, אנחנו מכירים את כנס האינפורמציה,
ואת המודל האינפורמציה של אנקיה שאנחנו יכולים לשלוח דרך
פניונים של צדקה הפידון החושי משם שלבון זטווה הקצב (STM)
צדק 2 גר-תפליים שהיא הכרת תנויה וקשה. ואצלון זטווה הקצב
אנחנו מתפיקים את האינפורמציה על צד שניה אלא אם כן אנחנו
נחיים את האינפורמציה כפי של צדקה השאה צדק תפליק הישוען,
אנחנו מאכילים את הלוקוח של האינפורמציה הנוק הצבון זטווה
הקצב (STM) ע"י תפליק של שיען. ואז העברנו את האינפורמציה
צבון זטווה הארוך (LTM) ושם זה נשאר זכור ונאמן
משמשים האינפורמציה הפאזי ומשלים את האינפורמציה הפאזי
עם אינפורמציה חדשה שכל הזמן נכנס צבון זטווה הקצב (STM)
ויש יתן אקסצייט (המרה) כזה של אינפורמציה כל הזמן
מצבון זטווה הקצב צבון זטווה הארוך.

הרעיון מאחורי ההחלפה האלו של אינפורמציה זיכרון שנוג של
אינפורמציה, יחידה של אינפורמציה שיש זהם קשרים אסוציאטיים
(משו אסוציאציה) וזה משפל את מה שיש לנו בצבון זטווה
הארוך (LTM). כל פעם אנחנו משפלים את האינפורמציה, וכשיש
זנו אינפורמציה קומה אנחנו מרוויחים זמן איבור כפי
שהכר אינפורמציה חדשה, כפי שרש אינפורמציה חדשה... כלומר,
כל הזמן אנחנו משפלים את מוסר הנענים שיש לנו בצבון
זטווה הארוך (LTM) וזה אמור לקרום עמיהילג וציוק יתר
מל כל אינפורמציה חדשה שאנחנו מקבלים וזה נקרא: **צבון**
ניסיון. זה הביטוי שמנסה את החדש הזה/את התפליק
הזה.

יש כמה דברים שאנחנו עושים את זה, קצב יתר צחוק הנוק
התפליק הזה של איבור אינפורמציה ואנחנו ממחילים על איבור
מ-2 סוגים כי כמעד רק הצדדנו ויאננו את האיבור.
אזה סוג של איבור אנחנו עושים? יש 2 סוגים של איבור.
וקסוף של דבר אנחנו נמקד האחד מהם שהוא נראה יתר

מצאנו את הביאור הגמולו עם איבוד מה שקראו: מטה
מטה.

אם מה זה איבוד מטה ומטה ומה המשמעות שלו?
איבוד מטה מטה נקרא עם איבוד טהור או איבוד
למוצא ע"י נעמי.
בשנתנו ראינו אובייקט אוי שנתנו שומעים איזה קול
אנחנו רוצים שצבא או הנענים האלו. לאומר גימני
כשהוא מציג לצביון החושי, אנחנו קולטים רק את הקירוי
(אנחנו שנצביון החושי אין שום משמעות לקירוי).
אנחנו הגהליק של איבוד מטה מטה מטהים אכונג צארוג
של קירויים: קובה הקול, הרמה של הגדר קובה אוינמכה
אם זה משנו שמיצג, ואם זה משהו ראייג וצאלי אנחנו
יכולים צאוג צורה של הקירוי הויצאלי. אנחנו שבגיסה
אנחנו גופסיים עם חלקים הקירויים מסוימים אנחנו בונים
מהאמנטיים הבסיסיים של הקירוי או הדמיוג שאנחנו בסופו
של דבר מכהים.

אם בקירויים הבסיסיים האלו (הקירויים שבאים מהמבינה שלנו)
אנחנו משהים אכונג צארוג. צבונג האלה אין עדין משמעות
אבל אנחנו ראינו אונג, אמשלו קו, צוויג, אקול... או כמו
שאנחנו שומעים קול קובה, קול נמוק וכך האלה...
ואנחנו שאנחנו ראינו או הצבונג הצעיר האלה אנחנו
עדין לא יוצאים מה צד ואנחנו בונים עם החלקים האלו
מן קיסוג שמוג במשק הגהליק הזה של איבוד
אויפורמציה, יום בצורה הצבונג. לאומר, מקדמים או
האויפורמציה אח"כ מתחילים להתמשש באויפורמציה
הצאג אך צו איבוד ומה משמעות צאויפורמציה מאחר
ימר. לאומר, הגובה העיסטיג שלנו (הגיסה שלנו) בנויה על
האמנטיים הבסיסיים היום של האויפורמציה הקירוי (האמנטיים
הבסיסיים הם לא משמעות!) וזה נקרא איבוד טהור.
אמה זה נקרא איבוד טהור?

האיבוד מבוסס על הצבונג של הקירוי עצמו.
לאומר, אני לא משייג למה שום קמוג ושום יוצג
מנטלי אחר בשלה הזה של איבוד האויפורמציה, הכל טהור.

טובה זה אומר שהוא לא מושפע משום דבר אחר שיש
זו תיסיון ה-LTM.
מי עושה עיבוד ככה?

היום אנחנו יוצאים לעיבוד ככה אמנם הוא טהור והוא נמצא
אלו הן לא אפקטיבי וגרר בקלל זה, שיה-LTM
קיים כמעט אנתנו עמו יכלים לעבוד אנשים למצבים
אינפורמציה ככה. זה עמו פשוט חזרה ארצה, אנתנו עמו
יכלים עתידנו לעבר הזה, אנתנו מצפירים עם תיאורה של
עיבוד אינפורמציה.

האם זה נעזר לנו תשובה של ציפוי מתוך יום או יומיים יותר
השאלה היא מה מה ולצדן לא הסברנו, אבל מה מה
זה אומר מי העיבוד מאלה מטה.

אנחנו ציפנו עז עכשו על עיבוד מטה מאלה/עיבוד טהור
2/ ואשיו נבדק על הסוג השני של עיבוד אינפורמציה שהוא
מאלה מטה.

אנחנו קוטרים לעיבוד אינפורמציה מאלה מטה עם עיבוד
שמוע ע"י מושקים.
מה זה אומר?

זה אומר שפשוט קוטר גורמי אני ישר מבעיה מן
מארה של יחושים עם הנחה מראש תיסיון אוישי או
ציפוי עקבי תצורו הזה ואח"כ אני עושה השוואה בין
התפיסה הפאג ומנוג תצורו עצמו.

זה שונה והפק היפוט של העיבוד מטה מאלה מנוג למתחלה
בקלל שאני קוטר גורמי אני מתחלה להשליק של מני הנחה
מראש, אני מוד מתחלה לעמון אג המשמעות מוקדם התחיל
המתחלה/בקטיטה אני מתחלה להשליק, עתה, אני לתקן אג
תיסיון האוישי שלי, אני לתקן אג תצפוי שלי זקני מה יכל
לתווג תצפוי הזה ואני מתחלה אג תפוחם כהר הזה יום
מוקדם מאושה אם הייתי עושה אג העיבוד הזה מטה מאלה
מה זה אומר?

אם אני אשליק אסוציאציה או אם אני אשליק תיסיון... תיסיון
הזה (מציא ה-LTM). מאג - אומר למתחלה התחיל של
עיבוד אינפורמציה/מתחלה. תמוצו איהו שאני אמתי שיש

אי אינפורמציה קריאה. הני משמעות, הרוץ שהאינפורמציה
הצאג רובה עצמו, היא לא דומה מהצבון החושי. כבר
עם המקום הגדול מהאק של פיוס. לפיוס זה אומר של
השכנה, של זקוחת אינפורמציה - מה - LTM אנקודה הצאג
שהיא מקודה של הכנה קפניוג וקשה ואג האינפורמציה של
ה-LTM אני שמה אותה עליי אני משה להנאים מה
שאני יוצג שקיחוי שהמו קיחוי של הענים הבה.
כאמר, אני לא מצדד אג הענים לעצמם ואותך המוב
מש"כ אג המשמעות אלא אני מתחלה לש"ק אג
המשמעות כבר על קבלה האינפורמציה.

מה שקורה כאן זה שהאינפורמציה הצאג מצוברת
קודם ל על סמך הצבון, משערים אג המשמעות של
הקיחוי ההתחלה העתיק ואותך הודקים אג העפוסה
הכאשונה הצאג מול העובדות.

מה יש כאן באיבוד מאלה-מטה שאין באיבוד מטה-מאלה?
התענה היא שאין אג ההצרכות של ה-LTM.
באיבוד מטה מאלה איבוד טהור - אין אנו יצקים מנל"מ, אין
אנו נסיון, אין השוואה אין שום דבר... אני מתחילה מ-0,
אני מתחילה מבק הענים ואני מפרטג הדק אבא
אני צודד עם רק הענים.

האמר היא שהאיבוד מאלה מטה אני צודד עם הענים
בזמן שאני מקבל אבא ישר אני מפעילה אג ה-LTM
התחלה העתיק כדי להתחיל לעשות השמחה על מה זה
יכול להיות שאני רואה.

אז אם נשאל אג אגה שאלה של מקודם: איפה איבוד
אינפורמציה יגם מהיר ואיפה יותר איטי?

המר אנו שמה האולוסיה ומה: איבוד האינפורמציה צודד
צפי המוח של המאלה מטה מכיון של התניה של המסד הענים
שקרא LTM כמו שצאמר קודם, פל המר רבה של אינפורמציה
ענתיי כדי לקדם לפני אג הדק המשמעות הקיחויים,
כדי לעשות אג האיבוד הרבה: יגם מהר. אלא המתחוג הצאג
האורקם הטלויג פמו ישווה בסייטלויזה חברגה (פל הקיחוי דק

האסדה שאינה אנתוני יסודיים צדקיים מהרה ימאור לנצואה אלה
 יכוס דהויג שאנתוני טאציום). תמיד המלכמה בין העניינים של
 החשיבה המהירה באה על תשכון הדיוק, סתם אנתוני יסודיים
 צדקה יא עם פנה השערה ועבדיוק אמש אה"כ מיל הקורני וכה
 מה שאנתוני אושים המעלה מטה
חמשל: "קצ" אני רטור משפח" ואח"כ אני אומר ללצניי" אני
 חושב שאני משהי א צה", כאשר האפס שאנני רטור
 יאני מרתוק נטור. זו יא צמ א... מהר מאר אני מיעה
 צמסקנה הפאט. אח"כ האפס מתקרה קצת יתר ואני למתנה
 כ אני יסלה הענוג שאנתוני לני "קצ" צה אולי לא סוג
 אתר. הפאט, ההשעה הפאט. לא קתלה אישני, האפס רפה
 היה מישור אתר וגק כפי צה אני עם מסיקה מסקנה לבין
 צה וכה יש אה הענוג האלו למתנה...
 ספטי אה הפ, מאי שלפאס צה לא אה אתר
 שפטי אה הפאט וגם אה צה אני יוצע - אכשו והפאס האה
 שאני אהאפ אה האפס רפה אה אני לא אסעה כ הפאט
 הפאט ששטי הנן עם יסוד של אינפורמציה (הכו אומרים סלומים
 מהשעויות)

המעלה - מטה מייצג חני סגנון של ציבור אינפורמציה
 שרבה יתר משאים חנו סמצואה

חוק 2 של השיעור:

כן שאנתוני בקום ימי טאונטי סתם נסה לתשובה מה יכוס צהיו
 הישום, פומר השפיל מה ספל צביק אצור על ציבור מטה-מאלה
 ומאלה-מטה?
אם אנתוני ברר"ט שאלבים מאלה - מטה השפיל מה אנתוני
צבויט אהסיה אה צה כפל? צהיו
 יש תחם של קפא (הפס אנוש) וההנצמג אנוש צה הישום
 של הפסיכאזיה הקואנטיטיג.
 פומר, אה יש מקום צקתה אה פ הציאוויה האלו שאנתוני
 סומרים והססטר הפה ואל"שט אהן הצקרים אהצקם
 באוסם הום-יומו שלן צה התחום של ההנצמג אנוש.

שיהיה מובן נאילו הקוראים עוד לפני הפירוט הסטטיסטי. זהו
של ה-LTM של הקוראים הם הכורים, שאם-אחרת שהם
"צרכו מינימום פירוט".
זאת הכל-אומרת על שאם-אחרת

מכיוון שאנחנו יוצרים שיש אקורד שהוא מטרה-מטרה,
שאם-אחרת שאם האינפורמציה עצמה הטובה ביותר
המשמעותית שלש"ק של ה-LTM. כאן הוא יחד בדרך אנלטיקו
והקורא מובן נאילו אני צריכה פחות פירוט. זה
כשאנחנו כותבים שלטים הכורים ואנחנו רוצים להעביר מסר
שהוא אנלטיקו הכורה כמה שאפשר ממכיוון שזהו מידע
אשר לפירוט אני אעביר את זה ואני אעביר את זה
ואני אצ"ק יחד עם מינימום אינפורמציה.
זאת אנחנו צריכים מינימום אינפורמציה

מכיוון שמה שאנחנו מפרסמים ומה שאנחנו עסקים באיור
האינפורמציה הזאת הן את זה מטרה מטרה והן את זה
מטרה מטרה יחד מקרה זה עומד במצב אנחנו מנסים
לפרסם את האדם, ואנחנו לא יאורחים לחשוב (יש אנשים שחושבים
אם זה הכורה מאוד ויש אנשים שלא, אבל כולם כפופים אנשים
הוא רוצים לחשוב עליו דני ולקיים עם מינימום חשיבה. כ
זה עוקר חנן מקום במלכות.

החשיבה שורה אנשים, יש קשר בין הפאזה התנסות
אין הקול ואין מה ספק.

אנשי הוצאה אנוש צאנו לשתף את הקורא מסוים סוף הקורא
GNN מסוים (האדם צריך לחשוב פחות) בעל של הקוראים הם
הכורים את עצבנו ל" הכל מצב התעוררה, המוצא אומר
האינפורמציה, האדם עמו מעבד אינפורמציה בצורה ויש יעלה
ויחד מהירה ועל פתח מקום מכיוון שהקורא הוא מתעורר
באיור הטובה את מה מתחלה לפני זה.

אם הקורא הוא יחד בכורה החלטה, כפי שהיה את
איכוו אורה פתח. ולכן מצבים את הקוראים.

זמשה עבנה / אפליקציה בסלולרית חלק מהאפליקציה הן מצב
וחלק קרואו... וחלק מהאפליקציה אנחנו מורידים (מאקר חננות)

ואנחנו משתמשים בהן אצלנו עם אהבה ואהבה מוחקים אותן
בגלל שאין שיהיה זה עשוי או מה שבבית או לשם
כך מצויק ואם עמ' אהבה עמ' הן. צביק אפיק צביק שייג
קצ' אהבה עמ' הן ונוי. שלאחריו אל. הקוץ הפא

אזו אנשי הנפש אנשי. אזו
אנשי שיש מוצקו הפואי. שיש: הפאים שבביתים אהב
קירויים ופאז' בשבתיי שנייה ולקבל החלטה בגלל לשם
ענין של חיים ומוג' והחשייה עמ' ציורי שבבית קבוצה
של הפאים שיגמלו אפרט אג' וילאו. אהבה (טנה אה)

צדקה

החלה הינני מ...
או אנשי: כל צביק אבאז' שבבית הקרעני אהב יתולו
תהליך אחד לפני שיש צביק אהב אהב אהב אהב
קריטי אהב שקורה. הבר צרעני... אוי ואהוי אם
המאמר עם לא מנענע כמו שבבית.

מייג אהב לשם אחד הצמחים החמים והפיקטיים
היוג שיש המדינה ישראל ואכן בכל המלח המגועס
ואכל המועם המערבי... זה צבר שמאויים איה שיש
העניין האדם שמה יש הנפש אנשי.

אז עמ' הקדמה קטנה אקורס במסגרת האהב של הנפש
אנשי = והקצאן אהב כי אהבנו צביקים אהב בגלל שיש
השכל פיקטיים. אהב אהב של המטה-מאהב אהב אהב
של המטה-מטה.

כאן שיש אנשים שיכולים לעשות 2 דברים: או אנשי

ואפילו 3 דברים או 4 דברים או 5 דברים

אמה זה נראה שדאנשים האלו יכולים לעשות דברים יותר

ואנשים אחרים פחות

אמה הנשים יכולות לחלק את הזמן כמה או אהב הקטנה

והקברים פחות?

האם זה רק נראה לנו או שיש זהו סגנון של אהב
אינופונציה שונה?
אם אחד שמר נשים ואפילו נשים שמכונות נשים ונשים
שם קו ברור לנשים יש סגנון אהב אינופונציה שונה

יש מה שנקרא **עיקור אינפורמציה גורל** (משון גור) ויש

עיקור אינפורמציה מקבילי

מחלים פשוט יש עיקור אינפורמציה של הרבה אינפורמציה
בו מניג (באמ. מנ) ויש עיקור אינפורמציה של אינפורמציה
או קודם אח"כ אינפורמציה ב' ואח"כ אינפורמציה א' וכן הלאה...
העיקור אינפורמציה התינו (ראה אצל רוב האנשים ואנחנו
נרצים שאר כי כשהקיסה אינפורמציה 1, 2, 3 ואז
מקצה אינפורמציה 4 אנחנו אומרים "קצ, קצ, קצ, קצ" של"ה את
מן אהשוא. לא כ"כ מהר, לאט לאט... -ל התינו"ה הנלו
מחלים שהמחיר - חוצה עם אינפורמציה ואני צניכה מן
והאינפורמציה חנה בגורם - זה עיקור אינפורמציה גורל.
נשבר יש הרבה דוגמאות.

אםו שלכחים אהנה כמה דברים הורה זה נראה שהם
פשוט ימים. שהמחיר עם העולם הזה וזה לא כ"כ
פשוט. יש אנשים שמעבדים אינפורמציה בצורה מקבילי
וצה אומר של האינפורמציה נכנס אל"ה - מה אחר

*הערה נוסף אומר שהנשים מתקשות על הקצ שלן עושה

כמה דברים הורה אלו אין הבדל בין הנשים והקברים*

איך מעבד אינפורמציה טיים קרה? מאיפה אנחנו יוצאים

להוא מעבד מקבילי?

אפשר אטמן שלם הטי"ס קרה היה באותו מעבד מקבילי
זו יהיו צריעם לאמן את שנה במה מילונים שלמה
מתינה לאמן טיים. (מאנים אג הטי"ס והקצו קשה)
אי - אפשר למה עיקור אינפורמציה מקבילי זה או שיש דק
אז זה או שאין לך את זה. (היה זהו זה)
כמות, אם זה אימון זה לא יום עדיה עיקור אינפורמציה
מקבילי וזו בדיוק הנקודה! למיין שאינפורמציה נכנס את
אחרי השני (גור) זה לא אומר שאני לא יוצג עתקצו
או הקשה שלי בצורה כשא שגפיה הכי יעולה כמו שאני
אולי אטפל האינפורמציה הנא בצורה מאוד מהירה לזמן
היא מספיק מהירה היטוי (פאג לאין כמו עיקור אינפורמציה
מקבילי. איך בודקים באחד אם כן. הוא מעבד אינפורמציה

הביתה מקהילתי
המבחן הוא: נניח וניקה אוזניים - והצד אחד אני שומע
הקלטה של סיפור והצד השני הקלטה של סיפור אחר והם
מזניח בו. אמניג מההקלטה וצד הסוף (המלל שונה והמשמעות
שונה בין אופן אחד לשנייה), וכלשהו קיים כמה איפורמטיבי
אני זוכר את אני זוכר את כל האיפורמטיבי של -
שני הצדדים ולא פספסתי שום דבר ואם אני מזוהר
ה-95% העני הצדדים את אני מזהר איפורמטיבי
מקהילתי

כל התמצונים האלו אם זה מאלה-מטה ואם זה מטה-
מאלה ואם עיבוד גורו ועיבוד מקהילתי, כלם גלויים
המועץ אחד שהוא הכי קריטי והכי חיוני אהבין אדם
כדי להתמצונים האלו יהיו קרויים וצד יוגם. מטה
שינוע עתק את התמצונים האלו, כלומר עיבוד איפורמטיבי
יכול להפסיק ולתת את און. אור המועץ הזה

המועץ הזה הוא: קטטה
כשנרמז אומר לנו הכתה "קטטה זו" מה הצדדים הוא

דורש מאימני?
כמו של אחד שמעמול דבר ואומר "קטטה זו" והוא
"יצא מעוק הנחה שאם לא מקטטה וזה מצדדן ומכאן
אם ישן זו קטחון עצמי. ה"קטטה" אומר קטטיק את
התאומה בתקיל, קטטיק להסגל. זמקום אחר, קטטיק עם
הוטצצא והטלפון כשנפגשים, אבק מקטטה. תל מעמיל
מהקטטה ואנחנו אומרים את זה מכיון שאם הוא לא
קטטה הוא לא יקוטט שום דבר (תקוטט הוא יקוטט אבל קטטיק
הוא לא יקטטיק שום דבר). כל כמן. שאין קטטה לא
תהיה קטטיק וזה מה שקורה כאשר אנחנו מקטטיקים לוגם
מידי דברים בו אמניג עם אם אנחנו יוצאים ומיזמנים...
דבר אחד שהטו מאל היכול שאלו עתקטיב קטטה אין
יגב קטטה, אנחנו מלאים ולחוסים לקטטה. את מה
למקטטים על הקטטה הזה. שאין מסטיק זה לא יעלה
כ עברנו את הקטטה.

ענינו כיצד ספר לנו קצתא של ניסיה מתקן אחיה
זאצ' מסיבה. והנקודה המרכזית - שם הייתה ששאישה
שלה אנתנו מתייחסים את הרצון... אנתנו ינסעים ופונים ימנה
זפי הוראה ואז שמאלה וכו'... ומחפשים. מס' היה אנתנו
מתחפנים. שם אנתנו לא יכולים יותר בקולו שהרצון צולק
לא אנתנו מתייחסים אולי.

זמה לה קורה

הסיבה היא: שיש צרכינות יתר לקטה. אנתנו מאפרים את
קטה כמאזר, יש שמה כמו מאווינג של קטה.
זמ"ס יש כמו קטה יוגע עבודה משה האדם הקול.
הגשמה היא לא. תוא פשוט מיתון ויודע להשגשג*
קטה שלו בצורה הרבה יותר יעילה מאשר האדם הקול.
זכ אדם יש אולי כמו מאזר קטה פשוט אחר
יודע להשגשג יוגע טוב. כמוהו רכאני הנצב את
המשאבי קטה ואחר יודע פתוח, אבל אם אין קטה לא
משנה אם זה לה שחנא הטי יעיל אודעה - שחנא
פתוח יעיל אם נחר המאזר לניהם יכלו הם מה
לפי צושים ולא משנה מה הם עושים.

ענינו כיצד ספר לנו זכ קצתא שאדם שנוע הרבה ומצטרף עם
אנשי הסוליה. שני זיהא מקשה מחנו להביא קנייה, אומר
אזכן הרבה יוגע חשוד שהוא צריק ללמוד בצב.
אז מה אנתנו מצטרפים בה?

את האנסוכמניה הקלה להפשיטה יען לעבר אדם ביתר עם
ציבור העונים של הנהיגה פי יש מספיק קטה (אנתנו שחנא
קטה אין עיבוד!).
בכך שאני צריכה להקים קיחה יוגע מוכב לקול מחני
ימס מליבה - יוגע הקצאת קטה עם הנהיגה זה לא חלק
ביתר וזכ אף שאני אמר אמה שיחה שלחצור אחר
אף שאני עוצמת את הנהיגה, כלומר אני צריכה לעצור
אות מהמשלוח האלו כדי להקצות זמנה השנייה יוגע קטה
(לא צורך אף הקטה יאזכר אף כמוהו קטה להחנה אף).

לכשיו אנתנו חוזרים קצת יותר עם הקטנה אנוש של
האיבוד מאלה-מטה או מטה-מאלה.
אנתנו שרק במאלה-מטה אני אוקח אינפורמציה
מה-LTM אל התחילת התפוק כדי לעצור אני אפוש
אם הקיומי אל בסיס מה שאנתנו מניחים אנתנו צריכים
העלוי זה קטנה (אני אפוש לעשו את התפוק הזה
בש"י קטנה) אם אנתנו אוקחים אינפורמציה מה-LTM
התחילת הדבר זה אומר שמיני אל התחילה אני צריכה
שהקצת קטנה התפוק האינפורמציה.

*נוחת מציג אני את מוצל אחיד האנפורמציה
המסביר:

יש יזני את הקלט שזה הצלצ הכושק של המוצל ←
את הכחשו החושי אנתנו מניחים ← דעיכה/העברה
(LTM → קטנה והכח גבניני → העברה ל-LTM)
את המוצל הזה אנתנו מניחים וצריכנו עליו)
ישנו של הצבע סקול מה-LTM שלליו לעשו
לצבר ולסבירי

החל הזה אומר שקברים מאלו בסיסים באים מה-LTM
ונושפים ה-LTM אל הכח גבניני כדי להעביר את
האינפורמציה הלאה.
אז עליו מה שייך הקטנה ומה שייך 2 המוצלים שאני
מוציא מטה-מאלה זה האיבוד הטהור, זה איבוד שמוצל
אל הנענים והוא הקדים המוצל השלי של איבוד הניצל
ומקום הקטנה הוא התחילת התפוק.
לפי המוצל זה קלט ← צבון חושי ← קטנה מושקל זה
והכח גבניני קורה בקול זה והלאה... זה LTM-זה
המוצל של הקטנה וזה לקבי עם הקרסה של איבוד
מטה-מאלה מתאון של הקטנה מושפס מה בדיוק התחילת
המוצל/התחילת התפוק ואזר אני הקטע של הכח גבניני
ואם יאס, באתר קובלנו רק את הנענים של הקיומי ואז אנתנו
משקטים קטנה כדי להתחיל את ההעביר הלאה ואז הלאה

אנחנו הניק את הקוחי משפחה את מקומם לפיוש (הקטע)
מושקע בהתלה את רן יכדי את זי אישור אצור האור
המעכב והלאה המעכב אנחנו משפחה וכוניס את
הקוחי וזי הפיוש של (הקוחי).

מוזל מאלה-מנה סוג את המוזל הפכה כי צביק קטע
כדי אצור מידע כושיני (הכבה גבוה) כדי זהות. אלהיר
הלאה וזה קורה רק מאוחר יום התליק.
לכונ שכאן הקטע הם מקרה מושקע את המעלה-מטה
אנחנו מתחילים על ההתלה לפני על בסיס הניסיון והחומר
האסוציאטיב היוג אשירי ומאוג ה-LTM (לוקחים את
האינפורמציה מיד מה-LTM ומשקעים את כל השרי
הכבה הפנימי אלא מתחילים כבר לפני הדבור).
כדי להוציא מה-LTM את החומר הפכה את כל האסוציאטיב
האלה אנחנו צריכים על ההתלה קטע, כל קטע מושקע
ה-LTM והאצור מוציא משם את האינפורמציה כדי לכו
רק אלהיר את הבסיס של הכבה הפנימי אלא פברום הרבה
את לקוחים ומכבדים יום.

את מה שלמכנו אכשו נקרא "רדוקס הקטע" ויש הסבר

האם אפילו התולים המטאוג'אג.

זה נקרא "רדוקס הקטע" כי מצב אחד יש את הקטע
שמושקע בחלק הקדמי אצל אק ורק: אמטה - מאלה לקוחים
הלקוחים והקטע לצביק להשקיע הוא מתחיל ה-LTM, אומר
הקטע: הוא מתחיל בסוף התליק כאשר מוצין הקטע מה
המוזל רק בעת התליק. זה אומר שיש זמן סיגור בין המוזל
ליק שהוא הנוי צבין המוזל של אצור מאלה מטה, המעורר
מטה-מאלה כאשר הקטע הוא רק להכבה הפנימי ההתלה
אין סיגור אצל: הלא זה נכחן ככה את את הלה הפכה
עם ההסבר על "רדוקס הקטע" מסיון שלמה לכו ככה
נת אשמוע וזהבין.

יש זהבנים את זה וזמנו זמנו

אם מה זה קשה באמת?

הקשה נין אפסר הקשר אקיוולר הציבור.
כאומר, כמה אינפורמציה אנתנו נצטרך למצוא עין/כמה אמת-
צ' הקיבוץ שלנו, זו הנוג' שזנו הכאן מוצק' אוקצ'ר
קשה וצ'צ'ר אינפורמציה.

ומה זה קשור אקשה?

מכיון שאם יש זנו קיבוץ- מוצק'ר, אם אנו אשק'ע יוג
קשה אנו אצ'ר אג האינפורמציה יתם מהר ואם אנו
אשק'ע פתח קשה אנו אצ'ר אג האינפורמציה איט' ית'ר
כאומר, יש קשר בין הקשה אמת'ן צ'יבור האינפורמציה.
כז שאנו משק'ע יתם קשה כק אנו מצ'צ'ר אג הנעש'ם
יותר מהר ואולי אפילו קם יתם מקו'ק מכיון שהדי'וק ז'ם
ק'ו'י הכמה קשה אנו משק'ע'ה.

צ'ש'ו נניח אנתנו מושבים על אינו בעיה ואין פג'ון ואנתנו
משק'עים ומשק'עים ואין צ'י'ין פג'ון. אבל כשאנתנו י'שנים
בעצ'ה ואז קמים במק'ר ואז הם מצ'כר לנו.
צ'מנית אין אל-אז ש'ומר שאנתנו א'ו משק'עים קשה למצ'ון
שאנתנו י'שנים, אנתנו כק א'ו י'וצ'ים על צ'ב, אנתנו א'ו י'וצ'ים
אז צ'ב, אנתנו א'ו י'ושבים כאילו אנתנו י'וצ'ים למת'ן,
ה'וצ'רים פשוט קונים. צ'ב א'ו קשה י'צ'ם (קשה שי'שה,
ר'ט'ר ו'ר'ט'ר י'וצ'ים) אבל אל-אז י'וצ' א'ו אומר שלא
צ'ש'ו אז צ'ב.

צ'ש'ו י'צ'ו א'ו י'ושב'ה י'קח לנו א'ו א'ו כ'ומר י'ש
קשה כאשר אנתנו צ'כים.

אז אמה זה נפ'ם כאשר אנתנו קמים במק'ר ולא כ'ומר
השק'ע'נו צ'ב מחש'בה א' היום?

מכיון ש'ש'נה אנתנו א'ו השק'ע'נו קשה בפ'דים לאו פ'ונ'ים
צ'צ'יה כי הם לא ש'יק. ונשאנתנו צ'כים יש לנו הס'ה
ומחש'בו'ר- מ'ם מק'ום י'צ'ה אוק'ח לנו מש'בים וקשה זנו י'ת'
כ'ו א'רצ'ת. ויש מצ'ב שאנתנו צ'כים קשה כ'ו א'רצ'ת
מק'ו'ו'י. איך אנתנו י'וצ'ים א'רצ'ת מק'ו'ו'י א'ו א'רצ'ת

כי אנתנו צריכים לדעת מה היינו רוצים לדבר איתנו לזכות
אז לא אנתנו צריכים קשה ורק אחרי שהיציאה זמין שזה
זו לזכותי אני ינסה לחסוך את הקשה מעיבוד האור.

קשה הוא הגי' של הל' קשה
וכן שאני משקיעה יוג קשה אני משמשת בקיבוץ הכולל
שני דברים אינפורמציה נצורה יותר יעילה.

אזה מגיד אנתנו צריכה של מה סוגים של קשה.

מה הסוגים של קשה?

- קשה סלקטיבי - רוב האנשים אומרים שזה מה שהאדם רוצה
זמנה ונראה מה שהוא רוצה לראות ול... אז נקדים ונציג
שזה לא נכון!

יש קשה סלקטיבי, קשה מתועק, וקשה מחוב.

הכל מתקרב זהו המטרה שאני צריכה להבין ובעד אנתנו
מקדמים את סוגי הקשה.

קשה סלקטיבי - זה כושר יש לי מטרה אחר ויש הרבה

קירות שאני צריכה לעבוד בשביל לבצע מטרה אחר
אני בוחנת מה קורים אחר זה קשה ומה במהק כל המשימה
אבל אני צריכה לבצע מטרה אחר.

יש הרבה מקומות אינפורמציה כמו למשל מטרה אחר לאני
הצד צריכה לעשות סלקטיון (סלקציה).

כל הקורות (כל האינפורמציה שנכנסת לידי מטרה

אחר

דוגמה: פקח אויר שהפקיד שלו זה הנהיג מטוסים.

הוא מקבל את המטוס, מי שמעמיד לו את האתרים המטוס

כאשר הוא מקיץ א קולומטר מהלך הוא פקח אתר מתחיל

והוא אחיי להביא אותו מאפה שהוא מקבל את הזמן הטיסה

עד לקרקע אחרי הקרקע יש עוד אתר שצריך להעביר את

הקרקע המקום התניה שלו וזה אדם אחר.

אולי פקח מקבל אינפורמציה מהרבה מקומות והפקח שלפני

שמקבל את האוויר זו "קח" את השליטה על מטוס א' והמטוס

א' יש טיס וקבניט ומשנה לקבניט והם קח מטוסים לפקח

הצהר אינפורמציה ועוד אינפורמציה הוא לקבל כמה מטוסים יש בדרכך (כמה יש לפניו, מאחוריו, מה המרחק ביניהם וכו')... כמות יש כמה וכמה מקורו שאולי נקח צביון הקטנים כפי שהוא יחיה אז המטוס הזה בשלום. אבל צו המטלה שאני יש לו רק מטלה 1 - ארמייה או מטוס א הקרקע. חמה זהקטים קוצים זה כבר תשיקולים שלו אבל זה קשה סלקטיבי. קשה סלקטיבי מוצרר לפי המטלה האחר עם הדבר: האנך מקורו ששייכים רק למטלה הכאן.

קשה מחולק - זה אולי צבר כמו קשה סלקטיבי אבל עם המקורו מגישים מסלול שונה. קשה מחולק זה כמו קשה סלקטיבי - הרבה מקומות של אינפורמציה אבל ולדומה קשה סלקטיבי שיש מטלה אחר עם קשה מחולק יש יצר המטלה אחר.

כ"א אזה במצב שאזה צביון מקורו אינפורמציה. אמר המקורו ולשייך אויב. לאיזה מהמטלות הוא שייך, כמות אזה מחולק אז הקשה שלק עם כמה וכמה מטלות. ההבדל בין קשה סלקטיבי עם קשה מחולק זה עם המטלות.

אז קרה משתמש בקשה סלקטיבי או קשה מחולק?
העיסוקה הוא עם אזה. אם אנחנו מגישים לתהליך אין למטלה והטוס אזה (ומטוס אזה הוא לא סלקטיבי, אבל אנחנו יוצאים שהטוס קרה הוא לא רק מטוס או המטוס אלן הוא עם נחם באוויר עם מטוסים אחרים והוא מפצל עם ויש לו עזר כמה וכמה מטלות - אזה לתהליכים או המטוס ואז זה קשה מחולק.

ובה אולי צבר אצלנו עם בהיגה - אנחנו עושים אז כל מה שצריך כדי להרבה ישאר בתוך הנפץ, ויש זני זהמורד נקוד עם הלקים בניסא האחריו ואולי עם הרצון

ואם מוני דברים אחרים שלא שייכים בהכרח לעסקה
וגם זה קשה מחוקק.

מסקנה כללית

קשה מחוקק - זה כמו מיקוד.
פומר, יש זו משאבי קשה ואני צריכה להקדים את

כל המשאבים האלו למטלה אחרת.
וזה אומני פה במטלה אחרת.

יש זו פ מוני גירויים ובמקרה הזה זה לא קשה לתקוע
של הגירויים/המקומות/האינפורמציה הם שייכים למטלה אחרת,
זה לא של הגירויים כמו קשה מחוקק הם למוקדים
אבל למטלה מסוימת... הקשה הזה הוא קשה ממש,

זה אומר ששק מראש אינפורמציה שאני מקבל אינה
שייכת כלל למטלה ולכן העבודה המנטלית באופן העבודה
הקוגניטיבית שאני עושה לא עובדת אלא האינפורמציה הלוואית
למטלה מסוימת או במקרה שני של קשה מחוקק זה
עם זה שאני עושה - מה למוקדים ואני צריכה

לדעת מה שאני עושה.

ה-2 המקרים הראשונים (למקסימו מחוקק) כל המקומות
של הגירויים היו שייכים אישית בקשה לתקוע של
הגירויים שייכים למטלה האחרת ובקשה מחוקק של הגירויים
שייכים למטלה השנייה אבל פה חסר מהגירויים

האלו שאני שייכים לשום מטלה ובנוסף לא לאתר שמקור
צריכה, פומר אני צריכה לבחור את המקור שהוא שייך
איישם למטלה האחרת ולדעת אם זה שייך לאני צריכה
לומר את כל המשאבים והקדיש אולם למטלה האחרת
פראגמטית ולבחור את האינפורמציה מה לעשות האינפורמציה
שמגיעה אליי מהבינה והמקד הזה.

18/07/2021
(שיעור 5)

אוטומטיזם - AUTOMATICITY

כאשר אנחנו עובדים כאלו הצורה אוטומטי, כאשר אנחנו פועלים אוטומטי זה אומר שאנחנו לא מקצים קשב (זה לא אומר שלא מקצים בכלל קשב! אלא שאנחנו מקצים מעט מאוד קשב) לפעולה הזאת.
כ"א ככל שהפעולה הן אוטומטי - אנחנו מקצים פחות קשב. יש למקום הבוקר המקום שלי הן רמג האוטומטי הפעולה הבאה הבין משאבי הקשב שאנחנו משקעים לאדם פעולה כשאנחנו (נוסעים הרכב מהבית למסוף ואנחנו עושים את זה כבר שנים) פאוס האם אנחנו זוכים את זה מה שאנחנו עוברים? הגשמה היא לא כן אנחנו עושים את זה באופן אוטומטי.

אבל מה זה אומר? מה אנחנו עושים שונה ממה שאנחנו עושים כאשר היינו הגמילת הדבר? אמה הקצב הקשב שנה? הרי אנחנו מבצעים את אמן פעולה ואנחנו מקימים אדם גמילת אדם שירותי הדבר?

אין שום ספק שבהפעם הראשונה וקם הפעם החדשה אנחנו קולטים שירותים, אנחנו מקימים שירותים רק מכוון שאנחנו מכירים את השירותים האלו המצובה שלנו אלוהם הופך להיות אוטומטי, כלומר אנחנו כן מקצים קשב אבל אנחנו מקצים פחות קשב וזה משוור לנו יחס קשב קובשי לבהרים אחרים (אין מצב שאנחנו לא מקצים קשב בכלל כי אלא אנחנו לא נקלוט את השירותים אלא נהיה כה מני צרנו הדבר).

אז איך, אנחנו מקצים פחות קשב לבהרים שהם אוטומטיים יותר, דברים שהם שגמילת יום, דברים שאנחנו מכירים יותר מכוון שהקצב הקשב היא דבר יחסי... יש דברים שאנחנו לא צריכים להשקיע בהם כ"כ ויש דברים שאנחנו צריכים להשקיע מאוד.
באחד יודע שירותי מוכי קורט פחות קשב - לאבחן

אולי, לצדקיהו מהו דפדפוג אולי מאוחר יותר שאנחנו סומכים
 פעם באותה
 וכל זה חלק מהכיוון של מיומנות של העבודה של איתנו.
 אוטומטיים אנחנו נוטים הרבה המומחים" עם כפי כן
 שאם אתה שואל מומחה ושאלו אולי כבר את השאלה הפג
 הוא עונה האוטומטיים. וזה גם את המומחים הנכונים
 שאנו מחמקת מסוגר את הצי. שמעו ונגע הנוא
 עכשיו איך אפשר לפרש ומהי דעוה באירוע: "מה אתה עושה
 תפירה זנ" צצה צצה איך אתה מקבל את ההחלטות
 היתה" והם פשוט לא מסתירים דפדפוג, הם לא מסתירים
 עברק את ההתקדמות הפנימי, את הוולנטים ממויגלסלס
 הפנימי פועלה אתה, זו מיומנות.
 נהבאנו את המומחים לדפדפוג כי נשלים טושים הם טושים
 הקדוה, עמה הוא נקרא מומחה? הוא נקרא מומחה כי הוא
 לא טועה אבל כאשר הוא טעה, הנוי טועה הקדוה הפג
 שהוא טועה הרבה של הגופניות אתה אחרי השנייה כי
 הוא לא צריך "חשובה" (הוא לא הקדמ מספיק קשה לא אתה
 אתה מן הצדדים שולל

עמה טיים יוכנס אגב גאו הטיים עוקח ע"ו 15 דק עם
 למנו הכפס נתיב את המטוס

העבודה היא מיון שיש דיו השימה של כל הדברים
 שהוא צריך לעדוק. אבל עמה הוא צריך לעשות את זה
 הני הוא מומחה? הוא צריך לעשות את זה מיון של
 נקרא בדקה ואם הוא מומחה הוא ידע על דברים שהוא
 בטוח שהם בסדרה (דיו שיש 2-3 דברים שהם קטורים
 א הטיים יעלה "V" אתה כי הוא יודע שהם קטורים,
 אם אתה הדברים נכון אז הדברים שקטורים אולי גם
 נכונים (באמר, הוא יעלה V על המיון יודע על השאר).

אנחנו מקצים קשה לעדויה שאני אפשר לנהל אותם, כלומר
 היחס שלנו לתרגו שליוע זיתי מסויים... כאשר נתיב
 משהו שהוא לא שגרי זה עובד לנו יתר קשה מאשר

ג'רויים שהם שיחזגיים שאנחנו מכירים אנחנו, וזה ענין
של חכמה - קשה, אנחנו נוטים או זה הנהגה מאוד...
אנחנו חתם כמעט כל חכמה, כמעט כל הענין האדם
שלנו ולפרוץ - מה הקשה שלנו לכמה ענין איזה קירוי
מסויים.

וכה גם נכון כרצו שחילוף קורא אנחנו השם - אנה
משה או השם שלק, זה חוכמה עק או הקשה ואתם
המאות קשה אלא אם כן אנה חוכמה להעלים מאנה אדם
אבל אז אנה צדיק להחיות שאתם המעלה וכוונת אנחנו
והצמיח זה קשה מתוק.

דברים נוספים:

בשנתנו המדבר ונוצח הכנה אז יש פני יקבונים
כל מיני אצורים ונחתן מהקש שקט וט... וזה אנה האמה
עוצר עז שהוא מרים או תקוע כי זה פשוט קלט קירוי
על לוונטי. אבל מה כן יש שקט? כוונת ענין מפסיק
לדבר... זה גם סוג של קירוי, זה שנתנו המעלה
השקט זה מה שלא ניתן לראו, זהו קירוי או שפתי
זה פשוט חוכמה או הקשה של הכנה.

* בשאנחנו הודקים דברים כאלו אנחנו משתמשים בה מיני
מדדים, כמותר אחד המדדים להקצות קשה זה כמה מהר
אנחנו מקיבים: מהירות התקדמות/שמן חוכמה.
אם אנחנו מקצים קשה לכאורה, שכן החוכמה שלנו יהיה
פחות אנחנו עדין יותר מהר מכיון שאנחנו קשובים קלטנו או
קירוי והירשנו אנה (אנחנו נוטים אל אוטומטי כי אוטומטי
מקצה לנו את הדבר. ש"א החוכמה היא חוכמה וקירוי הוא
חוכמה ולכן כל הזמן של חוכמה התעוים המבול).
מה קורה כאשר אנחנו עושים דבר אחר...
האם יש חוכמה שאנחנו יכולים להבין או דבר אחר
האם האנה איכות?

החוכמה היא שיש מסוג שביחד דומה קשה הכוונה
שיש זו חוכמה אבל אם אנחנו נוטים עוד משהו וזה
משהו וזה משהו או משהו משהו... זה כמו

הדומה של השיטה הקניינית לצומח אינן דומה לשיטה אחרת יותר במתן הנהיגה: אם הוחזק אני יפנה זעשוג כ"ש זי מספיק הקצאה קשה השגה זעשוג אג שניכס היחז אהל מתקרה השני אמה דורש הרבה יגע קשה ולא נשאר זי מספיק קשה עם סתמו וזה מצב שאני צריכה לתקוע יותר קשה ממה שיש זי במחקר (האומה=שיטה קניינית מתקנה השני = דרישה דחשיבה אחרת).

חלק ב של השיעור:

המבוא לפסיכולוגיה דומה על מחקרים עם יפנים בנושא חמישה שלם דומה עם שיטה מתקנה שאומני משמשים כבי סבבוק בין היחז פולטיג שמשפצוג מתקצאה קשה.

על עשוי דומה על פולטיג שאומני ולושים ולפלים מלכותים זעשוג כמה היחז ולפלים זכאי ולפלים קם זכאי מלכותים

זעשוג פעולה אחרת איך זה יכול להיות שפעולה אחת אומני זכאי

מלכותים זעשוג? וההסבר זה את הסבר: אומני דומה על

הקושי של זעשוג ב דברים יותר כ"ש אין מספיק קשה

ע-2 המטלה, אז איך מסבירים את הגופלה של לפלים יש

זנן מטלה שאומני זכאי מלכותים זעשוג אומני עם ככה בלי

מטלה שניה? לפלים און לזן פגמו כלומר, און לזן אג העניין

אפני אג הבניה/אכפץ אג הפעולה אבל קצת שיש זנן אג

העניין אומני זכאי מלכותים זה כ"ש אומני זכאי מלכותים

דמקד אג הקשה, זכאי יש זי יום חודש הסטוג קשה זכאי

זי סיבה וזה ממוסד הקשה

האם יגבן מצב שפעולה אחרת דורש יום חודש קשה יום

מאשר מה שיש זנן?

הגשמה היא מוצאין ולכן זה לא רק הקטע של ב דברים יותר

אין ב דברים יותר אלא זה עם דבר אחד שאולי אומני זכאי

לפיה זעשוג כ"ש און זנן מספיק הקצאה קשה וזה יום חודש

לחיה אומני חאים אג זה כאשר יש דברים שמסוימים עני

אג הקשה בלי

עם מסוימים זנן אג הקשה מה זה אומני? וזה אומר שאומני

אוסקים בהבדלים אחרים וזה צורך יגד מידי קשה כדי
להגדל מהם ואז לא נראה לנו מספיק קשה כדי להבדל
אך המטלה האחרת.

האם זה צריך להיות מישור שמדבר בקצף או משהו
שקורה מתוך זמלון או דבר שפוצץ הקיזים האוהן וכן
השאלה?

המשורה היא כאן! זה יכול להיות עם מחשבות.
הדברה פעמים אחרת אומרים "אולי, אומנו לא יכולים להעביר"
ואפי המופל שלנו זה משהו שבהרבה פעמים ומשהו מצורה
אז זה - אלו מחשבות פנימיות לא קיווי שמגיע מתוך...
מחשבות הן כפיצרה פנימית אבל דברים שאין להם בסיס
הקיוויים מתוך, אלו מחשבות שמצוררת משהו ל מני
סיבות ואנחנו עם מצליחים להעביר, אומנו לא מצליחים אפוא
להגדל מאות מחשבות וזה אומר שהן אוקמה ונו אג הקשה
שאנחנו צריכים שהיה אבצל את הפעולה שאנחנו צריכים
זבצל. הלא בסופו של דבר ענין של קשה.

אנשי החברה אקט של הלבנים (מתמנו אפסיכולוגיה) שם לא
דוברים כ"ז על קשה לומר שלב קים מקצה קשה והיכן
שלבאים אפשר אכאוי כאשר קוואים או און אנשים או קליק"
עם הידיים אכ האנשים שלו נלמדו ישר והכונש שלו נראה
אכיוון של הקיזים.

כשאנחנו מוצפים קשה הרבה פעמים אנחנו מוצפים אג היכולת
של אדם אמצע פעולה שהיא קשורה להסתנה הן קיוויים והבאן
תקובה. מה זה להתחין הן קיוויים?
כמו שגלבים היו צריכים להתחין הן היחוד הן המטפסו,
ככה אנחנו הוצפים עם אג הקצבא הקשה של הן-אדם.

הצבא ישי יחידה שנקראו צבאלג. במיוחד אצבאלג יש תפקיד
שאדם יושב (ט הוא אכא רואה פוא) מוא מסק והמסק רבה
יש אג. האג. האלה גד ר"י יכולים להיות עם ויצואווי
עם נקודות על מסק וזם שמיעה... והשמיעים גד ר"ז
באים הקשה שהצבאלג כל הזמן משפרג זה עונה מן "פינ"

כמה זכר תוצר החייל יכול לשמש כחומר מאגזר זמן, ששג
אל זכי ששג ולתקשים לקרואים האלה שרוב הזמן הם משלמים
ומנוסטים ואין להם משמעות כלל.

זמה החייל צריך להקיר
הוא צריך להקיר זה "היני" שהוא ישמע אחר מהשאר...
אין שהוא ארוך וגם אין שהוא בסוף קצב אחר אין שיש לו
ב מיני זמנה הוא צריך "למשל" אם הוא (אז אנו זימו
שהוא צריך לתקשים זו) ולעזור לו ולעזור בעקבות מהרעש (הרעש
זה כל זימו אחר שאין זו משמעות, והעבודה היא היא מליפג
הצורה הוא יעץ ליאור מכון שרוב הזמן זה משלמים, רוב
הזמן הוא לא שומע שום דבר שהוא שייך לפעולה שלו.

אז יש את המצב הזה שאם צריך לחקור רק אקורים שהם
זא שגרמשים אתה כל הזמן החייל הזה צריך לתקשים, הוא
כל הזמן מקצה קשה מכון שאם הוא לא יקצה קשה הוא יפסיד
משלמו.

ומה הבאנו את השיטה הזאת שנקראת
שיטה "זיווי אונג" - SIGNAL DETECTION THEORY - מכון
שהוא מצדה אונג ולעומת הרעש ב זימו שהוא לא לונטי

הוא - רעש (כל זימו שהוא לונטי - יהוא אונג)

ולמדנו שהיו 4 מצבים: אחד מהם זה הזימו והשני זה גזובה.
כשהיה זימו אין שלא היה זימו, וכשהיה גזובה אין שלא היה
זימו.

כשיש זימו ויש גזובה זה נקרא "קליעה" - הצלחה במקרה - אצור
ולתקום אונג כשהוא היה אונג.

לעומת זאת, אם לא היה אונג אז זה נקרא "אצור שוא" - לא
היה אונג אבל הקצה וצ"ו טעור.

לעשו יש את הרצף השני: כשהיה זימו אבל לא היה גזובה זה
נקרא "פספוס" - קצב זו טעור.

לעומת כשאין זימו ואין גזובה זה נקרא "זימו מוצק" -

מה אומנו מוצק גרעם אלאו כן

אומנו מוצק אלאו מקסימום קליעה ומקסימום זימו מוצק.

* עומן מצב או תמונה מילים של צבעים ומקום זקנוא ככב
נקול כח הוי צצירוג .

זאתי-מחן הוא מצב מילים של צבעים אך הצבע שהמילה נקובה
איוע גמאם זמילה (צא המילה הטו: צמוב. והצמוב היה צמוץ נאקום) ...

ה-ז תסקפים המוענים שהוצגו לא היתה שום בעיה כי אנתני
קוראים: זים במוצה המוען שיש צבע וזם במצה השני שיש צבע
וזם שהצבע עומק כמה שכנה אלה בין זמן אין הרבה שני
המאן העוקבה שלע .

אבל הפעם השלישי שהוצגו לנו המילים אחרת היו מט' למסומים כי
אנתני מילים זקנוא או המילה, צ' קריאה!

קריאה זה צבר שהוא כז' שפתישלה הפק אהיה העוקבה
אוטומטי... לא הקצאנו פה קשה עקנוא או שם הצבע שמו
בענה המילה מכיון שהקטייה שלע זה אצטוק בקריאה כושר
יש זני מאלו העוקבה של קריאה הטו אוטומטי, אנתני או חושבים
אנתני לא מעבדים את הנענים. לא קראנו את ההוראות זם מעורר
אמר את ההוראות כי הקטייה היא זקנוא, אנתני בצורה שאנתני
פילים זקנוא בפעולה של קריאה

פה אנתני מצביים על קונפליקט/סגירה בין הקול קריאו של
העוקבה אוטומטי לבין הוראות מאתני קול

אנתני נראים שהמאן עוקבה והרבה יותר אחק (יש הפך משמעותי
המאן העוקבה מכיון שאנתני צריכים להקציב קשה אנתני צריכים
צריכים משהו שהוא לא שלרע, משהו שהוא סגירה אנתני
האוטומטי שלע .

אנשי נחאר עמופע שלע - או קיטג האונפורמצייה לתק הלכבו
החוש כי אשר לשם האונפורמצייה (שארית' מתצ' שנה עד שניה נא
היא עוברת הלכה זמאכב - אצטוק האונפורמצייה או שהאונפורמצייה
פולצב .

אנתני עוסקים כבזע אצומק 'וגה באחד מ-ז הנתונים
שמופלים בקיוק בשלה הזה של הלכבו החוש .

ז הנתונים הם: הקשה והכרת גניו .
ז הנתונים האלה חיונים אלה האונפורמצייה הלכבו החוש

והשאר לזכרון הקצר כ- האינפורמציה בעקב הזכרון החושי
היא למעשה לא אינפורמציה מהימית והקצרה. מכון שהיא
(אולי משמאל לזכרון החושי הקצרה נשארה קצרה ולא יוצא,
הקצרה נטול פיזיולוגי... בקצרה שיש הקצרה גבנית שאני מצדה אז
היא מקבלת חלק מהפיזיולוגי (כמה שפחות אבל מספיק להתחיל
יחסי זהלעיר השאר את האינפורמציה), אומני לא מכירים
את הקצרה אלא אומני מכירים גבנית ויש הקצרה עצום בין 2
הדברים. תשובה אחרת שאם אומני משקיעים קשה הקצרה שנתפס
לזכרון החושי שאומני אחרי שהוא יוצא מהזכרון החושי ליהיו
את הקצרה - זה ממש לא נכון! אומני פשוט העברנו את
הקצרה אתהליך הפיזיולוגי לקורה בזכרון אטווח הקצר (STM) אבל
העברנו אל זה את זה אל הסיס חלק קטן מאוד (לעבר
אינפורמציה) שקורה כאשר אומני מכירים גבנית. הקצרה של
הקצרה היא מוכרה רק בתחלה ואז זה מספיק בשביל לשלוח
את האינפורמציה השאר וזה או זה או כלום, שאלו זה או שאומני
מכירים מספיק מהקצרה כדי להעביר את הקצרה השאר או
שהקצרה נשארה בזכרון החושי ופוצק.

למעשה, העלף הזה של הקצרה גבנית אומני כן משייכים קצרה
פיזיולוגי, קצרה משמאל אבל טיפה וזה לא מספיק בלתי. לזה
את הקצרה. זה אומר לנו למעשה שאינפורמציה שיש בעקב
הזכרון החושי הוא לפני הקצרה.

זאת אומרת שאומני לא יוצאים מה הקצרה הזו בדיוק, אין הקצרה
הקצרה חולש משהו שהוא שמוציא / מוסיף / מיישם... אומני לא
יוצאים עצמם את הקצרה הזו ליווני או לא, אם הוא קטן או
קצרה, אם הוא קצרה או לא קצרה... אומני לא יוצאים שום דבר
עצמו! אומני רק יוצאים מספיק בשביל להחליט אם הוא צריך
השאר או לא.

מאידך הקצרה מקבלת את הקצרה הזו בסופו של דבר?
הוא מקבל את זה מה- STM, שם הוא מקבל את הפיזיולוגי.
כל הקצרה יושבת ה- LTM (הזכרון אטווח הארוך) אבל ה- STM
(הזכרון אטווח הקצר) משתמש בהון.
תשובה לזכור שה- STM קטן זמן הזכרון העובר כי שמה

אפשרות להצטרף, ה-LTM יזה סוג של מחסן שמאחסן את הקטגוריות אבל האיבוד/הפירוש של האינפורמציה/הקיווים מבוצע ה-STM. כאשר הנבנה מוכר... כלומר, יש מן המאמר בין מה שמה ה-LTM שלקחה מן המבנה הזמין החסך של הקיווים שאני כותב אותו ויש המאמר את האינפורמציה צומרת האופן והקבלה את המשמעות אצל אצל (בשברית שנייה).

הגורמים הקצול הזה נקרא: הכרה גבוהה.

ישנן 3 אופציות הגורמים הזה ישקרא הכרה גבוהה שמסמכות אוב אנחנו עושים את ההכרה הזאת, שמסמכות את הגורמים לעולם מהחלטה הזאת האם הגבוה מוכר או לא מוכר **ככה מבנה:**

(א) המאמר (המאמר גבוה) = $\sum$ האופציה הטובות.

הגאוריה אומרת שיש ממוח שלנו הכרה מאוד גבוהה שאנחנו סומכים וכן נשקוף ה-LTM, ואנחנו סוקרים אולם הגורמים הגורמים של הכרה גבוהה אנחנו תלכס ל-LTM ואנחנו מושכים גבוהה ומגאומים אולם האינפורמציה שנמצא בסבבון החושים זמנתי נניח שיש זו רגע עיזול ואני ממארה גבוהה שהיא חצי עיזול כי זה מה שיש זו ה-LTM... אבל אני חוקרת את זה מה-LTM ומבארה את זה בסבבון החושים. בסבבון החושים יש זו רגע עיזול וה-LTM יש זו חצי עיזול... אצורק החימאן און זה רגע עיזול, כלומר אין זו המאמר מושלמת ה-LTM אלא יש זו משנה קומה חצי עיזול (חצי עיזול = קולו שזה רגע + רגע) אבל און זה משמעות כמעט כי זה הכנה של גבוהה, אין להם שמה! ואנני ממארה את זה מאון שם ה-LTM יש זו משנה קומה רבה אחר שכן אי המאמר מושלמת אלא המאמר חלוקה של המבנה מה-LTM לבין הקיווים שנמצא בסבבון החושים.

מה אומרת הגאוריה הזאת?

הגאוריה הזאת אומרת שאנחנו סומכים אתה אחרת תשני גבוהה מה-LTM ואנחנו מנסים להציק אום על שאנחנו מניעים למשהו שנוא הני קרוב למאמר מושלמת, ובמצד שני אנחנו מקרבה הזאת את שולח הזאה ל-STM. הקיוויםיקה זה שזה נעם לקוח גבוהה ומבאים ושוב לקוח גבוהה ומבאים... אצל שאני אומרת את כל מיליון המבנה שיש זו ה-LTM,

מתיק כל הגבנוג האלו, גמיר אני צריכה דמיון עם משהו מבין
שיש זה יצור. כלשהו שם וזה שהוא לא מושלם כזה יכול להיות...
המוח צושה את הכי שלם שהוא צריך כדי לשלוח האלה כדי
להגיד "כן" כזה ש"ק. שלח האלה" (כזה) (לשה גיאורטי-הין
הצבון החושי ע-STM).

אז מה אנחנו אומרים הצבון

אנחנו אומרים שאנחנו זקוקים בעוט את הגבנוג מה-LTM
אנחנו משייכים אדם לגירוי שקיבלנו הצבון החושי ואנחנו הניח
על כך שבאפשרות שלם יהיה זנו הכרה של אתה מהגבנוג
האזו שזה מה שיורה את המוח לשלוח אצורה נוסף.

ישנן כמה הציוג הקטע הצבון

ההציה הכאושנה שאנחנו עוד פלם בעציה של העצוק (כמו)
של גיאורטי הצוק). כמה גבנוג אנחנו צריכים לטובה הוק ה-LTM
כדי לקיים את הדבר הזה. והלאה זה שזה קורה בשבילי שני
וגיאורטי החימוש הצבון דפק גבנוג יכלו להיות המון זמן,
והמון זמן. לא צורה השבילי כי יש זו חצי שניה עד שניה
ואז איפה יכלו להיות לנו סינון של כל מיני גבנוג שק יכלו להיות
אם מליונים לפי הניסיון שצברנו. אויב יכלו להיות שאלתנו יכלים לשייך
אתה אחרי השני עד שאנחנו נמצאו התאמה. אז שאנחנו נציג
אתמני שאתי מכירה זה בהחלט יכול להיות מוצר אחי שניה
עד שניה ואז היזרוי כבר יוצק.

זה עסא תציוני מהתניג הזמן שזה לוקח למצוא את ההתאמה
הבאג. (אנחנו עסא מחברים על הכרת גבנוג אלא אנחנו מחברים
א השיטה הבאג, אז הוג-תהליך של-התאמה. התאמה בוויה
עם ספריה שלם של גבנוג ואין. ענו את הזמן לפי ההציון
ואז כבר היזרוי יוצק כי צדיון עסא הצברנו אגע כי אנחנו
צדיון מתפשים את ההתאמה.

הציה נוספת היא שיש פברים שאנחנו מכרים עם. אם לא
כאילו אמר אל-פאם.

עניי יש זנו צוק של כזה - כל מיני לבנים (קוד 200 +
אלף צוקים של כזה) וצמיו אני רטוח כזה שנואלם או כווי
אחר כמותו... לפי התאמה של התאמה ופנוג. אני חושב

ד-200 אלף גבויג שיש זי ועומר אחר אחר ... ארס אין
זי עורק צרה כי מעלים לאו ראיג אג הסוג לב הפה
ואז אלא גתיה און הגאמה חאה אלא גתיה זני הגאמה חתקיה
אבל שוב פעם על ארס נקודה איני מעמידה אג צה חאה
ז-STM מכיון שצה מצטר משתו שיש באחסון של ה-STM
לא מה שאתי אולם אהיה על הדמר הפה צה שצה לב כי
גורה זי חסך מה-STM שיה צה ואקרוג צה פירוט אג
צה ארס אכל אצורה סוף לב צה ואני ואי יטלה אפרט,
כי אני לא ירצה ואין זי גבויג של הסוג הפה כי ארס ראיג אג
הסוג הפה בתים.

* צד הגאמיה התחיל הפה של הגאמה (הניסיון האלו של הגאמה)
מחשיק צד שאנחנו מוצאים הגאמה לקסיס של צדד הוא הקסיס
אחלה אג האינפורמציה האלה ז-STM
הטענה פה צה גשוליו התחיל הפה אוקה החון סמן (אמן אג
לב העוגקים האלו) וצה לא מאים אמצעים שאנחנו מחליטים ככה
אם אחלה אג האינפורמציה אן לא
יש אלטרנטיבה אצה (או קנישה אחר אלא הסבר אקטא הפה):
ציכרני על ציבור עננים גרוי ומקבילי. אצ באים ואחרים
לעדין יטלה ראיג הגאמה גבויג סמן אונני לקבל אג התנה
להגאמה גבויג אלא קורג בצורה גרמה אלא בצורה מקבילי
אם אני אוקרה אג א הגבויג שיש זי ה-STM ואני משיכר
אורים הו-צמני ארזאנו שיש זי מולכבון החושי אצ אני כן
יטלה לקבל אג ההחלטה הפאר ה-ס סמן מכלן שאני אונה
אם צה באופן גורל בהג אחר א מה שאני צריכה אחאן
צה שמחול הפה של ציבור אינפורמציה הגאמה גבויג הוא
תחילק של דא סברג ארזאנו של מקבילי.

יש צוד כמה בעיג עם הקטע של הגאמה גבויג.
בעיה עמפג חמשה היא שאנו גירוי שמקצ מולכבון החושי
יטלה ארזאים איור מגבנית אחר.
אנחנו יצאנו צד כאן מעק הנחה שאחר מכלן הגבויג האלו ה-STM
יקיים כבי אשלות אג האינפורמציה האלה אצ מה קורה

כאשר היינו מאוים א-2 גרנו? מה קורה בסופו של דבר?
למרות שאין זנו חשיבה ממש יאנה אפילו אין לנו הערכה
של ה-MS הגרתיק והקצחה הפאג ואחרות שאת עם הגרתיק
הזה של הקצחה גרנו הקבלה ויקה צמון.
איך אומנו הלו פירוש (רצ אם אהליה און לאן צה יקח
צמון. אם צה מאוים. זאת מוהמנייה אם יאנה צה צורה
היאה אכל אם הוא מאוים א-2 גרנו מכוון שאין זנו גרתיק
של פירוש ממש הכפון החושי אם גאולטיה צה יכלו גרתיק
אך המצב שאחורה אהליה אם הווינפורמצייה.

* נכתב: מציג את קוצחא של צברה.

השורה 1- הצבר משהה לצבר כ המשק השורה יש זנו כל
מתי סודי ממש.

השורה 2- צה צה צה לא משהה לצבר אלו כצבר צקן כי
יש פרצוסים של אנשים.

כון צה מסה שזינו קיב 2 משמעה שנה קצו להוא
המאום א-2 גרנו הכפון שלנו.

חשוב להדגיש שהקצחא הוא לא מדייק כי הוא מופיע
בקונטקסט (הקלט), ואין הכפון החושי קונטקסט!
אבל הקצחא האה והדגים זנו את הצורה שיכול להיות שאנחנו
עוקמים גרנו שנה אחרונה צה נראה זנו אתה גרנו און אלו צה
קצו שנה ואני מנסה להמאם אלו גרנו אג 2 גרנו...
גאולטיה שם יכול להיות קצה ואן זי צרק אישה אם הספיק
הזה, אין זי צרק. אמשה והדגים והחלטה מכוון שצה גרתיק להוא
אלו משמעה.
הדגין צה הוא שיכול להיות 2 גרנו שון הגרתיק עם גרנו
מי מאוים זן וצה מספיק אקווא אג המצב.
משה אכל אתנו כ אמזים על אגן של קונטקסט (הקלט).

פס מה שאנחנו מזהרים צה גאולטי אלוטין כי אין צרק
לחזק שיש צה צה, צה גאולטי של איך צה המוח כאשר
הוא מנסה להכיר אג הגרנו, והדגים עתהלתה אג
הזינו היאה און לא. צם אם (פס אג המוח הגרתיק) כי
מאחזא שיש זנו היום אמנו לאן (צליח אלוה קרתיק צה,

המקסימום אותנו נראה **פצילות** הנוח של שני מקומות.

האבי-טיפוס (prototypes)

הקניסה הפז היא הקדוק ההפק. מודישה של הצאמה מכיון שקניסה של הצאמה אומרה שיש צורך מקדוק של כל דבר שאומנו חווים ואז אנתנו מצינתיים.

האבי-טיפוס אומרה ממש לא! אין ענין של הצאמה מקדוק כי זה דא יכל דמות, מה שיש זני במות. זה - צורך. אלא ממש מקדוק של גמנה או קירנו אלא האצה מן צדדו אבסטרקטיאמפטיה מסרה צורה) להיא הצדק מוצר אה הקינטי.

איך אפשר להצביר אה האינפורמציה הלאה ל-STM על משהו שהוא הצדק?

ואם נתשוב על זה הקניסה אומרה שהאבי-טיפוס הוא אבסטרקטי ונכא משהו דומה אקירוי. הוא אומרה קם שאם יש כזה דבר אז אפשר להצביר הלאה אה הנענים על משהו הצדק... לומרה, דא צריק הצאמה מושלמה כדי דהקיע לזה אלא צריק אה פ הצבירה המותה הצאבי כדי לנסוג דהצאים אחר אחר השני.

פומרה, האבי-טיפוס אומרה שהוא כ"כ אבסטרקטי שאפשר צדק צברים מסויימים מאוד פלויים בשפיל. להצביר אינפורמציה הלאה ולאו צריק. הצאמה מקדוק או חצי מקדוק אלא משהו פלעי.

מה שכן זה שהצדק הזה הוא לא צריק להצאים איסוד הם התלקים שלו (אם האבסטרקטיה הצאבי) אלה אומרה חיישה הצאבי שזה לא כ"כ פשוט שבע הצדק והצבירים כל דבר כי ככה

אומנו מצבירים המון דברים בלי שום סינון בכלל והצבירה זה הקניסה הצאבי אומרה צריק דהיו מה שנקראו מאפיני מנה.

פומרה יטע דהיו של זה אבסטרקטי מאוד אלה צברים מסויימים חייקים דהיו של (זה כללי אלה מסהים לכמה וכמה גאונים שחייקים דהיו חלק מהאבי-טיפוס אחר האינפורמציה לא אלאוד והצדק).

וכש יש זו מסהים מהמכונה מסהים אז האינפורמציה הצבור.

חמש: אני מראה לא ישאא ראוי החיים אלה אני מוכרה אלה והצבירה הלאה כי אני מוכרה אה הקינטי ויבצי לקרוא לזה לא. אני יוצרת לקרוא לזה לא כי זה מליצה ל-STM עם מסהים אחרים משהו.

השאלה אלו היא מה הקדוק והכמות של המכונות מנה

שאנו צריכים כבי ארציה האורג
 אף-אחד לא יודע, אין אף גשמה! זה הציג (פירוש) יעו
 דהייג 22 גנוג משה כבי ארציה אורג-1-23 וזה
 יעו דהייג 5 גנוג משה אורג 1. אין אף גשמה ומפן
 (הקציה)

(ג) מחנה הזיוג על סינטזה (analysis by synthesis) - (מחנה)
זכנה - feature analysis

פה מקור על מחנה הזיוג על הסינטזה וזה נקרא גם יעו
 זכנה.
 זו קישה שאומרת אנתו ע"א מדברים על מחנה שלמה, אנתו
 ע"א מדברים על מחנה מדויק או אפילו לא מדברים על מחנה
 כלשהי. אנתו מדברים פה על שברי גרמי (דברים מאור
 מאור פשוטים והסיסים).

פה הגיאוריה היא מה שקורה הוא שלומנו מקבלים זיוג בצבון
 החושי (הצבת הקטה כחוק) הזיוג הזה מפורק אנתו, מפורק
 למרכבים הני הסיסים שלו וזה מה שאנתו מאחסנים במחנה.

זמשל: $A = \text{מורכב} / \text{מקו} \setminus \text{מקו} -$
 (האור A-מפורק - למרכבים הסיסים שלה)

פה אנתו מקים לקהל איזו קישה שאומרת שאפשר להכיר
 אר הגרמי האור ולשוח אותה האור המזה של לא צביק
 מספר מסוים של זכנה משה ואלו מצדה של א מני טפלוים/
 גרמי שלמה לצביק אורגים. וזה אומר שאני מאחסן במחנה ה-LTM
 אר המרכבים הני הסיסים של א קיזיו שיעו אהייג.

ע"א, אנתו ממנה אר הזיוג שמקיצ לצבון החושי ואני מפרק
 אר למרכבים הסיסים ואני לוקח אר המרכבים האלו לקיזיו
 ואני מרכבה ארם כבי ארצנים אר אהייג אר הזיוג.
 אר הזיוג בשלמה שלומי מקבל מוחל אני לא אור אהייג
 כי אין זי אר המרכבים הסיסים שלו ואין זי אפילו אר האר-
 איסוס ואם כך לפי הגיאוריה האלו אני לא אור אהייג אר
 האינפורמציה האורג.

אר הגיאוריה האורג שמסגירה יש זמן יצר הציוג ארצניה
 האור יש מחנה הציוג מחוץ. שממרכבים הסיסים אני יכולה
 זכנה מיליון קיזיו... אם אני ארכבה ארם אני אור אהייג

28/11/18
(שיעור 6)

חברה קדימה על שיעור קודמי.

אנחנו נמתייגים קודם כל להגשים צדקתנו ופרקטיג אמצע למה שדיברנו
במרוצ שעה.
השביע שעה דוהרע אל הניעה ע"י סינטזה, כולמה יניח הקינני
ע"י סינטזה זה היה ההסבר של הכבד גבוע שמהוסס אל חלקים
קטנים של הקינני (שגמים של הקינני) ואומני שאשני. משהים זרק
הגינני או החלקים/השגמים הקטנים האלו וזה מסביר הטעם
זהנים אור. להוציא אל הקינני מהצבון החושי ולשאת אליו האור
שלא יצאק ואומני שזה דבר שיכול לקרוג חברה ילם מהר
אומני צביטם לאתמן הצבון שלני הורה הרבה פחות
קיומים הנאמר הזה שאומני משמשים הם יפני ארשונג אורני
למציבון החושי זהו ההסבר הכי טוב, הכי מצויס וכלי פרקטי
שזה המהק של הכבד גבוע.

דוגמא הקטיג (המתג) איננים הגאומיה הפלג:

קיד ששונתני כגמים אמויה, וניד שמתנן, אומני הצבין וניד שיש איצה
דגש אל אינה ואומני קובאים או העבודה פעם אחרי פעם נצד
פעם אחרי פעם... צד ששונתני מתליטים נסה חלק.
זמנאן, לפני שאומני מוסכים או העבודה אומני נענים אומני
חמישה או קשור לקרוא, ואין לו ידע בנושיו והוא יפא חכמי או
החושקים והוא חוקר מהנושא ואז הוא מציר לני את העבודה עם
כל מיני גיקונים של עקוד ושל איוג.

והשאלה לשאלה הוא איך יכלו להיות?

הכי עמיה אל העבודה הפאג מיליון פעם ול פעם גקני משמו
אז איך יכלו להיות ששאלו כ"כ הרבה טעויות העבודה והפלג?
ויגם מזה אני הייט צריכה אכנה או הטעויות האלו כי אני מכה
אז החומר...

אז מתברר שזה בדיוק ההפך!

כלומר, זה שאומני קחמים מינני (כאה שזה מפריע.

מה זה אומר שזה מפריע?

למה אומני נכסים זגוק מצה ככה? איך זה יכלו להיות
אומני משלמים או זה אל הסיס הצביוג שלני, אומני קובאים
או תולג המטפס ואומני יוצאים כבד מה אמור אהנו את?

מכיון שאנחנו לא צה כ"כ הרבה... כמו א ציפיה צה בני
אן ניסיון הקירוי הצה והצה והצה... סלם היחד זפי הניסיון של
צריק זההיא לעצמה נמונית שלתאו הופת אהיו גוצאה צפיה
גוצאה/עפעה/איוח צפיו/ה דורש פחג קשה!
אנחנו צריכים פחג קשה כי הציפויג שלנו כהר מוהילג אנני
והשחרור אנ הטהורי קשה נהיינו משקעים להכר שלתו פחג

מכר...
כשיש מנהל פחג מוכר אז הציפויג שלנו הן פחג אכטר

משלו יגה מוכר אז הציפויג שלנו הן יגה
אז הסיכה נעניד ככאי גג אוניטה אחר שאין אן אה הצפויג
אין אן אה הניסיון/אין אן אה החרוז והעיונות וכן הו יכז
זכא אנ הצפויג שאננו מהחיותן כהר משלמים אמם
וצוקחים אליהם.

ונה צה אונר ונה צה שיק אנעם אל המיס הסיוטפג

מכיון שאנחנו צריכים רק מעט נאוד ציורים, רמז אקורו מסוים...
עיד משפט אנ רכל של מעל אנחנו צוקחים אנ הצפויג הו
המיסים של המלך הצה ונשלמים אנ פל הגמנה

צה אונר כאילו אל המיס צהיק אנ האנפומציה הצאג
וצוק אנפ הלאה עמק נאכר ציבור האנפומציה: הוהא הסבר
צונר כי צאג מפר כהר הוי החנוג מכיון שצה כהר נאכר
אכזי כהנע, אני נענעמש החתקים הקטנים האל (מחג) נאוד
מחקים, המקרה הצה של הקיטאק (ההצה) צה נענעם כצה אן אחר,
צה מל (אניג חמק הנענעם). הקיטאה הוה צהר אונטומטי ולכן
אננו נשלמים אנ נה שאננו מפרם, ואני צריכה עצה רק
חמק מהאונעם גאפולו זא אונגה מרפוא.

ואפילו הוטצאג אננו נגמים ככה...
עא ק צימפי אונג אעא צמ המל (צימפו נעילם אחר אחר הני)
המק הנענעם שלוקם נענעם אל הציפויג שלנו כי אננו כהר מכרים
אנ הצמפים האלו זכ אננו פשוט קונאים חופלי.

זסימם:

אננו יגם נעדי קחמים אקוריים אננו מכרים אמם אננו
האוק פרויטיטיבי משלמים אנ פל החסר ולכן אננו לא מוים
זכא ארים ע שליוג ולטעווג.

אנחנו צוהרים לשיחית קצת יותר מאחיקו אל כל הנושאים
הפברון החושי, הפברון אלווה והקצרה והפברון אלווה האורק.
ואנחנו מגחילים את הפברון החושי...
אמצעה אמרנו כבר כמה פעמים וזם המבוא אפסיפוזיה טנה
לעמדה שלפברון החושי יש קיבולת עצומה שבה הוא
נקרא אגודת הפל והוא מאלף את המוח הדלילה אבל לא מהו
לנשאר עם נשאר אמצע שניה עם שניה ואלו הפולטאנטיאויק
בה יכול להיות כי שניה זה כלום ואיך יכול להיות שבה
מחזיק לשניה כי עם שאנחנו מגחילים לעיניה משהו זה כבר
הרה וזה נכון...

לפברון החושי קוראים לזה גם **אחסון חושי** (אחסון אינפורמציה
חושי), קוראים לזה גם **פברון אייקוניק (iconic - רק לפברון
החזותי)** וקוראים לזה גם **פברון אקוויק (echoic - רק לפברון
השמיעתי)...**

יש לזה כמה שמות...
אנחנו גם שהאינפורמציה של הפברון החושי היא אינפורמציה
שהיא לא ממוזגת כי אין לזה משמעות, זה משהו שמצד
לא עבר תפיסה, זה פשוט מן עוגן של אובייקטים בעולם
האמיתי.

*** המצב המקסימלי אגודת חזרה או האפולוג של
חכמה ***

אנחנו רואים בעיקר רבה את העקבות של האפולוג והחכמה
שנקרא הפברון החזותי - iconic. העקבות של האפולוג זה
הצילום, זה העוגן...
כאמור, אנחנו יודעים שהאפולוג צוהרים מצד מצד כי אנחנו רואים
אם כל העלילת רבה אבל אנחנו לא מספיק מרוצים כדי
שנעל אקורה עם העיניים, אבל בהל מקרה יש שם מן הסתם
קו וזה העקבות שהטעויות האפולוג נלחו שם בהל מקום.
ומקום בויג 2 הנקודות/2 הקצרה.

לפברון החושי יש 3 גרסאות:

גרסאה אחת היא שלפברון החושי הוא מדויק והוא אמיתי כי
הוא חושי, אנחנו חשים אותו, צ'ס אנמיה שלפברון וקולטים אותו.

המרה רק אחרי שהיא אומר את הקולטים. מתקלטים הוא הולך למוח של הוא מקבל את ההחלטה, את הגביסה/הפיתוח/המחשבה אבל לפני כן זה פשוט גירוי ולכן הוא חייב להיות איתו מחוץ. הגבנה ה-2 והיא מזה שמתרני לפני כן וזה שהקוביות של הכבון החושי הוא יחסי מאוד קצולא.

והגבנה ה-3 זה כמו שמתרני והיא שהאינפורמציה נשאר מעט מסן.

לכשיו צביק למשק איך אנחנו יוצעים את זה? מ קדם את המבנה האלה ואיך אנחנו יוצעים שלה נכון? מה שאנחנו קובעים בפסיכואנליזה כפול והקואנטיפיקציה המיומרת זה שצביק להיות מחקר ומתחרי המסקנה האלה איך מוצגו את המסקנה שהאינפורמציה הקורני נשאר הכבון החושי הין חצי שנייה לשנייה?

אנחנו יוצעים את זה מחקר מאוד מפורסם של ספרלינג (Spurling) ה-1960, Spurling אלה מחקר והוא הנה מטריצה (MATRIX-MATH) של אולגה (אולגה לא קשורה איו - MATRIX-SPEALING)

	W	J	D	L
המטריצה של 12 איש	R	V	G	M
	N	Q	F	S

אפשר לראות איך שום דבר, און עתה משתאול. המשבצת היא 3 יש 12 אולגה, 3 שורה של 4 אולגה והוא פשוט יזם במחקר מזה (הוא פשוט צביק את המטריצה האחרונה של האולגה - L, M, S) והוא

השמש רק ה-9. לומר, המטריצה שלו הין 2 סוקים: אתה עם 9 אולגה ואחר עם 12 אולגה.

הציבון החושי אים הוא צילום של מה שיהיה, של גירוי והוא איתו והוא מחוץ את אנשים שחיים את המטריצה הזאת ציפים לומר את מה שכאן מחוץ מתווך משה צילום של מה שיהיה לפני Spurling עשו מחקרים על המבנה האלו והם מצאו שרק 4 אולגה עין לומר איך עשו את המחקר הזה? השמשו הטכניסוקופ (זה מין מכשיר מאוד ישן אבל הוא למעשה מכשיר שאדם מניס את העיניים שלו כמו המצלמה הישנה לשמים אלו

אג המצואות צוענים כמו ההדוק (פלאג) מהר של 4 האותיות, לעשוי הכבדון החושי הוא מצלם ולכו צידיק רק מן הכק ככה של כל המטריצה הפא, אג מה ששאו זה שפלאש ככה הם הכקו אג כל המטריצה (של 12 האותיות) הפאם אתג ואג שאו

אג הנחידק "מה אגה צוכר?" (90% - 95%) גככו רק 4 דוג רובקו (באחוצים מאנד קרופים של ה-90%) גככו רק 4 אגה הכבדון החושי כי הקרוי הוא מהיר מאוד והדיווח הוא רק של השורה הראשונה, צ"ל שלא היצו לשורה האחרת. למרות שהמטריצה ככה הוצגה פלאמר, לפי הקאוריה של הכבדון החושי הוא מצויק הנחקרים היו אמורים לצבור אג כל המטריצה ולא רק 4 אגה של השורה הראשונה.

מה המציה כאן? Sperling

המציה שכה לעשוי קשור אל הנשא של הכבדון והמצרה האור אמרנו צ"ל המציה הי"תה לא כה גלל כה חרט או אחי שניה ער שניה אלכו המאן שלקח לדוח מאלו חצי שניה או שניה. פלאמר, אני שואל אג הנחקר מה סוג? והוא אמר לי "L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z" אמר הטו לא צוכר ואג כל השור? מכון של צ שהחקר אמר "L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z" כק שהמציה היא או מה שבדקו פה כה לא כמה נכנס ונשור הכבדון החושי אלכו כמה נשור אחרי חצי שניה ער שניה שלוקח לדוח... כל הנחקרים היצו אלכו "L" כל שור האותיות רלכו ולא נשורו הכבדון החושי. כלם בנט"יה הטבאי מתחילים בחוש המטריצה וכאשר היצו ל-"L", השור רלכו.

ואו Sperling חצי אל החחקר חכה וככה הוא כן חוכים שמה שלכבדון החושי נשאר חצי שניה ער שניה כאשר הוא הוריד אג הנט"יה הפאם אצווה רק אג השורה הראשונה. Sperling אמר בטח שהנחקרים לא יכלו לדוח מכון של צ שהם מצוים ושורה השניה אחרי הדיווח של השורה הראשונה. האן פרוצדיה פה לא נמצא הכבדון החושי כי הוא קצת אחרי שניה ולכן יש פה מה שמאמר הכבדון החושי (שכה 12 אגה) אלוהה הדיווח של מה עיש שם.

Sperling אמר שהאיןפורמטורה כן נוצרה שם. איך Sperling כדק אג כה?

Sperling העמדת השיטה שנקראת דיווח חלקי.
הוא העמיד במסך מספר של 3 ריבועים וזווח צילם לאנשים.
כל המחקר הוא הדבר, חושפים בספק אצל ה-12 אצל
יאלה הוא אומר לתקרים לפני כן "אם אתם שומעים צליל קבוע
גדול על השורה הראשונה", "אם אתם שומעים צליל תינני אצל
דיווח על השורה השנייה", "אם אתם שומעים צליל נמוך אצל
דיווח על השורה האחרונה" (התקרים נמשכו ויצאו על אצל צלילים
מקביל).

מה המדיקה כן ולמה זה כל המכאני

אם כל האינפורמציה יצוין נמצא שלם ואנחנו יוצאים מתקרים לפני
שלם מסתמים רק שורה 1 וצווח בקול המסך הקדמ, הדיווח שלם
יוצאים על איזה צווח אם כל האינפורמציה לא נמצא שלם (כמו
להסיק מהמחקר הקודם) ואם משנה איזה צליל הוא ישיאם זה לא
יעבור כי האינפורמציה כבר לא שלם.

אבל אם האדם כמו שומר כל האינפורמציה (ה-12 אצל)
נמצאו כמק המבין החושי וצווח על 4 מקם זה המק הטוח
הפך שומע שנייה על שנייה זה אומר שלם דומה וזה (הצליל)
על מה צווח הם יטלים וצווח מדויק אצל ה-3 שורה, גלוי
רק באיזה צליל הם שומעים כי כל מקרה הם יוכלו וצווח רק על
4 אצל.

Sperling הוא עומת שלם הוטרובה של ה-12 אצל נמצא
המבין החושי רק העליוה הייתה הדיווח ופה הוא מכון אצל דיווח
של 4 אצל האצל שורה והם יוצאים לפי הצליל שהשמע להם המסך
הדיווח וזה אומר להחשיפה המסך נשאר שלם טסה כמו שהיתה.
Sperling גם נמצא שלם הוטרובה הוא האצל 9 אצל (ולא-12
אצל הם יטלים האצל הצליל אצל כל ה-9 ה-100%,

כל 100 מתנדבים זכרים אצל כל 9 האנשים.
שהמטרובה הייתה האצל 12 אצל - 75% מתנדבים יכלו וצווח
על כל ה-12 אצל וזה אומר להבה-אצל (המבין שנייה על שנייה)
האינפורמציה שנשארת בפנים כמק המבין החושי הוא ה-9
על 12 מיטם של אינפורמציה האצל מקום יתר וכו-מנייה ולכן
אחרי חצי שנייה על שנייה הוא מרוקן אצל צווח (חול-מורה טעור
האצל ל-SD) וכאם אצל דיווח חזשים.

אם Sperling יכולה מה נוצר ישנו ע"כ שהיא אינה
אנונימית לדיוח על מה שהיא היה הכבדן חושי הקול השיטה
המאוד מתקדמת שלו.

ושנית הוא יורה שכן יש את מן מחקרה העקב כל חצי שנייה
עצ שנייה של בין 9-12 מיסים של אינה מניעה שיכלים
להיות עם ולתור-מכן צריך להעיל אתם ולקבל את כל הקיורים.

גישה של Sperling העצמוי ענה וזכבה אנתו האמא ירדעים
שאנתו מדמרים על חצי שנייה עצ שנייה וזה די"י, הוא ענה
מן צמייה קדג של הטון (של הפלול).

כא הומתק הכאנתו הוא נע צילוי מוד כק שלא היה שמון בין
הפלול לבין הדיווח. ובמחקר נוסף הוא לא נע אך הפלול מוד
באט הוא לקח כמה שעות הוא חיכה ואחר כך נע אך הפלול.
וכאובן ככל שהוא צחה את הפלול כך הם דיווחו על פחות
מכיוון שלער שמון (הוא הקיז אחצי שנייה עצ שנייה ומ קצ כמה
כא יכלים לדווח קצ עם הפלול).

כפומר, כשיש צמייה הכל מעגב... כ עצ שהנו אומר לקח
עצ מה לדיווח הוא נע לדיווח אומר, ובאמן הפה הפלול של
האמא הן ככה דואר...
ולקחה זה Sperling הצליח לשים מקלה של שמון על כמה
שמון ושאנו האקמוג הכבדן החושי.

- **וא זה מדובר לפי המחקר על איכרון Echoic - היכרון החושי**
של הקיורוי היצואוי, כאשר הקיורוי הוא חמשי.

- **ואכשיו נאמר איכרון השמיעה (echoic), ופה מדובר על קרוב**
ל-10 שניות.

ומה זה ככה?

אם נגמר שמישהו אומר לנו משפט... המידה והאיכרון החושי היה
קצ בין חצי שניה עצ שניה המזהה הכאנתו גלם עצ שהמילה
השנייה גספיק אהיקלט.

א מה מחוסס ההסנה שנו של משפטים?

זה מחוסס על זה שהמילים מתקשרת אתר לשנייה אחר לא נבין,
אחר-לא גבירה הבנה ולא גבירה משמעה.

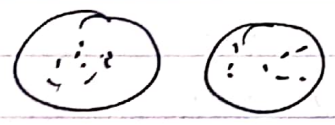

זמן אנוני יוצרים שמהחג הקים היא יפחית מההחג האור, אוקס זמן
 ער שבה מקיץ. השמירה היא איטור יתר עם אם היא איטור יתר
 אני צביכה להחזיק אונג יתר כי שיצטרף אמירה הסונורה עור
 מילה ועוד מילה ועוד מילה... אם לא הכאונק ייחיד והשני
 יקוצ, השני ייחיד והשלישי יקוצ ואם הם לא ייחידו קשר ואם
 אנתו לא נוכל להבין את המשפט הכלל הקלו של הקונסטנט (אלם
 מכיון שהמילה עצמה נעלמת ולכן יש לנו את היצרון החושי
 (echo) של קולות שהוצעו והיצרון החושי נסוף להחזיק באנג ער
 סו שנית וזה מה שנתן את האופנתו אחר ולצדק את המילים האלו
 בקבוצה האלה כדי שיקבלו את הפיתוש הנכון.

- אנתו נדרר על יוצר סוג של יצרון חושי שנקרא איידטיק-eidetic
 (שמה אונג באנליג האבד!!) האנטי זה נקרא עם יצרון צולא.
 אם יתר מה העצם eidetic memory?

אנתו אנתוים עם מכשיר שנקרא Stereogram - זה מן מכשיר
 שלאנו מכניס את העינים ונלם עין יש מן חצי צורה כסא של
 נקודות מסוימות ופלאנתו מסתלים על 2 הצדדים האלה אנתו
 כוונת חצי העין שמאל וחצי העין הימנית.
 וכפלאנתו מסתלים המק ה-Stereogram הזה יש מן המג
 שמחבר את 2 המונות האלה ויצולא, רק כאשר 2 הצדדים
 האלה משתלבים אנתו כוונת שמשר אנתו אנתו

כפומר, עין אחת כוונת מן צורה שאין לה Stereogram
 פירוט ואין לעינה כוונת עם צורה לאין

דבר שום משמאור. והמכשיר הזה מסוף
 משלה אנתו, והקצ משתלים אנתו
 יעסום לצד מהי הצורה

עפשו המוח עם עורב ככה!

מה שקורה כאן זה שאדם מקו שמקבל חשיפה לעקריו האלו,
 סא שהוא כוונת הא צד חצי צורה 6 אדם מקו המק
 שהוא מסוף לראו את המצבים האלו אנתו אנתו (אלם והוא
 לא יוכל לראו כהר את הצורה

סא אם אני אדם מקו ומסתל - השל העינים ואני משלה
 סא אני חאה את הצורה אנתו אני סוקר עין אנתו

אני כבר לא רואה את החצי של הצורה וזה נעלם וזה
כמו הצברון החומי זה קרני שנעלם.

אז מה זה הצברון צינור?

זה אדם שיכול לעשות את העין הימנית אפילו את החצי
צורה, אסור את העין וחסות 3,4,5 שנית ומהתגל האין

השנייה ולצדן אפילו את הצורה החשובה.
לפונק, העקמות של הצורה נמצאת אצלו יחד עם הצברון

החומי מאחר אנשים קטנים.

הקיצור, העקמות של הצורה האלו לא נאמרת מהצברנים האנשים

של האדם שיש לו צברון צינור, העקמות נשארת וכן כאשר

הוא כבר לא רואה את החצי צורה הצב אחד ומצב השני

הוא כן רואה את הצדן יש לו את העקמות של הצב האחד

והוא צדן יכול לשלב ביניהם, הוא צדן יכול אפילו אגיל

הצורה.

כן אדם קטן או יכול לשלב ביניהם אף 2 החצאים

כי שלהטו סקר צב אחד ומתגל רק מצב השני, הצב השני

להטו סקר החצי צורה שהוא ראה לפני כן כבר לא

הצברון החומי העקמות כבר קולטת אצלו הצברון החומי.

תפקיד של השיעור:

אנחנו עומדים להפגיש אתכם את אטווח הקצר (STM).

אוק, עובד הפגיש אתווח הקצר?
דיברנו במקור ארסיטולוגיה על מו מחסן של 7^{12} ימים, זה
כחוב המודל הגיאומטרי של הפגיש אתווח הקצר - 7^{12} ימים

של אינפורמציה. היט של אינפורמציה זה
היחידה הכי קטנה של אינפורמציה

אנחנו הפגיש אתווח הקצר (שזהו יום הפגיש העובד) ונראה לאחסן
ההג-אחר 7^{12} של אינפורמציה, זה לא ארק מחזיק אולי זה

ארק שמספיקו אונתנו יוצאים אננו או יוצר 5 מיני מארג לונתנו
האינטקציה אחר כל יום

דמיון: עומד של רכבת
כמה הימים של אינפורמציה יש באותה של רכב?

שם זה הנה 7, היום יוצר הנה -
או למשל מספר ג.ס. של אנשים זה יום 9 מספר

זה בדיוק 7^{12} הימים של אינפורמציה.
אבל כאשר יוצר - מספר זה יהיה ככה קשה לראות אם

כן נמכר את הספר (כמו מספר אלפון).

אבל אם אנחנו בלי גרפיק של צמצם אנחנו מדברים על 10
ספרים שאקרוני זה קצר יותר מאשר 9, 1-9 זה המקסימום

שיש להיכנס הנה - אחר זמן הפגיש אתווח הקצר (STM).
הפגיש אתווח הקצר עובד מאוד דומה לפגיש המושי כק של כשר

יש יתר מידי אינפורמציה אז לא נכנס אינפורמציה אשם על שמש
(המאיים האלו) יוצר משהו ערטיבה, מהאינפורמציה לטמק הפגיש

אטווח הקצר עם חלק ממנה יוצר, גרפיק מהמארג ולאו יעבור
המארג לעיבוד (כחובן אם לא יעבור המארג לעיבוד לא נראה את

האינפורמציה הפגיש הפגיש אתווח הארוך).

* נניח מצד לנו המונה של רכב יונצאו סוף עם מספר
הרכב באותה - 37-337-43 *

המספר באותה זה של רכב יחסי ישן והוא כולל 7 ספרים
זה אקרוני יום להיכנס הנה - אחר זמן הפגיש אתווח הקצר
כי זה 7^{12} הימים של אינפורמציה

השאלה: לפי מה היו אלו אדם יחידים? אולי הם היו אדם יחידים שיש להם
אני הכבדן אלוהי הקצב כ זה 7 בקצב אדם אדם יש זה
מקום אזור 2... יש כאן מקום אנדרג. אדם הכבדן אלוהי
הקצב יתר אדם אונתני (הפוק אדם 7. המיטיב האלו אונתני
היטים של אינפורמציה.

זה קראו נתיחה אצמזים!

1) נעץ אצמזם ולצבא אדם זה כק: 4 יחידה אדם, 3 שמים
3 יחידה שלני' 1-7 יחידה שלישית, ואולי 34 יחידה
אחרונה:

2) מישהו שהוא קרוב למטוסים יהפוך אדם הספירג האחרונה
5-7 שנה אחר מהמוצלים של הוי"ח (אומנם זה מובן
ישן אבל הוא קיים)

3) מישהו שיש לו הרקע קריא הכבדן אלוהי האורק (משהו
שיכח עקשר אדם (המספרים), הוא ינממש בחוק הזה כפי
אצמזם אדם ה-77 החשיבה אביט אחר / יחידה אדם.

אם 6 אחר אונתני אדם אחר כ יפסל אונתני אנשים
שיעשו אדם אצמזים / אדם הנתיחה הפאד האומה הרקב
יגד נכון ערקיר שהנתיחה הפאד / אצמזים הפה יעלה הטי
טובים אפי חוקים שיטלים אהיו שונים הין אצמזם אצמזם.

חמשו: שנתרמן נוח הצביע ואז רפה באו וחוק אונתני מההינג
אפוער נורמן חוצה אקווח אמטמה אל הרכה הפה במר אנ
שיתה או הרבה יגד קס אעשו אדם הנתיחה אצמזים הפה
אמספר האומה הרכה כפי אצמזם אדם הנמספר כמה שנים
הכבדן אלוהי הקצב

אם זה המושג של נתיחה ואונתני משמעותיים בנתיחה הפאד
כפי אצמזם אדם האינפורמציה שיש הכבדן אלוהי הקצב
אדם אונתני אצמזם זה אונתני שיש אוד מקום אזור אינפורמציה
שכפס.

הכבדן אלוהי הקצב הוא מאוד מאוד דינמי, גמיז נקמים
לשם היטים ויוצאים משם היטים כל הזמן.
אין היטים יוצאים און אעליכה און לאונתני משמעותיים

ההם מקדמים אולם והם צורכים לצבור אטווח הארוך (LTM).

דיברנו על הקיבולת הצבור החושי ואמרנו שהיא יחסית צומח ומקבלת הכל ובענין שיש לה גם דעיכה במצמן קצר מאוד (חצי שנה עד שנה). גם הצבור אטווח הקצר יש דעיכה והאינפורמציה יכולה להתזקק שם עד 30 שנים.

צ"ל האינפורמציה שנכנסת לצבור אטווח הקצר (הביטים האלו בגאון האדם) נשארת שם 30 שנים והצ"ל זה מספיק מצמן כדי לעשות את קידוד או להשגיש האינפורמציה ואת זה אצטק כי יתכן שאני לא צריכה את האינפורמציה הזאת בצבור אטווח הארוך.

מה קורה שמשאני רוצה לקצר את האינפורמציה ל-LTM (צבור אטווח הארוך) אבל אין לי מספיק מצמן? כי 30 שנים זה צ"ל מניח מספיק לי.

ופה נכנס התהליך של שיעון. אני משננה את האינפורמציה... השיעון הזה מחייה את כל האינפורמציה הזאת ונותן לה האנרגיה של אור 30 שנים... כל אור אני משננה את האינפורמציה הזאת אצטק מהצבור אטווח הקצר. הצ"ל השיעון אומנו מאורכים את הצמן שהאינפורמציה שורה בצבור אטווח הקצר ומצדדים אני את הסיכויים שאומנו נקדצו אדם ונלמד אותה גם אישית קידוד צבור אטווח הארוך.

חמש: המל' טלפון שנרמז קיבל! והוא מנסה לקדצ אומנו והוא צ"ל מניח את הקדצ אומנו, ואז הוא מחליט לטען את והוא נשאר אף והוא צ"ל אלו ופגאום הוא מניח. שזה מל' טלפון של איזה קרוב שהוא מכיר והוא מחייג כל הצמן חוץ מספר אחד...

אל כזה ביטים יש לו פה? יש לו ביטים של את מספר טלפון של אישה שהוא מכיר ושכבר נמצא לנרמז בצבור אטווח הארוך חוץ מספרה אחר. חמשה, כל מה שנרמז צ"ל לצבור זה לחתיל את הספרה... מהי הספרה? ולחתיל אותה עם אצטק ספרה. זה כבר חוקי. החוקים הם מקודצ... המספרים נכנסים

סמל (לכרון לטוח הארוך), הם את מספר חץ מספרה אחר
ומספרה הפא היא מקבל משמעות ה-LTM כפוזציה
הכלל. כלומר, הכלים האלו נכסים ל-LTM, זה הכלל אסוציאציה
ה-LTM (איק צבר קטור אצור ויש שם הרבה אינפורמציה אינסופית)
ומה שקורה זה שהחוקים הפא היא האסוציאציה החיבור
השימוש עם האינפורמציה.

אז מה אחרון כאן?

אחרון 2 צברים לקי השינוי.

- 1) זה שינוי כפי לתפק את האינפורמציה ואחר זה צריכה
האינפורמציה מכיוון שהשינוי היה ולא צריך אותה כבר.
- 2) זה לשון את האינפורמציה כדי לעזור ולעזור איצור אסוציאציה
שאי יטעה יחד עם האינפורמציה אחרון הצברון לטוח הארוך.

אז הסוג הכאוסון של השינוי זה **שינוי לתצורה**, שאי אינו
מתפקה את האינפורמציה הצברון לטוח הקצר עם שינוי צריכה
אחר ואחר אי משמעות זה ונענה לה אצור.
והסוג השני זה אם אינו צריכה את האינפורמציה אז אינו
מתפקה את הקצר אותה ואינו משנה כדי שלא יצדק אי לאחר
סך שנייה, זה הדבר הוא אותה דבר אבל אינו חושב בצורה
אחר כי אינו לא משמרת את האינפורמציה אחרי השינוי
בה אלכו אינו חובה לצבור אותה. זה שנייה האלו אינו מנסה
חמש איצורן אסוציאציה שיחזיקו את האינפורמציה ה-LTM
ואם אינו לא מוציאה אסטראציה הפא אז אינו משנה את
האינפורמציה כדי שיהיו אי עוד סך שנייה חזרו את האסטרטגיה
זה נקרא **שינוי לשלול** (שא האינפורמציה הפא שהיא רק קיומי
עברה שלול). השלול זהה זה גוסס של אסוציאציה שאינו
מקרה אנו ואינו יטעה דבר האסוציאציה האלה לשלול קים את
האינפורמציה. השלול זה אחר שהחזרה של לכוורה זה לחוסר
אינפורמציה הפא אינו אסוציאציה או איצורן אסוציאציה כדי
לאחסן, כדי לקצר את האינפורמציה עם האסוציאציה ולשלול
ל-LTM.

ומה אינו עושה את זה?

מכיוון שאם אינו צריכה את האינפורמציה הפא אינו יטעה לחוב

אורה/זשולז אומה - מהצבון אטווח הארוך אוי ע' האינפורמציה צמה
אן ע' האסוציאציה/יוג שהיא קשורה אינפורמציה.

איפה השיחה הפכה של האינפורמציה עם אסוציאציה קורה?

העוק הצבון אטווח הקצה שהאוי נקרא קם הצבון העובד צ' העובד
שהצבון אטווח הקצה עושה: הוא צאקה מהצבון אטווח הארוך
והוא משנה עם האינפורמציה חדרשה, והשיחה הפכה יוצר אינפורמציה
קריכה עם האסוציאציה ליוחד קודם חברה א- LTM.

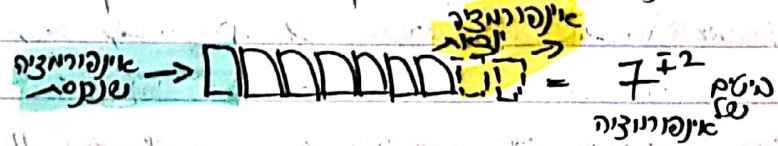
ה- LTM נשארו האסוציאציה שהיו שלם פאמה הצבון אטווח הקצה אומנו יוצרים
האסוציאציה שהיו שלם, פאמה הצבון אטווח הקצה אומנו יוצרים
ישנה חדרשה שמשלם אגמה שלם ככה הצבון אטווח הארוך
עם האינפורמציה חדרשה שצוד לאו הקצה שלם, ואחרי הקידוד
האינפורמציה חדרשה הצא קם תפיה הצבון אטווח הארוך.

קידוד יכול להיות קם שמיצג!

אך עכשיו דיברנו על יצירות אוצואל"ים יכול להיות קם קירוי
שמיצג.

מה הכוונה?

קידוד אקסטי (לא קידוד תצוג), כפומר אומנו צריכים לצבור
משהו אצ אומנו צריכים אסוציאציה כדוריים שהם שמיצגים.
אומנו משייכים אינפורמציה שמיצגת ליוחיים, יש אפה משמאל
שמיצג (משמאל כמאוס... מה צה מצכה יי מהחניג שמיצג).
כך קידוד וכל הניג אסוציאציה - צה תהליך שמתפק אנו
אז האינפורמציה הצבון אטווח הארוך.

אחרי שאינפורמציה נכבד - אכונן הפכה ויש מקום רק לאומנו מצבון/
מקצים גיחה אינפורמציה...

הסאפו של צהר יש אי פיה צבאר הקבוק כי אומנו כה הצמן מקהלים
אינפורמציה מהחושבים ואומנו צריכים שאינפורמציה אצא או הקצה
כדי שמיצג אינפורמציה חדרשה.

מה קורה השיחה? (אומנו מחרמים כחצ על שיחה הצבון אטווח
הקצה) = שיחה הטווח הקצה למעשה צה צעינה. צה אומר

להכניס של האינפורמציה או יגד הטיס יצאו מהצאים האלו והולכים אנשהו שהוא לא ה-ML. ואז דעיכה קם הביכרון החושי אבל מכיון שפה נראה שם חצי שניה עד שניה אנתנו לא משמשים מחילה שיטה כדי לגאר את האינפורמציה הביכרון החושי, אנתנו קוסיים אפה דעיכה.

בכרון אטווח הקצר במיוחד שפה עם שיעון האינפורמציה מקבלת "חיים" אורה כמה דק' ולכן כשאנתנו מאבדים את האינפורמציה הפאזי זה יגד: מכביר לנו את התפליק של שיכחה אבל זה הפל שפאז דעיכה.

הגיאווריה הטושינה להסבירה את השיכחה הפאזי אכן נקראה גיאווריה הדעיכה - וא מה שפה אחר זה שאם הפאזי (מאבר למן) הביכרון דועק.

האם הסבירה לנו פה משהו? האם הסבירה לנו פה משהו? הגיאווריה היא לא. הגיאווריה הפאזי הם אמענה גיאווריה מחילים אחרת את זה שהאינפורמציה כבר לא קיימת, שהאינפורמציה דועכת. וכמוכן שהפסיכולוגיה וצחוי את ההסבר הזה כי הוא לא אומר לנו הרבה.

כשיש הפסיכולוגיה הסברים און גיאווריה כאלו אנתנו פחג און יגד ממעלמים מהם מכיון שהם לא מסבירים את הגופאע אלפא הם רק מתלפפים את המעל שמאכר את הגופאע. אז גיאווריה הדעיכה - היא לא ככ גיאווריה אלפא היא קישה שמאכר את מה שקורה ואינפורמציה ולפא מסבירה שום דבר ולכן חיששו גיאווריה אחרת שפאזי יכלה להסביר מה קורה עם האינפורמציה הפאזי.

יש כמה גיאווריה וביניהן מה שנקרא: גיאווריה ההפרעה - interference - שרובה אמא ולחסיביר מהי באמת שיכחה הביכרון אטווח הקצר.

הגיאווריה הפאזי אומרת שהאינפורמציה הביכרון אטווח הקצר נשכחה מכיון שאינפורמציה אחרת מפרעה אאינפורמציה שיש כבר הגאויים.

A: 7
[A][A][A][A][A][B][B] (נניח נקטו זה אינפורמציה A) של 7 הטיס לגק הגאויים האלו ואם זה אינפורמציה A)

אין זכר ער 30 שנים, וצנשו מחיוב ישהצבון החושי הוא
לא קיים אנה שיש ה-STM (הצבון אטום הקצר) אז הוא שולח
אינפורמציה זה לא מאלץ אלא כ אזלו (חוש) זה דווקא הרה
יתר מהר ואם הוא הפיר את הביטים הוא אז הוא ישר
שלח...

אניד לנגס אינפורמציה B וחלק מאינפורמציה A עור נשאר
וחלק ממנה פשוט צעק.

הגיבורה הצאג אומר - בגדוד - שהשיעור הצאג הוא פשוט
האיה של מקום. האה עור אינפורמציה וצדפה" אז האינפורמציה
שהציה לפני - כן החוצה (צדפה" החוצה צו צדק מאוד נחמדה
אזקיר אז זה כ אנחנו נוטים אנציה ככה בדגמאן אבא צדפה לא
צמר שיש זו מסה, ו רק דוגמאן).

מה בקיור קורה שם?

החליפה האינפורמציה החדשה אז האינפורמציה הישנה.
כאשר אינפורמציה ישנה וחדשה (מכאן - הגיק אולג: מחסן יט
של הפרצה כ אחר מהפרצה לשניה, ומכאן שאתה מפרצה
זשניה אז אחר מהם (אז החדשה שוף הישנה) הוא לא נשאר
שלמה.

ויש 2 סוגים של הפרצה:

- 1) הפרצה טרואקטיבית
- 2) הפרצה פאסיבית

A:7

אינפורמציה יצא -> **AAAAAAAAA** -> **BA** אינפורמציה נכנס ->

אינפורמציה A נכנס לעק המאים ויושלח שם ולאתר - מכך האה עור אינפורמציה.
אינפורמציה היא לא אינפורמציה, היא לא העלת עק אלא אם כן אני יכולה
שהשמש מה אחר או האוג הקצ. אז אני צריכה האינפורמציה הצאג
חמשמש וכו' לענג אל ישאה אל אמה אינפורמציה.

כומר, אינפורמציה A נכסה אינפורמציה B נכסה אתמה ויש שם
הפרצה לפי החול. אונ צביכה לענג אל ישאה של אינפורמציה A...

משל: מרצה אמה מפרה אל סטטיסטיקה והא מרצה שני ומרצה דם
אל סטטיסטיקה - **ההפרצה עור יאם גדולה כוער הציחיים דומים.**
אם הציחיים לא דומים סביר שהיה ישאו אהיה הפרצה מחיוב
שיש אינפורמציה מסוג אחר אינפורמציה נאץ שני. וההפרצה היורה

היא הורה יטל אהוד שלא תהיה זו הציה.
 אבל כל שזה יגור שונה ההפרצה יגם צלילה
 אב נכנס אינפורמציה A ונכנס אינפורמציה B ולעשו אחרי
 שנכנס אינפורמציה B אין צריכה להיבחן על אינפורמציה A.
 אני טעה ולא עונה נכון על השאלה של חומר A, כחומר נשמה
 אינפורמציה (אם היה אי אג האינפורמציה יכולה לעגאלא אם
 אין אי אג האינפורמציה כבר כי נשמה הקול ההפרצה האגאלא
 אני לא יטלה לעג). השיימה היא הקול אינפורמציה B שנכנסה
 זו חמצנה, ואילו אינפורמציה B עלו היינם נכנסה חמצנה אב
 על היינה עי הציה כי עלו היינה הפרצה.
 האינפורמציה שבאה אחרי לעק החמצנה, האחרונה - על אומר

הפרצה טראקטיביה

המג של ההפרצה הוא גלוי במג נכנסה האינפורמציה המפרצה
 חמצנה טראקטיביה על אחרי: נכנסה אינפורמציה A על
 אחריה נכנסה אינפורמציה B, ואני נכנסה על אינפורמציה A
 ומה שמפיע על האינפורמציה שנכנסה חמצנה אחרי A ולכן
 ההפרצה היא מסוג של הפרצה טראקטיביה.

A:7

אינפורמציה נכנסה

אכשו ניקח אג על אחרי.
 נכנסה אינפורמציה A ונכנסה אחריה
 אינפורמציה B ואני צריכה לעג על שאלה על אינפורמציה
 B, כחומר האינפורמציה שנכנסה אחריה עזרה אני נכנסה.
 אכורה, אחתני אומרים על הנשאק! מה שיה קרה אחתני אני
 צריכה לעג ולעג, אבל אמה הפרצה יש אבל באופן שונה

מה קורה בה?

נכנסה אינפורמציה A ואב נכנסה אינפורמציה B (B עדיין נכנסה אומר
 A), החמתן אבל הוא לא על A אלא הוא על B.
 השיימה בה מוסהיג עי האינפורמציה לבר הפנים, על
 האינפורמציה שנכנסה לפני היא האינפורמציה המפרצה. האינפורמציה
 שנכנסה לפני עדיין גרסה מקום והיא קומה הפרצה.

מהפרצה האג קוטאים טראקטיביה

מכאן טראקטיביה? האינפורמציה המפרצה נכנסה לפני האינפורמציה
 שאני צריכה לכבר.

התפרוקצו שאני לא יעשה אמצע של ענפה לפני און אינפורמציה של ענפה
(אם אפשר) (לא משנה אם זה פרואקטיבי או (טחאקטיבי) שמפרט...
הסופו של דבר יאנתנו מצברים אל אי-יכולת שהשינוי/אמצע
אסכולה ואת האינפורמציה הזאת ואז תהפך להיות
אופרציה = שיפחה. $\frac{1}{2} \times 2 = 1$ $\frac{1}{3} \times 3 = 1$ $\frac{1}{4} \times 4 = 1$
תפוצה היא הסימלה של אינפורמציה קולטת.

התפרוקצו שאני לא יעשה אמצע של ענפה לפני און אינפורמציה של ענפה
(אם אפשר) (לא משנה אם זה פרואקטיבי או (טחאקטיבי) שמפרט...
הסופו של דבר יאנתנו מצברים אל אי-יכולת שהשינוי/אמצע
אסכולה ואת האינפורמציה הזאת ואז תהפך להיות
אופרציה = שיפחה. $\frac{1}{2} \times 2 = 1$ $\frac{1}{3} \times 3 = 1$ $\frac{1}{4} \times 4 = 1$
תפוצה היא הסימלה של אינפורמציה קולטת.

8/20/21
(שיעור 7)

כיצד מתנהגת LTM?

כמו ציכרון אטוה האזק וזה נקטל עם ציכרון קבוע.
אם אנו מזהים אל שיכחה אנוני אחרים שקוטים לציכרון
אטוה האזק הציכרון הקבוע אז יש פה סיבה, כי מצב אחר (אנו)
שה ציכרון אטוה האזק וזה מקרה קבוע אז איך נסביר
שיכחה?

רק אם אנו חושבים אל שיכחה כפזק מאוד פשוט ומקרה
הצורה מאוד שטחית, שאז אחר שיכחה השפה הקלה
"שכחה" יש פה צורה של "לשכחה" ויש "לשכחה" ואולי מחר, מחכים,
לצד שפוע, לצד מודש או לצד 10 שנים אנו. אבל
השיכחה הציכרון אטוה האזק זה השיכחה מהסוג השני שצינו.
שאז אחר שיכחה אנו שמו אכבר עם בעוד סך שנה וסך
אנוני קוטים ל-LTM הציכרון הקבוע כי האנו הוא שהיום אל
הקבוע און שיכחה קבוע מה-LTM האנופורמציה נמצות לשם
אנו.

השיכחה ה-LTM זה אחר שאון גישה אנופורמציה האנו רקע
אל מני סיבות. השליפה של האנופורמציה נמשך לשיכחה כשא
אז אחר אל האנופורמציה נמצאת לשם, שאז החומר/התניה של
הנוחנים אנופורמציה האנו גיועג הקוטים הנוח איננהו הפליה
הוא הקוטים אנופורמציה לאל שהאנופורמציה עצמה לא נמצאת
אויך אנוני יוצאים אנו?

מיפורים אל צקנים ל-6 שנה או חסכו אל משהו אפכוים
מישהו חכבר אהם ופה הרמזים ממש שישישהו חכבר והם
אכיום משהו של 6 שנה אחורה לשם או חסכו אליו
וזה עדין נמצא הציכרון, הם רק היו ציכום שא הרמזים
הנפנים, או הרקד הנכון והנעמים של הנוחנים. נקעים
אנופורמציה ומצרים אנו אינצלה.

אז מה ההבדל המהותי בין השיכחה הציכרון הנוחני שמוח לא
הצוק שיכחה והשיכחה הציכרון אטוה הקצר (STM) סכין
השיכחה ה-LTM (הציכרון אטוה האזק)? זה שפה התוקרים

האלו (STP והחומשי) שה למעשה דעוכה. וקציכון לטווח הארוך
השיכחה הוא חוסר קישה או חסימה של הקישה האינסופית
שנוצרת של פ המן לצמיחה.

יש לנו 2 סוגים של הזכרון לטווח הארוך (וכה אומר זכרון ז-2

סוגים של אינסופיות):

• זכרון/אינסופיות סמנטי

• זכרון/אינסופיות אפיזודי

אינסופיות סמנטית או הזכרון הסמנטי: עוסק באינסופיות כללי

(דברים שאנחנו יודעים) למשל: אוש. האוש עשוי מ-2 חלקים.

זו אינסופיות ששייכת לדברים (הצורה של עצמים, יחל, מושגים)

למשל: האינסופיות שאנחנו לומדים לתתן זו אינסופיות סמנטית.

שה עובדות, יטורים, הסברים וכל מה שקשור אינסופיות שמקורה

ומבאה כל מיני דברים.

אינסופיות אפיזודית או הזכרון האפיזודי: זה סוג של אינסופיות

של אירועים. זו אינסופיות שקשורה למן ומקום: איפה הייתי

בשנה שאברה בחופש, זמן נסע, מתי הייתי בטוסה, מה קרה

בטיסה וכו... זה קשור למן ומקום.

יש קשר בין הסוגי זכרונות האלה אבל זה הקשר שאנו מחפשים

עש"ק אחת מהשניים.

זכרון אחד ינהל זכרון השני חז-משמעותי, ו

אבל זכרון אצל שני אינסופיות מסוג זה הוא שייכת לסוג מסוים

או לסמנטי או אפיזודי.

אנחנו אומרים לו רוק שיש קשר בין שני סוגי האינסופיות ואחד

ינהל עקשה את האדם אשני, אנחנו יודעים וגם מצויק משהו. הזכרון

האפיזודי המן ומקום ינהל עתק ואפילו לזמן את האינסופיות

הסמנטית. פאמה, הדברים שאנחנו זוכרים שהם עובדות (האינסופיות

העובדות) אנחנו יודעים. עתקים וזה כחומר בצורה יתר קשה אם

אנחנו משייכים אינסופיות אפיזודית או אינסופיות מן ומקום

אזאת אינסופיות.

ז"ל שאם אני זרינה לבור הקורה של מושג, אם אני מצליחה

עש"ק את זה אז כיו התמידה למן ומקום (המשנה האפיזודית)

אז אני מצליחה לקשר ביניהם ואז אני מוצק בעקבות כן את

זכרון
מיצק
הסמנטי
או
האפיזודי

הפכו של האינטרמציה העובדת כ דברים שאננו אלהים
כאורחים (בין ומקום) אננו זוכים הרבה יותר בקלות מאשר
מחשבים עובדים כ הם מאבטים במעט.
בין ומקום זה היכון האומי שאננו נשט או צריכים
לחבר על זה.

אין אפנה לקשר או מחשבים שנמצים (או אולי אפשר)
אירוע שאננו או אירוע של משהו אחר שאננו יודעים שהוא
עבר אז אננו נכבד או בצורה יותר קלה.

ומה זה אבד בצורה יחס קלה?

יהיו לנו עוד אסוציאציות שיעברו לי אפילו מה - LTM או
האינטרמציה הפשוטה וזה לקחו לה.
הרמז יהיה אפיזודי והאינטרמציה שאננו שולפים בה
הרמז קפידה אינטרמציה סמנטי.

מהכיוון העני אננו או כ"כ מנסים אבד כמה אבד אומדן
סמנטי או אננו נכבד אומדן יסודות אחרים למכונת
אפיזודים. שאני יונחה ואני אומדן איצ"ל תפסה בקונציה
ואני מתקשה אומדן או לפאוס אסונת הערית מופעה
ואני אומדן "ואו! זה מה שקרה. כשהיית פה ולשית..."
לפניה זה עובד ה-2 הכוללים.

דבר 2
חזיק
האיפוזי
8
הסמנטי

כיון שהכיוון הענין שאננו (לומר האיפוזי שמתק או הסמנטי)
זה מה שאננו אנשים יוג, זה מה שיוג לכה.
אנשי יהיה לנו אצל אינטרמציה סמנטי או איזה מוצר, וניח
הרבה. אהרצה ומחפשים את העובדות שקשורות ארמה.
ואני צריכה אבד מושגות שלמה שאלמה או אומדן
הצבר, כפומר תוך כיוו הלימודה צרידה של העובדות אני
האם נכבד שאני מחכה משהו שלמה ארמה כפאו
יהיה לי הרבה יוג קל אבד או מה שאננו על הרבה
כאשר אני מתקשה או זה עם איזה אירוע שהיה
פאם (גם אם זה לא אירוע שלי ואני יודע אומדן) וזה
משהו שקורה ללא מאמץ שלי.

אנשים מצויקים גם או אצמם לפי היכולת שלהם ה-2

סוגים של אינפורמציה. **משל:** ונרמון יסא-סוכר שמוג אצל סוכרי מספריי טלפון.

הוא לא טוב באכזר פרצופים. הפרצוף פו אינפורמציה סמנטית או אפילו? הגשמה היא סמנטית.

הפעם ייסם להכיר. מני אינפורמציה או אני יססה אחסוב. מני לאיג' אג האדם ומסוגל אשילק אג הפנים ילסמן ויקח. אלה הפנים שג' עוים; צבע עיניים, צבע שיער וס'ה אינפורמציה סמנטית (ס' אינפורמציה עיזרה).

חלק 2 של השיעור:

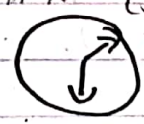
אם אנחנו מדברים על סיכומי ס' מאוזן חסיה אהינו אוק אנחנו מייצגים אינפורמציה בחוץ. פומר, אמנן אג הביאומי החלק שיש צילום ואנחנו שולפים אומ' מהצפומים ויש דברים שהם מצבאלגיים ויש דברים שהם כולו לא מצבאלגיים שג' הם גפוסה וס' מני פולסופיג' של אג של איק. האינפורמציה מופצת בחוץ שלנו.

לס'ה הנשא. הפ' יש כמה סוגים של אינפורמציה:

• אומ' מהם (שנמנו: מכרים טוב מאוז) שג' **ייצג אנלוגי.**

ייצג אנלוגי - הייצוג הפ' משיח'ס א'ייצג של אינפורמציה כאסר

הפרטים של הייצוג הם אומ' אומ' הפרטים שהמצבאלג' קודם כל ייצוג שג' לא מצבאלג' כ' ייצוג שג' ייצוג, שג' מן דבר שמייצג' אג המצבאלג'... כאסר אנחנו חאים משהו אנחנו סוכים אג אנחנו לא סוכים אג אג אוקייקט לראינו מכוון להאוקייקט הפ' כהר יס' אלהק ואנחנו לא באוג מקום, אנחנו סוכים אג הייצוג שפ' מן ח'יטה' בחוץ שמייצג' אג מה לראינו המצבאלג'. הייצוג אנלוגי הפרטים של המצבאלג' / של האוקייקט המצבאלג' והפרטים של הייצוג מאוזן דומים אק' לא ש'הים.

משל:

מה השאר? אג וחצי.

אין פה מספרים אג אוק אנחנו יודעים?

כ' אנחנו מכרים אג שג', שג' קיים' אנו הבינון בסוג' של ייצוג אנלוגי, כ' אנחנו אומרים אג וחצי אק' אק' אין מספרים כ' אנחנו

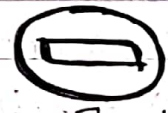

אני אדמיין את הכלכלה, אחת זה שפה ושפה היא אנליטיק.
 אין קשר בין הקיטוי שפה זה מילה כאן זה הקיטוי עצמו
 לשאורה והבנה לנו צדדים הוא לא אנליטי כי אין שלם שום
 "כס, ה" שום קשר לזמן היצור הזה נראה מתחילתו.
 הקיטוי הזה מייצג את מייצג הצורה אנליטיק, אני צריכה
 אגם את הקיטוי הזה ופסגה למאגר השפה שלי (לצד המילים)
 ולצד זה מה שמה מייצג/מה זה מסמל כי פה זה רק מילה
 וזה ייצוג אנליטי. והייצוג האנליטי שלנו הצדד זה מסמל והוא
 יכול להיות הן שפה, **משל** DOS - אנליטי
 ולא זה מייצג את אלו הצדד **כס** - אנליטי
 הייצוג אנליטי. **chem** - צדד

לזמן **אנליטי** **אנליטי** **אנליטי** **אנליטי** **אנליטי**
 אנחנו צריכים לתת (למשל) את הקיטוי כדי להקדים
 אייזג עצמו/אובייקט עצמו.

הצדד הייצוג אנליטי אנחנו לזמן צדדים אגם שום דבר כי זה אחד
 סאתר, הפרטים הם אגם פרטים. אין פה את השלש הזה של
 אנליטי. הייצוג אנליטי הכלל ושמונה זה נראה אגם הצדד כמו
 מתחילתו.

משל **לזמן**

זה ייצוג אנליטי
 כי זה מילה
 של שגן משהו
 שגן דיקטיו וככה
 הוא נראה מתחילתו
 זה האובייקט עצמו
 ואין צורך בניתוח שדה.

זה ייצוג אנליטי משהו שדה
 מסמל ואין לו שום קשר למילה
 אנליטי של שגן.
 אנחנו צריכים לתת את המילה
 הנה כדי להקדים אייזג. הסמל
 אובייקט הסמל.

וככה אנחנו מייצגים אינפורמציה
 האינפורמציה שאנחנו אוקחים מהעולם באופן כללי אלמנטים או החר
 אם הוא רק אנליטי או רק אנליטי, כלומר יש פה שלטובים.
 הצדדים שמסמלים הצדד יש שלב שגן צריכה אפרט אגם
 כי הוא עמו אחד לאחר.

משל שלט שהוא אחד לאחר אני לא צריכה לתת אגם...
 לכן אם זה אנליטי או אנליטי אפסמים זה קשור האילו

אינפורמציה אני צריכה להציג כ אם משהו בא ואומר
די "איפה שלט צד?" - אני אומר לו שפה אתה לאחד (אנולוגי)
אתה אם הוא אומר לי "מה זה אומר?" - זה כבר ברור
פירוט וזה אנליטי.
זה אתה מההתנהגות האחד שהוא מטושטש קצת וזה לא
חד-משמעי גמיר אלא יש שלושה.

כשאנחנו מדברים על קטגוריה של אינפורמציה או
"צב" אנולוגי: אחד מהמילים ש"צב" אנלוגי המאוזן תשובים
זה מה שנקרא דימוי או דימויים.
דימוי (זה) זה להשתמש בזה להכריח.
אנה (כך) וכי לעצור עק עתידים. עק דימוי מוצק,
אנה עוצב את העיניים כפי ששום דבר לא יפריע עק אולמות
עק "גאר" לעצמך/עצמך (מה קטן ודמיון) אך עם את
הקוד של המוח עובר על הסלטים/האנשים... וזה מה שנקרא

guided imagery * כשאנחנו מדברים על דימויים זה גמיר "צב אנלוגי" *
imagery (דימוי/דימוי מוצק) - הוא עם ויזואלי (אנחנו מדברים על
וויזואלי כי זה הדמיוני שלנו) אבל זה עם שמיאל.
שאנחנו מנסים לדמיין קוד, אנחנו לא שומעים מהש אבל יש זה
קוד כי אנחנו מכירים את הצלילים שמשוייכים לקוד.
איך (שם) קוד של מים על האנשים.

זה אחד יעשה לעצמו מן קוד מוצק אחר אבל העיקרון
אנחנו יוצרים מה זה.
או המשל שאנחנו מדמיינים קוד של הקליים של היסוד: אנחנו לא
באמת שומעים את זה באמת הרקע, אנחנו יבטים לדמיין את
הקוד הזה וזה מרפא.
זה דימוי/דימוי שמיאל.

יש את זה עם כחוקן דימוי מציאות/משל שאנחנו מנסים
באמת להבין באנלוגיה.
אם נסגור המשל, את העיניים ונחמה על שצדן אנחנו יבטים
אז"ל שצדן.
או אם המשל, לדמיין כל אנחנו יבטים לראות את המשל.

כשכמה נובח, האם הנביחה שלו כשהוא מצבה שיקחו אתו אטויל
והנביחה שלו כומר הוא חושב שיש מישהו בחוץ שלא צריך
שהיה שלם... האם היא אולי הצברה?

התשובה היא כוונתי שלא!
ואנחנו יוצעים למהג-סוף של נביחה של כמה...
ואיך אנחנו יוצעים למהג?
אנחנו שומעים את הנביחה של הכלב וזה נתן לנו מסר מסוים
וזהו דימוי נשמיע. הכלב נובח בצורה אחת ואנחנו יוצעים
מה. הוא מורה האנץ קצת ומה הוא רוצה להקיד?

המגץ המצבים מסוימים אחר צברים אחרים.
אם נחשוב על חסום. אפשרות החסום יש להם גוף של
אובייקטים; אפשרות אלו אובייקטים שנתקנו. ההם חושק היום
(מין סנריו כזה שצברנו חושק היום וזה קורה ואם מצט) אלה
האובייקטים האלו הם משגיים עם קוויים אחרים. מה שלפני
אחולם זה שזה אף-פעם לא בחור, ואם אנחנו צברים את החסום
אז זה מאוד מצורף כן יש. כשמיני צברים שלהם חסרים
ואנחנו מנסים להשלים את זה ע"י זה שאנחנו משלבים
אינפורמציה שאולי קם לאלו האינפורמציה שלהייה החסום... אולי
לפעמים אנחנו מצליחים, אנחנו מקשרים בין הצברים ואנחנו
צובים אובייקטים מסוימים ואח"כ זה מקבל מן טון כזה של
אסור מכוון שזה לא יכול להיות. אולי אנחנו ללא האנץ
הטוחים אם חסמו ככה אף השלחנו אחרי שהצורנו מכוון
שהאינפורמציה כבר לא שלם. זו מן אינטרציה של תרחה
מאוד דימוי/imagery.

אובייקטים אמיגים.
יש את הסיפור הקלאסי של שאון מצור (מהישנים) שהיו צבילים
מאוד דומים לטפיון.

היום איך נשמע טפיון ושהוא מצב? יאנו. לך נשגה גלוי הרינטון
שיש לו.

פאם זה היה תרחה ימ קל כי מישהו שמע ויצע שזה
הצביל. ואם זה היה שאון מצור ישן שהיה כמו פאנון ממש
זה היה נשמע ממש כמו טפיון.

הציב תהי הרהר מאוד דיווחו על תחום כאשר תלפון התלום
צפצפ אבל זה היה המצבאג תשעון מאור, פלומר יש
מן עירוביה של פברים שחם תלומיים עם פברים
מצבאגים לקחו. האונטגרציה. הפאג מאור מאפינת תלומוג
שכל התלום הוא בדרכ בימיו ויוצאלי/תבגי כאשר העינים
עצומוג.

איך זה?

זה לא כ"כ מסגרי כי אנתנו יוצעים להבימיון מוצק
דבר האעון שמתקשים מהאדם לעשו זה אצום אג
העינים כדי שיגן ממנו אהצלוג אג אגע דימיו.

מה קורה בקביצג אובייקט אצל הענוק?

היעד פגאום יוצע שהאובייקט להחזקג אציין קיים מתג
אשמיכה אג משהו אציין ממשיק לחפש אגע עם הסים
הדימיון הוצאלי עם הסים היציג האנליגי הוא יוצע מה
הוא צריק לחפש.

היעד צוכג מכוון שהוא לא חאק אג זה כי זה תוסג
מתג אבל הוא יוצע מה לחפש בגלל שיש או אג
הציברון האנליגי הזה.

יש עוד סוג של דימיו ויוצאלי וזה נקרא חוטציה מנטלליג.

מה זה חוטציה מנטלליג?

פאנתנו החכים עקנוג ניח רהטים, ואנתנו חצים אכאם
איזה חדר עם ריהוט.

ואנתנו הגיק החנה ואומרים אצמנו "איך זה יגאום או אמזר?"

אנניח שיש אנ קור אחד שלזה יכול אהאום או אבל הקיר
הזה לא מאוד גדול אג זה (אזה) אנ קציג החלק אובקוד
שם אבל זג יש אנ זג קיר צצדי ואנתנו אומרים "האם
הרהיט הזה יגאום אנ לקיר הצצדי?"

עכשיו מה אנתנו עשים?

אני אוקוג אג הרהיט הזה וצועה או חוטציה, אני שמה
אגע מתח וצועה או חוטציה. בשביל לעשו את זה צריק
שיהיה אי דמוג של החדר/הקיר אני פשוט מצהירה
אג אגע דימיו, איך הוא "ראה" אצלי אג היציג חאק
אגע וזה מה שנקרא חוטציה מנטלליג.

יש מהמטני אינטימיות חסר ככה שחוראים מן ציור/פאר
ושואלים אותך אם אתה מקבל אותי איך הוא נראה בסוף?
באני אמורה עקרת אג האובייקט הזה ולדמיין את המוח
לאומר הקיפול הזה... אזהר עם חוטציה מטעמים.
הסוג הזה של החוטציה המנטלית זה דבר ומורכב! אפסאים
מאוד קשה לדעת איך הצורה הפאג גיראה בסופו של דבר

• איך אנחנו הולכים מהכמה לקפיטריה?
אנחנו נזכרים את ההוראות או שאנחנו שואלים לא צעד
את מה אנחנו רואים. זה לא רק גילוי פיזי אלא אנחנו
מפארים כאן לענוה, מה לחפש, מה הם אבני הדרכ של...
זה גם גמנוי, זה סוג של מה קונטריבוט (זה כולל גילוי
קונטריבוט ומה של איך עתיד).

התורה לתע:

יש הבדל גדול בימיו.
נזיר שלא אתה מדמיין משהו שגופם אלק ולא נוח לך.
אנחנו יכולים לדמיין מה זה, איך זה מרגיש לעומת תע
של המאהב שזה אחרי.
אני יכולה ל"חזית" או זה בימיו ולמאר או ההקטה.
אנחנו רואים ישגך כרי ההסבר הזה לשום פעם זה
מטושטש, הקבולוג בין אנפוי לאנפיוטי זה אפסאים לא ברור.
וארוה ההגסקור שלנו עם אינפורמציה מתשק החיים בכל
מיני מצבים בדרכ יש לנו שואב של המקור האלה של
האינפורמציה, שואב של סוגים: אנפיוטי לא אנפיוטי, מה קונטריבוט...
כל הדברים האלה זה שואב אתה יודע וזה מה שנוג
לנו את הכולל למצב מטאור בצורה הכי מדויקת כי אנחנו
משלבים את האינפורמציה מכל הסוגים וכל המקורו.
יש ממש מעט מאוד שהם ספציפי רק סוג אתה של
אינפורמציה (אנפיוטי) הדוקמה של השעון הוא הכי קלה.

דאמאן של מקרה שהוא מאגר מאגר חסר עם הרמיו:

עשו מחקר ולקחו סטורנטים ואמרו להם אמר הולכים מה
עד לקפיטריה. כולם הם באוגה הדרכ ומצדו את המן
שלוקח להם עתיד.
למשק מהסטורנטים אמרו "אנחנו רוצים שגדמינו עכשיו שגמ

הולכים עט"ם בארה"ב עם קנהואס (צה מן פזר ככה שהיו יורים הפיראטים הצהר, כדור אופר ככה). והקנהואס רבה ידוע שהוא אשוי מאופר... וזה שוקט המון. אשתקת השני של הסטודנטים ואחרו "גזמ"נין שאתם הולכים לקפיטריה עם הזון.

מי האק מהר?

הסטודנטים האט את אמה הדרכה! אלו שדמ"נין שהם הולכים לקפיטריה עם הזון האט והזיסו יתר וזהר. וזה מוכח את מהו הכוח של הדימוין!

המחשבות

המחשבות

18/12/19
(שאר 8)

כל הרקלי שרשני בשבוע שלמה הגיחה לסיכור האפיזודי
שבה סיכור אינפורמציה שקשורה למסמן ומקום זמני של
זה לקרא אינפורמציה אפיזודית או סיכור אפיזודי.
הן הסיכור האפיזודי לסיכור סמנטי יש קשר.
כדי לקבץ אינפורמציה סמנטית אנחנו יכולים לייחס זמנה,
לעשות אסוציאציה/קישור לאינפורמציה אפיזודית או הפוך.

מה צווקא שירים? מה הקשר? מה בין שירים לבין
אינדיס לקוח?

כאמן האירוע או סביב האירוע או סביב התקופה של
האירוע הישיר הזה איפשרו הופיע זכה נכס וקשר/השגה
עם אמו אירוע או גקופה או עם כמה אינדיס זכה
אוחסן בגוף ה-LTM כאמנו. ולעשו יוסה שלם ה-LTM
אסוציאציה בין הישיר הזה או אם אנחנו נפויק אלה זה
נכח שיר שנשמע כמו הישיר הזה יכול גם להיות... ואם
הצד הקירובים שקשרו לאיוונט/אירוע הזה (זה יכול להיות
גם רחוק, יכול להיות משהו שראוי האמו זמן עם אק כצע
הגדילו דיהרנו על הבולטים... אל מה ששמענו.
לומר, השירים ששמענו נקשרו והשגתו והם לאוחסנים
ה-LTM.

ואם האמו גרמיו נשמע לנו הישיר עם שלם אז מה הצד
קורה?

הישיר הזה נכס לסיכור החושי ומשמנה מניע ל-STM ומועק
אז אמו שיר שמנצח ה-LTM, אלה הישיר ה-LTM אז
נשאל למה ה-STM למה הגדולה שלנו רק הוא הצדנו אלמא
הישיר נשאל ל-STM עם כל האסוציאציות או חלק מהאסוציאציות
למנצחים ה-LTM וקשורים ישיר הזה ואם אחר מהדברים
האלו (האסוציאציות) זה המקום/האירוע.
אנחנו מזהרים מה על אסוציאציות הלי דברים להם מוצרים,
הבאומים, טרקים ושים אלה קטע מאוד רגשי עם כדו טראומה
המאובו אפסיכולוגיה דיהרנו על Flash Memory - זה הסיכור

של אורזים שיש להם מן הכביה טכנולוגיה לשה עם תשלום
מאוד רצינית שמאוד אג הקש הדבה יתש מאשר שיר,
בדל"כ מדובר פה על קיש שליו.
דדבר הדבה (flash memory) הוא עם כל הפכטים של
אוג מוקים וזמן לאדם היה ה"ו שהוא שמוע אג הדבר
הדבה.

ממשל התכנות החלטי עם אילן רחוק שלם או סגון האומים
בנו-יריק.

עם דברים כאלו שלא נדע מהם אנחנו נהיו מהר מאוד
לאנחנו זוכים אג הפרטי פכטים של איפה שהינן האוג
קצ הדבה יתר מאשר הקילי.
זיכרון כשה טכנולוגיה הוא חרוט, הוא מקודד וזה עוד
דבק אלוכים למה שנכנס ל-MTD נשאר שלם אצמי...
ע"א של מה שנשאר שלם אצמי - נשאר חז כשה האוג
למשהו האסוציאציה קשיוג מאוד אמוקא האסוציאציה
האלה ע"א נשכחו כ"ו מהר.

השואב של זיכרון אפצודי וזיכרון סונטי הוא הכוח של
החוח שלנו, אה"ס הוא ע"ם העליונה של החוח מכוון
שהוא מגבשם הדברים ע"א הרוכים הקלם להזיכורים
הם דומים.

אנחנו יודעים ששני קרניים שלהם דומים הם מבטלים
יתש וקשה יתש לרמין אג הקרניים האלו כ" אין ענו
הבחנה.

המבוא שזיכרון עם למידה ועל הסיפור של הכלבים
אנחנו יודעים מה בדיוק יטעה לריג העליה של החנה
וכמה אנחנו צריכים לעמוד אג זה או ע"מז.

אז המטרה עם הקילי של השיורים הינה (ולכן השיורים היו
יתר ישנים) ערעבי ענו מה שהיה אנו הצבר.
היו סאודנטים הנהג שלם הגיחוסו עשורים האלו כ
השיורים ע"א מדברים אלוהם כ" הם ע"א שמוע אג השיורים
האלה או לא שמוע אג השיורים האלה יתר מפלס אנה

והם בקיזק. לאו תקשיבו אב. לכן לשירים האלה לא יהיו
שום קישורים אצלם כי אין בסיס.

מקצ, רוח או כל אינפורמציה חושית של גזע. אינו זה יכול
להיות קשור לזמן ומקום.

ואמרנו שלא אנחנו עושים השימוש של מה שיש לנו
סומכים למבחן אם יש לנו איזו צדק מתברר/ושנו/ליצור
אסוציאציה בין האינפורמציה שיש לנו ואנחנו סומכים לזמן איזה
איזה או ניסיון אישי שהיה לנו האם או האינפורמציה
היא זה היה דומיננטי יחד **הנחה** **פסיכ** **למח** **המבחן**, **לומר**
השליפה גרמה יחד קשה הקלה האסוציאציה שכבר קיימת
או שאנחנו יוצרים האמון קצ.

ועכשיו זה מן רמת עם איך סומכים. חומר למבחן וקם
סאורק למח. אנחנו. סא. סומכים רק אם החומר כן אלסא
למ איך לומר או החומר.

לומר את החומר זה אומר לנשקיע בחלק ממחן הלימוד
שנו שחוא צדיק שהיה מוקדם. ליצור אסוציאציה מחוץ
להאסוציאציה האלה עומד צדק השליפה קריא לזמן המבחן...

זו שיטתנו.
צדיק גם שהבין את החומר כי אם אדם לא מבין את
החומר יהיה קשה מאוד שש"ק אג זה שמעו עם איזה
קישור שחוקן ועכשיו הלימוד למבחן זה לא רק לזמן אג
החומר כזה שאפשר וישנו ושנו אלסא גם לנסה ליצור
כל מיני אסוציאציה, והאסוציאציה האפיוזיוג (למח ומקום)
הן ההכי יעילות לעומת אסוציאציה אחרת (= עובד חומר סמנטי
שאנחנו יוצרים).

הקישורים זה שם המשתק.
חמש: לשאנשים מצדדים אימני ואחרים לנו צדדים ואז לחתור
אז אמרי יומיים הם לשאלים אגע "אזה סוכר לדיברנו לפני יומיים
עם... ואני אומר "לא סליחה, אני לא צדדי".
האנשים האלה מתחילים לחזק לנו מה היה מספיק לנקודה הצדדי
ואז פגאום אני מתלה שאני כן צדדי על מה דיברנו.
מה השגרה בכמה דקות האלו שהם הסבירו לנו והכרחי ל
מיני צדדים? האנשים האלו בצדד הוסיפו למצב במקורה

לחמץ ככה אף אומר יהווה טריזר אינפורמציה (הדרג' שר כל המצבים ביחד מהווים טריזר אינפורמציה), אבל אם אנתנו סוכרים עם מה דוברנו בשיתוף שר אומר להאינפורמציה בן היתר שם פשוט הקינעה אזייה היתר האיתר ובר האוסוציאציה.

כאי האוסוציאציה הפוכים יכול אפילו אלה הוא יהיה כמו כר, שר פשוט ואו יצרוס, ואו ישאלו בקראג ודאו קזיל.

אינפורמציה סמנטית

אנתנו נציג האופן אליו מודעים של אינפורמציה סמנטית. מודעים של איך אינפורמציה סמנטית יושגת מתוך המוח שלנו (המחשק הקורס נחמה אלוהם יתבר).

הכל בקליפ המוח המשטח אחרז אוין פה ספריו לג- ספריו וככה שר מוקרה מחוצלם.

איך אנתנו מארגנים אינפורמציה סמנטית? קוצם של, שמה אנתנו מזהרים על ארגון של אינפורמציה סמנטית? מחוון שאינפורמציה סמנטית זו אינפורמציה כללית. קטאוריוג לג- קטאוריוג של אינפורמציה אורז ענן אשלוש אר האינפורמציה.

השאלה היא איך אנתנו מניס את הקטאוריוג האלה? איך שר מיוצג ענן המוח?

שמה (קיר) אינפורמציה אפילו אנתנו לא מאקנים בחות? שר לא ממש אצמתי. נכון! כי אנתנו כן מאקנים אינפורמציה אפיזודית, כוער האינפורמציה האפיזודית היא דומה לעוד אינפורמציה אפיזודית, אבל אם היא לא דומה אום יש חוויג לכן נפרדו אצמתי מהדרג' חוויג וניסיון אר אין כ" ריקון אפון אינפורמציה אפיזודית חול מבטנים אף בקרפוד כי שר הדבר השותף הינהם, שר מן משנה שמשנה מין האינפורמציה האפיזודית: שר תצנון ואון המקום. אר אנתנו כן מאקנים אינפורמציה אפיזודית עם קופר חיים שלברנו (כאו שראינו בהודו עם השיורים שלמשנעו ענן).

האינפורמציה סמנטית הארוך הוא הדבר יגבר עליו בקל שראינוהו מציה
הפאג כב פרטניג ויש מה כב הדבר
לא יום אנתנו אומרים דברים חדשים.

אנשלי אנתנו האים מיעשו ששטגאטש העננה אמטרה מאימא
ואין אנו אג העננה הפאג, וכשאנתנו האים אמר אנתנו אומרים

"וואו! אנתנו חיילים אג האפליקציה הפאג."
ושפטים אהגקין/אהוריד אג העננה מה אנתנו עושים?
כדי אהגקין אג האפליקציה הפאג אנתנו צריכים אכזר אג
העפליק: חנה Play וכו...

אנתנו יוצאים מה אשוג ומה שצובר אנו זה לא הודצטו
האזה שמופיעה אי מה צריק אשוג ואל מה אשוג.
יש מה גרליק. האם הוא קשור אמן ומקום? אלא! זו

אינפורמציה סמנטית של אוך עושים תורה של האפליקציה
ואחר שהוצנו אג האפליקציה אנתנו צריכים אהפס אג
זה אל מסק ההיג של הפלאפון ואלה אל זה... ואחר שנתנים

אנו מופיע אנו משהו שאנתנו לא מכירים ואנתנו מנסים אהפלו
אג האפליקציה... ואם החמשק/אזם/סמרטפון הוא אט בסדר
אנתנו יכולים אהפלו אנו ואל אפג מה אנתנו עושים כי

אין אג הגמשים שאנתנו מצפים אלא.
מה אנתנו מצפים אלא? האים מסוימים? (כמו תהם)
מאון שאנתנו צוכים להאפליקציה אחרת זה תה... וזו

אינפורמציה סמנטית של גרליק מסוים.
יש אנו מלא לא מיני מקרים כאן לא החיים וזה לא נסק
ובה חלק מההציה אנתנו קורבנות אשטיפה של אינפורמציה
סמנטית לא יום וחלק מהאינפורמציה הסמנטית הפאג היא חיוני.

מלוב האינפורמציה הסמנטית אנתנו צריכים אורן אג זה,
כי האפון הזה משפר אג היכולת שלנו אשול אג
האינפורמציה האמן שיש אנו אשול אג האינפורמציה.
אם הדברים לא מאורנים זה בדיוק כמו גיאורג העוגק

שיש יחזן לא מיני עוגקים של לא מיני ניסיון ואנתנו צריכים אצור
אל חלא כדי אהנה פרט פרט... בדוק אפליק אשפוט אג
ספריו וקבצים המחשבה

אנחנו מזהרים שבשני צדדי איך אנחנו מארגנים ומאחסנים
איןפורמציה סמנטית. לפי כמה מופעים.

השאלה לגבי איןפורמציה סמנטית אנחנו מקדמים
ומארגנים את האיןפורמציה כמות?

דקדק. ולראות מה 2 צדדים שונים.
אקרה מה שלוח ל-מדג ולראות מה לאן שלוח ל-מדג,
איפה. האיןפורמציה הפא. יושב. אנחנו מזהרים על איפה
מבחינה פיקורטיבית (= מבחינה גיאומטרית של איך אנחנו רבין את
העליון של שלוח איןפורמציה).

אם אנחנו אומרים שאיןפורמציה יושב על 6 קליפה התיח
איפה שלא יהיה אז קודם זה לא מדויק! כי אנחנו כן יוצאים
לאיןפורמציה מאת סוג יכולה לעבר הקליפה התיח האצורים.
מסוימים: אצור הממטקה, אצור התפיסה. המרחב... אצורים
שהם כשלים איןפורמציה מסוג מסוים. אבל אולי סוג של איןפורמציה
יכלה לעבר גם במקומות אחרים מה לא דווקא יוסה סמוך
או צמוד איןפורמציה מאותו סוג.

אנחנו מנסים עדיין איןפורמציה ככה אבל פיצו מה לא קורה
הדיוק ככה בצורה חדה, מה מפורז שמה.
היגיון שבצדו האיןפורמציה נכס את "דסק" שאינו נאמר אל-פלאם,
פאמר, הציבון אטוח הרוק/המוח אנלטה הוא אינסופי והוא
יחס עקרוט לעומתן איןפורמציה אינסופית.

1) ההנחה של המוצאים הולו של אומון ואיבוד איןפורמציה מה להוצא
הפריטי המיוחד מאופן לפי מושגים, המושגים הולו הן מן
שלוח מסוימות של אולי סוג של איןפורמציה.

פאמר, אנלוחה האלו אנחנו קוראים מושגים וליש אז מה
מאוקן לפי מושגים/לפי השלוח הולו.

2) ההנחה השנייה היא שיש איזה קשר שבין המושגים הולו בין
השלוח הולו, והקשר הזה אנחנו רואים אולי בקו.
ובה מופץ אחד ובה נקרא לשגג סמנטית (מקור 1)

3) ההנחה השלישית והוא באה בעקבות השלוח שהאדם נשאל שחזרה
או החיפוש של האיןפורמציה וזה ששליפה גלויה ב"טיו" מנטלי
במק הולו הפא.
פאמר, אם אנחנו נשאלים שאזה בענייני פהים (אנשי) רבוי. לתפיסה,

צד
א
צ
ש
ז
צ

ה
א
א
כ
כ
כ
ה

חיה ולכן היגד זה חיה.

אני מלמדה נחפשיג או הנדוזה הנשג
ז' נגד מאד קלה ולא קשורה אצד חיה ואין לשם הרבה
אופציות אם היינו שואלים על כל יום? האם היינו יכולים למצוא
עשויו הנשג הנשג?

הגשמה היא אולי כן היא כן חיה אבל זה תלוי אם ואינו
קשר הינו לבין הנשג הנשג... האם ראינו קשר סמנטי מבחינת
החיה כן כלל יום זה נושג וזה ישוג לפני עכמה אבל

אין לו שום קשר לתשג הנשג...
אנחנו כן ניצג אולי חיה ואז כלל יום יש או כנה סמנים,
וככה לאורך כל האינפורמציה שצברנו לאורך כל השנים עם כל
הניסיון וככה אנחנו מארגנים את האינפורמציה וזו הנשג
הסמנטי.

הנשג הנשג מאד קטנה ויכולים להיות זה כלל חיינו
שמוח וצד הירטוג למוח כשלוחה.

חמש: אם נלך מנהיג החוצה אז נגיע לתעלה, וחתלים יש
הגדל הר" או חתל היג...

יש פה חשג עצמוג של אינפורמציה וכללם סניג הקטגוריה
או נושגים או שלוחים אינפורמציה בעק השלוחה האלו.

אוק אני יודע שביג שונה מפור?

אז קודם כל באופן כללי אני רואה לשה לאו אולי נושג,
זה נפרד.

אבל אמה, איק? אם אני צביה עקיה אשורה שהיא לא רק

האם היגל זה כלל או חיה אלאו מה מבחין בין היגל?

צבין סודל?

אני צביה אצד דברים כן והצברים האלו הם גיאורים לבעק
כל נושג.

הגיאורים בשלה של היגל שאלים כבר את הגיאורים של כלל
אבל הם לא נמצאים באו,

ההנחה היא שאם זה הוא משה אז כל מה שקטור כן
ז' מה: כל מה שכלל באור הגו של ה"ככה" כללם בגאור
של הגו "היגל" ושם זה יהיה הרבה יום מפורט.

וכד קורא אנו אג היכנסג אסיס יאג מחה כ ייכשאני יוצה אלוה
אג האינפורמציה אני לא צריכה לחפש עוד פעם אג אומג גאוריק,
אצמ זה שהם גג-קטגוריה/גג-מושא של כלב זה אומר
שהוא יורש אג כל הגטנה שיש הכלב + הגטנה שמינחדים
אזוג היגל (זה גטנה שנקנסג חוק הלא של היגל ומארג אג המושג).

מחול שני: השוואת הגטנה-Feature comparison

המחול הזה סוגו שהאינפורמציה המוח או מאורגג בהיררכיה,
אין מושג על אומג גג מושקים יוכל...
אלא המחול הזה שטוח, אומנו לא נאסיגל מקום לתקום
כדי לגג אג מושג (ומשל) זה חיה
כאמר, הפורמט/הצורה של ההיררכיה או שייכה למחול השוואת
הגטנה.

כאג- אומכג של מושג הוא אצמאוי מהמושא השני והוא
או גלוי ממושג אחר, וזה אומר שאם פלא שטוח ומושג או
יורש גטנה ממושג אג (כ אין פה היררכיה) אז זה אומר
שכל מושג ומושג צריק שהיו או אג הגיאורג השלם באומג
חמה (כ הוא לא יורש שום גטנה מרמה אחרת).
הלא פלט אצמאוי אומרי יאין גורג בין פכטי האינפורמציה

מה כ יש?

כל מושג הוא בנפרד ופני אצמאוי.
אין פה היררכיה...
וכד אומר שמכיון שמיגל לא יורש אג הגטנה של כלב
האמון הירכט, זה שבהיגל אכלב (בא אומג חפס) יהיה הגיאורג
המלא של אגו מושגו כלב יהיה גיאורג, ובהיגל עוד פלא יהיה
גיאורג שיחזר על ג הגטנה של הכלב... וזה אומר שהם
אצמאוי.

אין צריק לחפש פה ההיררכיה כדי אלוה אג העשובה, אומנו
מחפשים המחול שטוח כדי אקבל אג האינפורמציה הכל אומג
מהמושקים.

מה באומג יש כון ואיק אומנו עושים אג הדיבר והכל תכי זה
נכאי כמו גאוריק העומק, יש פה לא מיני אצמאוי/מושקים שהעצם
כל אומג מוצר ומוצר אג אומג גטנה.

אבל יש פה כל מיני תכונה שאני צריכה לבדוק אותה אחת
על שאני אומרת. למה והמושג.
יש פה הרבה צורות מנטלית שקדם להן משלבה (החשיבה = הניהול)
כך עם הזמן הסיפורי אלוף אינפורמציה אצל בני-אדם.

איך ינסה להיות למערכת היררכית היא מהותה יחסית ממארכת כמא
שטוחה כאשר אנתנו יכולים לבנות ישרה כאילו עם אג'יל

התכונה: המאקרו- והמאקרו?

מסגרת שהחזר הרבה הסמנטיים יש אג'יל העניין של הסיטוא, אוק
אני לא יוצא כזה זמן עוקח הסיטוא הצה.
מה שכן שאנחנו מייצגים את המודל הזה ככה יכול להיות
שיש קו יחס ארוך ורחוק מהמושגים קו קצר יחס וזה
מייצג את הזמן (החמק) שליו ב- המושגים... כאשר עוקר
יחס זמן ארוך ממושג אחד לשני (כאשר המושגים רחוקים
יחס מהיררכיה) או שיש יחס קווים זה אומר שמאקרו-החשוב
הוא אחת יחס.

כל מקרה, מה שאנחנו יוצרים מהחמק זה להיררכיה בקול
למה קטגוריות שיוצגו אחר כך בצורה יחס יחסית (ניאונט)
מאשר החזר של השוטף התכונה.

זה הבסיס של 2 המודלים שאנחנו נפגש באור 2 שיעורים.
אנחנו מדברים פה כל הזמן על היכולת, ולעשו אנחנו יוצרים
איפה האינפורמציה (מבטא או מאחסנת היכולת לפתור באופן
כללי, ולעשו אנחנו יכולים לזהר על המושג של **כמה**.)

מה ההבדל בין ביטוי אבן-שכמה?

שכמה - זה העליון, אנתנו חולמים ליצור כבי אפטר (אפטר זה
אשור).

ואם אנתנו משתמשים בתמונה הפה החלה שלישית אשור
אפטר. אפטר זה כללי השלישה זה יחס מקווק כי אנתנו חולמים
שאיפה עזה איפה מחסן, אנתנו בותרים ומצפים את האינפורמציה
אז אנתנו שולפים עבודה שלנו כבי אפטר. אז הגשמה אנתנו
שאלה שאם לא הי'ם נשאל אם לא היה שום צורך אשור
אינפורמציה.

המלכך שלנו מנקה קישוריו, היכן לא מנקה את זרעין סוינפונמיה
אלא היא מנקה את המים זה שלא העגמושני האונפונמיה
די הכרה.

אם אנתנו מדברים אל זכרון ולא שליפה כאן אנתנו רוצים
להקצי

אנתנו רוצים לקוד למוד זכרון אנתנו מודדים זכרון או
יגד נון איך אנתנו מודדים את הכניחה.

ה-2 המודדים דיברנו אל מי יגד מהיר / מי יגד יאיד, אז
איך אנתנו מודדים את זה הכל?

איך הקישוריו נמחקר המערכת שלנו?

מסגרת של משנים האחזקנו היינו שמנה הניכוחי-הניחום
להקישוריו בין הניחום פטנט-מאה של המודל הפסיכואי-הצה-המודל
של רשג-הכניחה.

מסגרת שלמערכת הניכוחי-הניחום מוקדמים של ניחום
לקשורים שלפוחג של הדנטריטים והאקסונים והפנטריטים קשורים
אזור ניחום, ואם אנתנו מקדים את האדם המחשבה מסוימת
ואנתנו יכולים אלא את הניכוחי של הניחום אלוים ויורדים
משה-זרע. פאם לא היה יאפעה להסגל פנימה אפול היום
יש לנו קימוי (יש את ה-Petct) ואפשר אלא אקטוביג-מנות.
המשגל האלו מקדים בקיור את המשגל הסמנטיג של ציכרון קודם
שזה המודל הפסיכואי-הניחום לפני שיצרו שלהו קיים אנתנו
יבאים שהמיפוש הוא כמו רשג כ אנתנו רואים אקטוביג אפול
מה שלאנתנו לא יודעים זה לאיזה קטגוריה זה הולק,
אז הסירה אונלוגיה הפאג שלהו מאור-הפקה של חפוש אזה
המדברים.

ככל מקרה, בסופו של דבר את השליפה ואם הכיתה אנתנו צריכים
שמקודם איך אפשר למדד האם אנתנו זוכרים?

אנתנו מודדים את זה במבחן, וזה לא רק כיתה, אנתנו
מניחים שלזה עם המנה. אם מניחים המיני-לכיתה הוא יגד
זבוח, ואם לא מניחים אז אם זוכרים זה רק בקול-לחומר
פאם והוקס בטח אלא.

אנחנו עושים את הקישורים ונכתוב בשאלה ובתשובות מקיף
זו את המטוס שאנחנו רוצים את השאלה (התשובה והמציאות)
האלו הם השאלה עצמה ואז אנחנו מחפשים דרך הישג
המחשית את השואה/הפגון השאלה
ושנעמין בודק את התחום ועד אז ציון, הציון זה מספר
שקמה את הרמה בה אנחנו צוכים את האופורמטיב

כל המוצים הולו שמצרים על אמון אינפורמטיב הם מולים
שכאים בעד מתקרים שמצדו בצורה זו או אחרת את
הצורה

יש כל מיני מצדים כאלו יש מצדים יותר מפורשים, יש מצדים
פחות מפורשים ויש סמויים ויש לכן כמה מצדים שאנחנו
מבינים כי עברנו כל מיני מתנים במשך השנים לפני
שנפענו למלה

המצדים האלו של הצורה הפני

1) שחזור - Recall

- א- שחזור אלן רמזים - free recall
- ב- שחזור עם רמזים - cued recall

צדמאי נרמון וכל השאלות אנחנו מחפין בקורס הפיזיקליה קוזמטיב
"אלו הצדמאי/קדמאי זה ה-2 אנופים את המושג של קשה".
כל מה של מחפין לעזשים במורה לשינוי

השאלה הראשונה הייתה אנחנו מחפין בדוקטורט והוא היה צדיק
אקראי את ה-2 מאחרים על קשה, והוא היה צדיק אלטור
אצמנו מן סיוטה של איפה הוא מחפין מה...
עם מקורר בה על רק אצבר את האופורמטיב אלן קים צדיק
עשאה אומם למורה ונחמית

וצדמאנו שחזור אלן רמזים...
בומר, המרצה נע אנחנו שאלה אחר כללית מיום שיפלה זהו
כלי שוק רמז ואיק מספר אביהשוקה ומה עלוליה בה
כמיפה והמרצה הישו כגם אנחנו יואו השאלה הראש עם (קודו)
חשובה מהו אהמקד ואיק אנוג את השאלה זה היה שחזור
עם רמזים.

אמה המוצקת של עיתון נט אהם שאליה בליג כמגז' אמה

הוא עשה את זה? הוא עושה את זה ואז רק כפי שהוא אדם צוכים את החומר וזה נכרך חברה על הנייה אלכו קם איך הם משלבים את החומר איספור אל הנושא שישאלו (א) קשה זמנע).

כמונה, איך: בסופו של דבר נכתן יעמדי הפני סים ויסביר מה זה קשה. ככל מקרה, כמחישתו צביק איינעם את האופורמצייה הפאג הוא לא צביק יבצג רק את הפרטי פדטים אלכו קם איך הם מתחברים.

אז איסוכום,

זה עם כמדים ולאו כמדים ומקור פה אלי שתצור אומר שאני ממנה צשיו אשפוק את כל מה שאני יוצג על נושו מסוים ואז הדיוקה של ציכוק/של חברה של אמה אני צוכת.

חשייה על השלוחות קי כומר מקור השתזר עם כמדים כי זה מחוקק יגם.

מה עושים אלו שרובים ציון מאוד טוב

הם כוללים קם את מה שצביק עם הכמדים קם מוספים על זה עוד כי זה מראה מל ומעבר (ומל ומעבר זה סג ומעלה).

כשומדים את החומר רק אפי הנקודת שמה מוד האוניות אם לא קלג ולא צכג אז אם פשוט לא צוכר את ומתחן.

כמוצ' הפה ישל השתזר המדג של הכברה הוא כמה הפתחן אכבר, כמה אינפורמצייה (כמה לגוק העשויה הין אם זה עם כמדים ובין אם ללו כמדים, כמה אינפורמצייה הפתחג להכנים וכמוהן האם האופורמצייה היא כונה.

המונח הפה נראה ימים נכון או המונח המונח יוגר נכון...
 כאל איזה מונח של איחוסן אינפורמציה נהיגה או כוב
 האינפורמציה...
 יש גם מצב שגם המבחן של השוואה בין המבחן של
 ההיכר יכולים להיות מאובנים במין מסוים, כלומר יכל להיות
 מקלה של מין כמו המהמנים. הכללים האלו שונים...
 המתקנים לא דווקא מודדים את המהמנים האלו (שחזר והיכר)
 עם מקלה של מין,
 ויכל להיות לה-2 המהמנים יהיו מקלה של מין וזה
 דבר מחיל. יוגר נעים אצורה כושר אין מקלה של מין

חלק 2 של השיעור

נכון שאלו אם אנתוני זוכרים את המונח הפה של תורת
 הקיבור?

ואז הוא כנה לנו 2 מילים על הוח כבי שניצברו

MNEMONICS (= נומניקס)

CAT DOG RAT

ואחרי שזכרנו שהמילים האלו היו הקורס מהוא אפמיטולוקיה
 השנה אף הוא אמר שעשיו אנתוני מהינח את הפירושים של
 המילה "כמ" ואג הענתיק של כברה.

איזה סוג כברה זה? שחזר או היכר?

המילים שהוצגו לנו זה מן קיבור כבה/צופן כבה/ קוד כבה
 שהוא לוקח את המילים 9 אותיות (7²) והופק אותו
 3-3 מילים (כי לא אחד זה היה) וזה מוצג לנו את המילים
 ה-STM.

הסוג כברה הפה הוא היכר של כן או לא - האם אנתוני
 זוכרים או עכא זוכרים.

ה-MNEMONICS הם פרק שאנתוני יכולים לקרוא אינפורמציה
 (לקרוא זו אסטרטגיה) כדי שיהיה פתח עומס על המערכת
 הקוגניטיבית כושר צדיק אצור את האינפורמציה.

עמה ה-MNEMONICS, תורת הקיבור/תורת הכברה אוקיבור

המחזור או אמרנו את זה אלא עמדה דיברנו על האוסטרטגיה,
וכמוהו: אלו אוסטרטגיות שיש להן יעילות רשימה
של דברים שהם פשוטים באיזה שאלה / באיזה נושא ואפשר
עשור הפה של מינימום וטעייה קצתם קודים כאלו שאנחנו
מייצרים כדי שנוכל לזכור, כי כיום (כבר את הקורא את כל) כבר
קם את המונח שלמאמרי הקורא הפה וזה ה- MNEMONICS.

לכשי: כמה זמן?

קוצם כל, הם עובדים רק בגאומטריה מיומנים: ה-
הצורה הפה יכולה להיות אק ורק את ה- MNEMONICS-שה
צ- CATDOGGRAT האומה, שה אוסטרטגיה של חיבור וזה יכול
לעבוד אק ורק את זה חוסך או אינפורמציה
למחר, את זה יעיל.

מה ש' יעיל?

ה- MNEMONICS צריך להיות יעיל, הקיצוץ הפה, והאוסטרטגיה הפה
של החיבור צריכה להיות יעילה וזה עובד אק ורק כאשר המאמר
הקונקרטי שלי לזכור את הקיצוץ או האוסטרטגיה הוא פחות
מאשר העומס או המאמר (לכמה את האופורטוניזם החלמי).

האוסטרטגיה, בדרך כלל תוצאה של החשיבה לתיים ה- MNEMONICS
(התיים לזכות הפה) צריך להיות אינפורמציה שכלי לזכור
אתה המאמר פחות מאשר המאמר לזכור את האופורטוניזם
הצורה הקולטת שלה, בדרך כלל צריך להיות יעיל, זה צריך
זיכור מזה שהעומס הקונקרטי לזכור את ה- MNEMONICS
הוא פחות מאשר לזכור את האופורטוניזם החלמי.

המשל: הכשר הסמנטי של כל.

מי ימצא את המשורה של כל יתרונה מישור למחא
מאלל כלים או מישור פה שלא היה לו כל בחיים?

השיבה היא מאלל כלים.
הייצוג שלהם במחשבה הוא את ייצוג כ' או אחר של סמנטי-
רק אחד (מאלל) הכלים) מאלל כלים הרבה יתרונה מחוץ
שנמצא ופולו ומשפחה כ' הוא עובד עם כל הכלים.

מה עושה הצד ה- MNEMONICS?

קודם כל, הוא מנצל את הנטייה הטבעית שלנו לזכור אינפורמציה

ואע"פ קטגוריה אינפורמציה ואש"ק אסוציאציה עם אינפורמציה,
 ה- MNEMONICS מנעם אג הנטייה שאני אעשה את
 קבצים האלו. וטובן שזה עובד הכי טוב מאשר ה-
 MNEMONICS קודם פתח מאת עצמי מאשר האינפורמציה
 עצמה, וטובן שזה עובד אל בסיס הקישור שלנו (הקשר
 הקוגניטיבי שלנו) עם אינפורמציה שיש לנו כבר ה- LTM
 כ- CATOGRAT (החיתוך האלו) כבר נמצא לנו ה- LTM.
 אם האינפורמציה של האסטרטגיה עם ה- MNEMONICS הוא
 עם מלבט אל משהו ה- LTM כבר את קודם כל
 יהיה מאוד קשה ליצור ציבור כזה וטובן שהיא לא יהיה
 יעיל קל אם ניצור משהו כזה מכיון שזה יהיה פה חדש
 אחר.

מה שמעורב כיון זה עדיין לא צה עובד ולחייב שזה
 אסטרטגיה שאנחנו קוטרים לזה קורא הצורה שלאלו דברים
 אסטרטגיה עצמי אינפורמציה; אלו קשרים שאנחנו מייצרים
 אומא המח שלנו כפי אצמצם את הצורה הקוגניטיבית
 אנחנו. עם אזהרים אהמאל ואנחנו עם אזהרים אהמאל
 כל הקיבור הזה אל צורה ולא גורם צורה ולא דברים
 צהורים את המאמר. זה הכל מחבר אנחנו עדיין שנוח
 ען לנו המבוא אפסיטולוגיה השנה את- אזהרי השיטה (חישום)
 של דברים שנוח אומר.
 הוא חוצר ואומר לא אכנה מילה במילה של מה שמורה
 הטעם, צביק ארשום אפתח לו האומם הצורה שזה נאמר.
 ההמלצה של נווחן זה קודם אהקטיים ואז ערשם את מה
 שנאמר במילים שלנו כי כבר עכשיו קישורים, ככה המח
 מבה אסטרטגיה, המח יוצר עם באופן אוטומטי (מחלק מהדברים)
 אסטרטגיה עם חלק מהדברים אנחנו נעמוד אתר אחר שלצבור
 עם הרשימות ואז עתה לקשר, המיוחד לשומרים אהמאל.
 הצדק של האינפורמציה זה בחיבור העמו שאר האינפורמציה,
 הצדק הוא הקישורים שבין ביטים של אינפורמציה.

זמנאו הקדמא שקיבחנו אזהר הרבה.
 מה קורה בשניה?

אנחנו השינה לא מולטים אז הקישורים הוא אבל אנחנו קמים
סתם כמורה אף אחד יומים עם היטל תדעו של הרבה
מאוד דברים אנחנו כן חושבים אבל השינה זה לא השליטה שלנו.
יש יתרון אזה שאנחנו חושבים נשנה לא השליטה שלנו כי המוח
אנחנו אף מה שנתנה יזן אזה אחר שאנחנו אנשים אף מה
שנבנת לנו אבל לאו המקבילי לבאור אינו הנמוך המשק
היום כאשר החשיבה שלו מאוד מובנה.

מה עוד משיב עם הכח או א העוצמה של הכיתה?
כאמר, מה עוד משיב על היכולת שלו לשלוט אינפורמציה (שפה

ENCODING קידוד ספציפי

יש מושג שנקראו ~~הקוד~~ Specificity
יש קידוד בכל מיני צורה, אם ניקח שום אף אינטרסיווה ה-
MNEMONICS כל אחד יכול להשתמש כמה שמוא רוצים
אזה יהיה קידוד.

אבל יש גם קידוד ספציפי - לשפה קידוד בצורה ספציפית
כאמר, יוכל להיות לנו קידוד: אם קישורים שלהו מאוד כללי
ויכול להיות קידוד שהוא ממש ספציפי לאינפורמציה שאנחנו רוצים
לשבר.

אנחנו יוצרים שאם הקידוד הוא יום ספציפי לאינפורמציה,
האינפורמציה איננה היאם קלוי. לא אחיד אנחנו יכולים להיות
ספציפיים בקידוד אבל כאשר קוד האינפורמציה נכבד אז
נשפוט היום קלוי ונאזה חלק גלוי בקונטקסט.

מהי צורה קונטקסט?

מה קורה האינפורמציה: אחיה לאומם אינפורמציה.
זמנאי כשאנחנו קוראים ספר חילי אין אף הפרטי פרטים הנק
הספר, אנחנו מקמינים חלק משהי.
המחברים הונקו לנו מן סביבה כשאף של מלל להשתמשו חופכי
לחיה סביבה של דימויו.
אנחנו עוקחים אף המלל והמחבר מחבר אף המלל כפי שזה
"יצא אמנו מקצה המלל מהיה סביבה הרבה יותר מהרה
לשבר דברים ואנחנו אנשים אף זה על בסיס המלל, וזה
מה שמבונים שאנחנו קידוד ספציפי.

לסומך, אם אני יכולה לצבור גיבור של הספר או
האינפורמציה לקורה של הספר העיקר הגיבור הזה
אני אצבר יגם מאשה אם אני מנסה לצבר רק אם
האינפורמציה הספציפית כי אני יגיע אצל קונטקסט.

קונטקסט עוצב לנו לקדם את האינפורמציה כי זה נושא
אינפורמציה אחרת שלמה זה אינפורמציה שהיא נמצאת
אל האינפורמציה הספציפית. ~~היא נמצאת~~
לומר, יש לי נורה של טקסט או ג. משפטים.
וזה שמעניין את זה מה שקורה ספציפית במקום אחר
(כמו דמוי ראשי הספר) ומה שקורה אחר 6-5 מילים
זמור. אני יכולה לתמוך אצל רק מה קורה לשתוק
המושג של או שאני יכולה לצבר את כל הקונטקסט,
הקונטקסט עושה מן סיניו. והסיניו הזה מזהר אלינו
מחמית ניסיון ומחמית כל מיני דברים... ואם אני אצבר
אם זה יהיה לי הרהר ויגד קל אצל את הטקסט העיקר
קונטקסט ספציפי אטקסט הזה. לומר, זה גוסס של המשג
שעוצבים לנו אצל-זה נהיה קידום ספציפי (קידום של
המניע שאנחנו יכולים אצל במצב ספציפי ולא באופן כללי
סגור).

איך זה עובד?

כשאנחנו צביטים אצל את המסר המרכזי ויש לנו קונטקסט
זה מקודד ביחד זה אומר ה-MLM זה אומר גם
האינפורמציה הספציפית וגם הקונטקסט הוגם חתם שלנו קל
סי יוגר אצל את האינפורמציה הספציפית (אצל זה אומר
זשול) כואר יש לי יוגר אסוציאציה.
אם אני מנסה לשלוש רק את האינפורמציה למה (אמנו 6-5 מילים
הקונטקסט) ואם אני לא צבת את אחת מהמילים לא אן לי רגע,
אם לא צבת וקידום עם הקונטקסט אז יש לי את כל הקונטקסט
כמשג ישגם מאומנים ביחד עם האינפורמציה הספציפית
(כי קידום ספציפי עם הקונטקסט הזה) ואם יש לי מבחר רחב
יוגם חתם של המשג שהם ישלבו את האינפורמציה הספציפית
אבל רק מכיוון שקידום את הקונטקסט הזה ספציפי עם
האינפורמציה המקורית (אינפורמציה שאני צביכה אצל אותה).

821218
(שעור 9)

הקטע של שיכחה

אכשיו אונתנו מתחילים את הקטע של שיכחה. מתחילה אונתנו חתום על המון כל המון דברים אל זיכרון, דברים אל איך אונתנו מודעים לזיכרון... אצל גוף כפי השיחה השמועים - 3 שמועים האחרונים אונתנו עם התיחסנות לשיכחה, וז"ל. להשיכחה היא שונה קצת כאשר אונתנו מתיחסים למושג ברקע של כל שלב הזיכרון שיכחה הזיכרון החושי שיכחה השלם הזיכרון והקצב ושיכחה השלם הזיכרון זמון האורוק.

מהו השלב יסודי

לדבר הזיכרון החושי - אונתנו מאוד מתקשים אפילו להקביר את המעלה השאט לשיכחה, מטון שהרעיון של שיכחה יש לו קוונטציה שמשו נמצא זמן מה העק הזיכרון כי אחרת איך אפשר כ"ל אשכח את זה?

כמו שאונתנו יודעים הזיכרון החושי הקורני נמצא שם בלתי שסא אסוציאציות, שכל משמעות סה"כ עד שניה (חצי שניה עד שניה). אז אם אונתנו קוד שיכחה שם זה נשמע אסור כי בכל מקרה כפי להיות עוקבי אונתנו כי אמורים שיש שם שיכחה אלה השיכחה (קטור צעיכה).

ואין הרבה תיאורים או ויכוחים לקבי האיסה החליכה הזאג, פשוט זה משמשים האינספורמציה, הוא לא נשמר בשום צורה און זה משמעות און זה אסוציאציות אז הוא נאלמ / קוצב ואונתנו קוטנים לזה שיכחה. רק כפי למושק את המושג של הזלבים של הזיכרון.

ה- STM (זיכרון זמון הקצר) - זה קצת אחרת, אמורה שאונתנו

משמשים אותו מילה צעיכה, מה החילה הזאג עם קצת יום משמעות.

אונתנו יודעים לה- STM האינספורמציה אלו שיען נשאר שם עד 3 שניות, זה גם לא הרבה זמן אבל זה הרבה מאוד יותר מאשר הזיכרון החושי. ויש לנו מה עליק שאונתנו לא כ"ל מוצאים הזיכרון החושי זהו השיען.

התחילק של שיען מחדש און אג העקבה של האינספורמציה, אמרתו שלמרת המכפול של ה- STM יטלת הקיפול של ה- STM יחסית

קסן יש שם 7 ± 2 הוטים, כוונה הקיבולת של הציבון החושי
הדבר יור קצתה (הציבון החושי) מקבל את הכל. אונץ' הוא
או לעבור את הכל הזמן ל-STM, אבל הוא מקבל את
הקיימים/הינפורמציה שלהם מאל סל הקיימה).
וכמוקן קים ה-STM יש לו קיבולת - ענקי - שהיא לעשה
אינסופי.

הכל נוקרה ה-STM אם אנתנו לא (עבור אל החומר) עם
האינפורמציה זה יעלה ויבאק.
וה-STM (הציבון אטום-הורק) - אומץ לא צרוק שיען.
מה נה-STM מקבל כבר שאור מה-STM וסבר
הנוים עם אסוציאציה עם האינפורמציה המאובד - שקורה
ה-STM, והמליק של קידוד ה-STM מעביר ל-STM או
הינפורמציה ועם הוא (שאר) צמיג, ואם יש לו סציה
לסבר/לשול או הינפורמציה וזה החוץ אף יור על הסיס
אינפורמציה הפסדה בין האינפורמציה שנמצא ה-STM והפסדה
הוא יכלה לטו מהרה מאור מקורו.

אז אהרנו אכשו הקדול אל ההסבר/ההקדמה של "שיבתה"
לם הציבון החושי, קם ה-STM וזה ה-STM.
מה שנראה לו מההסבר הזה זה שיש לקחתנו שונים

החושקים של ציבון אוק זה מקבול?
אנתנו אפחז' זה זה נשמע מההסבר הקלאסי שנתנו לעשן
של שיבתה, אנתנו מסיקים גיאורטיג אוצה הפסדה/איצה
המתנה הציבונת - שהיא הנויה או' מבוסס - אל הזמן
בין הזמן שנכנס האינפורמציה לעק הציבון לבין הזמן
שנלפ האינפורמציה הציבון.

אנתנו נשור בצב אר הציבון החושי כ זה לא כ
שיק כ האינפורמציה נשארה ממע לעבריו לניה, אבל
ה-STM ו-STM ההמתנה בין צ סוקים/בין צ
שמים של הציבון הזה, למעשה זה האורק של העקמו.
מה זה אומר עקמו?

אני חאה משהו, אני שומע משהו... אנתנו יורדים כ
שאנתנו לא מאחסנים אר הקיבולת עצמו אלא אנתנו

מאחסנים איפה מן יוצג שלו ואנחנו קוראים לזה עקמונה.
 למעשה, אנחנו מדברים על שינוי האינסטרומנטציה והמקום/השלב
 של האינסטרומנטציה. עם בסיס זמן.
 ה-STM האינסטרומנטציה (שטורה) עם שינוי ואנחנו צריכים
 שינוי כדי להאריך את הזמן של האינסטרומנטציה של.
 ה-LTM האינסטרומנטציה (שטורה) לזמן.
 הפחתה מאז. תורה בין ה-STM ל-LTM על בסיס
 כמה זמן האינסטרומנטציה (זמן) של.
 והמוצא הזה - מוצא השלבים (שפה חושי, STM ו-LTM) ואנחנו
 משתמשים במוצא הזה כדי להסביר/לפרש את המידע של
 על העליות שקורים בעקבות הפחתה האלו/הגוף השלבים
 האלו.

מה שא"ל שלבים

הרני היכיון שלו זה גורם את צורה אחרת מהתחלה על המוח,
 ולתחילת הזה אנחנו קוראים עיבוד אינסטרומנטציה...
 אלו עיבוד אינסטרומנטציה אנחנו לא יכולים להקדים להסביר
 על עיבוד אינסטרומנטציה שמופיע אחר כך מה קורה אינסטרומנטציה
 אלא אם כן אנחנו משתמשים במוצא השלבים הזה של
 היכיון חושי (שמוצאנו שנישים בצד) ו-STM ו-LTM (שזה המודל).

**איך נסביר את ההבדל בין העליות מה קורה אינסטרומנטציה
 אם אין לנו מן הסתם הסבר?**

ומכיון שאנחנו יוצאים שזה קורה מה הצורה וצורה במוח
 השלבים האלו זה אק ורק בפזיזיה, זו צדק להסביר...
 כי אין שלבים כ"כ במוח כי הרי זה קורה על הזמן,
 על השלבים האלו לא מתבטא שהאינסטרומנטציה גזיע אלא כי
 אחרי יהיה לנו מן הצדדים המוצעה.
 במוח האינסטרומנטציה על הזמן צורה וכל הזמן מצוידה וכל
 הזמן מקודד או צולד.
 אז בפועל אין שלבים, א-אפשר לפרש את המידע ולטאג את
 השלבים האלו אולם לא נוכל להבין מה קורה אינסטרומנטציה
 ומה אלו עקרה אינסטרומנטציה וזמן מה אלו עקרות
 לשיבתה אם אנחנו לא משתמשים במוצא הזה שנקרא
 מוצא השלבים שפה חושי, STM ו-LTM.

מה נקראה תיק כפי ההסבר הזה? מה שנראה לנו שהסיבה/ ההסתברות לכך אינפורמציה אמצעה גיוו השלם שהגיוו האינפורמציה נמצאת בזמן נתון.

לדוגמה, הסיבה שאנחנו נכנס אינפורמציה (כאן מונעם) מסופה האינפורמציה הזאת נמצאת מהחיות השלבים. מה הסיבה שנכנס אינפורמציה באיכוון החושים? אמרת לעמנו אג כה בצד כי זה לא מייצג כ"כ?

הסיבה שה מאוז קורה אולם לא כל הקול הזמן שנשאור האינפורמציה, אולם מכיון שאינפורמציה הזאת אין אסוציאציה ניון שום גוף שקורה או חל מהכרת גבנוג, האינפורמציה עצמה לא נקצעים היה דליל עושים אים שום צד... אין פה שום טרנספורמציה, צ"א אינפורמציה קולמית עכא משמור והכרת גבנוג לא שייק איכוון החושים זה שייק איכוון הסווח הארוך שאנחנו סוקחים חלק מהה שנסאה לנו דומה ומשוים כפי שאמרנו.

אולם ה-STM וה-LTM זה דבר כהר! ה-STM יש לנו כז שנית וסכן יש סיבה א לכך אר האינפורמציה ואם אנחנו משננים אכ יש עוד יגם סיבה, אוננו מקדלים האקבות זה אר הסיכויים לכך אינפורמציה אר הקצוב אר הדעיכה, אבהו הקלם שככה נראה האינפורמציה נשאור כז שניג מלנעמיה.

ה-LTM הסיכויים לכך הרבה יגם קדלים מכיון שהאינפורמציה נמצאת הזמן.

אז עקרונות שאנחנו רואים אר המודע הזה של השלבים אוננו מבינים להסביר אר המודע של שכרה של אינפורמציה אר הסיים כיה זמן האינפורמציה נמצאת השלם מסוים של התליק.

האם זה נכון? האם זה בדיוק מייצג? האם זה ההסבר הנכון?

האמת שיש קצת בעיה עם זה מכיון שזה לא כ"כ הזמן שהאינפורמציה נמצאת בשלבים של ה-STM וה-LTM, אלא מה קורה לאינפורמציה ומה התליק בשלם הזה/מה

הטכנולוגיה / מה נעשה עם האינטרמציה שיוגם גורם אסיו שלנו
לכבר... מה שיוגד חשבה זה מה נעשה עם האינטרמציה הזאת -
המון עשהו העיקר השלבים האלו כי אם לא יקרה שום דבר
עם האינטרמציה ה-STM (קוד וזה לא יקרה) זה יצא כמו
המושי כי לא נעשה כלום עם האינטרמציה האלו משהו אם זה
היה שם 30 שנים או יותר, ואז הדבר היגם חשבו
לכבר נש לא אינטרמציה זה מה נעשה עם האינטרמציה /
אויק האינטרמציה מקבלת איבוד ואז זה איבוד מה העליק
לעבור האינטרמציה כשהיא נמצאת האחד מן השלבים.

אם כן, אומנו יכולים לספר ולהקדיש ששכרון וכנסוהוים
שיכחה כשהיא דינאמי אומה העניינים
השיכרון הוא פונקציה של העליקו לעבור על השמשים על
האינטרמציה ואם מאשר המון להאינטרמציה (מכאן העיקר השלבים)
העליקים של איבוד אינטרמציה הם ימים חשובים מהמון
להאינטרמציה נמצאת העיקר השלבים.

ואם זה אמרנו כפי שצפון זה דברים:

- לא לשכחה שלמורד השלבי של חושי, STM ו-STM הוא
מוקד שלהו רק יכונה זההביר אלסוג, זההביר כפי למסמך
הקיונה שתלוי: הכברה והשיכחה
- מה שקייטי כאן זה לא המון (למרות שאנחנו משתמשים
המון הזה להבחין בין השלבים) להאינטרמציה (מכאן המעבר
כזה שלם אלא מה העליק שמשפיע העיקר על שלם עם
האינטרמציה כאשר הוא שם.

עם קצת זה אצטוו נעשים שלפיהם הכיכרון אטוח הקצר (STM):

אמרו שלשיכחה השלבי הזה קוראים קם זליכה

מה יאורג הדעובה?

קיאומי הדעובה (שנא מאוד טוב ונשמע מסביר את הכל מכיוון
שאננו מכירים את המלה הזאת "דעובה" אבל היא לא מסבירה
לנו, האם יש איזו העימות חוץ ממה שקורה האופן טבעי
מאגר עצמו? אצל האינטרמציה מרקדת, אחרי שמון מה
זו לא אמר אינטרמציה אצלנו זה מקהל היטוי כזה להאינטרמציה

אצלם אין כהר אקדמו - אאט-אאט. איהל מצהר לפק (מצהר)
אסרגיד שבה מה שקורה אינפורמציה מצהר (אין הסבר
אמור פה ואנחנו אאו עלום אהבין מהו מצהר קול מצהר
שאננו מצהר שאננו יכולים אאשו אנאוקיה אהרים אחרים.
אכן אנחנו משמשים באנרגיה הדעיכה רק כהסבר מאור
שחיי של השיכחה, אין מה אמש הגענו אצחק בגאוריה
האז (זה יוצר אור מאשר תאוריה מאחיקה שמגיימת
אינפורמציה או אשבים ל הצבון).

תאוריה קצת יותר מאחיקה שאננו פיתעו והצדנו קצת זה
הגאוריה של הפרצה:

דיברנו אל הפרצה פרואקטיבית והפרצה הטראקטיבית.
אינפורמציה נכנסת למערכת ואנחנו שוכחים (ואנחנו אא מצהרים
אל דעיכה אנחנו מצהרים אכשיו אל תהליך כי דעיכה אנחנו
שנים כזה כי זה אא מסביר שיש צהר).
תאוריה יותר אמונה אור המפנה של שיטה
אחר מהם צו גאוריה והפרצה
כפאם הגאוריה אומרת שאינפורמציה נשכח בגלל אינפורמציה
אחרת המערכת אנחנו מקוישים אור זה, שאננו מקבלים
יגם מידי אינפורמציה בהר אחר המיותר אא האינפורמציה
דומה לאינפורמציה שיש בהר המערכת אנחנו אאזים אשכח
כי קורה באבא, יש יגם מידי אומס והתהליך משגשג אכן
אינפורמציה נשכחת.

האם יש מצה כזה שחלק מאינפורמציה מסוימת נשכחת?

בוודאי! אנחנו אכנים חלק ממשהו ואנחנו יוצרים שחסר לנו ואנחנו
אא בדיוק משלימים אור הגאוריה. משאזים אננו שאלי יש לנו
אן חצי כזה של גשובה זה אור שלאנו אא האינפורמציה
השגשגה אאא חלק מהאינפורמציה השגשגה.

זה האופן כללי גאוריה והפרצה: אינפורמציה מצהר. אינפורמציה
אחרת בעק מצהר החשיבה / העק מצהר אבוב האינפורמציה.
יש כון פרדוקס בהל האיור של שיכחה, והפרדוקס הזה

נקבע במיוחד בגאומטריה הדדציבית, כי קיים כשיון זמן כ"כ הסבר
עמוק מדציבית לפחות אנתנו יודעים שמה שקורה לאינסורמנציה זה
שהיא לא מקודצת והיא מפסיקה לחיות בפני עצמה בעק ה-STM
והיא נאלצת.

האמת אנתנו מקבלים מהגאומטריה של ההפרדה; אינסורמנציה
מפרידה לעוד אינסורמנציה אבל קצת שיהיה אולי מחזיר אותנו
אלה הקטע של דציבית כי אנתנו שהאינסורמנציה מפרידה
זאינסורמנציה אחרת.

איפה זה קורה?

בכל מקרה אנתנו מובילים תורה לקטע של דציבית, ואנתנו
כבר שהיא לא מאתיקה והיא לא מסוכרת הדדה... ההסבר
פה הוא מאוד שטחי יותר...
אז הסברנו את קיאורית ההפרדה והגאומטריה הזאת הדדה יום
נכחו לנו כי אנתנו חווים את זה; אינסורמנציה נכנסת טונתנו לא
זוכנים את מה שהיה לפני כן, אבל עדיין אנתנו נקלים
בהעוף.

איפה זה אומר?

זה אומר שלעק ה-STM (מציג את המין אינסורמנציה

משוגשג?
זה לא יכול להיות במיוחד ה-STM כי ה-STM יכול להיות
זמן $2 \neq 1$ מיסים וזה לא הדדה, אז אישה האינסורמנציה
הזאת? נכון היא השגשגה ואני לא יכולה לקרוא את זה ולא יכולה
זשגק אלמיה אסוציאציה אבל אישה היא מציג?
אנתנו שהיא צועקת

אז כל זה יחד עם ההסבר של הפרדה עדיין אנתנו נמשכים
לענק יוצרת הסבה שאומר לנו האינסורמנציה הזאת היא כבר לא
המעטת, היא בחול כבר... וההסבר היחיד זה שהיא צועקת
אז תזרנו לעינאורית הדציבית אבל עדיין אין לנו כ"כ הסבר
אתר כי האינסורמנציה הזאת קיים היא משוגשגת אף אם
היא לא אמיתית, היא לא יכולה להישאר בעק ה-STM והיא
הלכה לאנשהו, את החלטת לאנשהו הבה אנתנו קוראים "דציבית"
סמור שלם לא הסבר מאתיק.

חלק 2 של השיעור:

אנחנו חוזרים בכל מקרה האל כרחוק ממין מרוב ככה של דעיכה
אכן יש מרובת זמן של הפרדה וזמן של דעיכה בהסדר
הכללי משיכחה. יש אינטקציה בין הדברים, האינטקציה
כפאז מביעה את עצמה בגור אצב פדוקס ככה
שאם אנחנו נבדוק את ההיפוך של ההסדר של שיכחה
אנחנו נרשם שיש כאן אוטוטה העיגול, יש מצב שכביכול
על יכס עליה.

חמה הטונה:

קוד שאנחנו אפילו באופן שיטתי מקבלים את ההסדר של
דעיכה. ש"א אינסורמטרה (כנס זמלכט ולאו מקבל את
הטיפול" לצביק ולכן דלכט) האינסורמטרה (עלמט ולאו בה היעקו)
כדי שכה יקרה האופן החיוני צביק עליה טוח זמן מסוים
בין הזמן שהאינסורמטרה (אמזג לבין הזמן שהאינסורמטרה נעלם).

מג דעיכה מתחילה:

קבוע את האינסורמטרה ובהיכס למזנו את האינסורמטרה, אם
אנחנו מיז איק למזנו את האינסורמטרה אנחנו שולפים את
האינסורמטרה אז אין דעיכה מכיון שאין טוח זמן להעמיד
אפילו אליה.

ש"א שהקוונט הכדי שהפיה דעיכה צביק עליה טוח
זמן בין אמירה האינסורמטרה לשלפג או לכיכר האינסורמטרה.

אם יש כאן טוח זמן, פאמח, למזע אינסורמטרה ויש טוח
זמן ואנשו אני צריכה לצבור אינסורמטרה... אם אני לא אצטר
אז ההסדר הוא שהאינסורמטרה אצק הזמן רבה שהיה כ
למ היי צריכה את האינסורמטרה ולא עשיתי לשם דבר אם
האינסורמטרה והמסס של ההסדר של דעיכה אומר שהאינסורמטרה
(עלמה בטוח רבה שהיה אחרי התמונה ולפני השליפה
הטוח זמן רבה היה חיה עליה טוח זמן כלי ליון כי אם
אנחנו שיעו את האינסורמטרה הזמן רבה אז היינו באקטיבים
כדי למעט את הדעיכה, החינו את האינסורמטרה בדיוק כמו
שקורה ה-STM.

ואכן יש פה 2 תנאים לדעיכה:

1) צדיק זהו טוהר טהור מן כל שאיננו רחוקים (מחבר) רבין שהיו
עלפי.

2) שאין שום שינוי שיכול להיות הטוהר מן הזה.

אנחנו כן יכולים לקרוא לחבר שהתקופה מאן הזה אנחנו
לא נשקף; אנחנו כן יכולים לקרוא לחבר הזה שאנחנו פשוט לא
משקפים את האינופורמציה.

אני יכולה למדא את הנאי הזה, אני יכולה לקרוא טוהר מאן הזה בין
האינופורמציה שלחבר זה בין השליפה שלא יהיה שינוי טוהר מאן הזה
אבל אם אני זורמת ספק שלא יהיה שינוי אני לא נוגע לקבוקל
עמקת ודעבור במאן הזה אני לא יכולה למנוע משהו אחר שקורה
במאן הזה.

כלומר, יש פה פרק מאן שאין שינוי: האינופורמציה (מציג) במערכת
ואני לא משנה את האינופורמציה הנאי אופטימלי הנאי חיוני
הדעיכה אבל יתכן מאוד. דבר אוקי וטעים למנוע או זה
שהטוהר מאן הזה אולי אדם חשוף לקניסה של אינופורמציה אחרת,
לא אולי האינופורמציה שאנחנו משקפים כי אנחנו לא משקפים את
האינופורמציה, האינופורמציה (מציג) של ואני יכולה לנגד את הטוהר
מאן הזה בלי שינוי אבל אני לא יכולה לעשות שום דבר בקשר
לזה מיני אינופורמציה אחרת, ולחונטי, לא לחונטי, שמישהי חשבה...

הכי אינופורמציה (נכנס) למערכת כל המאן ואם זה אי - אפשר
למנוע אלא אם כן האדם יהיה בהיבוב.
הכל מקרה, היסודיים שלא יהיה שום דבר/שום קורנו טוהר מאן
הזה יחא יאפי, אם אם אני לא שינוי את האינופורמציה
אז אני יכולה לעשות את הדעיכה. אבל כדי לעשות את הדעיכה/
כדי לקרוא לזה דעיכה אני לא יכולה לתוסל שום אינופורמציה
התקופה הטוהר מאן הזה וזה לא יכולה לקרות.

מה קורה כאן?

מסגרת שאם יש לי בעיה דאבנה את האינופורמציה שלמחבר ולא
שינוי אלא נגד לזה לדאק אז אני לא יכולה לתקן בין
דעיכה רבין הפרעה מכיוון שהיה מקור אחר של אינופורמציה שנכסה
ענק המערכת במאן לרצות להאינופורמציה הנחמד גרעק, ולעשו
אני צריכה לקרוא אלא אני זוכה את האינופורמציה הכלל.

אם לאה אני לא צריכה את האופורמזיה הזאת?
האם זה בגלל ריבוי כי לא שונת אותה או האם זה בגלל
הפרעה מבין שהפרק זמן רבה שזה היה נעשה לא מיני
אופורמזיה אחרת?

אני לא יכולה להחזיר את זה דאזכה או שיש הפרעה ולכן
מאוד קשה להצביע על אחד מ-2 הגורמים האלו כדי
להסביר את השינוי.

מסביר שזה מצב אנוני המצב שאנחנו יוצאים ומטרים את
הנופעה של שינוי אנחנו רק לא יוצאים איך להסביר את
כי או-אפשר להצביע על שום גורם אחד שיכול להסביר
את השינוי.

אם אנחנו לא יכולים להחזיר "זה צריכה" או "זה הפרעה" או
אנחנו כן יכולים להחזיר "זה שנייה" אבל איזה מהם צריך
הקצו זה אנחנו לא יוצאים, אם אנחנו מחפשים הסברים
אחרים ששינוי וזה מה שנעשה - לעשוי ונראה כמה הסברים
אחרים לשינוי שאולי יש לנו ימתינותם אליהם כדי
להסביר מה קורה בדיוק בגורם הזה של השינוי או
חוסר היכולת לשלוט/לשלוש את האופורמזיה.

הסבר שהגקל רחוק או יותר האלם הקוגניטיבית זה
הסבר של סיבוב פונקציה מהה שנקראו גורם הנייה
ושחזור הנייה.

* תהליך הנייה - שחזור ונייה / הנייה מתגל:

יש תהליך הרפואי שיניים שנקרא: Dental Restoration,
מה שאנשים זה עוקרים, עוקרים וט שיניים בגוף הפה
ובונים אולם מתגל... משמשים הגשע של מה שאפשר הוא
לסר הגשע מתליפים כמו שאנשים בהנייה, ואז הנייה
לאה זה שונה מהנייה?

מבין שזה הנייה כבר על משהו, זה הנייה מתגל, זה
אומר שהיה שם משהו עכ אבל זה לא הספיק למטרד צ'
או אחרת ואז עשו הנייה מתגל.
אז זה לא כביכול.

שאנחנו אומרים משהו ומקדמים קירוב של אופורמזיה, אנחנו

נלווים להגותם חקידור בנייה של ייצוג מנטליים אנוני מקבלים
איןפורמציה מהם הינה (מה שאנוני רואים) זה נכנס לגוף המערכת
מחודר ה-STM והאיבוד הזה גורם לקידור, חול-מה שאנו
קידור (אנוני תהליך שממילא לקידור) אנוני קוסמים לעשוי תהליך של
הנייה.

לומר, מה אנוני בונים?

קידור זה אומר הנייה של ייצוג מנטלי של האיןפורמציה, מה שאנו
שלמה ה-STM זה מן ייצוג של האיןפורמציה שלמה.
ההנייה הפאו קורט בעצמה מפעילה ה-STM אלה האיןפורמציה
העבר כמשהו בנינו כייצוג מנטלי ה-STM, ה-STM אנוני מאחסנים
ייצוג מנטלי או שניה או כמה מילואדים.

אם כן אנוני הקדור סיכון כייצוג, הסיכון יש הרבה גוף
ה-STM ואילו זה מיני מיקרו ייצוגים.

מה מקרה זה ייצוג איןפורמציה וסאו האיןפורמציה עצמה!
תהליך התפסה תהליך הקידור, תהליך אנוניאציה אילו צברים שומים
זייצוג... זו איןפורמציה שהשתנה, או האיןפורמציה תולמי
שקבלנו לגוף הסיכון החושי והאנוני ה-STM, הגוף ה-STM
והלאה האיןפורמציה תולמי הפאו הוסבר להיות ייצוג מנטלי.
אנוני בנינו משהו, אנוני יצרנו ייצוג מנטלי וזה לא שפוט ככה
האנוני איןפורמציה ה-STM, אם אנוני נלמיד איןפורמציה תולמי
ה-STM אנוני לא מכוונים הכלל תהליך התפסה כן אנו
זה שפוט מעבר, כן אם אין לנו סיכון אין לנו את המצבים
שאנוני משמשים בהם אנוני האיןפורמציה.

אנוני האיבוד הזה, הקידור הזה תהיה ייצוג מנטלי
מאילו אפשר להזיד שזה אשר יש ברז מאשר האיןפורמציה
תולמי שנספר מאנוניאציה אנוני החושי.

אם כן מה זה צורה?

פה אנוני רואים את הערך של הנושא הנייה/הנייה מחזק
האיןפורמציה שמקודרת/ההנייה שלמה ה-STM, הייצוג המנטלי
הזה יש לו הרבה מרכיבים. גורם ביטולאלי תמון מרכיבים.

מה אומר הביאוריה?

הביאוריה של הנייה - הנייה מתקשר אומר שאנוני בונים את

ה"צ"ג רצה ושאנתנו צריכים לשלם אינפורמציה קטנה והחצר
ענו ל- STM כדי ננשמתם כזה את ה"צ"ג התנאי לאחסון
ה- LTM, אנתנו לא שלמים את כחידה אתג שלמה מכון
שאנתנו לא אחסנו את כחידה.

הנטייה הכללית היא לחשוב שהנטייה היא אכזבי של האינפורמציה
הוא נכנס כחידה אתג שלמה ל- LTM ושאנתנו נצטרך אנתנו
לשלם את זה כחידה אתג שלמה, אז זה לא מה שקורה
נאמל

זוהי הגאוריה מה שקורה זה שאנתנו חושבים ל- LTM ומתחיל
חיפוש כל המרכיבים שאחסנו שלם מי יודע איפה הקליפה הנוח
אנתנו מונים את מחזק, יש שלם תהליך והתהליך הוא הנטייה
מחזק. ולמה מחזק?

בגלל שכבר הנינו את זה, אחסנו את ה"צ"ג התנאי (אינפורמציה
אם כל האוסטוציות) המוח, הרחה ה- LTM איפשרו ל- STM אנתנו
מתחילים לחפש את החלקים/המרכיבים ואת אנתנו מונים מחזק את
החלקים/המרכיבים האלו היחד וזה מופיע ה- STM כמו את
הנטייה שאחסנו ולכנתילה

כאן אנתנו את החלקים/המרכיבים של האינפורמציה והנינו "צ"ג
תנאי ואת אחסנו את ה- LTM, כדי לשלם אתג פתנו
שפירקנו והתפרנו אנתנו החברה ל- LTM, וזה הנטייה מחזק
זה ע"כ פשוט מן ישיג שאחסנו ונתנו שלמים אתג החברה,
יש תהליך באחסון, בקידוד, ה"צ"ג התנאי שלפנינו ויש תהליך קצ
השליפה.

אנתנו שלשליפה/הצברה היא תוצאה של הנטייה מחזק אנתנו
רובים אנתנו מחזק: אנתנו חושבים ל- LTM, אנתנו שלמים חלקים
(היטים) ונתנו מרכיבים חברה את האינפורמציה שאחסנו... זהו
יאור פלטי של התהליך. אנתנו מונים חלק חלק, ממש הכל
מחזק התוספת אינפורמציה נוספת ש"תפן שאנתנו אחסנו
הצדק. **מה זה אומר?**

הנטייה "צ"ג ואחסנת אתג. ולשני אנו רוצה לכתוב **מה אנתנו**
אפני כן אפני הפרדה ותקני דאוכה?

אנתנו שלמחזקת תמיד מקבלת צדק יתר ויגה אינפורמציה,

אם מתקרה קהלנו אינספור מציה שלא כללנו בהנייה של האינספור מציה
זפני-ט, אבל אינספור מציה של יוכלו לרוב אזה אז בשליפה
כשאנחנו הונים מחזק אג מה שהיה יכול להיות שאנחנו גם
מארכמים או האינספור מציה החזקה שהדעה המלכה בין לבין,
זה אומר שההנייה של הייצוג הכאשרי הוא החומר גם שלקחנו
האנו קצת ואינסנו, אבל ההנייה מחזקש יכול לעולם גם דברים
לעדיין בורמים לעק המלכה כי כמו שאנחנו אין אנחנו צדק
במסוק כניסה של אינספור מציה למלכה.

יש גופה כבאג שכן אדם שטח שזה ואם יודע שגם יודע;
"קצת יודע את זה", קצת אנחנו יודע מן הנייה אתה אנחנו פשוט
לא זוכרים וזה לא בא לנו כראש.

השפה היא נקרא - "feeling of knowing" - התחושה היא -
באה במין שאנחנו אושים או הנייה מחזקש.

לומר, אנחנו מתחילים להרכיב וזה נעץ תחושה שלנו שאנחנו יכולים
זהבים: שאנחנו יודעים, אכן אנחנו גמדי אומרים יין ידע דקה
תק לי כמה דקור ואני חוכר אולי, והאמת היא שאנחנו אומרים
צדיקים או המין הזה כזו להמשיך התחיל של ההנייה מחזקש
כי זה תחיל וזה לא באו אחר כמו שאנחנו.

ואם זה תחיל יכול להיות גם שחסימים דברים... כמה פעמים
אנחנו כן קרובים אינספור מציה שאנחנו צדיקים להקצות או
לדווח לחישה ואנחנו לא יכלים לדווח מכיון שמשו קטן חסר
ואנחנו לא יכלים להצביע על זה, אנחנו לא יכלים לזהר או
זה... יש איזה חלק שאני לא מביןה אלוף להובו יכול להיות
חלק מרכזי העק כל התחיל של ההנייה מחזקש הזה.

תק התחיל של ההנייה מחזקש יכול להסביר או מצה ההנייה
כזהו התחושה היא של כמה אנחנו קרובים לחישה הסופי
הנבנה, ופעמים אנחנו מחזקשים ואורך זמן או ההקשה היא
שאנחנו יודעים ובאנו של דבר אנחנו מחזקשים ידעים וזה לא חלק
כי חסר לנו חלק, ולומר התחיל הזה הוא תחיל שמחוסס
על הרבה (לחלק חלק וחסר עם חלק אחר וכו') ואם חסר חלק
אחד אז הפאזל האמיתי נראה בדיוק כמו פאזל עם חסר של

חלקים. מה התוצאה אלא כזה פאזל שחסר בו חלקים?

כאשר הגמורה הפאזל איננה שלמה, היא לא ברורה מכיון

שחסרים חלקים. יתכן שהם לא התחזקו האלו.
אנחנו צביו. נכנסו אהסבר איפה כל החלקים האלו.
אנחנו הכי יודעים שהם שם כי היינו ייצוג שהיו שלם לאיחוי
אוי שלם (ולא משנה אם האינסופימזיה מסתברת כל מיני חלקים
הקטנים המוח, האינסופימזיה כן שלם) ואשר אנחנו חזים צביו
אנחנו מחזים את החלק מהחלקים אינו מניחה לחלק לא... אלו

איפה הם את כק?
מי שאחראי על הגאומטריה האלו זה Bartlett
הוא הריטי, והוא הסביר אלו זה ככה והוא מינס אלו
הגאומטריה שלו, וזה יסביר לנו כמה הגאומטריה האלו פקטי
ומסבירה כמה דברים של יומים החיים שלנו.
קוצים הם הוא טוען שהמוח יוצר אלמנטים, האלמנטים
שהטעם מבואר אתם הם אלמנטים סיבותיים מפורשים. אלו
המוח של כל הנסיון שלנו בעבר אלו אלו קדם.
אלו שהיו טוען שהמוח שלנו יוצר אלמנטים / מן סיבותיים כאלו
של החוויה שלנו והסיבותיים האלו הם יוצרות של פירוש, פותר
אלו אינסופימזיה מאובדן.
ותואו טוען שהחלקים של תשובה זה הבנייה של העולם
האלו שלם המוססים על אינסופימזיה (הבנייה - הייצוג המנטלי
לדימויים אלו).

אלו המניחה הנו מניחה כהחלק למעשה ומוסר ומעשה.
אלו העולם האלו. המניחה האלו אוקרה את האינסופימזיה
האלו שמוצג צביו הבנייה ומעשה, מרחיבה ומעשה
אלו הבנייה האלו

מה אנחנו מחקים מזה?
למניחה. אלו מנסה יוקרה. לפני שיש חשיבה לפני שיש אלו
הבנייה, אלו זה אומר לפני הגאומטריה שלו.

מה קורה אם כן במניחה?
יש שכלול, יש שינוי של העולם האלו של הבנייה האלו,
הוא אומר למניחה לא באה במיחה עם רק האינסופימזיה
חזקה למניחה אלו ציורים שונים לראות את האינסופימזיה
לכך יש שם. וזה מה שמניחה.
לומר, למניחה יטעה לחיוב על אינסופימזיה חזקה ובשילוב

אם מה שיצאנו והעק מה שבהר אנתנו איחסנו?
הוא יש אנשים שנתנים מאפי ומנתקנים טובים?
זמה אנחנו נהנים מזה ומה מקציר השתלנו שחקן טוב?

זה נראה לנו טהור וזה לא נראה שהשתקן משתק.
ש"י, שהשתק הוא הפחית, הוא לא מייצג את הפחית.
יש סיפור על כמה שחקנים שהם היו חלק מהסביבה, הם הלכו
לקרו ותיו המצגת האמיתית של הפרט, זמשו! שאק ניקולסון הלך
3 חודשים וחי בעק מוסד אמפריס.

זמה הוא עשה את זה? מה זה ענין?

השתקן עומד את העובדים (פקוויג, כמאים אפניג), ויוגריימכ
השתקן הוא את הענינה הנלמה, אומה גמורה שלמה לשדיתוכי
עסיה לקחי הפלא.

השתקנים בטובים היוגרי אפסחים הכלם לא מאנין אומה מה כן
בגכר, הם פשוט מעלמים מזה וזם אפסחים לוכמים אלה-הפחית
מאלגרים ועושים דברים אחרים במקום.

כזה השחקנים הטובים היוגרי הם כ"כ חיים את כל התניה הזאת
שהם יכולים להתחיל חלקים מזה עד למחצה מדעה. ק"ס אם יש
זהם אחרים, ק"ס אם קורה משהו בו-מניג. שהוא צריך לקחת
אינפורמציה מדעה ועוד זהם הבקרה... ק"ס אם הם שוכמים הם
יכולים לשלש ממחר שהטו בעק המצבא של הסצנה ואז בדיוק
ההניה ממדע!

אבער עומה שהשתקנים הם טובים הם מומחים בהלחיק הזה של
ההניה ממדע.

חלק 3 של השיעור

השיעור ה-14 LTM לא יכול להיות דאיכה דאיכה יכול להסביר חושי
והסביבה STM, אבל דאיכה לא יכול להסביר שינחה ה- LTM מכון
להאינפורמציה נשאר אצמיג וסכן הוא לא יכולה ע"פצוק.

זה אומר שאנחנו צריכים לחשוב על ההסבר הבא: **הוא הנראה**
יכול להיות ה- LTM?

עקרונות זה יכול להיות כן אינפורמציה שנכנסת מקודציה יכולה להפרע
דאינפורמציה אחרת שלנכסג שלם כהר, ואז אכן יכולה להיות אות
מהאפשרויות, אבל הדבר שאנחנו נוטים להסביר את השינחה של.

אינפורמציה ה-מדג כחומר יעיל להקצות אג האינפורמציה, כחומר קנייה אינפורמציה שהגשמת ה-מדג. את האינפורמציה כולה נמצא שם כל הציון, ואם הוא לא צלח זה לא הולק ושם מקום וזה אומר ששיטת אפסר להסביר את זה רק עם הסיס חסר יעיל אשאל/להקצות/להשיג את האינפורמציה.

ואם זה נכון זה אומר שאנחנו צריכים להסתפק קצת יותר עמוק בנושא של השליפה עצמה, מה קורה בחוץ כאשר אנחנו מניחים אשאל אינפורמציה (תהליך השליפה). וכאשר אנחנו מסתכלים על גרפיק השליפה המושג הכאן שצריך זהבין זה המושג שנקרא יעילת הכנס.

מה זה הכנס?

כנס זה כל דבר שקטור אינפורמציה שאנחנו רוצים לצבור, אבל הוא לא חלק מהאינפורמציה שאנחנו רוצים לצבור. הכנס הוא קטור ושייך לאינפורמציה אבל הוא לא האינפורמציה עצמה! כנס יש אפשרות לטון את יעילת הניידים הקליפ החוץ להקצות אינפורמציה למאחסן.

למה? עניין שואל אתנו איפה היינו ה' אייר בענה שלצורה? שזה עובד והצורה יום העצמאות.

מה קורה כאן?

בענין על השאלה איפה היינו ה' אייר מ' יוצר את זה? אבל אם נשאל איפה היינו בערב יום העצמאות... נגאום פאנו נצבר.

מה ההבדל? הרי זה אתנו היום ק' ההבדל הוא שאנחנו יש משמאל מוכר ולטני אין. כל מה שקורה בערב יום העצמאות מאחסן מנת עצמה יום העצמאות ולא את ה' אייר. **מה אנחנו צריכים לדעת?**

אנחנו צריכים אפסר ש' האו"ר = יום העצמאות. אנחנו שואלים את אורה השאלה ה-2 כיונים, ולשאלה את יש את הגשורה ואנחנו נשאלים את האינפורמציה ולשאלה השנייה אנחנו נשאלים האין כניסה? אנחנו לא מקישים אינפורמציה. ולמה זה?

האינפורמציה כן נמצא שם אבל הרוח לא יעיל, ה-3'

האיר, שיהיה זה לא יעיל אף פעם יעיל מאשר עם יום העצמאות
מה נעשה שם בפנינו הפאני החשיבה?
מה שאנחנו צריכים לדעת, מה בדיוק יש להשתמש... היה ניסיון
קצר לשלוש-ארבעה ימים אחר והמסקנה שהיא איננה יעילה היא מה
שהי' איר, שזה צריכה יום העצמאות - ואנחנו חלש (פאני
מכיוון שעברנו מרמת פאני יעילה לרמת פאני יעילה וכל מה ש
יעילות הרמת, יש לנו הרבה רמזים הרבה רמזים על

יעילות...
הרעיון הוא באופן כללי שאנשים יכולים לזכור דברים יותר טוב
כאשר מבאנים להם באישהו רמת שיכלה להיות פאני יעילה יותר
כאשר רמת, יחס להיות אצל יחס. להיות אישי - מומחה... זה
יחס להיות פאני אינטרמדיה שאישהו קשורה לאינטרמדיה שרובים
שפירושה נקרא רמת...
הגישה אחרת (זה גם תיווין) שהיא לזכור אינטרמדיה
קודמת עם יעילות הרמת, כאשר ככל שהרמת יותר יעילה
ככל הסיכוי לזכור את האינטרמדיה יותר קטנה.

לדעתי אמנו שאלים את הדבר הקטן יותר או תיווין יותר
שכל שיש יעילות יותר קטנה לרמת הסיכוי לשלול את האינטרמדיה
יותר קטנה, אם זה נכון מה עושה רמת יותר יעילה לזכור
פירושה? מה הם התנאים? מה האפקט? רמת יעילה לזכור
רמת פירושה יעילה?
כאמרו שלרמת פירושה הסיכוי לזכור הוא פירושה לזכור
יעילה הסיכוי לזכור הוא יותר...
אם מה אמנו עושים כדי לזכור יעילה יותר יעילה לזכור
זכור רמת פירושה יעילה?

יש 2 תיאורים שגברה עליהם כדי לזכור את העובדה הזאת:
(1) תיאוריה אחת היא התיאוריה של אתה בשם אנדרסון (Anderson),
התיאוריה הזאת נקראת עוצמת הקישוריות (של יעילות הרמת -
Associative strength) והיא אפקטיבית ביותר
הוא יעילה אצל הוא הופיע בצורה שפירושה (הקישור קטנה) עם
האינטרמדיה שרובים לזכור...
כמוהו, אם הנושק החיים של אף בנושק רמתו שאני לזכור חומר

אם משנה מה, הריש נמצא ביתר עם האינפונדציה עצמה
הצורה שפחה יתם כן הוא גהיה יצאה יתם.

צפני-כן שאנני מה עושה דנוה יצא און לא יצא?
אנדסטון אומה השכחה-להרמט מופיע ביתר עם האינפונדציה

בה מה: שעשה אג הרמט יצא יתם.
זמשל: אני עוברת יומים מקום מסוים בעקרה הומיומית שלי

ולפ פלם שוני עברה אג המקום הזה אני נאה אדם X
כי הוא נמצא עם העשה שאני עברה ל רמון יוסאחרי

יום... האופן מאור שפה נמצאים ביתר 2 הקיוריים האלו?
המקום שאני יגיעה אליו ואני אדם שנמצא עם...

אם אני אראה אג האדם הזה המקום אתר אני אתשוב
עם אג מקום אג כושר זה כללם לאו שליך למטה

שלי האוג קדם וזה קודה מכיון שהם קשורים השכחה
הנכחה שלהם ביתר המקום אתר עשה אג אתר הרמט

של השני וזה עברה ביתר ה-2 הכיווניות אני יבלה אהוג
אג האדם ולחשוב עם המקום, אני יבלה אהוג אג המקום
לחשוב על האדם כי הם קשורים...

כלל משנה יתם שפח אומה אנדסטון כן הרמט יתם
יצא (אם משהו קורה פלם בעבוד זה חמו יצא מאושר

משהו שקורה במשק של יום).
כשאננו הודקים אג לחיבה ואג רצינה אנחנו בקרב
משמשים בהשיחות של מחוים/בצמצים של מחוים... ואנחנו

הודקים אג השכחה המאג השוטה השוטה... ביתר מאור
אסאוצציה חופשיה של פרוה.
מה באג אומרת?

אג שואל און אג אומר אדם מילה אתה ואג אומה אג
זה אהבה מאור אנשים, ואג המופו של דבר מקבל געורה
כמה אנשים משיבים עם אומה מילה.

זמשל: ערמון יצוד לני "שתור" ואנחנו עונים לו "למנה".
זמשל

מכיון שהפנים הם אצלנו בעודם האופן מאור מאור לטח,
מכיון שאננו במאן שאננו צריכים אהר ולהסביר אנשים

קופצות או הסברים או גירוזים או פרטים כאלה אנחנו גמיר
מפרטים את מושגים שהם רלוו, ורלו יש התחלה ויש או סוף
נהגת ההתנה מאוז מושגים האזניים ה-2 הצדדים הם הפנים
(שחור/לבן, קנה/אישה...) וזה יהיה לפני איקיי אנחנו מונים את
מסקנת ההכנה שלנו אלה בצורה מאוד מאוד לכתה
משל: צופר, זה משהו האופן מאוד שנים מתשקים את
ישנה מסוף זה או אחר...

ואם הקטע של יציאת רמז עם המים השכחתי
אם כדאי לכתוב את אנדרסון?
זה אומר שמספר הפענושים שקיבלנו את האירועים האלו ביתר
(האירוע עצמו) (האופורמטיבה) (הרמז ביתר) זה מה שקובע את
יציאת הרמז (מספר הפענושים זה אומר השכחתי).

2) תיאוריה שנייה היא של **טולמין - פחולטל**, וטולמין מגיחה יציאה
הרמז התיאוריה שנקראת **יחודיות הקידוד (של יציאת הרמז):**
טולמין אומר קודם כל שהיציאה של הרמז היא קשורה לשכחה
שהיא חוויון את הרמז ואת האירוע (האופורמטיבה) ביתר, הוא למעשה
בוחן את התיאוריה של אנדרסון כי הוא אומר שלא ייתכן
לאופורמטיבה ורמז אוטומטית ורמז קורח בקוד האמה הצורה
כך הרבה פעמים ופעמיים זה כולל גם מצאות... למחר,
יכול להיות שצדדים קורים ביתר אלה יש אישהו שינוי... זה
עם יום יהיו בקוד אומי הבהר פעמיים...
טולמין טוען שהיציאה של הרמז תלויה במהרה רק מצד האתר
בצורה יחודית קשור לתיאור או קשור לאופורמטיבה...
פה טולמין הולך ההפך!
הוא אומר שמה שנגן לרמז את המח שלו זה שרק הרמז
הזהר ולא שום רמז אחר קשור רק לתיאור הזה או רק
אופורמטיבה האם ולא אופורמטיבה אחרת...
לומה שיש קשר יחודי בין רמז ואירוע/אופורמטיבה אז זה
רמז יום (רק רמז אחר קשור לאופורמטיבה מסוימת).

היא עשה את המתקן הבא:

הוא נתן וצמנים של מילים לנהדקים,
משל: שחה - רכבה (עם שחור ולבן, הוא המתקן מהצדדים המקובלים

הוא חלק השיטה של המילים שהאוסוציה קו לא
תקנה כג' בין המילים ואחרי שכלם קיבלו את השיטה
הבאה הוא חילק את הקבוצה ל-2.

קבוצה 1 - כפי לעבור הוא נגן נשים שהם קשורים
מאוד חלש, מה שהם טוו שהם אהבו לעולם את השיטה
והוא ציפה שהם יאנו עם הצמד.

למחר, נגן שהם שחור וציפו שהם יאנו כבד כ זה
מה שהם אמרו דברים שקשורים בצורה חלשה.

כדי לקבל את העסקה הנענה הקבוצה ה-2 הוא לא השגשג
המאס שלמדו הקבוצה ה-1 (למחר, הוא לא השגשג במחור כפי
לקבל ככה) אלא הוא השגשג ברמת אחר לקבוצה 1 לא
זמרו הכלל... הוא נגן להם רמז שהוא הרבה יגד חזק (כפי ציפה)
אולם הם הכלל לא אמרו אגו.

מי צבר יגד טובה
הקבוצה שניעה לה האוסוציה החלשה או הקבוצה
שניעה לה האוסוציה החזקה

ה-2 המקנים הוא ציפה לקבל את המילה "רבה"
אם המתקן של אנדרסון נכון והלפתנו הוא מה שקפסל את
יעילות הרמז את הקבוצה ה-2 הינה אמורה לצב
מכיון שהאולוסיה הכלליה המילה "צופר" קשור באופן שכיח
זכבג... וזה לא מה שקרה בפועל.

מה שקרה זה שהקבוצה ה-1 לקיבלה את מה שלמדו
זמרג האוסוציה החלשה, הם צברו יגד את המילה "רבה".
וילכדין אומר לזה מכיון שהם אמר אין לזה משמעות
מי יוצר מה מחינה הלפתנו - הערה הקליטה, הם אמרו
אג צפה וזה "חודי", כ בין שחור ורבה אין שום קשר
עם שהנמקרים הקבוצה החלשה אמרו אג זה וקשר בין
2 הדברים זה אומר שזה "חודי" (למחר, אמרו אג זה באופן
"חודי").

למחר, טקסיון עשה מתקן כפי חוכים ליתחוביג שיכ
הבאה עם כל זה לשהים האומיגם (כפאא שחור-לבן)
נראה לם כן שאונדטון הוא פה מנצח, מכיון שבאולם
האומיג הקשרים האלו שאנחנו עובדים יום אחרי יום אחרי

יום ואפילו אוטומטי הני ארבע, הם צברים שנשארים אלו... הם
קברים שהם תפקיד והם צברים שהם מאוז יעילים כמציא,
ואי אפשר לפסול את כן את הגאוריה של אנדרסון.
זה טוענים וקצת אנדרסון צודקים.

מה אומר טוענים?

טוענים אומר להגאוריה שלו של ייחודיות הקידוד היא שייב
אינפורמציה אפילו, שייק לציכון של אינפורמציה אפילו.
לומר, אם אנחנו צריכים לומר אינפורמציה אפילו של מן ומקום
אז ייחודיות הקידוד מביאה את הנמצא הני יעילים. וייחודיות
הקידוד את כן לא כן שייק אינפורמציה סמנטית של יפע
לעלי.

טוענים אומר שאם אנחנו מדברים על אינפורמציה סמנטית אז
מקבלת גאוריה אנדרסון על יעילת הנתן שמבוססת על שטוח,
אבל אם מדובר על אינפורמציה אפילו הקידוד יהיה יתם יעיל
כאשר הוא מבוסס על ייחודיות הקידוד, כאשר הקשר מיותר/ייחודי
הני המוצא לרמז.

**אז יש מקום ל-2 הגאוריה בהסבר של יעילת הנתן:
רק שהגאוריה אמת אובד יתם האינפורמציה אפילו ומאורה
אמת אובד יתם האינפורמציה סמנטית.**

1920
(שיעור 10)

היום נסוים את הנושא של שינוי

אנחנו חוצים 2 המושגים (מוצג העשר המנטלי ומודל היבנות)
האלה כדאי להכיר קצת יותר מה קורה עם האינטרמציה האם
אנחנו צריכים להגיד משהו אנחנו של פגיון נעיל ושיקוף דבר
שעליהם נדבר כעמוד הבא וכשיעור האחרון (נדבר על שפה

שיעור חדש:

השיעור לעבר הפגני את הצורה שאנחנו מוקדים את
הפיכיון שפה שהחמנו בין 2 תהליכים

- 1) תהליך התיכר
- 2) שפאר

אנחנו מדברים על 2 תהליכים שהם הבסיס של שופה של
אינטרמציה שכבר הקיזה זנקופה בסכנון זטוח האוכן
לכשיו אנחנו מגיחים 2-2 המדיקור האלו של צברה

תהליכים

- אומד תהליך פשוט יותר
- אומד תהליך מוככה יותר

הוכרו

כשאנחנו מדברים על הוכר- אנחנו מגיחים לתהליך אומד כי
הוא צריך זהכיר מה שכבר נמצא מילון
אם הרמז הוא מכיר הנה שהוא רואה אומד אוף זא רואה
אמע; אם הרמז נמצא אז הוא יודע, ואם הרמז זא נמצא
אז הוא יודע... הוא צריך זהכיר את מה שמובץ מילון
כמז מביא האינטרמציה זמן שיה נקרא למז, הרמז הוא
ברור ולצוי והוא לא מסתר השום מקום.
אם זמנא: ה- 4 מסירות או ה- 5 מסירות אתר מהם
עין את העשמה אז הכנו את האחד.
אם האחד זא שם אז הכנו זיסו את העשמה של מסיח
ה' שפה בצרף "אל-אחד מהעשמה ה"ל זא נכון.
ככל מקרה שיה מבט על כל האפשרויות ובחירה של הרמז

המאמר המרכזי של חינוך הדתי - חינוך המצוינות
המאמר המרכזי של חינוך המצוינות

המאמר המרכזי של חינוך המצוינות
המאמר המרכזי של חינוך המצוינות

המאמר המרכזי של חינוך המצוינות
המאמר המרכזי של חינוך המצוינות

המאמר המרכזי של חינוך המצוינות
המאמר המרכזי של חינוך המצוינות

המאמר המרכזי של חינוך המצוינות
המאמר המרכזי של חינוך המצוינות

המאמר המרכזי של חינוך המצוינות
המאמר המרכזי של חינוך המצוינות

המאמר המרכזי של חינוך המצוינות

המאמר המרכזי של חינוך המצוינות
המאמר המרכזי של חינוך המצוינות

המאמר המרכזי של חינוך המצוינות
המאמר המרכזי של חינוך המצוינות

זה רק זהכיר, אז נרמז צריק דברוק. אם הוא רוצה דבר
לצדן אזה המהות שלו אומר שהאדם מוכר ומכין את החומר,
וכאן הוא צריק זענה את המפסדה הפאג של ממנו אמריקאי
שהוא מוכר. רק משאלו פשטלו יושאין בהן עומק ולכן הוא
מגה אזה השאלה הפורה כפאג. שהוא מטיח לנו ספק בשאנו
מושפס אזה האופורמזיה אזה שהאופורמזיה ישלח המסיתים
מושק היא זה האופורמזיה הנכונה שמאמינה בשאלה

כאומר, זה המסיתים הנתיים מ-2 חקיקתו
אמז-5 זה הנמז. אנחנו נאום אזה הנמז אזה הנמז הפה
צריק זהה קשור זהו היחודי דאופורמזיה אזה לקידה
(אפי מאוריית יחודי הקידה) שהוא המסית של היכס. והיכר

זה סא של ממנו אמריקאי
אז איך נרמז מסק אתנו?

מה שקורה זה שנומז מעין זנו נמזים שהם שונים קצו
ולכן הם יכולים זההיא דאופורמזיה מ-2 חקיקתו
(1) אינפורמזיה נכונה

(2) אינפורמזיה שנכאג נכונה אזה היא זא נכונה כי היא
זא ומאמה בקיור דשאלה

כאומר, יש כאן כמה צווים שאפשר זשחק אזה וככה
נכחן בינה אזה המהותים כל שנה עם מסותים שונים
ושאלה שהפכאזה (קטע/מקטע) שלה השמעה אפכאזה אזה
והוא בודק אזה אמז האופורמזיה (זו שאלה שנאמה דמקור)
אזה הנמזים שאנו. נאום הם שונים אזה שהם מצהעים
על אינפורמזיה ישונה בקצו

כאומר, אנוני בסופו של דבר מיוזים דשאלה שמותג האופן
עקין אזה העומק של ההכנה שלנו של החומר שלמה

אז אמנו שהיכר הוא גהליק אזה, זה תפליק קה ימז,
ישי יאגס ומאיים הביאליה דמיאליג יחודי הקידו.

זעומה היכככוג אזה שמכור. שהוא גהליק מוככה ייגר כי
האדם שולל מהזכרון אזה האופורמזיה. על סמך הנמז
(שזה בקומה דהייכר), אזה יש זו דהחליט דזכי קיור אזה
איכר המשורה וזה על סמך אזה אינפורמזיה מהזכרון

שמכור

לחנך צדיק זשולג
למחר, העליק הוא כלל את העליק של היב שצדיק זהיר
צדיק זהפסל את הנמס ולכאן לאו הוא זוקח אגל, אלא
אדם צדיק זיבור עוד קשתיק. לאו ארז קישנויג הין
מכתיב האינסורמזיה וחוא צדיק זהפסיל זם אג המזובה +
הקישנויג ולכן זה גרליק מורכה.

מה שאג אומרת

אמרנו זקני השחזור לפה רכל של גרליקים.
קודם כל אני צריכה להכיר את המסים - יש המס אוו המס
ואג הקשר שלהם אני צריכה זכורג דאיןפורמזיה מסוימת,
אנחנו זא רואים את הנמס הפה מה העינימ אלכו אנחנו
רואים את הפרישה דאיןפורמזיה.
זמשל גמבו זי ה-2 צמקים אגל מה שלמ ירצים

על קשה.
מוקד החשיבה שוי עכשיו זה הקשה וזהו המס אתר.
אנחנו ירצים מאוק הנמה שלל אתר ירצל מה זה
גמבו זי כל מה שלמ ירצים... (זה זא מנהו שצדיק
זחוקל ז' שאלה על קשה!)

אז אני ממחלה עם קשה ואני צריכה לעשוי דוגמיל זיבור
סביב הנמס הפה שנקרא יקשה, או אפילו עם זה מוכנה
ימס כמו "אז גשכמו זכאל X, Y, Z... אז אפילו הוצב
כזה אני צריכה לעשוי זמפס אגל הקישנויג, אני זא
רואה איז גשוכה סופיג ומ"רים. אני ממחלה זחפוק
הגיק ה-מדל זמפס אגל. (האסוציאציה שלמס אוו כל
האינסורמזיה שלמסיו נעצב נרמנו נוטלר או מהחנה האינסורמזיה
שיש המפס שלמס קונאים מצב אחר ער מצב השני אוו ע'
קברים שיצנו העצמוני זקני האינסורמזיה... יש מה הרבה
מאוד אינסורמזיה שהיא יעלה זהוג קשורה זממס היחיד
שנקרא "קשה" ולכן אני ממחלה עם זקוד ולאו במחוקר
ואני ממחלה זמפס אגל הקישנויג המס, אני זוקת
אגל האינסורמזיה שקשורה זקשה וזה הרבה אינסורמזיה
(זא געובה אחר). ואח"כ אני צריכה זמפוקר אג האינסורמזיה
ערק געובה.

לחומר, אני יוצאת מחדש את הקישורים מחדש בין הרמז
זמין הרבה מאוד סוגים של אינפורמציה עם אלו נושא.
ועתה זה מאוחר.

זה מאוחר עתה של אנדרסון. עם מה אני
אני מאוחר? או מה אני אקשר זמנתי? עם מה אני
אזכור זמנתי או העבודה זמנתי (אזכור הדברים על
שאלה שגויה יחסית)?

מה שאני זמנתי או למפר אולי או שישנתי פעם אחת פעם
אחרי פעם...

זאת אומרת, מה שאני אפילו בגוף העבודה הפעמה הזאת
זה הקישורים שאני יוצרת, וכפי שאני יוצרת יתר שטח
או הקישורים הזאת זה מה שאני אושלוש. וזה מאוחר
זמנתי של אנדרסון, שאזכור (משוק אושלוש) או האינפורמציה
בזרה הכי טובה כוער האינפורמציה זמנתי אומרת הקישורים
הזאת יחסית פעמים.

הרמז הוא יחסית כל שהיא קשור יחסית פעמים עם האינפורמציה,
או שאני זמנתי, משנתי ומזכרת עם הדברים פעם אחת פעם...
סביר זמנתי שאני אושלוש את הדברים קודם כל הקישורים
הכי רחוק שלפי אנדרסון זה הקישורים שלמחזי היחס שפתוח.

או מה שיוצא זמנתי זה של סוג הדיוקן של שלישי
אינפורמציה (אחד היחס אחד שחזרה).

ההיכר מתקשר יחסית ומחזק יחסית האינפורמציה יחודית הקידוד
של טלפון, והשחזור מאוחר יחסית זמנתי השלכות של הרמז
של אנדרסון.

ועשיו קצת עם הסבר יותר מדויק של איך זה צלח בהחלט
של נחמן

① זהר ראשון ברור שצריך זמנתי או החומר!

אבל עשיו ואעתי יודעים מה זה זמנתי או החומר הזאת.
אם זה זמנתי או החומר אז הכל אין את המאגר של
האינפורמציה, ואם עוברים על החומר ולא מבנים את זה אז
אין אסוציאציה. אם לא חושבים על החומר, כולתו אם לא
משקדים קשה בהחלט עדינה הפירושים מסוימים, האינפורמציה

שונת, זינות שונת, סוגים/מומחים... המצדק רצה של
התחילה זה מתעבה זהפוק את החומר כמה שיוג
פעמים כמה שיוג צוויג...
זה אומר לשפוט/מומחים את החומר זה אומר זהבין את
וכה אומר "תפנה" הו וזה זה אומר זקראו את ולפי-
זכור את המלך של את חומר.

וכמוכן שטי-אפטר זמנוק על השימוש/מחברת של
אקור-הסטודנטים כ איפה הטוש שלק פה החומר של האתר?
אתה גבר את החומר של הכאש התאו רק אם אגם
מחיש את הכאש זההוא, מכיון שאננו זומרים חומר
הקדמים שהן יוגם טאומג ומאוימוג זנו.
מי שצריך זעשוג אסוציאציה חומר זה אננו בעצמנו ולאו
מישהו אחר לכה עצה אמש הזמן אחר, במקום אחר
ועם ראש אחר... אין סיכוי שאני אבין אסוציאציה למישהו
אחר עשה!

הסיכומים הם גרובה של עמוד אינפורמציה למישהו אחר
עשה, והרבה יוג יעיל יהיה אם אננו בעצמנו נעשה את-
הסיכומים האלו וכדי נעשה יקרה צדק זקראו את החומר

② דבר שני זה זיבור קישורים שלנו.

לומר, אינטימציה של החומר עם הגוף החומר עצמו
(מין זיקים כאלו חומר חומר) וגם חומר חמוג/אנסיין
ואמתשובה שלנו.

מכיון שהקדש שנכבד את האסוציאציה נכבד עם את
החומר וזה רק שלנו. אננו זה יטלים זקשר חומר עם
החוויה של מישהו אחר מכיון שלם אם אננו יוצאים עם
חוויה של מישהו אחר אננו עדין זה חווין את החוויה
של מישהו האחר וזה אומר שלא צמנו את אמש
חוויה, וחלק מהחוויה זה זה רק אינפורמטיבית זה עם
קש.

ויקוד שאננו צמחם קברים יוגם כאשר קיציג אמש עם
קש (הקש גומק כצמנוק!)

הלימוד/השיעור של הקברים זה לא שיעור של מלך אלא זה שיעור של לא האסוציאציה וכל הנוקדים/קישורים שאשעני וכל החברים עם חוויה וזה קצת לא תורגם הכיתה שיצטוו... וכל הקברים האלו זה נקרא זמורה.

ואנחנו באים זמור שלמידה כדי לעצות בשליפה זה העצמו תהליך מוכר שמה נובע של הנושאים שלמהקים חומר אמרתם לא יודעים דעו כי אל-אחד לא הסביר אתם כמה קשה הדבר הזה וכמה זמן צריך לקחת...

אי-אפשר דעו כי אל-אחד לא הסביר אתם כמה קשה הדבר הזה וכמה זמן צריך לקחת... אי-אפשר דעו כי אל-אחד לא הסביר אתם כמה קשה הדבר הזה וכמה זמן צריך לקחת... אי-אפשר דעו כי אל-אחד לא הסביר אתם כמה קשה הדבר הזה וכמה זמן צריך לקחת...

Sense נובע היה האנטי דפוקטורט שנתים והוא חמור הסופי של...

חלק 2 של השיעור

אי-אפשר דעו כי אל-אחד לא הסביר אתם כמה קשה הדבר הזה וכמה זמן צריך לקחת... האינסטרומנטלית

מה איתנו?

איתנו זה המימד הכללי של נושאים, רמת וכו'... זה איתנו זה המימד הכללי של נושאים, רמת וכו'... זה איתנו זה המימד הכללי של נושאים, רמת וכו'... זה איתנו זה המימד הכללי של נושאים, רמת וכו'...

כמו שאנחנו מנתחים היומיום האיתנו כולו מסוים אלה זה הדבר ישר משה... זה חוזר לנוק המורה של מה זה איתנו. איתנו זה לא רק גוף מסוים אלא זה גוף שמאופן הצורה מסוים להוציא של העולם של אנו איתנו והיו הכי

ישאלו, הן כן עם אינפורמציה
אירגון מהותי אינפורמציוני - זה הוציא אינפורמציה חשובה
מחזון של אינפורמציה (אינפורמציה אפיונית) או צבירה (אינפורמציה
סוגית).

מה זה אומר?

אירגון זה זמנה גרתיק זמון, זו הוציא אינפורמציה
משותפת מחזון של אינפורמציה או צבירה.

מטא הוציא אינפורמציה משותפת

בשנתנו מארגים אינפורמציה אנו מצמצמים את האינפורמציה
המשותפת כמה וכמה פרקים של הויקון.

הוא עזר שאם זה אירגון (קולחמה) אנו זהו מצא אירגון
יעיל 2 ענפים או 2 מנהלים לעזרים או את הדבר הקטן,
6 אחר יעשה עבודה שגורה בצורה יתורית זמון עצמו
הקטן שאדם חופש עם אדם אחר באותה מורה, שזו אם
הוא עושה פעולה מיוחדת המתקנה שלו הוא יטע לעשה

אם נפעולה הפאג עוד פאג אבא המתקנה שלו, כלומר
האינפורמציה שונה... אבא כמה ישאפער אנו מנסים לצמצם
והוציא את המשתל ועלול שגם הצדדים (הואם יתורית) וזה

כך עם מוח/ האינפורמציה של הוחת אנו מוצאים אינפורמציה
משותפת משפר האינפורמציה עצמה, לומר מל האינפורמציה
אנו יעיל על מה שיש משתל ומקדדים את זה, צדדים או
זה ולוחקים את זה ומשתמשים בהם ואחר (שארם רק
הצדדים שהם מיוחדים בצורה זו או אחר, אנו מוצאים
מאחסנים כפאג של אינפורמציה וזה הקטע.

באירגון אינפורמציה אנו מגיחמים רק אינפורמציה מאוית
פאג אחר וזה מה שנקרא אירגון. אירגון זה הלצם צבירה
ולאחר כזו זמנה שיעה לאינפורמציה שהיא יעיל יעילה.

כל האירגון הזה כולו מוח את הרמזים ליכולים להכיר
זו על האינפורמציה ויש מין מושג של MANTYLLA

DISTINCTIVENESS

* אנו זה מזהרים על אדם יחודי כמו יחודי הקידוד של אנו
מזהרים מהותי את שם מהותי הגרתיק. לומר, עדין זה מבוסס
על רצון של יחודי אבא מה זה נקראו: DISTINCTIVENESS

אזה פשוט הבסיס מאיזון של אינסורמנציה.
אחריו שאוחנו מוציאים את המשפט (האינסורמנציה המעמיקה) ואז אנו
דווקים אנו מאתנים (לפי אזה אתה את האינסורמנציה המעמיקה ואח"כ עוד
א מני אינסורמנציה שהיא יחודית, בומר ה-DISTINCTIVENESS
אמר שאוחנו מאתנים את האינסורמנציה פלס אתה (א סוג/א גן
של אינסורמנציה) בלעד וזה מיעט את החיפוש, ואה הקישה דאנסורמנציה.

איך אנונו עושים את זה?

המחקר של מאנטילה (MANTILLA) היה מאוד מענין.
הוא זקק אנשים כמו שמודקים את הביבון (אז ילד הביבון) והפג
בפני המודקים צמחים של מילים (חשימה של מילים) והיקש מתודקים
שלו זיכור גיאורים הודק עם המילים.
ש, מילה יהיה מפתח... והם יצטרט צבוק את השימא מילוג
מפתח האלו.

ומאנטילה אתה - מה נדע? הרי עושים? (מנימ 2 מילים בצמח/הודק
ומתקשים דמורז את זה, ואח"כ אומרים זהם מילה אתה והם מוצרים
על המילה השניה.

אז פה פה היה קצב אחר... פה מאנטילה נאן חשימה של שלם
והוא היקש מתמודקים שייצבו את הפג שלו הם בצמח זהר
בומר, הם דא מקלים לשימא מילים עם 2 צמחים קשורים של
מילים אלא הם מקלים חשימה אתה של מילה אתה ואז אתה
הנבדק בצמח ציבוק זיכור עוד מילה.

אח"כ שהנו חלק דמחון את הביבון אחרי שמודקים לחפו, הוא נאן
אח המילה שמודקים יצבו ככחם והם הוו צמחים זהריב את המילה
שהנו נאן עמם.

אנשים צבו איסר מ-600 מילים (בומר, מילי מילק 600 מילים) להם
צמח.

דמרה?

מאון שאנשים עצמם יצבו את המילה השניה, את החמם לבאו
כבר המביבון צמח האחוק של אתה אנשים.
הם פשוט חיפשו הביבון, הם חיפשו את המילה שהם מאימה
זהם... אם המילה הצאור שהם סיפקו זאן היה הביבון צמח האחוק
להם (מ-LTM) אז היה שלם אצו אסוציאציה אנו אינשהו נחם כלי
שיבחנו: מילה מסוימא. היינה סיבה דמחור את המילה השניה

צדק מלכתחילה
ש"ס, ש"סו הייתה מילת הצמדה וצדק מה שראו העוק האדם
אצטוו כהר ולאו קדומי שמישהו נאן זו מחמול. הייתה איצו
ליוונטיג של החילה השניה וסיבה שכתבו אתה כלי זהבתי
חמילה הראשונה

היה פה יכון קדומי כי את העמור/הרמז הם בחמו בעצמם
ולכן אישעו/איצו סיבה שלא גברה החילה הראשונה הייתה
קדומיטיג יגד פה מלכתחילה (ש"ס אצטאציה ש"חודג זו בכהר).

חמורג את 600 החלום החלו ולכבר סגס מהם פה אקיה און
צפה שום מקומו הגורג הצברה של חלום/של צמדים של חלום
ההכרז. כיון פה זמין אצטאציה שכד"כ מקהלים אל השימוגשנעמג
פה נשאין כפלו מה זהעמוג!!

ופה אומר שכאשר נכתן אומר זנו שניצור אנתנו בעצמנו
קישוריוג בין האינפורמציה זמין מה שש"ק זנו כהר הקוצאג
הו זמ ינלוג זהוג אקירוג... אלה פה חוקתו מאנתנו שטן
ומאגל כה שצביק בשפול חמורג חומר.

אעשיו אנתנו מהינים קצג אק אנשים חושבים, איק אנשים טובים
צמדים ומה פה הציכרון הפה
ואעשיו נשלו אג השאלהו

אם יש זנו כ"כ הרבה צרכים צמבר חמה הציכרון זמלים
נכשלו? אם יש זנו כ"כ הרבה צרכים חמסק כמו חמג
חמלים, כמו ייחודיוג הקידוד וכמו שכתוג של חמג, אם חמה
אקיון הציכרון נכשלו?

זשחמנו בדל"כ אנתנו טובים, אהל יש כעלונג מידי פלם
ואנתנו זא טובים (אפעמיוג עם הדברים חשוקים).

ההסבר פה שאין מקום כמות פה דא נאן, כי כיום אנתנו
יועלים שיש איסוף של מקום ה-LTD (יש מספיק נייחנים של),
אקג פה נאן כושר החוח הוא יגד צאיר ומהחיות קצג יגד
מהאר/צקן פה פחוג נאן כי נייחנים חולקים חמג און אג
אוגם החמיוג שלהיו כשהחוח היה צאיר יגד.
אחרי ההסבר פה שאין מקום החוח שחאן זא הסבר באוג...

יש אג הגיאוריה של דעיכה שקיימתנו עליה כפר, וזה ששטח מאור
עם הזמן העקבות של היכרות מתעוררת... וזה קצת לא כ"כ
מסביר את השינוי ה-LTM כי אנוני יודעים להאינטרמציה גמיר
של.

יש אג הגיאוריה של הפירצה שאנוני קצת מטרים, כ"כ הפירצה
למראותימיג ופירצה פרואקטיביג. הקיצור, אינטרמציה מפריצה זעור
אינטרמציה, החיותג עם האינטרמציה היא קומה וכאשר האינטרמציה
פחות קומה אז זה פחות מפריצה. אבל אינטרמציה שלהן צומה
לאדם מתבלבל מיניהם וזה מקשה על הכיתה החזיקה של
האינטרמציה.

ואכשיו אנוני קצת יוגם זעומה על הפירצה האלו כי מה
שאנוני יודעים זה זמנשה, אג מה שהוסבר זנו המבוא דפסיכולוגיה
השנה הזו.

כ"כ, נכנסת אינטרמציה A ונכנסת אינטרמציה B ואני נחמת על
אינטרמציה A, ואינטרמציה B שנכנסה אתרי מפריצה והרי זו
הפירצה בלמראותימיג כי הפירצה מקבלת אג השם שלה דפי מני
נכנסת האינטרמציה המפריצה.

ואם אני אכתוב על אינטרמציה B ויש לי הפירצה זכור אג
אינטרמציה B כי הפירצה הזאת האה מאינטרמציה A שנכנסה
דפי ולכן זו הפירצה פרואקטיביג.
שוב פעם חשוב זכור!

אנוני מקבלים אג השם של הפירצה דפי מני נכנסת האינטרמציה
המפריצה (אינטרמציה מפריצה זו האינטרמציה שאני לא נחמת
עליה).

* נכתב מצג זנו עם המקור אג הסיפור היוגם מאמיה של
הפירצה *

הפירצה ה-LTM מוסברת א"ז גופאנו:

- 1 תחילת הניו זקומה
- 2 Anlarning (אנלרנינג - זכור רק באנלרנינג) - זה כמו ביטול כפר
של החינה.

① מה היא צורתו בין גזימות 2

ה- LTM יש זמן מופים לקטטורים א-2 גזימות.
זמנתי משהו ויצרתי קטורים, והקטורים האלו מאוחסנים ב-LTM
ומקושרים עם הרמזים האינסטרומנטליים.

למה קרה זה שאנחנו מסבירים לעשוי יש רמזים לקטורים
א-2 גזימות.
רמז אחר יטען זהה הוא זמן 2 גזימות, אבל רק אחד מהם
כיון.

סומר, שאני נעג אג הרמז ואני מצפה גזימה מסוימת
ויתכן שאני אקבל קישורה/גזימה אחרת אבל הגזימה
האחרת היא גמיה נכונה.

כאשר רמז נכנס זמנתי עיבוד האינסטרומנטלי, 2 הגזימות
ממחוג גמתייה שלנו.

לומה, אני מקבל אג הרמז ואני צריכה זמנתי אג
הגזימה הנכונה, ואפשר זמנתי אג זה כ-2 גזימות
שממחוג את השניה זמנתי אגלי בפנינו.

אנחנו בוחרים מגוון גזימות הקטורים זמנתי
זמנתי אינסטרומנטלי (כמה ביטויים של נשאים) ויש זמן הרבה אינסטרומנטלי
החיות, וקיישתי רמז שמקשר אינשהו ע-2 גזימות או יגם,
כשאנחנו צריכים זמנתי יש זמן בעיה זמנתי אג האינסטרומנטלי
הפלוטטיג/אג האינסטרומנטלי הנכונה וזה נקרא הפראזה
פומה, אינסטרומנטלי מגזשג/מפריעה זאינסטרומנטלי אחרת וזה
הסניו הפלי.

אם אנחנו רואים אג האינסטרומנטלי הפג לקטורה זמנתי
כגזימות או גזימות, התיאורה של גמתי בין גזימות אחרת
ש-2 הביטויים של האינסטרומנטלי הפג מגמרים זמנתי מהרמז
שאנחנו קיישתי.

קיישתי רמז ויש זמן בעיה זמנתי אג האינסטרומנטלי כי הרמז
זה קשור זאינסטרומנטלי A וגם B, יש כאן 2 גזימות
שכונות שאני אשפז אונן ורק את מהן נכונה! אבל את
מפריעה לשניה ביינפס הרמז וזה מהסבר של גמתי בין
גזימות זמנתי ה-LTM.

ותשובה זכור שבה יכול להיות זה רק 2 תשובות אבל אפילו
4, 5, 6... תשובות וזה גלוי... עם מה אנחנו קיימנו את הרמז,
אנחנו מתקשים/נוצרים דיבור רמזים ייחודיים כי זה פוגע את
הבעיה הפשוטה. אם הרמז ייחודי הוא קטנה דגימה ה-1 אבל
זה לא תמיד קורה כי זה תמיד אנחנו נשלים על זה ולפעמים
אנחנו מתקשים דברים שאנחנו הכלם לא עלינו חזק...
המשל: כמה פעמים קפל זה משהו בחוץ שלא הבאנו יחד
המאום הוא כל זה עשוי? ואיך זה קשור?
וכן קורה כי אנחנו לא עלינו חזק נמצא או משקנו עליו
לחזקו את האינסופיות הפשוטה.

② מה זה **Angularity**?

זה קצת יותר מורכב.
כאשר אנחנו מתחילים לראות יותר ויותר כמו שקיימנו
עם תשובות בין תשובות, אנחנו לוקחים את התנה וזה אומר
שהתשובה השנייה היא תנה וכאשר זה המצב הוא זה גרף
מיצוק.

המשל חזק? איזה חזק יש פה בעליון המנעול הפה?

המיצוק זה הנכון...
לפני כן וזה המאום או הגשומה - וזה המיצוק.
וכן הוא רק מה שאנחנו בוחרים את העובדה הנכונה,
אנחנו ישים זה 2 תשובות לקטנים דגמי, ונתונים את הרמז
וחוזרים עם שליש של העובדה ולא נכונה וזה זה לא
קבל מיצוק.

ואם אנחנו בוחרים את הגשומה הנכונה אז אנחנו כן נקבל
מיצוק כי בחנו את הגשומה הנכונה.

כל תשובה שלא מקבלת מיצוק נכונה, כי אנחנו יוצאים את
המחשבה של מילוי.

איך אנחנו מתייחסים לעובדה במחשבה חזק?

אנחנו לא מחפשים וזה כן גם מתעוררת, למחר לא גזרה
שלא מקבלת מיצוק היא גמרה. עם המון.
ועם כל העובדה לא נכונה שמחנה כמו שאנחנו מחפשים

שלוני שלבן מקבלים חיבוק יעלמו בעלם שהקשר של העבודה היא
כענן עם הרמט מתחיל ובסופו של דבר נעלם.

יש זי גי געוואג זאגט רמט עם בסיס גחורג בין געוואג
אזכורו יש זי הפלצה.

ה- *Anturming* ההסבר שלו אומר שיש זי גי געוואג
הגחורג, כאשר אני הוחרג אג העבודה הנכונה, העבודה מקבלת
חיבוק.

כאשר אני הוחרג אג העבודה הוא נענה הוא לא מקבלת חיבוק
ואכן העבודה הוא נענה אף העבודה הוא נענה במשק יום
של מתחילה זא מקבלת חיבוק ואז לאט לאט זאי הוחרגה וזא
העבודה ציחט גהיכחוד, לומר הקשר בין הרמט זבין העבודה
הלא נענה מתחיל עם שהוא נעלם וזה מה שנקראו הכתובה
ההפלצה מה- *Anturming* באה מתניסוי שלנו זהו צבב העבודה
שלאנו אג תהליך ההכחוד רמט, לומר ה- *LTM* (מציג
העבודה הנכונה וזא מחבר של העבודה אחרת הלא נענה
ובהם פאם שאין חיבוק העבודה הלא נענה מתחיל וזה
אומר שהמתחיל רמט זי העבודה של ה- *Anturming*,
הקשר בין הרמט זבין העבודה הלא נענה בעלם שאין חיבוק
מתחיל ובסופו של דבר נכחד.

כל עוד שישנן געוואג זא נענה ה- *LTM* הן מתחילת,
וקו זא נחמקו מיידיג ט אמנוו צה תהליך של ה- *Anturming*,
אנחנו מסתלים זנסו גצב אג כל העבודה אצין אנחנו
המצב שאנחנו ינעלים זההוד אחר כעבודה הנדרש קס אנד
היא לא נענה.

אנחנו הקברנו איך צה מתחיל ואיך צה נכחד ונעלם...
אבל אם כן התהליך אוקו זמן. אז מה קורה במשק
הזמן הזה?

הרי צה מתחיל, מתחיל ומתחיל... אבל כאשר צה מתחיל צה
עא אומר שזה נעלם ואצין יש זנו אג העבודה התהליך
ה- *Anturming* שזה לא קורה מיידיג ולכן יש אצין אקבול
של העבודה הלא נענה, וכאשר קיבלנו אג הרמט ואנחנו
ציבים זהו צבב אצין יש זנו אג האפשרות אשקווש/אחמק

התשובה היא נכונה לשאר אחריו אך לא התחילק של Anturning
וקו צדין מפיצוג זני. בהחיתה של העבודה הנכונה, וכיך של
יעלמו אז כבר לא תהיה זני אך הפצה הכאני של הפלצה.
(הרצון הוא שלם כאשר הקשרים/המצומג הלכו נכונה נחשג-הן צדין
יכולה עתה סוג של הפלצה).
כאשר המצומג הלכו נכונה תלשג יתר אז ההפלצה מתן עשויה
עשויה פתוג מאשר תצומג אלו נכונה שהן תפקוד יתר.

אכשיו נדבר על סוד הסבר זשיכחה ה- מדג.
שיכחה יצוימת רמז - או- יכולה לשפול את האינופורמציה עקה
כמיז שלפה זה אקניס.

לומה מה אנתנו אמנו?
שיש זני רמז והקישורים רמז היא פיוצה והקוונה משום מה.
אדיבתו על הקשר בין הרמז האינופורמציה אדיבתו על ההסיה משום
והסבתו אז השיכחה באו- יכולה משפול, כפליטה, והסבתו על
השיכחה כהפלצה עם אחרת בין מצומג ו- Anturning אכשיו
הסבר נוסף זשיכחה שפה - שיכחה תלמיג רמז.

מה זה אמר?
אכשיו אנתנו מטילים ספק בהאפקטיביות של הרמז עצמו (ולא הקשר
שלו זמין האינופורמציה ולא האינופורמציה ולא התחילק של
ההפצה). אנתנו מצבכים פה על רמזים או רמזי שלפה
שהם לא אקניס מלכתחלה.

אנחנו אומר שרמזים למקודדים בו-זמנית עם קניטה של
האינופורמציה הם יתר יעילים משלפה, וזה אומר שכאשר יש זי
אינופורמציה ואני מקדדג א זה בו זמנית עם איזה רמז וכאשר
זה קורה ישאני מקדדג אולם ביחד זה מאוד יעיל וזה יכול
לצגד זי משפול.

אם כן, שיכחה היא תוצרה של או- זמנית של אולם רמזים
או רמזים הם זה ברוחם ולא תפקים.

מה זה אומר אי זמנית?

אי- זמנית אומר שכאשר אני מקדדג אני מקדדג עם רמז,
ולשאני שולפג אמו רמז זה נמצא ולא נזים משום מה כי אין
זני שום אחריו שמה שקידדנו (רמז אינופורמציה) שהרמז זפיע

אנחנו מזהרים עצמנו על הפיכתו הסמנטי והליכי השיבה.
אנחנו יוצאים לאינפורמציה סמנטית. זה מידע שאי אפשר לקשור זמירות או
זמן ומקום אלא מידע שנצבר מכתה מקומה מאגר זמנים ופעולות
מקוון רחב מאוד של מידע.

מה זה אומר באשר אדם הוא בעל ידע רב?
מכיוון שלעשוי אחרני לזכרון סמנטי או אינפורמציה סמנטית זה
ידע מתאון רחב מאוד של מידע. זהו ידע של אנחנו
ז"א שאינפורמציה סמנטית זו אינפורמציה כללית וכללית לאנחנו
יוצאים יתר אינפורמציה כללית אז אנחנו בעלי ידע יתר רחב.
זמנים: זה אומר משהו אחר. העליונה המרכזית נקראת העקרונות,
כך מקורה ישנאם הענין דומדים. השנה (ט' כזה) בלי הקווים
ידע רחב והקדש שמגיעים אליהם י - ואז זה הכלל הקווים
אלה הנשק זהו ליונטי בעלם. גרפול כמה שאפשר ומעבדים
כמה שאפשר...

אבל מה זה ש"ק? זה לא ידע רב. זהו זה לא באמת
מעשיר! זה רק מצביר אדם או הקדויה אוח"כ אדם
שוכח הכל כ"א חזק בלי אסוציאציות רחבות וכה יצא מצב
ללא פיתוח את המוח בעלם.

ואז באים, וזה הסיבה! שכבר 20 שנה חושבים זהה"ל או
הקדויה.

באורחם הענין אין הקדויה.
אתה מקבל לאוניברסיטה דפי הממוצע שלק הכל מקוון המידע,
הנשאים והקורסים שלמה המשק 4 שנים הענין.
מה זה אומר שאדם הוא בעל ידע רב?

אנחנו נכנסים עצמנו זמירה של (הנרדוג מוחמים) או הצבאים של
מוחמים.

מה האפ"ן מוחמה?

אנחנו מכינים שמוחה יש זו שליטה על ידע רב. מוחמה
הנושא מניח יש זו שליטה על מקוון רחב של ידע בנושא
הספציפי הזה אבל עדיין זה רב טווח.

מה אנחנו יוצאים אליהם?

יש זהם כשנויים מוחמים מאוד המישורים מסוימים ואכן

קוראים זהם "מומחה"...

עיקרו העוסק בחקירה על מומחים על בסיס משתקים
מאבדגים, ואנחנו חמשה ינלים זיכר אג המומחה בזה
שאננו מלמדים את משחק מסוים...
לומר, אם אני רוצה לעשות המעבדה מומחה בחקירה...
אז אני פעוט מלמד את המשחק ומתקן זו איזה
מתנים המשחק הזה ומצדק זו אסטרייג ומסוימות אבה
זיכר המעבדה מומחה והלי זה משתקים מסוימים.
אני לא יכול זיכר מומחה באסטרייג המעבדה,
אבל אני לא צריכה את זה כאשר מומחה זה על דבר
קטן וזה יכול להיות על דבר הרבה יותר משמעות.
אז כללני חצה דברק את המונח העיקרי של מומחה
אני יכולה לעשות את זה המעבדה בצורה מאוד נשטת
ומבוקר כאשר יש לי שליטה על משתקים בלי גלויים
ומשתקים גלויים והוא מומחה מכיון שהוא מכיר את העבודה
ואג מה שהוא צריך לעשות, את מה שהוא מבצע הוא
מכיר בצורה מאוד רחבה.

לומר, אם אני חצה דברק העיקרי מומחים המעבדה יש
זו אפילו...
אז שאני משאנה מומחה מתחיל מצד מסוים ומבוקר
אני המתנים מאוד מתחילים של את מומחה
חמשה באסטרייג: אנחנו פסיכולוג ואז קשור באסטרייג
ואפילו לא דבריקה של מומחה באסטרייג, אז הוא זוקת
אג המושג "מומחה" ו"לומר" את ומנה את חמשה שלו,
והמנה שלו זה שהוא יוצר משהו מסוים בצורה שוטפת.

ואם זה דבר קטן כמו מומחה המשחק מונפול: את זקנה, את
לא זקנה, את זקנה ולוואה מהבנק את זה וכו'...
איק אני עושה משה מומחה?
אני מלמד את את האסטרייג של המשחק הזה, יש לי
שליטה על זה ואני יכולה לעשות את זה עק שמוע-שמועיים
כשאתי מבוקר את, אני מבוקר עקמונה את את גלוי

של מומחה של המומחה באסטרונומיה וכל מומחה יכול להיות
הכל מתום, ושכן יש זה יכולי מאוד חזק שהוא שלי המצאה
שהם אני יכולה חזקת העניין של מומחים כי אני יוצרת
אם המומחים האצמי, ומעמקים זה אחר הדברים שאני עושה
אשר.

המומחים יודעים שהם אנשים יתם אדם, וככל שיוצרים יותר א
משהו כך מודע חדש מאומן הצורה יגדל טובה הצבון.
ועתה זה? המצאה של המומחה - מדג ואני יכולה דקטר
הכל שלי יש זהו כבר המעשה - המדג ואני יכולה דקטר
כי יש זה עוד הרבה אינספור מציה והקישור הזה זה אסוציאציה
ואנחנו כבר יודעים שכל אסוציאציה יתם מתמדת יש זה
יתם אסוציאציה כבר היכרון יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם
כדי הצורה שאני מייצרת אסוציאציה, ולפי מסת אסוציאציה
אינספור מציה מסומנת כבר הצורה יתם אחר יתם יתם יתם
שים יתם חזקים הצורה יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם
אצל מומחה יש זה יצא כזו רחב שלהו קודם אינספור מציה
חדשה האות נושא הרבה יתם אדם כי יש זה קול צבון
מאוד של אינספור מציה כבר ה - מדג שלהו יתם אה אינספור מציה
החדשה דשיק אה אלו.

אם אני יתקן ויש זה 2 היטים של אינספור מציה ה - מדג ואני
מקבלת אינספור מציה חדשה מהמבינה, מה המיני שאני אה הצבון
הצבון אסוציאציה? המצאה של המומחה - מדג ואני
המיני הוא מאוד קטן מצבון שיש זה חזק 2 היטים של
אינספור מציה במחוז (הטריטוריה) המצאה של המומחה - מדג ואני
המיני הוא מאוד נמוק חזק חזק חזק כי אין שם לומר!
המומחה יש קול - עקב שלי אינספור מציה יתם יתם יתם יתם יתם יתם
אינספור מציה חדשה: בנושא הזה המיני שלו הצבון הוא
לדע מאוד חזק מאוד כי המיני שלו חזבון אסוציאציה
אם מה שיש הוא הרבה יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם יתם
כבר שיש יתם אינספור מציה יש מיני יתם אסוציאציה, וככל
שים יתם אסוציאציה יש יתם חזקים, וככל שיש יתם

המציא יש ציכרון יותר טוב.
 הרי דיהרנו אל אימון - זהו ציבא אג האינפורמציה המשמרת
 ולחומים אינפורמציה חדשה, יוגם יצל מהיא למסגרת
 יותר טובה שמהיא דאוימון יותר טוב שמהיא דביצורים
 יותר טובים, ולכן המומחה הוא המומחה.
 המומחה הזה זה רק שיש לו ה- מדא אג היצל הרבה
 שליו של המומחה של הנישוא שלו אליו הוא גם משגמש

הבה כפי דמצל:
 ולכן מומחה בתחום מסוים מקבל הרבה מאוד כסף
 משפיל זההתא כמו מומחה, משפיל זהה דלה כ
 הוא יוצל.

זמנשן היה משפט משגמש בהרבה מאוד מומחים וזה
 נקרא עקב מומחה
 ההוג משפט האורה יש שלם שנקראו בחורג - חבר
 מושקעים.

הגיק היה המשפט. באים וינשפים אל חינו אנשים (12 איש)
 אהל הם הביקרה
 כלומר, גם ההקנה גם התאם יש זהם אפשרת זכאין
 אג האנשים ולטוב אם יש זהם נטיג מסוימת. זההים
 בצורה מסוימת שאם יש זהם אג הנטיג האלו זההים.
 לקוד התיק הוא אל מישתו שחם נצק קלם שהיה שגוני,
 ושוסר עצר אמו והוא אלים ורהאליג מילולית לפי השטר.
 בא חבר מושקעים - ההקנה רצה דצא האם יש דמיששו
 שה בעיה עם שוטרים.

אם יש לו בעיה עם שוטרים, אצ השוסר יהוא ויציר
 והם פשוט זה ישמאו שום דבר, אלא הם פשוט יקרו
 יאלו שוטרים אנחנו שוטרים שוטרים, ולכן בא אג אורק- קין
 של ההקנה ואמר "אני פוסל אגרה" גם זהם יש מס'
 מסוים שהם יעלים דפסול כ אמר זה יכיה דזה מל.
 ואז הם צריכים זהתית מה פה יציק דחקו שלהם ומה
 זה וזה נקראו בחורג חבר מושקעים.

יש גם מומחים בשלף אלו לבאים ויוצרים דעורכי- קין האלו

אם מי דעמול נאר מי זקבל. מוחתה זשפג קול יכח איעל לעוה אם מה נשאפס אומר
כה לא סאמג מה ששפג קול שלו מיצצת אפער כפה יעס
זהעלוג זו אג כל העק ולכן העלוג מוחתה כפה נורא נורא
יקרה.

זמה אנתנו מרחמים אל כה?

מכאון שהגכונה שלהם צה שהם צונבים דברים יגס טוב,
יש זהם כשמונה העמותים מסוימים והם מארנים יתר טוב
(ואו הסימה שהכבון שלהם יתר טוב) אינסורמזיה תצעה
העסקרת של אינסורמזיה שהם כהר מכרים אכל האסורמזיה
לקיבתו אליהם.

המסקרת של היצע שלהם תלויה בחושקים או הקטגוריה של
היצע.

כמו שאנתנו מגייקים אינסורמזיה החחטה זפו גיקול, ולגיקול
האלו אנתנו קוטאים קטגוריה או מושקים... הם שמוג למייצקים
סוג של אינסורמזיה וסוף האינסורמזיה הצאג מופרזים
העק של האינסורמזיה.

זמשל: כשאנתנו רוצים זיצור תיקייה, אנתנו יוצרים אג העיקייה עם
יש. זמה אנתנו צריכים זמתור של?

כדי שפצ מה נמצא בגוק העיקייה הצאג. העיקייה מסונג
מכוס למחשבה אג האינסורמזיה זפו האינסורמזיה שבעק
הקבצים.

למך כדי זיצור קטגוריה אנתנו צריכים זמתון או זחסג או
זקרוו אג הקבצים עצמם ולכאוג מה משגל הינהם אלפי
כה אנתנו קובעים אג הקטגוריה.

זמשל: אם אני כהג מתמים.

אז יש מתמים מכל סוג ולמך יש תיקייה של מתמים זקופים/
זאיקונים: יש מתמים זמס העסה ויש מתמים זמאל וכו...
יש מתמים שהם מסוג מסויסו מתמי גלונים.
העק הקטגוריה של "גונה" יהיו שם כל מיני מתמי ותונה כה
יכל יחיוג זממשלה, זאוניברסיטה וכו... כל כה תפ קטגוריה העק
קטגוריה ומה שכה עושה כה שכה מארן אג.
ולמך אנתנו קוטאים זכה מושקים או קטגוריה של היצע.

המידע החדש מקבל פירוט או פירוט פרק מסווג ידע
או מסווג ידע קיימת. הידע כבר קיים/הקבצים כבר
נמצאים ובתנאי אג הענן ואז משכנע מהגונן הפה או
מה שמשולב הכל הקבצים האלו ויצרתי קטגוריה או מושג
מסוים של מידע.

אוב אנתנו זמשה, הונים אג הקטגוריה האלה
אנתנו מגיחמים אינפורמציה ה-3 מיחידים אינפורמציה יכולה
זהו אובייקט, איכוד מ-3 מיחידים.
אכה אנתנו נעים פירוט. אובייקטים.
3 המיחידים האלו הם זמשה מרכבים של האינפורמציה
אמרכבים הם:

- מכה גפסה
- מכה מושגי
- מכה פוקציוני

אנתנו שהמספר של איחון אינפורמציה מבוסס על מושגים
או קטגוריות של האינפורמציה. איחודים חדשים, אינפורמציה
חדשה, חוויות חדשות מקבלים פירוט על בסיס מושג אינפורמציה
קיימת. זהו ז-מל זכא מה יש של ושייך קברים
חדשים זידע. הפה שכבר קיים.
כאמר, הפירוט של איחודים או אינפורמציה מסוימת כאן מאיפה
משהו משולב בין אינפורמציה חדשה זהו אינפורמציה שיש זי
כבר ה-מל.

אנתנו שם יוצרים שהפירוט של אינפורמציה מסוימת היא זה
מיחידים. יש זי אינפורמציה ואני צריכה זפרט אג זה
ואני צריכה זהותם זכא מיחידים של האינפורמציה וזה
קכאני מרכבים:

- 1 מכה גפסה
- 2 מכה מושגי
- 3 מכה פוקציוני

זמשל: המושג הפה שוקרא אמרסון.
זמרכסון הפה מה המרכבים המפוסטים שלו

הוא מתכוון, שלצד אחד חלקי וצד אחד פתוח חלק וצד זה לא
מיני גטות כאלו שהן גטות גפיסיות...אלו צדדים שאנחנו
יכולים לראות אותם המסגרת הפנימי.

כשאנחנו מואים דבר כזה אנחנו ישר יודעים שזה סטרטפין
מכיוון שאם לא תהיה מדידת האור (הגפוסית/המושיף והפונקציוני)
אנחנו הכנסנו במכה אתה והחלטנו שזה סטרטפין.

ואם ניקח את הצורה של הסטרטפין שהוא צלילי אור וזו פלום
הפנים (הוא לא מסתף אפילו זהובלק), אז מה נקוד שישאלו אותנו
מה זה?

אנחנו נקוד שזה סטרטפין כי זה נראה כמו סטרטפין, אנחנו לא
באמת יודעים שזה לא עובר כי אנחנו רואים רק את המסגרת
של הדבר הזה.

ואכן, אנחנו פשוט נמנים זו קטגוריה עם המים מה שאנחנו
כן יודעים: אג הגפוסית אנחנו רואים, ואין לנו שום מושג חוץ
מה שאנחנו כבר יודעים ואנחנו מניחים שזה מייצג את
הסטרטפין האמיתי.

אז גפוסית אנחנו רואים.

מה זגרי המרכיב המושיף.

מה המרכיב המושיף של הדבר הזה (על אמת קוזמא) 2
המרכיב המושיף הוא שזה לא דקטורה שזה מושג כללי,
זה מין מושג עם ורחה כזה.

אם נרמז יתקש מאינן זצ"ר זו "לאי דקטורה" הרבה מאינן
זצ"ר סטרטפין, מכיון שזה לאי דקטורה הרי (פול היום
הכל העולם שלנו).

אנחנו זצ"ר את הצורה הפיזית של "לאי דקטורה", לאמר אנחנו
(זצ"ר את המרכיב המושיף).

יתר על כן, יהיה כאלו כזה (כצורה הזה) את המרכיב הגפוסית
מכיון שאין זהפריז אגם.
הרי לאי דקטורה כזה נראה ונשאנחנו מזהרים על ציור אג
ציור זה איך זה נראה.

מה גזרי המרכיב השלישי שוקראו **המרכיב הפונקציונלי?**

את המרכיב הזה אי-אפשר צי"ר.

אז מה הפונקציונליות שהדבר הזה (המרכיב)?

שימוש- אתה מזהר ואהה שומע.

כל האפליקציות- המרכיבון הזה הן מתארות את המרכיב הפונקציונלי.

אז יש לנו את הפיסיטי, יש לנו מושגי, ויש לנו פונקציונלי.

3 המרכיבים כאלו של אינפורמציה; של אובייקטים ועל הכל הם

אלו שעוצרים לנו חיבור קטגוריה של אינפורמציה.

זמשה:

כאשר הולך ממכלל דרך התלון ורואה לב, הוא רואה מרכיב

פיסיטי (דבר עם פרמה, 2 אובייקט ו-4 רגליים), מרכיב מושגי

(מיה-SS ונשק ומי) ומרכיב פונקציונלי (כל שומר טוב, כל

שמשתק עם ירדים... כל רב אם הולך יתו חשום מחזקים פונקציונלי).

ואנחנו בוחנים ועושים קטגוריה של כלבים זהו הפונקציונל

אנחנו רוצים את המטה מאוחר.

את' אחרי שיש לנו את הכלבים שהם חברים טובים זולקים

זמשה: ולא נשט אדם ולא יתעצבנו עליהם, את' אנחנו ממשיכים

הלאה מרכיב הפיסיטי אויך הוא נראה? כל קדו לקטן? כל

עם הרכה לקצב פרמה? וכל...

אנחנו עושים קטגוריה על כל התייחדים שרק אפשר וזה מה

שמן לנו את המסגרת היוצאה ביותר בסופו של דבר זהשמת

האינפורמציה.

אם זה נאמן את כל האינפורמציה המוח שלנו אנחנו נהיה מצב

קטסטרופלי ויהיה לנו בעיה מצבא את האינפורמציה שנחפש.

זמשה: המחבר שלנו עם הנושאים שאנחנו חוזרים במללה

אנחנו זהו נתיב את החומר המחבר הפסיכולוגיה עם החומר

המחבר של סוציולוגיה קדינו אישור אלו...

כי את' זה יהיה מבולבל ולא נמצא את זה.

כאשר אנחנו מפרידים בין המחבר אנחנו עושים סדר ואיננו

עם הרשימות/ עם האינפורמציה.

המחברים יודעים לעשות את זה טוב מאוד! כך שמצא

האינפורמציה הכלכלית באמצע מסוים/זמנה מסוים
לצורך זמנה הם שולפים מזה מהר מאוד שהם לא
מומחים... ולא רק המלל שהאינפורמציה קיימת אלא המלל
שהאינפורמציה מסופרת ואוהבת בצורה הכי יעילה שיכולה
זמנה.

9/1/19

שערי חיים

אנחנו ציבורי אז הביכרון הסמנטי שהקדים מידע אפסודי (מיין ומקום).
לכשיו, נקשר בין הידע הסמנטי לבין המודלים שהצגנו ממש הקדום
השמואל הקודמים של המשג הסמנטי ומודל התכנון.

אנחנו נחלים מההנחה החזונית שיצא כללי צהר בסיסי
הכל הינוג של חשיבה, בלי יצא כלשהו אין הרבה טאץ
חשיבה.

כאמור, החשיבה היא תוויה הכלה שיש אויפה ייצג בסיסי מנטלי
יצע שאנחנו כונשים במנסח החיים.

צ'א לאינסורמטציה סמנטי משפעה על החשיבה
וכיו זהוין אם כק או החשיבה אנחנו צריכים לעמוד זקם אויך
המנה של היצע יונטה זנו (גאורטיה) המוח.

אנחנו כבר יוצאים שהיצע אצלנו המוח נמצא בקליפת המוח
איפה שיש מקום, הכל מקרה החשיבה פחות או יותר מקהילה
המקליק שלה לאיחסון או צצרג האיחסון של היצע המוח
מהחיתת הקישה הניורולוגית יצא.

אם היצע מפורז על פני כל קליפת המוח ואנחנו עוד אוויריים
שהרשגות הסמנטיים מקהילות המנה היצע... איך יטלה אפיוג
לשר כ"ב מונה הורכבה או אפילו המסוריה השניה (מול התכנון)
למסורת הצורה כצאת יחד עם צאג שהצע מפורז על
כל קליפת המוח.

כי אם יש זו מנהג אצ הוא לא ינו אפיוג מפורז הכל מקום...
ואם הנו מפורז הכל מקום לא ינו אפיוג... מן מודל כזה
שמקציר את המנהג שלו, ולכן כזה נראה מופר אלא אם אנחנו
מסכימים שהמנהג דא מתיחס דאיפה נמצא בדיוק היצע הכלה
פיצית המוח אלא דפרט הקישה שלנו יצא הכלה.

כאמור, המודל המיוז זנו מידע על אויך ניורולוגי אנחנו ניגשים
דאינסורמטציה הצאג האם בהידרטה (הניורולוגיה הולג ממקום זמקום
בהורכבה מסוימת) או האם הניורולוגיה כודפקת כל מוני דרכים
בלי היררכיה (שפה המודל ה-2 מודל התכנון) וכו השאלה
מה לכן, אנחנו יוצעים ומקבלים המאוריה האחתונה המולטור

והמוסכמות הקהילתיות שהיו הנהיגו מוסדות חינוך כפי שהתעוררה לפני תורה הני מוסדות, הני מוסדות והתנהגות שלא מנסה משהו חשיבה (לא מנסה או תקשה). כמות, יש איזה "חזון" של איך האוניברסיטה שלנו תהיה וישנה המוח המחייב קינה וניהולית (חזנה של הניהול) האוניברסיטה הפאו.

המוסדות של נשגה אסוציאטיבית

המאורע הפאו ואמנו כבר אז שלח מנוסס א המאורע של אצמא הקיסרות (של אנדרסון, ולמה?) מאון שפה מדובר א לשלש או שלש של (מחנה מחנה) האוניברסיטה ושפאל או שיפור של קינה אונפורמטיב מוסות א סמך הקשר המוסוציאטיב בין מוסדות. אומנו המאורע של אנדרסון, כך שאננו מוצרים ומוצרים א תהליך מוסות (א ירמז אונפורמטיב כיתה) כך הקשר הפה משפח.

ואננו גם יודעים אפי ניהולית/אפי ניהולית שלח מוסות ניהולית השימוש יתר האוניברסיטה אפי יתר מהר בין ניהול חינוך.

כמות, אצמא א קשר בין רמז לבין אונפורמטיב א לשיפה של אונפורמטיב (מאון שלח הקטל-רמז אונפורמטיב ואח"כ אננו שופטים, אצמא א תהליך של לשיפה מאון יתר משפר א השיפה המחייב מהותי, אננו יודעים שכמה ניהולית השימוש יתר רמז האוניברסיטה הניהולית האלו משפרים ואם אננו אומרים להנחיות הניהולית האלו הם מקבילים דלשים אונפורמטיב פסיכולוגי אפי מודל, זה אחר לאם אננו מוצרים לאם אחר לאם א א רמז אונפורמטיב השיפה (תהליך החשיבה) האוניברסיטה, זה אחר שהשיפה הפאו המקביל משפח.

כמות, יש חן מקביל בין מוסדות ניהולית-פסיכולוגי אפי מוסדות פסיכולוגי של לשיפה אונפורמטיב (של חשיבה, של סיכנון).

אם אננו מוצרים א רצון הבסיסי של מחנה היצא המוסותי -

זה מודל היררכי המורכב ממוסדות וגם מוסדות (כ רמז

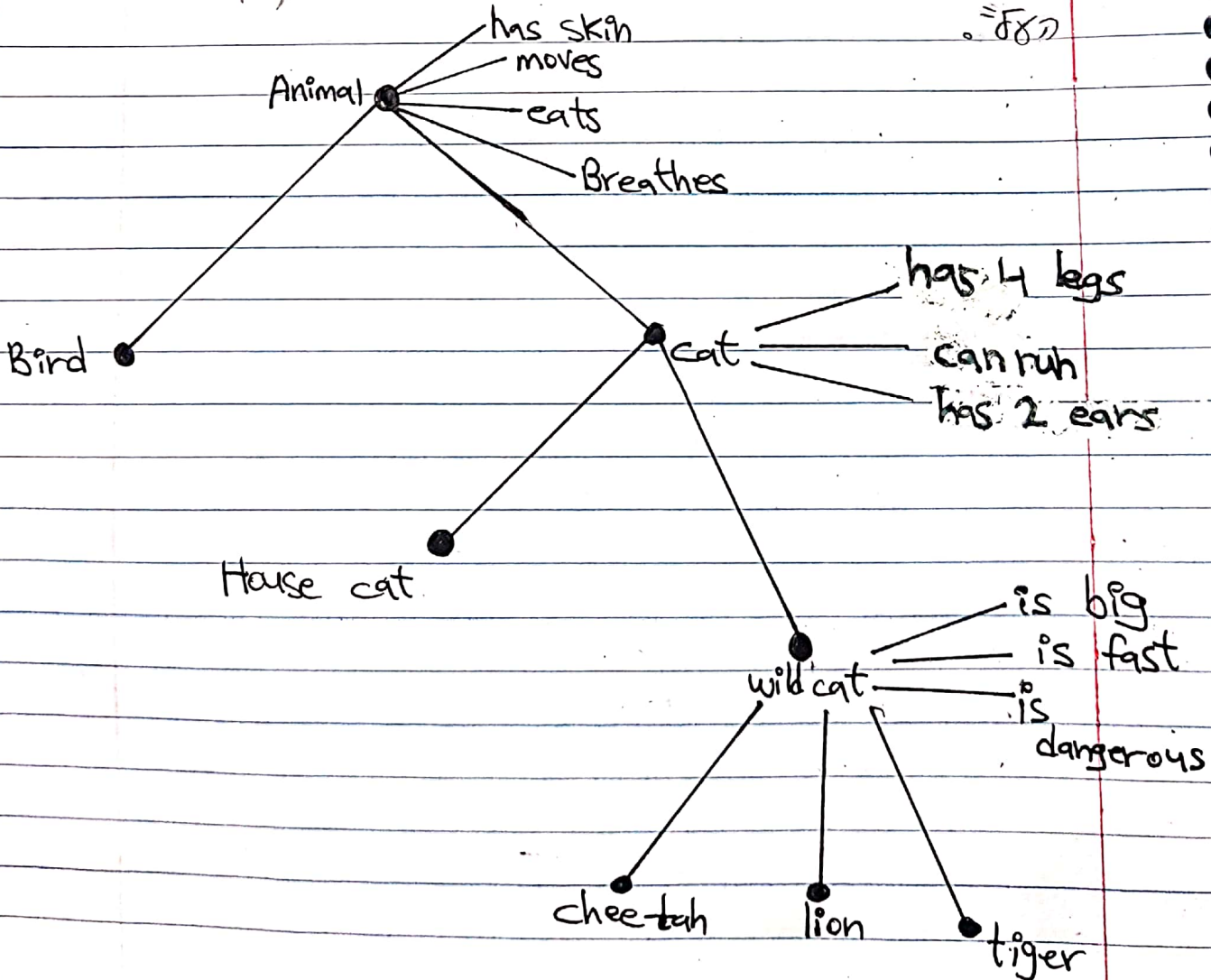

שפי היררכיה של קטגוריות.
מונחים = קטגוריות.

המונחים האלו מתורגמים אחד לשני דרך קישורים.
המונח של מחזורית כל מושג מאותגנת הכמה הני צבונה
של את מושג. גבונה של מחזורית או המושג או מאותגנת
הכמה יגד נחמה של או מושג כי זה לא יהיה יציל.
הנטייה של המוח האנושי הוא לצמצם מקום וקראים לזה
ל"טוב קטגוריות".

זה אומר הצדדים - יציל של המקום של הנושאים המצטרף
המוח.

אם אנתנו נאסוף את האנפורמציה של מושג / של קטגוריה
עוד פעם ועוד פעם ועוד פעם על כל ה"לפי" (אלו למצבים
מתחל מושג / קטגוריה מסוימת) זה יהיה נאבד של מקום מכון
להאנפורמציה המאני מאותגנת כבר הכמה אתה, אנתנו
"מונחים" את ה"מונח" האלו זכמה / את קטגוריה של מושג
ה"ע"ם.

קודם כלי, זמה אוננו צריכים אנשים אינפורמציה.
אננו מתחילים להסביר את הנושא הזה עם מה שהסברנו את-
מישהו שואל אותנו שאלה ואננו צריכים זענה.
הצריכה היא "זענה" היא צריכה זענה את מה שאננו
יודעים ולפעמים אננו האמ-זא יודעים.

מה קורה בשאננו זא יודעים?

אננו מתחילים בחקוק מסוים שואלי יש זנו אחזה בו, אולי יש
זנו איזו נקודה העיסוק ואננו מתיילים הרטה ואולי אין זנו
הכלל נקודה העיסוק.

אבל יכול להיות ששאננו את המס ואז מוצג לנו של המס,
יש זנו מושג אחר ואין זו פשוט הסבר, אין זו זכונה ואין זו
כאום. את איתה אני מוכנה עם זה.
אין זו רעה מפתח לפעמים האלו!

מפתח אולי רק דבר אחד וזה רק המס של אמה האורה
שמיקשו ממני לומר ואננו אמרים "אין זו מושג".
אננו לנקודה האלו הרטה קוראים מושגים (או הקצורים) ושאננו
אמרים את האמירה היא "אין זו מושג", זה אמר שאין זו
"צמ" של הקצורים היא המוח.

זה אמר שהקודה הרטה (הקצורים) הלאונטיג זשאורה אין זה
נכחה, אין זה "צמ" מנאי של אמה הקצורים-האמו מקבל של
אינפורמציה לאונטיג סמנטיג.

ואכשן נראה אוק זה אוקד...

יש זנו את הרטה היא (הזל הקודם-רטה סמנטיג של חיה)
ונקודת הקשר האלו הם המושגים/הקצורים של אינפורמציה והם
קשורים אחר זשני צדק קישורים. והקישורים האלו הם הקווים
למחרים.

הרטה היא למאמני זנו את האינפורמציה היחידה-כ"א מושג קשור
זמושג-ויש זנו מושגי אל יתר ויש זנו מושגים מישנטיג ואננו
קוראים לזה במאורה למסיה סמנטיג-"המורה", כמאמר; יש
אמא, יש יוד ויש נכד" וכך הלאה... ככה זה עובד וזנו ממשי

כמו על משפחה אלה זה יתר על מושג.
המנהל של הקצורים מאוסנה איתה שמופצה הקצורים היא
הם מאשנה. זמל Animal.

זה מתחיל עם חיה ויש זה כמה זכונות יש זהה אור, זה נע, זה אור וזה נושא...

ומה זה יש סוקים של חיות יש חיה שזה אור וזה ציבור, ויש חיה בשם "הגם" והשמות האלו הם מושגים (הציבור והתעל). ה"הגם" יש זו 4. קללים, ציבור יש 4 קללים? ברור שלא...

לא 2 זכונות אחרות. ה"הגם" יטעם עמוס ויש זו 2 אופנים, מה עם ה"ציבור" יש ציבור זכונות שהם שונות מהזכונות של התעל, אבל שניהם יש זהם הזכונות של חיה.

מה אנתנו זה כטוים כביטעם את הזכונות של החיה עוד פעם הכמה של "ציבור" ומהו של "הגם"? כי אין צורך!

הזכונות אחרות צדק הגורמה.

כאן, כבי אצמזם את מה היצע כבי דעשו ימך יעל את אנטון המיצע וכן הטיעם מהם כבי אנטיע ולשאל את המיצע, אנתנו לא עוקים או זה מוצאים הכל מושג שמתחיל מושג אחר, אנתנו כן מוכישים אבל אנתנו זה מאוסים את און זכונות הכל רמה כי דמעה, אנתנו פה כמשל של חיה (כפוקטא) ה"הגם" ו"הגם" הם אנתנו צרכים את 4 הזכונות האלו לייפיעו הכל המושגים. והשאלה היא מה דמעה את התקום של אנטון אז כל מושג ומושג כאשר אנתנו מוכישים את זה כל מקרה?

לפוע, עכל רמה יש זו את הזכונות שלו הנכרוב שלהן את משתפת עם אחרים ומאליו יש זו את הזכונות לכן משתפת עם אחר מושגים לכתוב רמה.

לומר, ה"ציבור" וה"הגם" משתפים דחיה.

(ה"הגם" ה"ה" דעומה ה"הגם" ה"ה" יש זהם דברים הנושגל והם מאוחסנים ה"הגם", בקטגוריה ה"הגם" ה"ה" מאוחסנים הדברים שלהם זה מושגים, מאוחסנים הזכונות שלהן מיוחדות ויחודיות דאנו מושג.

וכך מצמצם את מה האינומרוציה שאנתנו יכולים דאנסו העק החדש, זה חוסך מהחית והשליפה. אבל אז מה זה גלוי הצמצם? איך זה חוסך בדיוק?

אנחנו הרי נשנה חוסך הנוקוס ונעשה את כל מהותיק הפנה
יתר יעיל מכיוון שאנחנו מקבלים את כל המכונה למחשבה (המושג
העל) ומאחר כמה (מאז מושג) ובה גלוי לתוכי הקישוריות - בקשר
לבין הנושאים שנתם למעשה ואולי גם בקשר לשכונת כמה
גם במחקר.

אז אם מינהו שואל אתנו את השאלה הכאורה האם "ז'יטה"
יש צורך?

אנחנו מתחילים בז'יטה ואנחנו אונים ב"ן כי התכונה הפאז
למצא כמה הני צורה - ה"מיה" ומכיוון שאנחנו מורישים את
המכונה האלו את השומה היא ב"ן.

אבל זה תלוי וכך גם הצמח זשליפה כמה מהר אנחנו
מטילים בקשרים האלו של הרשת הסמנטית.
מה גורם למהירות הקשר הפה?

כמה העמים אנחנו עברנו אל המיה הפה, ועכשיו השאלה
צורה זה הכנס ז'יטה זה קושיא/המושג ואנחנו צריכים
זשליש את האנפורמציה כדי דענו "כן" או "לא" ... ובה שיש
יתר קשר בין הכנסים האלו כך הכנס הוא יתר חזק דפי
אנציסון וכך אנחנו רואים את המוצאות של שליפה מהירה
יתר או אוטו יתג.

דיברנו גם בקרב אל מוחיים.

ואנחנו אל מוחיים שיש דמיון רשת שלק מיומנות: דהם בקלם
המוחיים שנת רשת מאוז מאז משוישם עם האנפורמציה
שלונית דמום שלהם.

ואם נשאל מוחה החיוג, חמור להשאלה הפאז: האם ז'יטה
יש צורך? זה צריך שאנחנו יכולים דענו עליו בקלות ואנחנו לא
מוחיים.

היאורה אומרת שהמוחה יכול דענו אל זה יתר מהר מאשר
אנחנו.

כפאל יתם דהיה להחיות מילוי שניה אנחנו מתחיים יפה מאוד
המוחה כי זו שאלה שגם אנחנו מוחיים, אבל אם למעשה
המושג העל "מיה" הינה איזו גמנה שאנחנו לא ארים חכך כפאל
עאין זנו ייצג שלה או שאולי שמענו והייצג נמצא שם במנה

אבל לא שימשנו את הנתיב המושך הזה, אלא המומחה יצא זהים
הרבה יותר מהר מאשר איתנו נשים אם איתנו נשים כאלו...
הכל יאמר:

- (א) אם המושך נמצא בכלל ברשת
- (ב) מה הקשר וכמה הוא משופע בין רמת השאלה/הנושא
וכל הכנסות עם האינפורמציה הרחוקה.

ההיגיון שאומד מאחורי הרעג הסטטיסטי אופיה אם הרעג הפא
ההסבר המקובל ביותר והקשר היחסי הכלל יותר רשת סטטיסטי
(אינפורמציה סטטיסטי ושלילה של אינפורמציה סטטיסטי מכיון שהוא כ"כ
היגיוני וזו שיש לנו עניין קטן מאד הפיזיולוגיה ואכן זה צבר
רעג מאד שאיתנו משתמשים בו להסביר את ההתנהלות של
שילוב אינפורמציה של הרבה מאד מצבים.

מה איתנו אופים כאשר איתנו זומדים עבור תהבתן הקונטריביות?
איתנו זומדים.

מה איתנו אופים כאשר איתנו זומדים?

איתנו משפטים אלה הקשרים האלו/אם האסוציאציה
איתנו יוצרים אסוציאציה כפי שיהיה לנו שבה אסיר של
אסוציאציה איתנו יושבים וזומדים ומשתמשים את האסוציאציה האלו
להצירנה שלנו זומדים, וכמה להאסוציאציה יותר ענינת וכמה
שלאומדים אותן יותר טוב ככה יוצרו יותר טוב
על השיטה איתנו שבה נקיישה זאינפורמציה (כי כל זה מדל!)
כי המושך נשחק או שאיתנו לא עברנו אל הקישוריות והניחונים
מתקיים בהפאם, נייחונים שלא משתמשים בהם הם התאוננים
להפאם איתנו.

חלק 2 של השיעור:

אחד הכללים שקטורים אמודע הפה (של הרעם הסמנטי) זהו

CATEGORY SIZE EFFECT - הקטגוריה

וכה אומר כאשר הקטגוריה אנה/קדוה יום זה אומר שיש זה יגר גר-קטגוריה הנכרה.

מה שקורה זה שבקטגוריה קדוה יום יש יום קוים של קישורים

לרם פארים ויגר רמו, כי קטגוריה ליהיא קדוה יגר יש של

יום גר-קטגוריה ויגר גר-קטגוריה וכו... לפי ההיררכיה וזה

אומר שיש אודי (גלו השאלה שנשאל) יגר מרחק בין נושא

השאלה זמן המקום של העשורה ומי שלצדק זענה אל המשורה

(וכה אומר זענה אג האינספורמציה) הוא צדק זענה אל יגר קוים

כאשר/אל יגר אוסוציאציה כבי זקיה אינספורמציה וזה מה

שנקראו אפקט קודק האינספורמציה.

כל שהקטגוריה קדוה יגר כק המן זענה (אינורט) צדק

זהו ארוק יגר כי אנחנו מטלים בינה קישורים/בינה קוים

אין זה יכול להיות? לא אנחנו נגדל עוד פעם אל המוחמה

אנחנו יוצאים למוחמה יש רעם מאוד עשירה עם הרבה

קטגוריה גר-קטגוריה גר-קטגוריה וכו... אבל הוא עונה הכי

מה?

המלם שהקוים האלו הם כב משופטים וזה אומר שהטייל הזה

שלם הוא מחינה מרחק ארוק יגר הוא נוסע הרבה מעל

המרוג המוגר.

כאמר, המוחמה מוילא מיון שזה כב משופש-שחפלים הווירואין

המלם יגר מהר ויגר מאוד ואז הוא מידע אינספורמציה בינה

מהירות והוא שלם אג האינספורמציה בינה מהירות זמרוג שהוא

אי"ל הרעם יגר קדוה.

יש זמן כמה בעור עם המודע הזה:

אחד הבסיס זה שלם מה שהוא נמצא ההיררכיה (כאה ממש

קבא ומאון ההיררכיה.

והשאלה היא האם ההיררכיה האמי דא משתנה? איך הוא יכול

זמורג עם הצורה שלו כ המן? והעשורה היא זא! ההיררכיה

כאן מאונת כפי מכון שלם בעם שאננו רוכשים עוד אינפורמציה
אנחנו מפתחים עוד יותר אסוציאציות, היררכיות, יכולת להשתמש
יכול להיות המיוס שבין קטגוריה או ג- קטגוריה לעוד ג-
קטגוריה המיוס גופא עוד קטגוריה שהופט אג- המקוריים
לג- ג- קטגוריות.

כאומר, הרשג הפאט מתפתח כל הזמן כתוצאה מהלימוד.
היא משתפשת הגלעל החטייה אלה היא מתפתח ומשתנה
היגלעל הלימודי, כשאננו רוכשים עוד ידע אננו צריכים לעיט אג-
היבצ הפה האינטשה מקום ולא גמיר הוא מיוסל בסול הקטגוריות
אלא לעשנים הוא משפלה קטגוריה מסוימת ומפצל אתה ל-2,
ולכן להקיר שלש היררכיה מאונת או היררכיה לא אינטשה
זה לא יהיה נכון.

וכה טוב שזה כך מכון שאם לא היה מספיק זמניש אננו
לא היינו יכולים להפוק להיות מוחמים בעיט דבר כי המוחחה
כל הזמן זומר ומשפר.

עכשיו, אנחנו החודש השני שקראנו זוג: מודל השואג המכונה

זהו מודל שהוא לא בני היררכיה ולכן על כל אלמנט מושג
המודל הזה יש אג- כל הביאורים של כל המודל.
לומר, הוא לא מוריש תכונת אלא הוא מאחסן אג- המכונה
עם כל מושג.

כא, שיש זוג מן אולם של מושקים ואין יחס של היררכיה, לומר
אין גורשה בין המושקים האלו וכל מושג אם יש זו תכונת
שמן קטורית מושג של זמני הרצל הפה אג המכונה האלו
לכאור או נרשמת כיתה עם כל מושג כל המכונה.
כאומר, משתפשת המודל הפה הוא מודל פתוח מסכני מכון
שלאיש אננו צריכים כפי זבג או זהותין בין מושקים אננו
צריכים להפוק ה-2 המצבים ל אתה ואחר מהמכונה.

אם כך אם איק אננו משתמשים במודל הפה? איק אננו יוצרים
אם קורו מחולל זאיפה קטגוריה/מושג הוא שליך?
אם אננו נראה אג המושג של הגוף בה שיש זו אג- כל
המכונה, איק אננו נדע אם הקירוי שאננו רואים או שונעים
או מקבלים גאור (משל: ציטה) איק הוא הוא אינטשה קשור

כחיה ברך איך אנתו עושים אג סה?

אנתו מודקים אג סה העבונה של חיה בר ומודקים אג סה
העבונה של הציטה ומואים מה הם אנתו דברים, ימה המשל.

והשואה היא כאן, עזיב שאנתו רואים שיש גבונה המשל
האם סה מספיק? האם יש מספיק גבונה המשל כדי לשייך

אג חמושץ הלה כדי חקיד שיש אסוציאציה בינתם?
אז העציה של הנוצח הלה

מה שאנתו עושים סה שאנתו מודקים 2 סוגים של גבונה:
גבונה מחקירוב גבונה מאפיינינג

גבונה מחקירוב - אלו גבונה שחייבוג אהיוג כדי להחושץ הלה
יהיה לייך לחושץ השני.

חמשל אג אין כנשים סה לא ציבור כ נשים היא גבונה מחקירוב
אז חמשל גבונה של אלה - צו גבונה מאפיינינג מכיון שהיא

גבונה דגמי חלק מנצפורים אלה היא צו גבונה דגמי חלק אחר.
יש ציבורים שלהם לייכים חמושץ ציבור שהן לא אלה, האם

סה ציבור אז האם סה לא ציבור?
חמשל אלה העבונות שאנתו שאלים האם סה ציבור אז סה לא

ציבור, העבונות קצת ככה כ הוא קופל ונשאר באוויר כמה שניג
אח"כ הוא נוח. האם סה באמת אלה?

אז סה גלוי הקריטריון של אלה לא אנתו עושים אג העשוואה
הסאג.

מה אנתו יוצעים?
שאנתו יכולים חפסוף אג הנסחוג של חושץ אחר חמושץ אחר

(אג הקשר ביניהם) כאשר אין חמושץ האחד אג העבונה הנחזירה
של החושץ השני, העבונה הנחזירה חייבוג אהיוג אחרת הוא לא

שייך לאג חושץ.
אלה דגמי העבונה המאפיינינג - סה העציה במחקיקה

אם יש גבונה מחקירוב משמפת וכל העבונה הנחזירה קיימות
ה-2 האוהייקטים אג יש זנו אג העמים של אהוד שסר לייך.

אבל כמה מותבונות המאפיינינג ציבור אהיוג חלק המשל
השלים אהוד " כן סה חלק מהדברים האלו?

אם חסרה גבונה מחקירוב אנתו לא מגיחסים הכלל אגבונה
המאפיינינג כ אג אין אג העבונה הנחזירה אג החושץ לא לייך.

ואם יש את כל התכונות החזקות כפיסס ראשון, אכלה שיש יגד
גבונה מאפיינת כמעט את המינים יגד גדולים, שהמונח יהיה
ש"ק למונח השני, אולם ההציה הנוצר הזה לא-אחד לא
הצדור זנו כמה גבונה מאפיינת צריכה להיות כדי שצדור אלו
אליה כן זה חלק מהמונח הזה.

אין הצדור של כנוה גבונה מאפיינת אנתנו צריכסו 2, 3, 10, 20
וכו... אין זנו גלובה זשאלה הזאת.

מה שמאנץ כאן זה הדינמיקה של איך אנתנו משייכים הפססס
הינצ שלנו:

המוצ' הרשג הסונטיג' אנתנו כואיס את הגרנדה ואין פה גבונה
מאפיינת כ הן כלן כואילו גבונה מוצדורה.

אולם כשאין זו גרסה ואין זו קטגוריה וגם קטגוריה והצברים
לפנייה ברשה כי יש זו פה כלל כזה ש"טוח" של מושגים
איך נש"ק את הצברים האלו?

הזמן והמאמר התשיב דעלה את ההשוואה האלו של התכונה
המצדורה ושל התכונה המאפיינת הכל מושג ומושג (ויכולים להיות
זנו אלפים) שרואים קטורים זה צדור שגיאורטיג מאוד קשה,
מאוד זא יעיל ונך אנרבה שאיו, יחד עם זאת שהמספר של
גבונה מאפיינת כדי לתאר הרכזה עם זה חלק מהמושג
אז זא חלק מהמושג זה אי-אפשרי כי אין זנו קריטריון של
כמה גבונה מאפיינת צריכה להיות כדי שהמושג יאבור.

ואכן המוצ' של הרשג הסונטיג' זה המוצ' שהוא הרבה יגד
יעיל מבחינה ההצדורה של איך האינומחצה הסונטיג' מאוחסג
אזלנו החוח ומצבר זכך איך אנתנו שולפים/מה תחליק התנאי
שאנתנו צריכים דעבור כדי זשלוש את האינומחצה זקם מסביר
את התכונה של החומחה.

מהי גיאוריה טובה אמנו?

זו גיאוריה שיכולה דמסביר את התפאור ההנהגויה הצורה
הכי רחבה במסגרת מסוימת ואכן אנתנו אומרים שהגיאוריה של
מוצ' הרשג הסונטיג' זו גיאוריה מאוד עשירה.

יש לנו 7 נושאים שאנחנו צריכים לדבר עליהם.
נושא אחד זה איך חושבים את היצור? מאיפה מתחיל כל
העסק הזה?

אנחנו נראה שאנחנו נולדים עם מסגרת מאוד רכה של אינטרומוציה
אבל כנ"ל זהו דבר כזה לא צריך הרבה מאוד יצור להתחלה
והשאלה שיהיה שם זה איך אנחנו חושבים יצור?
ישנה אנחנו הגוף קטע של אבסטרקציה, הגוף קטע של השערה
והתמונה המתונה איך הדבר הזה קורה.

השאלה הגדולה ביותר שיש לנו זה שאנחנו זכו יכולים לראות את
הדברים והתקבולים הם הכיפוף, אי- אפשר דמיון את החושים הנגזרים
ולראות את הדבר הנכונת ואם השערה האינטרומוציה חול-מה שאנחנו
שעשנו נגן לראות זה איך עובדים הפולסים הנוירונים (אם נדייק
(PET).

את העבודה או את הדמיון של איך אנחנו חושבים יצור זה בא
מחנה מושגים שאנחנו כבר מכירים:

1) סיכון סמנטי

2) תכונות הנ"ל

3) קטע

אז יש לנו את 3 הנושאים האלו ונבי עליהן איך אנחנו חושבים
יצור אנחנו מבקשים האופן עקל את הנושאים האלו.

אם קופס כל, צריך לבדור להכנת תכנית זה מין הפעולה של
איזה יצור של אינטרומוציה שנמצא ה-LTM, אמנו שאנחנו זוקחים
כחלואה חלקים מסוימים של אינטרומוציה ה-LTM ומשוים את
שאלות רבה של זיכרון לבוא לגוף הסיכון החושי... ואם אנחנו נואים
איזה חמם זקטר בין החברים את החושים שזה שייק ואם מאגרים
את האינטרומוציה תואה (הסיכון החושי כקטע לא יוצר מה זה אבל יש זה
בהרים במשול) ה-LTM אסבור.

הדבר אנשים גיאורטיקנים אומרים להבנת הפאן שאנחנו מושכים
מה-LTM ומשוים דיומי החושי זה חמשה יצור סמנטי, זה חלקים
מיצור סמנטי.

אנחנו עדיין זכו יוצים שמה שכאן זה אריה (חמשה) אבל מתקוריים
שאינו חמשה מה-LTM מהמסמס (אנחנו זוקחים מה) ולא את כל

המונח כי אנתוני רוצים לזכור את המצודה. אנתוני זה רוצים להסביר
מאמץ יותר נוגדי אב אנתוני זוקחים את המינימום).
אב המעשה החומר הזה למאפשר זו הכרה גבוהה, המאורטיקנים
אונרית שזה חומר שנקראו יוצע סמנטי או חלקים מוצע סמנטי ליושבים
ה-LTM.

מה שאנתוני מהינים מהה זה שללא צריק אג כל האינסטרומנטציה
כדי להפגיש אג וארגו עיבוד האינסטרומנטציה, אלא צריק רק מספיק /
קצת חלקים של יוצע סמנטי.

היוצע הסמנטי המעשה זה רק מכר אף נען אג האפשרות
זהכרה גבוהה אלא היוצע הסמנטי קם באופן של דבר הנק ה-STM
משלים את התמינה הנשא כדי אג או פירוש שלם.

היוצע הסמנטי זה סוף היוצע לעצב זמן אפרש אג היזיוויים
היומיומיים שבאים אלינו מהסביבה, אבס המקוון של ההנהגותיו של
מינס זינס היוצע הסמנטי דמור קשור הפירוש אגה אינסטרומנטציה.

החיים הנקולים שלנו של עיבוד אינסטרומנטציה גלוים הנוצה רצינה
מסוימת היוצע סמנטי ואם כך הם הם גלוים המנהג של היוצע
הסמנטי המושגים / הקטגוריות והגם קטגוריות הם כל אלו נענים זמן
אג הפירוש של כל גירוי פסי שלבא אלינו חושים מהסביבה.

אבל לא רק, היוצע הסמנטי קם קשור בהקצאת קשה חלקים
מסוימים של האינסטרומנטציה היומיומית. שנגנס לגוב הציכרון
המושי וחלקים מסוימים יגם מאשר חלקים אחרים.

כלומר, יש לנו אג היוצע הסמנטי שאנתוני זוקחים מה-LTM
דציכרון החושי יש כמה אפשרויות של הכרה גבוהה פה והכל קשור
ותלוי בהקצאת קשה. והקצאת הקלה- היא הקצאת קלה החתונה.

מה זה אומר?

אנתוני זה מקצים אג אג קשה לכל החלקים האלו, אנתוני מקצים
יגם קשה בחלקים שנכאים יגם שליפם גירוי שלבא מהסביבה
איק המוח יוצע מה יגם לווני ומה זה?

אנתוני זה יוצאים איק המוח יוצע. אנתוני רק יוצאים המאורה לצהרים
קשורים ההעברה האינסטרומנטציה מהחושי ל-STM מקבלים יגם קשה
מאשר הצברים שהם זה מאורדים אג ההעברה הנשא.

אנתוני משערים שזה ככה מיוון שללא כל מה שנכנס לציכרון
החושי צובר השאה, ל-STM, חלק מזה דואק וזה היעון הכי חשוב

כי קימתו על מה קורה אם כל מידע שמגיע לזכרון החושי צובר
המאה של האיה. הזכרון החושי אמור לסמן לנו ואומר איך לנו
את האינפורמציה שנוצרה ל-STM אזור עיבוד נוסף (וחשוב לצבור
שאלו צברים זה מסתגלים ה-STM קם עם הם פועלים).
אבל כיון מיוון להצטרף היחיד שאותו יוצאים והיה למצוא את
החשיבה הפשוטה מה קשה, ולקבל מה צריך להיות חלוקה כפשוט
של קשה או חלוקה של משאבי הקשה כאשר כל מה שאותו יוצאים
מה אם האינפורמציה עוברת מה אומר שהוא קהל את הקשה
הנדרש כדי להצטרף אלו.

המסקנה של כל מה שנאמר עלינו מה שאם כל החוויות התפיסית
שלנו והפירושים שלנו הם תוצאה הפעולה של זכרון סמנטי מה אומר
שאותו זה יכולים לתפוס שום דבר עם שום משמעות אלא אם
כן יש לנו מאגר של ידע סמנטי.

למחר, מה אומר כבר לצביק להיות משפחתי במחנה מה זה או
אתר (זו מודלים), צביק להיות לנו איזה יופי של ידע סמנטי כדי
שנכלל הכלל דקה עוד אינפורמציה ולעמוד לשייך את זה דקדוקה.
כי אמרנו שאותו מהמים את החוויות האינפורמציונית שלנו עם
אינפורמציה שאותו ושולפים מה-LTM, ואם אין אינפורמציה עלינו
ה-LTM אז אין פיתוח.

כאמור שיש לה סוג של תאוריה מוח כבר. כי מצד אחד אנו
אומרים ולכבד תפנית וקשה הם מופיעים על הזכרון הסמנטי
והזכרון הסמנטי עוזר דאגן ולפרש את כל מה שאותו תשים
מהסמנטי, וכלל קם כשדברנו על זכרון סמנטי ואמרנו שאת
עוצר לנו ואחד ינו דקדוק את השני ולעצור אם אסוציאציה.
כאן-אומר שאותו צברים את הידע הסמנטי כדי לפרש לנו
קם את הידע האופוזיבי כי קם מה ידע.

למחר, ידע סמנטי עוצר לנו דאגן את החוויות האינפורמציונית
לחיבה של עוד ידע סמנטי קם את החוויות האופוזיביות שלנו
וכל מה מצד אחד.

הצד השני אומר אבל אם אנו אומרים שהעיקר זה יכולים
לפרש את העולם בצורה מסודרת (הכל קבוצתי עם) אז שיש
זהם מספיק ניסיון של החיים (אז שהם אומרים מספיק ימים/מספיק
חוויות) כדי לתגה הסיים של ידע סמנטי אם מה אומר הפוקי,

זה אומר שהחוויה האלו (= אינפורמציה אפיזודית) הוא הבסיס של היצירה הסמנטית ואז יש פה סגירה ל
אומרו לפני כן שאומרו צריכים הבסיס של יצירה סמנטית כדי לפרש
זנו אזה יצירה סמנטית ואז החוויה האפיזודית כי יש קשר בין היצירות,
אבל מצד שני המתקד מהיא אומרו למסקנה שלעיקר שאלו זהו אזה
הבסיס הפיזיולוגי הסמנטי צריך לפרש אזה הבסיס סמנטי כדי לפרש
אז כל המצבים הזה של היחלה לפרש.

הרי מה ענין אנושה?

הוא לא קובע, לא שאלות אחרות, הוא זה עושה שום דבר
חול משה שהוא פה.
לדוגמה, יום-יום הוא אומר יותר חוויה אבל החוויה האלו לא נקראת
סמנטיות הן נקראת חוויה אפיזודית כי הן קשורות כל יום לאן ומקום
למעשה מצבא.
אזה ממש זהו להבסיס של היצירה הסמנטית שלו שימחה זה
החוויה האפיזודית.

אז מצד אחד אמנו אומרים שאומרו צריכים אזה הסמנטי כדי
לפרש קים אזה הסמנטי וקם אזה האפיזודי אבל מצד שני אומרו
אומרים שאומרו צריכים אזה האפיזודי פי הניסיון צריך להצטרף
אבל הענין כדי לפרש אזה הבסיס של היצירה הסמנטית אזה
נראה סגירה.

אזה אומר שאם חוויה אפיזודית אי-אפשר לפרש אומרו אזה
שיש זהו ציכרון סמנטי אז האפיזודית זה יכולה להיות הבסיס
לפרש יצירה סמנטית.

אין זהו כן פירוש חדש משמעי אזה או זהה אבל כן יש זהו מין
כמש איך זה האמת אזה וזה אל הבסיס המתקדים של
העניקו.

אלו מחקרים מאוד מפורסמים לאומרים דבר כזה; קודם כל התורה
מבאש המתקדים של העניקו זה שאפילו האומר יש שואל
היכולת איננה למסן אזה החוויה שלו, הרי העניקו יש מוח ויש לו
מוח הריא וזו התורה.

ובמח זה יש מן מצב הבסיסית שהוא יכול לחסן אינפורמציה
אפיזודית כי כקודם אין זה אינפורמציה סמנטית.

אם היענק יבאל אמוסן אה היצע האפיצדי צה אומר שיש זו אה
הכנסים זפי העאוויה אהנוג קם אה העארכה הסמליית.
מה עשו?

היקשו מנשים בהריון אה מה שנשים בהריון עושו זפעמים
קם ככה וצה אקראו סיפור זעור כז יום המשק השלפוצים
האתרונין לפני הלידה כאשר העורר ער.
אננו יוצים קם שהעורר יבאל לעמוד קולט (אומג צה נמוע קצב
אתה הקלה כז המים מסהיה אהו הוקעים אליהם קולט מסוימים).
התוקרים הדקו אה העדיפות של היענקו-אומי שנוצרו אסיפורים
מסוימים נעשעמו שהיו הרחם אצומג אלו שלא נמאזו אה הסיפורים
האלו, וצה נעשה צ ימים אחרי הלידה.

וכשאננו שומעים אדיפות א היענק כשנוצד צ ימים צה נעמא
זנו הצוי הלי איצה אדיפויג יבולוג אהנוג אהנוק? אפי היצע
היאג הור" אין צבר כצה אהכר משהו כ היענק הצה נווד
קק זפני צ ימים... אה היענק כן מבר. והוא מבר אדיפות,
היענק בומר אה הסיפור שהטו שמה כאשר הטו היה ברמס.
הקע שהעורר מקיה צ ימים וצה דרק מוצל מיותר למראה
א היקומה שלו.

אם זא היה שום דבר הכיבון של העורר כ איצה כיבון
יש זעור? כיבון זפני הלידה? א צה אננו מדברים...
איק אננו הודקים אה צה?

אם זא היה משהו כמו כיבון (זא משנה כקע באיזו צורה) אז
היענק כשהיה עורר ושמה אה הסיפור צימק אהיה האמה צרה
כמו היענק שנוצד זומר צ ימים שלא שמוע אה הסיפור, אה
צה זא מה שקרה!

היקומה של המוצל של היענק שמה אה הסיפור שמה אה
אוד פצו היו הרבה ימג רצינית מאשר היקומה של היקומה
של העורר שלא שמה אה הסיפור והשמיא לו אה צה.

האקטיביות שהיא שונה בין ז התנדקים האלו (האומרים שמה
זפני והעומרים שלא שמה זפני), איק מסבירים צבר כצה אם
אין חסים של כיבון?

והמסקנה היא שכיבון אמויג (כיבון אפיצדי) מופיע מאוד נאוד

מוקדם בחיים, ובה אומר שנראה לנו שהאינפורמציה או הפיכרון
המנטלי הוא בנוי על ומתפתח מהפיכרון האפיזודי.
כמו כן, על בסיס אינטסון מאוד הריאליסטי של חוויות/אינטונות
אפיזודיות.

יש את המושגים שקיימים כמוודע הלוא הידבר אבאל הם לא
הקטע של גורשה והעברת גנוג מראה זרמה. אנתו מזהרים
אל מושגים בקטגוריות של אינפורמציה.
זהבין מושג יש לו 2 שלבים:

1) זה דבר שמושג אחר הוא חלק ממושג אחר, פאור שישי
לפי משהו משהו.

2) השלבה העני זה הדיוק האנטי-גפה.

לפי אומרה אפצה שמושג אחר הוא לא חלק ממושג שני.

יש פה 2 מרכיבים אם אנתו נסגל א הענין: אנתו מושגים
שמושג אחר הוא חלק ממושג אחר. וכפי אפצה שהוא חלק צביק
אפצה מה המשולש מושג ומה לא משהו.

הלוא משהו-זה הסיבתי מאחורי שמושג הפה דא שייק.
אז יש לנו 2 אלמנטים של אינפורמציה שהם סמנים אחר א
העני.

כאן, אנתו צביקים לתחילת שחלק של מושג הוא שייק מושג
אחר בכל המודלים של הייצוג המופע.

אנתו צביקים אפצה גם לרעיון אחרים הם לא חלק מהמושג.
מה הכוונה?

משל: ילד קטן.

מה אומרים ילד קטן שהוא מתחיל ללמוד צבחים מהסביבה,
קיד "אייק עושה כלב" ואז עושים לו "האו-האו".

כאשר הילד רואה בחלון כלב אז הוא אומר "האו-האו" כי אמרו
לו שככה עושה כלב ובה מה שהוא למד.

ואז אולי ילד הוא בעצם טמבל וההורים מתלהבים ממנו, ואז
אייק יודעים שהילד טמבל?

מכאן שהוא רואה תעל והוא אומר קם "האו-האו".

הילד לא מתחין, הילד לא אומר משהו אחר אפצה תעל אומר

באב. וסמך

מכיון שהמנהג הסמנטי שלו יש לו כמה דמויות יותר של תכונות
שמאפיינות גם את הכלב וגם את החתול, והוא עוד לא הנהג את
הכמה של הע-קטזורים עם התכונות שלהם שיעל לרוב או את
ההכמה הכללית

כאומר, יש זו מושג והמושג לא מתחם מספיק כדי שהוא יהיה
היו הדברים.

הרבה מאוד פעמים מה שקורה במערכת מהאחים זה הילד
הקטן שלמד את המנהג של המשפחה/ של האחים הוא קורא אל
האחים שלו על אף של (המנהג של המשפחה זה ידע סמנטי)...
ושם פה זה מאמר המורה כי הילד הקטן פה צריך לראות את
את ההכמה היו האחים שזה האמר כמה מהמחנות התכונות
המיוחדות רק האחים האלו.

לכשי, הוא קורא את אף שלם עם אחים שלו וגם אחיות שלו
מכיון שחם זו את כל ההכמה של הקורא.

ולכ זה מנהג סמנטי... כי אנתנו רואים פה איך זה מתנהג
ואיך זה נכש ע"י הכתנות והווצוי שקשור לקישה הבהווירטלי
מכיון שאיך הוא מתנהג את ההכמה הכללית

ע"י חיצוק או זה חיצוק הכל מה שקשור לאובייקטים האלו/
זאנשים האלו/ המשפחה הכללית.

כשהילד יקבל חיצוק עם פברים מסוימים ילד ההכמה אז הוא
כבר ילמד שיש הכמה עם האמר כמה של אחים, ויש אחים
עם שמות שונים ויש אחים שגם זה חיצוק אחרים והם נקראים
אחיה.

המנהג הסמנטי כבר מתפתח וזה אומר שכבר חושבים את
הילד ובונים את המסקנה הכללית (הוא) המיווג של אמו ילד
מיום ליום.

יש כמה מרכיבים חשובים לנציין אותם:

- חשובים יש תכונות (ואם זה אנתנו יודעים כי ראינו את זה
ה-2 המוצאים).

כאומר, תכונה של המושג צבא: זה ילד אפיו ירוק, כחול, אדום,
צבוב ול... וכו'. המנהג של המושג צבא.

מונשיקים ינע זים חוקים.
חוקים זה מין מסתנה של מיבור בין מונשיקים או המנהג בין מונשיקים.

ע"ז שהמונשיק הוא אוטו מוחל. איך נדע שזה אוטו מוחל?
אוטו מוחל יש חוק, הוא מ"ב אהיה קטן (יש מצבים שהוא יהיה קפול. אבל הרבה הוא קטן כ הוא מצומצם אנך 1), הוא מהיר, יש לו 2 צגה וסא 4 צגה... והחוקים האלו צריכים להיות נכחים כדי שאנחנו נקרא למונשיק הזה בשמו של המונשיק הזה (זה כמו גנונג מקדומה).

מונשיקים יש אסטריקציות.
האסטריקציות האלו של המונשיקים זה השיטה שאנשים מושכים אל האופורמצייה ומקבלים החלטות אבי המונשיקים לשייכים אופורמצייה פאג.

פומה, איך האופורמצייה פאג שייכה אקטוריה פאג או אחר ואלו אסטריקציות.

יש מונשיקים שלהם סמנטיים ויש מונשיקים שלהם מה שנקרא מונשיקים אבאים.

מה שקיבנונו אד אכשו זה הסוג המושון וזה מונשיקים אופים או מלאמתיים ואנחנו משתמשים במונשיקים האלו כשאנחנו יולים באחד מחברי אמר בקוק ומשתמשים בהם בל מיון מחקרים שנעשו במצבה א"י קטורמצייה וצ"י צרישה ידע וע"י הניה של רשגה סמנטיים... משתמשים במונשיקים האלו כשיש לנו איזו שליטה, כאילו אנחנו יולים לראו אג השייכה שלהם אקטוריות מסוימות. מוק המונשיק אצמו.

חמשו: צבא. צבא זה צבא.

סלם יודעים להבחין בין צבא אצבא חוץ מאוור צבאים. אנחנו משתמשים בצבאים האלו במצבה כדי להבין איך הרשגה האלו מתחמת.

אמרנו שיש זים מונשיקים של הצולם האומי או מונשיקים אבאים" שהם קצת שונים ויש בהם חוסר צבאים חוקים הכורים, אבל אנחנו משתמשים בהם כדי להבין זים קטוריות. איך זה עובד?

סכומה, המושקים המאובטלים/המאצהרים יש להם מכתב הרבה יותר
תפק כפי לבנות את המסורת והסמנטיקה...

אויב מושק שהוא פחות ברור יכול לעצור לנו לבנות מבנה של
יבצ סמנטי

המושקים האלו לא ברורים, הם מטושטשים קצת... אויב זה
יכול לעצור לנו זמנות מצד סמנטי תפקד להבחנת

אנחנו מדברים על מושקים שהם יכולים להיות שייכים אמה וכמה
קטגוריות גם ככה וגם ככה.

מה זה נתן לנו

אנחנו הבננו של היצ שלנו צריכים לדעת כמו שאנחנו מה שייך
לקטגוריה מסוימת ומה לא שייך לקטגוריה מסוימת, ואנחנו צריכים
לדעת גם את הדברים ולא הכתוב.

לומר, יבצ סמנטי הוא לא דבר שהוא פשוט בלי קמיש... אנחנו
צריכים גם לדעת כאשר דברים הם לא כל הברורים מהמקום
הוא זה שייך לקטגוריה.

הדוקאט שיש לנו לזה זה - אם דבר שייך ל-2 קטגוריות או
3 קטגוריות.

לומר, אל-אתה זה אמר שבמבנה היבצ הסמנטי מושק אתה
או גירוי אתה או אינוורמציה מסוימת זה שייך אמה וכמה
קטגוריות... זה יכול להיות.

אם אנחנו לא נבצ את זה אנחנו לא נהיה קמישים בתמיכה.
הבנונו של מושקים טבעיים הן יסוג להשיג.

זמנל: כונה

זה פני או ירק?

מי שמבקש על כונה הוא זה או אומר פרי, הוא אומר ירק מכיון
לקהככה על כונה היא לומר פרי האדמה (אדמה זה ירק).

אז זמנל: אמוקדו

זה פרי או ירק?

הוא פרי, אבל יש לו זמנל של ירק כי הוא ירוק מהפנים
וירוק מחוץ (הוא פרי כי הוא ירוק על).

יש כל מיני חוקים, אסטריקו-מכונה כן שאנחנו צריכים
זהמשל בהם בכל מיני מושקים שלא ברור זה הם שייכים וגם

אם זה אנתוני צרימס אמנם העיקר המערכת או הנשג (באוצה מוצל)
שניתן הם צרימס והיו חלק מהיבט הסמנטי.
זו הול 1000, אין כמו שלנו 1 או 0 כמו שיש בחושב...
יש חוסר ההבנה בין מושגים וזה זה תשובה זנו העיקר המערכת
של היבט הסמנטי שלנו.

* המרכז מביץ זנו גמנות של ספלים, קצרה, צלמה וכו... על מנה
זהמחיש את מה שקיבחנו עד עכשיו *

חמש: אובייקט שהוצג לנו שיכול להיות עם כד וקס ספס.
וכה קורב זנו בחיים שלנו חוסר ההבנה, כלומר שאנחנו משייכים
זקטגוריה אחת אם אפשר עם אשירק אקטגוריה שניה.

אפון זי"בוק שהוא עשה את החתקרה הזה, הוא הראה צבר
מאנין.

הוא אמר שלא אני מוסיפה קצת יבט אם אני יכלה להתחיל.
אני שואלת חמש את השאלה על אובייקט מס' 2 שברקע זה ספס.
אם נקוד שהלמי הזה מס' 2 מקושרים זשולמן פירה, מה הוא?
אם הוא קצרה (כלומר, הוא אובייקט אחר).
על בסיס מה זה נעשה?

זה נעשה על בסיס שנקראו קונטקסט.
על בסיס עור אינפורמציה שאוצרה זנו להתחיל מה ההבנה בין
צברים.

הם זה גמנות של את אובייקט, אלא הם מצביים של המצאות
שאנחנו יכלים לברר לגמנות האלו כפי זהתחיל איך אנחנו קוסיים
חמש או גאיצה מושך הדבר הזה שייק.

כאן-אומרת שיש זנו בחיים שלנו הבנייה היבט הזה צברים
אחרים ומעל ומעבר לאובייקט עצמו או האינפורמציה קריצה הקולנוע
עוד אינפורמציה שיכולה זשונג את המושגים האלו או אג השייכת
של את אובייקטים חמש מסוים.

ומה זה אנחנו עומדים כל יום כאשר אנחנו צרימס להתחין
בין צברים שיכול להיות זהם כמה משמעותי.

עכשיו, ש זהו זם האובייקט עצמו, זם הצורה שלו, זם מה
מקושרים בו ולפיכך פוקצה הוא שייק כל זה מאוחסן אצלנו
איפשרו העיקר הרבה הסמנטי או העיקר הרבה השטוחה (של התכונות)

המאגר שלנו של היצע הסמנטי. ובהכרח הסופו של דבר אונתנו משתמשים כפי שהקצתם ולבדוק את המינים שלנו. וזהו היצע הסמנטי והמאגר שלו הוא ענק... ידע המאגר ענק יוצע אפיוצוי אלה על כלל אברים את אונת חווית ולכל כלל אונתים את אונת מבנה של יצע סמנטי.

באונתהרטיטה זמנית, מוסיפים הרבה זרע הסמנטיה כשזרעה לא משנה שאנחנו מוסיפים כשאנחנו לא באונתהרטיטה. אלו 3-4 שנים שאנחנו מוצעים לבהן אונתנו נפתח את הרשת היצע הסמנטי שלנו... וקוראים לזה אלמוד.

השאלה מה אונתנו צריכים את זה?
השאלה שאנחנו נצוית בהק הבהא שזה פגיון בעיגול

חלק 3 של השיעור:

* המקרה מצד המצג 9 נקודות ושאלה מי יכנה את 9
הנק' האלו עם 4 קווים ישרים הלי אברים או הטוש מהות*

פגיון בעיגול

אל-אחד זהו הצלוח זמנר או התקול. והסיבה של-אחד זהו הצלוח לחשוב על זה היא כי כלל חשבו במק הקובסא ולכל מחול קופסא. כלומר, זה אחד חושב שלחבר צביק אהיו הקווים האלו המסגרת שהיא זהו קיימא.

המסגרת שלא קיימים בין הקודים זה שאין שלם גחום. כלומר, גחום שלם הוא בקיימיון שלנו, הוא בהתקנת מסקנה שלנו. נכחן אחד זנו שלצביק להישאר בעיק המסגרת הנכונה החובל, וזו הקופסא ואנחנו בעצם, זהו חשבנו מחול קופסא מילוא... וכדי זמנר את הבליה הנכונה צביק לחשוב מחול קופסא. ומפה קמה האמירה "לחשוב מחול קופסא".

זמה זו ההקדמה זמנר בעיגול

מכיון שזה זמנשה מסביר את הדברים שנזכר אליהם כפרק הזה של פגיון בעיגול.

1) אונתנו נזכר על איך מייצגים או מנינים בעיה בחום, איך מנינים

מה הפעולה נוצרה מאתנו.
אפשר זמנוע הציה ולכל אומה יכול להיות פירוש אחר לאיך
הוא צריך לפתור את הפעולה.

עם סמך מה?
עם סמך איך אנו חושבים מה דורשים מאתנו.
② אנו נפרד על מה שקשור לתוכן הציה וזה יציג.
מה יציג? איך אנו משתמשים ביציג? כפי לפתור
הציה?

③ נפרד גם על שיקול צד אינפורמטיבי ודידוקטיבי.
④ נפרד קצת על קבלת החלטות, אסטרטגיות וקבלת החלטות
התחייבות.

אם צדד כושון, איך אנו מייצגים את הפעולה בחומר?
קודם כל, זה נקרא "יצוג מנטלי".

שאנו מייצגים הציה, אנו מייצגים את הפעולה איכשהו בחומר.
אנו מתיינים את הפעולה בצורה מסוימת.

* המכרה מציג סוג של הציה שנראה (שאלה) שהיא מסך משאלה
ששאלים הפסיכומטרי כפי לבדוק את היכולת שלנו לפתור בעיה
אפשריים צריך להיות הייצוג מנטלי אחר ממה שנראה *

אם אחר לא הצליח בהצלחה שעה לפתור את הפעולה בצורה של צדד
כי הצדדו את זה כהציה ממטריא אולי מסובכת.
הפעולה הממטריא קשה לפתור אחר ולוקח זמן כי אלגוריתמים לוקחים
זמן.

אבל הריאט אחר אפשר זשאול את השאלה "מה זמן הצדדו
נמצא באוויר?", לומר הפעולה שהצדדו שאלה "מה קיומטריא
הצדדו עשה?" אבל הפעולה (אני מסד קיומטר זשעה... ואם
אנו חושבים את השאלה ולואלים למה זמן הצדדו נמצא
באוויר?")

אבל בשביל להקיש לזה שאפשר להקיש מחר מאוב הוי אלגוריתמים
ואלי הרהר חישובים הכלל צריך להפוך את השאלה זשאלה
אחרת.

אנו זא צריכים להקיש את עצמו זצדד השאלה!
מה זה אומר?

זה אומר שעשה פעם טוה הכעיה עם 9 הנק, אנחנו צריכים
זייצג את ההציה היורה שונה מהה שהיא מיוצג-אני.
אנחנו צריכים לקח את מה שאנחנו רואים ולתפוס אתם הצרכים
לפני כוללים חישוקים לתפס זא סטודנטים ואו מוזקלים התקלות שאנחנו
רזילים זקם.

וכה שוב נקרא "חשוב מחול זקופסא".
הקופסא- היא המסקרת המקובלת.

ולכן אנחנו אומרים להבחנה שלנו עם איך אנחנו סתרים את
ההציה זה מקהילי זתלוטין זאויק אנחנו מייצגים את ההציה או
איך אנחנו מחליטים מה העשורה שנדרשת מאתנו וזה ייצג מנטלי.
אנחנו אלו שעושים הייצוג המנטלי.

הנטייה שלנו זה להיות הגוף הקופסא ולצא- מגוף הנחה שהייצוג
המנטלי שלנו יהיה הייצוג המנטלי שההציה מצביעה עליו הגוף השלילה
עצמה.

יש לנו אפשרות זעומ, ומסגרת שלצומ זה מילה זא לך וכונה
כי הזיווג הזה מהיא זתוצאה יגד טובה, מהירה יגד, יעילה יגד
ומדויקת יגד.

הציווג הזה זה ציווג רצוני, תשבעני מחול זקופסא והכאנו היבט
עם ההציה וזה אומר ייצוג מנטלי של ההציה שונה שלצד אני
ספאכני.

16.1.19

(שאלה 12)
ואחרון: (א)

המשק בגבון בעיגול:

הביטור שצבר עשינו אג-הבעיה של ה-9 הנק' וניסנו זמנר אמר, ורובנו על המשואג המילולית והמושגית של אמונה מחול' זקופסאו. ואמרנו שלפ' הפגנות-מהותית-החשיבה הם זמנשה מבוססים על הניסיון שלנו לטמור בעיגול פומה קצרה. אנתנו מנסים דמשהמש באסטטטיקו-הדברים שעברו קצרה על בעיגול.

לומר, 2 בעיגול שנפרגו-הדיוק האמה צורה אנתנו מטוליים/ אנתנו מושבים על הכללים לראו-כמה הם מטוליים זמנר זנו הפגנו של הבעיה הנכחית-אבל דא-מיה צה עובד. אז חלק מלה אמרנו קשור באיק אנתנו מייצגים את הבעיה מטולית, איק אנתנו מושבים על הבעיה ומה אנתנו מטוליים שהבעיה רוצה מאמר, איצה פגנו היכו רוצה מאמר. אנתנו עושים הנשואה הין צה זמנר בעיגול אחרג שהיו מכיון שלפ' צבר שאנתנו מושבים אנתנו משמשים ביצה שלנו של העבר. זמנשים צה עובד, זמנשים צה עובד חלקי-לפעמים צה זאו עובד הכלל. בצכ' אנשים מנסים לטמור בעיה הצמה אסטטטיקו-ובצמה מצרכית-סיסטמית.

יש כמה אסטטטיקו-שקן מצרכית-סיסטמית:

(7) זמנשים אלקוריתם = את המילה אלקוריתם שומעים הרבה בעולם הנחשבים. אלקוריתם צה פגנו שגמיה יעבור. כלומר, צה מין מקה' של חוקים שאם אנתנו עושים את מה שאנתנו אומרים אנתנו נטמור את הבעיה ה-100 האחזים. אין סיטי שנישאר הלי פגנו אם אנתנו נפעי אלקוריתם, כי אלקוריתם כהצרה צה המהיק/ צה הצעדים שאנתנו צרכים לקצו אמש כפי זמנר את הבעיה.

אם אנתנו מוצאים אלקוריתם ואנתנו מיישמים אתו אנתנו נטמור את הבעיה. מה הבעיה עם אלקוריתם? או עם אלקוריתם? (א) זמנשים אין אלקוריתם לבעיה מסוימת, זמנשים אין פגנו נעוט או

אין פגרון אפילו נורמה. אין פגרון מצד-סיסטמי לאפשר אלה אמרי צדקים מאויתרים ולפגור את ההסיה

האם אם יש פגרון או אלוותים לה בדלל אוקת נרבה זמן, הוא נורמה והיישום יכיל זמיה שעולה נרבה משאבים; כסף וזמן.

זמנשלי אם שמרנו איזה קולל במחשבה שלנו ואנחנו זא זוכרים בקיוק איך קראנו זקולל הזה.

אוי- אפשר זעשו תיפוש כי אנחנו זא זוכרים את שם הקולל זמ נצא מתק הנחה לאי-אפשר זחפש את החילוג עכנ לבעק הקולל.

איך נמצא את הקולל? מה אנחנו עושים את זה? איך אנחנו מרגים את זה?

יש מין סדר של הנקודות להסאפו של דבר, אנחנו יכולים אפרוס את זה ה"אל": קולל-קולל, יק"ה וג- יק"ה עד שאנחנו רואים את כל השמות של כל הנקודות והג- יק"ה ולעבור אליהם אחד אחד... ואולי נסחוק אל זה שאנחנו נכיר את שם הקולל.

זישה
1
זמגנין
הבציה

זה זוקת נרבה משאבים והרבה זמן זחפש ככה דברים! ולפעמים אנחנו זמ יכולים הלוא זשמור את זה הנק"ה הוא וכנה וזה סיפור אכשיו אלכח לחפש את זה.

דקק יוריסטיקה.

זמנו אל זה הפסיכולוגיה חברת.

יוריסטיקה היא חוק כללי כזה ש"גבן שימור את ההסיה אלה זא הוחרת.

זישה
2
זמגנין
הבציה

הסיכויים בדלל היוריסטיקה הם סיכויים טובים יותר מאשר 50/50, אלה אול-אחד זא יכל זמ עק אתריו לאלה זמצא את המשורה, זה זא כמו אלזוריתם! זה זא גמיה אוקד. אלה היוריסטיקה חוסכ נרבה מאוד זמן כי אתה אוקד בעצמך.

ברור שבעולם שלנו אנחנו עובדים עם אלזוריתים זמ עם יוריסטיקה.

מה?

בקיוק זפי התנאים. אם אנחנו חייבים לפגרון (הפגרון הוא קריטי) ואם אנחנו נטעה

ומשהו קטסטרופי יקרה באקדמיה כן אז אונתנו נשקיע באמצעו א
האזרחים כדי זמור את ההציה הלי טעור... וזה אם הטעור
היא קריטיג/אם אינו הפגיון היא קריטיג
אבל יש מקרים שהאינוג אזו כג קריטיג אבל המהירות היא
קריטיג ואם המהירות היא קריטיג אז אנתנו נסה דהקיע לפגיון
דקק היוריסטיקה.

אז יש זנו דרכים לפגור את ההציה וזה אומר זיכור פגיונות
זמור את הפגיון (אזרחים/יוריסטיקה) ולמקור אוו זהעריק אז
הפגיון.

לומר, חלק מהפגיון הציה באופן כללי זה זמ לפגור את הפגיון.
כי אם יש זנו פגיון אז הם טובה ויפה אבל איך אנתנו יוצעים
שזה עובד?

מכיון שאם הקצנו זה דקק אזרחים זה יעבוד אבל הם מקרה
בדקקים אלו.

היוריסטיקה דרכים ממש זמקור את הפגיון מכיון שזה יתכן שזה
זא עובד.

לכן יכלו להיות זנו חלק מהפגיון, יכלו להיות לניסיון זמור הציה
כאמ מביא זנו עוד אינפורמציה להסופו של דבר עוד ניסיון עם
האינפורמציה והאז אזרחי זנו זמור את ההציה.

הפגיון הציה זה זה דבר פשוט, זה זה חז-פעמי ולאו מהלך
אמר אלכו הוא גרתי ולפעמים הוא מגבס עם הגרפואה של
השלב הכאושון (ל ניסיון הכאושון) וזה נקרא בחינים אתרוג: **לסמוק**
עם **ניסיון**... כי אם זה דבורת ניסיון במסגרת של הציה אחר.
מה שצוד מאפין פגיון הציה זה מה שנקראו:

תקופת הדקירה - INCUBATION PERIOD - זה זמן שאמר זה
כביטל מנסה זמור את ההציה אלכו אנה יונה עם ההציה כמו
שהיא הלי פגיון.

פה ההציה נשארת הלי פגיון והאדם לא יושב על ההציה, האדם
יושב על דבר אחר זמרי שלא קשור להציה אבל המוח שלו
ממשיק זמבוד בדרכים שנתנו זה מוצע להם ובסופו של דבר
הגאום יש גשופה והגשופה הזאת האה אתרי אקופג הדקירה.
האדם אלכו מוצע לכך שהמוח שלו עוד עובד על ההציה הוא
פגורה.

זה כמו גומחה תרומה / ה-הוא-היא. זה בעיה זא בעיה שלמות יש
צדין יבץ מנטי של בעיה הזו והוא מושק צמוד איה מבלי שהאדם
יבצע עם כן, ואז מופיע הפרובן של בעיה ואז היא נפתרת.
זמה תקופת הדקודה הפא עזרה?

אומרים שגקופת הדקודה (הגעק תקופת הדקודה) אנחנו נחים,
אנחנו מפזרים את הנושא של עיבור משיבה.

כאשר אנחנו זומרים חזק אנחנו מקושים שאנחנו ציפים למה...
אז זה מוזמנו זה מעיל יתר מאשר אם נמות עובד בלי
השליטה שלנו (כשזה הולכים לנו אנחנו מקצים למה הרבה קשה,
והקשה זה מה שמעיל).

אז גקופת הדקודה זה הני ברור ושזה מפרק את הקודם
של העיבור.

אני כזו זה שזה נני אל הפרובנה שלא עברו אהיטבת.

בלומר, מה מפריע לנו אחרי שאנחנו חשבנו אל הפרובן שלא עבר
אנחנו מנסים לחשוב אל הפרובן שכן יעבוד? מה מפריע לפרובן הזה
שכן יעבוד?
יש הפרעה פרואקטיבית.

מה שעשינו קודם הכל ניסיון אחר את בעיה מצבר לזה
שזה מעיל זה עם אז נחמק במוח אלכו זה צדין נשור שם.
אבל אם לא היה שום דבר, אם היינו יכולים להשתחרר ממה
שהיה אז היינו מקובעים עם אל הפרובן קודם.

מה שעושה את גקופת הדקודה כאשר אנחנו זא מושכחים ולאו
דוחפים את הפרובן הזה ולאו מנסים לחשוב אל משהו אחר כאשר
יש עוד שרידים של הפרובן של לפני שנכשל. המוח יש לו זמן
הקופת הדקודה הפז אהאל-אז מה נהיה קודם אהאל אז כל
הניסיונות שלא חבולו חשום הפרובן ולנסו אהביא דברים חדשים.
הזמן הזה שאנחנו זא יוצאים נני אז לבי מניי מקבצים שלו
הפרובנה / חלקים של הפרובנה שלא עברו פשוט אכזא מהסיפור וזה
אומר שאפשר רויג מדשג הרבה יתר קל להגיע למוח.

חשוב אצין שגקופת הדקודה לא צריכה להתייחס הפרובן מלא, אלא עם
היא יכולה להתייחס האטמטלוגיה מדשה שנכאז לנו כהוא-הוא ושאיננו
אכיליו מציונו אישה מדשה לפרובן.

אנחנו נבחר לעסוי על הגקיעות ש'טעות' עליהן זנו החשיבה (הצאת).

הגקיעות האלו זם קובאים הנח אחר וזה 'קבאן'. יש גקיעות מסויזם שונים, יש כנה סוקים של קבאן. "קבאן" זה מלשון קבוע, הכל קבוע. כלומר, אתה מקצר משום מה.

19 אז יש מה שנקרא: "קבאן גפיסטי" - Perceptual Fixedness
מה זה קבאן גפיסטי?

גפיסטי = זה פירוט.

קבאן גפיסטי מוקצר כחצה שמוקים (חוקי הגרון העיה) שהממשנו הנח העבר / לעברו העבר מיושמים - העיה תצפה אכל הנח זא מוהלים זפתרון העיה.

מקוצם זיכרון, שאנחנו חושבים וזא מליע הגרון הינשים וזה קבאן גפיסטי כי אני גופט דברים בצורה מסוימת לעבר העבר אכל אני מיישמת אולם זם מכיוון שהם לעברו העבר אז יש זי סיבה, אז אני מיישמת אותם העיה תצפעה ואז החוקים / האסטרטגיה זא עוצרים זי.

כאז - אומרת, הנח זא מוהלים לעברון העיה הזא וזה קורה כאשר אנשים אין זנח שום סיבה זמשים או זכאמיון ש להעיה השתנה.

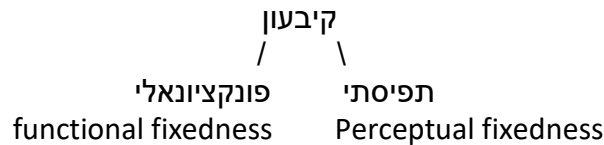
העיה השתנה / נטות זנו (אנחנו מפרשים אז העיה) בצורה כזא שזאוד זומה אכ זא זהה זפתוח הגפוסה של העיה שפתרון לפני כן עם החוקים והאסטרטגיה האלו. אז מה אנחנו אומרים כזן?

הזקש החשוב כזן הוא זא עם הפתרון שלא עומד, אלא הוא על הגפיסטי שלנו של העיה.

כי אכ העיה הייתה אתה סמ של העיה אז הפתרון היה עומד (חוקים / האסטרטגיה שיישמנו היו עובדים) אכל אכ העיה הוא שונה אפילו הקצב אז אין סיבה זכפת להצטרך האלו יצדו. אנחנו גופסים / מפרשים אז העיה זא נכון אז גסים הינשיון שלנו.

חלק 2 של השיעור מ- 16.1.19 (שיעור אחרון)

*נורמן מציג לנו דוגמא למה שנקרא קיבעון תפיסתי.

APMR
OSYB
AEVH
OTAG
AFIW

זה מחקר שנעשה. המקבצים האלה של אותיות נקראים אנגרמז'.
בכל האנגרמז' האלה יש מילה, והמילה אפשר לפתור אותה בכל אחד מהמקרים האלו בחוק של 1,2,3,4 (מימין לשמאל).

כלומר, מספר אות 4 – מקומה הנכון זה 1

מספר אות 1 – מקומה הנכון זה 2

מספר אות 3 – זה נשאר במיקום 3

ומספר אות 2 – הופך להיות המיקום ה-4

ולכן לפי זה יש RAMP (רמפה), BOYS וכך הלאה.....

מלמדים את האנשים את החוק הזה של איך להחליף את האותיות למקום הנכון שלהם כדי להגיע למילה, ואח"כ מביאים להם עוד בעיה... והם לומדים את הבעיה השנייה בחוק שהוא שונה 1,2,3,4 (מימין לשמאל).

מסתבר שאלו שראו את האותיות הראשונות ולמדו את החוק הראשון מתקשים במצב השני. לכאורה, זה לא מפתיע אותנו כ"כ... אבל נוצר שם קיבעון תפיסתי.

כלומר, אותם חוקים שעבדו מקודם ישר מנסים שוב פעם ליישם אותם אבל במקרה השני הם לא עובדים.. והלמידה של המצב השני / החוק השני הוא מתעכב בגלל החשיפה ללמידה של החוק הראשון (בדיוק מה שהגדרנו כקיבעון תפיסתי).

2) קיבעון מסוג שני זה **קיבעון פונקציונאלי (functional fixedness)**

זה קיבעון בפונקציות של דברים שלמדנו אותם שלא נותן לנו להשתמש באותם דברים למטרות אחרות.

כלומר, זה הנטייה לחשוב על אובייקטים שממלאים רק מטרה אחת.

יש את המחקר המפורסם של דונקר שלמעשה נותן לנבדקים קופסה של נעצים, קופסת גפרורים קטנה ונר ושמים את הכול על השולחן מולם.

והמטלה היא איכשהו לקבוע את הנר על הקיר כדי שכשמדליקים אותו הוא לא יטפטף על השולחן.

רוב האנשים לא חושבים על הפתרון מכיוון שהקופסה של הגפרורים זה הקופסה שמשמשת את המניעה לטפטוף של השעווה של הנר, אבל מכיוון שכאשר הגפרורים בפנים אנשים מתקשים לחשוב על הקופסה למטרה אחרת חוץ מלהחזיק את הגפרורים.

צריך לחשוב על קופסת הגפרורים כמין צלחת כזאתי שמונעת את הטפטוף של השעווה של השולחן, אבל כל עוד הגפרורים בפנים אז כשאנחנו רואים את הקופסה אנחנו אומרים "מה

נעשה עם הקופסה? זה קופסה שמחזיקה את הגפרורים" אבל מי אמר שאי אפשר לשפוך אותם ולהשתמש בזה למטרה אחרת?
אבל אנחנו מקובעים פונקציונאלית בזה שאנחנו רואים את קופסת הגפרורים היא אך ורק להחזיק את הגפרורים.
הרמה שאנחנו מקובעים פונקציונאלית מאוד משנה לפי הניסיון של המשתמש / של הנבדק במחקרים האלו.
למשל: איך אפשר להשתמש בלבנה (האבן המלבנית שמשתמשים למדרכות)?
אפשר להשתמש בזה כדי לחסוך מים – הניאגרה שעל הקיר של השירותים.
אם נוריד את המכסה של הניאגרה ונשים את הלבנה בפנים ונשים את הלבנה בפנים אז המים יעלו... כלומר, בפעם הבאה שזה יכניס מים זה יכניס הרבה פחות מים.
וזה באמת עובד.

משהו מעניין יותר זה כשלמישהו שיש לו ניסיון עם אותו אובייקט יש לו יותר קיבעון פונקציונאלי כי הוא כל הזמן עובד עם אותו הדבר לאותה המטרה.
מישהו שאין לו ניסיון עם האובייקט אין לו משהו שיפריע לו למחשבות לחשוב על פונקציות אחרות.

וכל זה מביא אותנו לשיחה קצרה על **היצירתיות** כי אחד גורם לשני.
אפשר להגיד שמישהו יצירתי יהיה לו הרבה יותר יכולת לכבוש או להוריד את רמת הקיבעון הפונקציונאלי מאשר מישהו לא יצירתי.
לכל אחד יש רעיון שלמעשה הוא לא בדיוק מדויק לגבי יצירתיות...
אנחנו יודעים שיצירתיות כוללת את היצירה של רעיונות מקוריים (רעיונות שלא חשבו עליהם פעם) אבל שהם פרקטיים או רלוונטיים לפתרון של בעיה.
עכשיו יש פה מגבלה, יש פה מין מטרה מבחינת ההגדרה של יצירתיות: יצירתיות זה לא לחשוב על כל מיני דברים, זה לא לשבת באיזשהו חדר ולחשוב דברים זה ממש לא ככה...
ליצירתיות חייבת להיות מטרה, זה חייב לפתור בעיה! אם אין בעיה שהיצירתיות הזאת פותרת אז לא קוראים לזה יצירתיות.

למעשה, זה אומר שביצירתיות טמונים 2 מושגים:

- מקוריות
- פרקטיקה / יישומיות

כלומר, המקוריות הזו צריכה להביא לאיזשהו פתרון בעיה / למשהו ישים.
אנחנו יודעים גם שליצירתיות יש כמה סוגים של אישיות שביניהם לבין יצירתיות יש קורלציה גבוהה ומובהקת.

- כלומר, אנשים מסוג מסוימים של האישיות בדרך כלל הם גם יצירתיים.
- אנשים שהם אינדיבידואלים ולא עושים מה שכל אחד אחר עושה
- אנשים שהם עצמאיים (בעלי עצמאות)
- אנשים שהם מופנמים
- אנשים שהם נמוכים מאוד בקורנפומיה (קרוב מאוד לקטע של אינדיבידואליזם)
- אנשים שהם אינטואיטיביים
- אנשים שמקבל את עצמו (מקבל את ה"עצמי" ומקבל את כל ההשוואות החברתיות שלו)

יש יחס גם בין אינטליגנציה ליצירתיות.

מה היחס?

וזה עובד רק בכיוון אחד.

בקרב אנשים אינטליגנטיים אמורים למצוא יותר אנשים יצירתיים אבל זה שאדם אינטליגנט לא עושה אותך יצירתי (וזה חשוב מאוד!)
זאת אומרת, שבקרב אנשים אינטליגנטיים אנחנו מוצאים אחוז יותר גבוה של יצירתיים אבל זה שיש לאדם אינטליגנציה גבוהה לא אומר אוטומטית שהוא יהיה גם יצירתי.

זאת אומרת, שהקורלציה בין אינטליגנציה ויצירתיות הוא לא הכרחי.
זוהי רק אומר לנו שאחד לא גורם לשני, אבל אחד קשור לשני.. הקורלציה לא הכרחית (היא
אולי נמוכה או אפילו לא מובהקת).

Guilford

- רהיטות (fluency)
- גמישות (flexibility)
- מקוריות (originality)

לגבי אינטליגנציה (לפי הכללים שראינו קודם) במחקרים של Guilford (גילפורד) אנחנו
מוצאים שהיצירתיות קשורה ל-3 גורמים / התנהגויות מסוימות / תופעות אצל אנשים
שמצביעים על היצירתיות.

1. רהיטות (fluency) – אדם שמדובר רהוט פירושו שהאדם הוא מדויק ובצורת חשיבה
שוטפת.

בפתרון בעיות זה מתבטא ביכולת ליצור הרבה אופציות / יותר אלטרנטיבות לפתרון בעיה
מאש אדם שהוא פחות רהוט.

2. גמישות (flexibility) – גמישות במסגרת פתרון בעיות זה היכולת להחליף כיוון מחשבה
כדי לפתור את הבעיה.

דיברנו עליו קודם, הקיבעון התפיסתי שזה גם תוצאה של ההפרעה הפרו-אקטיבית.. אם אני
מטפלת בזה / אם מתייחסת לזה וזה מפריע לי פחות אז אני יותר גמישה.

כלומר, את האלטרנטיבות שאני יוצרת אותם זה הרהיטות, אבל היכולת שלי להחליף כיוון
מחשבה כדי להגיע לאלטרנטיבות האלו זה הגמישות (זו גמישות חשיבתית).

3. מקוריות (originality) – היכולת ליצור פתרונות שהם חדשים, היכולת ליצור אותם
מלכתחילה.

כל הצורות האלו של חשיבה מביא ליכולת לאדם לחשוב, והחשיבה הזאת ב-2 צורות:
- אחד יותר תלוי ביכולת הזאת
- אחד פחות תלוי ביכולת הזאת

אלו שתי גישות לחשיבה שאחד יותר חשוב עבורנו ואחד פחות.

חשיבה מתכנסת (Convergent) – זו חשיבה שמתחילה עם הרבה מאוד אופציות לפתור את
הבעיה ומתכנסת, כלומר אנחנו מוצאים תוך כדי החשיבה סיבות לפסול פתרון זה או אחר
ואנחנו מגיעים ככה לפתרון הנכון.
זוהי ההנחה הסטנדרטית היותר מקובלת / יותר מוכרת לפחות בבני אדם.
ואגב, ככה מלמדים אותנו.. לחשוב על כל האופציות / לחשוב הכי רחוק ועם תהליך החשיבה
ותוך כדי בחינה או בדיקה של כל מיני נתונים נוספים אנחנו מתכנסים..
וככה אנחנו עושים בדרך כלל בסמינרים (בשנה ג') – אנחנו קוראים רחב מאוד על נושא
מסוים ואנחנו מתכנסים תוך כדי הקריאה / אנחנו אוספים יותר ויותר נתונים שאנחנו
מתכנסים עם הידע הזה על נושא אחד ומפתחים אותו.

אבל יש גם, חשיבה מתפלגת (Divergent) – זה קצת מוזר מכיוון שככה אנחנו צריכים לחשוב בצורה שמתפלגת.
במקום להגיע מהכלל לפרט, אנחנו מגיעים מהפרט לכלל.
כלומר, שנרמן שואל את השאלה "בכמה צורות אפשר להשתמש בפח זבל?"
כשאנחנו מתחילים עם פח זבל אנחנו מתחילים עם זורקים זבל לאשפה, אבל אחר כך אנחנו מגיעים לעוד דברים שהם התחילו מהיעד של הדבר הזה במציאות והגיעו לכל מיני דברים אחרים...
כלומר, אנחנו לא מתחילים מהאופציות ומגיעים לפתרון אלא אנחנו מתחילים עם איזושהי נקודה מסוימת ומתחילים לחשוב על כל האופציות שיכולות להיות שיביאו אותנו לדבר הזה. וזה יותר לוי / יותר עובד כאשר אנחנו רהיטים וגמישים ומקוריים.
זה צריך לנסות לקחת את האובייקט ולנסות להשתמש בו דווקא בצורה שלא מיועדת וצריך להיות מאוד יצירתיים.

שיקול דעת (reasoning)

זה הנושא האחרון בפתרון בעיות.

יש למעשה:

- שיקול דעת דדוקטיבי או חשיבה דדוקטיבית

- שיקול אינדוקטיבי או חשיבה אינדוקטיבית

בחשיבה דדוקטיבית – אנחנו מגיעים למסקנות שהן מבוססות על הנחות שהן נכונות.
למשל: משה משחק כדורסל יותר טוב מיוסי.
ודוד משחק כדורסל יותר טוב ממשה.
זה אומר שדוד בהכרח משחק כדורסל יותר טוב מיוסי...
הקטע כאן זה מה אנחנו מבינים על יחס אחד דרך היחסים האחרים שהיו.
בדוגמא שנתנו כרגע – א' משחק יותר טוב מ-ב', ו-ג' משחק יותר טוב מ-א' ולכן ג' בהכרח משחק יותר טוב מ-ב'.. וזו חשיבה דדוקטיבית כי הנחות הבסיס של ההיגיון הזה הן נכונות.

בחשיבה אינדוקטיבית – המסקנות שאנחנו מגיעים אליהן בדרך כלל הן נכונות מכיוון שהן מבוססות על ניסיון (כלומר, בדרך כלל הן נכונות אבל יכול להיות גם שלא).
למשל: בעונת החורף אנשים מדנמרק ושבדיה.. מהמקומות הקפואים האלו הרבה מאוד מגיעים לאילת בגלל שהם חושבים שבאילת יותר חם מאשר אצלם..
א' כל ההנחה היא שחם בדרך כלל במשך השנה במיוחד בחורף חם יותר מאשר מדנמרק – זו הנחה שלפי הניסיון בדרך כלל נכון. ולכן הדנים מגיעים לאילת בחורף כי הם לא רוצים להיות בקור.. אבל יתכן פעם אחת / פעמיים או 3 פעמים במשך החיים שהם נוסעים מדנמרק לאילת ובאילת בעצם יותר קר מאשר בדנמרק.
עכשיו, לא חייב להיות יותר קר מדנמרק אבל יכול להיות מספיק שזה לא חם כמו שהם ציפו וזה יכול להיות.... ולכן זו חשיבה אינדוקטיבית.

מה ההבדל?

בחשיבה דדוקטיבית ההנחות הן נכונות חד משמעית.

בחשיבה אינדוקטיבית ההנחות הן לא דווקא נכונות ולכן המסקנות לאו דווקא נכונות.
העובדה היא שכולנו חושבים בשתי הצורות האלו: מידי פעם ככה ומידי פעם ככה...
אנחנו לא מתבססים ועושים שיקול דעת רק על דברים שאנחנו יודעים מעובדה ואז ההחלטה הייתה עובדתית / ההחלטה הייתה מתבקשת מכיוון שאנחנו מניחים וההנחות שלנו הן תמיד בסדר, ולפעמים אולי רוב הפעמים ההנחות שלנו הן לא נכונות כי גם אנחנו ממה ששמענו, ממה שקראנו, ממה שאמרו לנו.. יש לנו כל מיני אינפוט (קלט). והאינפוט הזה מביא למסקנה

מסוימת אבל האינפוט עצמו / ההנחות עצמן לאו דווקא נכונות ולכן כשאנחנו עושים את השיקול דעת לדברים האלו אנחנו צריכים לדעת שיכול להיות שאנחנו נטעה והמחשבה לא תביא למסקנה נכונה.

האם ניתן ללמוד את השיקול דעת? האם ניתן ללמוד איך לעשות את החשיבה הזאת?
התשובה היא כן.

אנשים יכולים ללמוד איך לחשוב בשתי הצורות בצורה יותר טובה. כלומר, אפשר ללמד / לאמן / להכשיר אנשים בשיקול דעת יותר נכון שבדרך כלל מביא לתוצאות יותר טובות ממה שהיה קודם (וזה הכוונה ליותר נכון!).
זה לא דבר שהוא גנטי !!

גם אם אנחנו טועים ומשתמשים בהנחות מסוימות שהן לא נכונות .. ככל שיש יותר הנחות בכיוון הזה נראה לנו שהתוצאה תהיה יותר טובה.
איך אני יודעת ליצור או להבין או לדעת או להשתמש בשיקול דעת ביותר הנחות (בשדה רחב יותר של אלטרנטיבות / אופציות)?

אני לומדת אותם מניסיון...
אפשר גם להכשיר אנשים.
יש קורסים בשיקול דעת כדי לשפר את היכולת לעשות את 2 הסוגים של החשיבה יותר נכון. כלומר, כן אפשר ללמוד!
אבל יש תכונות של אנשים שמגדירים אנשים שהם יותר טובים בשיקול דעת מאשר אחרים, יש מאפיינים (תכונות של בני אדם) שאם לאדם יש יותר מהתכונות האלו אז הם למעשה יהיו אנשים שמשמשים יותר טוב בשיקול דעת.

יש באתר שקף על התכונות האלו וזה נקרא: תכונות של אלו שחושבים יותר טובות / אלו ששוקלים דעת – וצריך להסתכל וללמוד את זה

שפה

השפה זה הכלי הכי חזק שיש לנו באינטראקציות עם החברה / עם אנשים אחרים בדרך כלל. אנחנו נראה בעוד כחודשיים שימוש בשפה מאוד מכוונת (בבחירות) כי הפוליטיקאים הם משופשפים מאוד בלהגיד דברים אחרים לגמרי מאותם מילים... מעבר לכך שזה כלי חזק, אנחנו תקועים עם השפה כי אין דרך אחרת לתקשר עם אנשים. שפה אגב, לא חייבת להיות מדוברת... יש את השפה הלא מדוברת (שפת גוף/ קשר עין) אנחנו דרך שפה עם אנשים, ואנחנו גם מתקשרים דרך שפה גם עם חיות... אבל רק אנחנו משתמשים בשפה (החיות מבינות את השפה / את הכוונה בלי להשתמש בשפה). למשל: אם אנחנו אומרים לכלב "שב" אז הוא מבין את השפה הזו ויושב.

יש לנו 2 מישורים של שפה:

- יש את המישור הפיזי של השפה, וזה מבנה פיזי פשוט מאוד איך השפה בנויה וזה דקדוק.. ואנחנו לא עוסקים בזה.
- אנחנו עוסקים במישור הפסיכולוגי וזה כולל את התפיסה וההבנה של השפה (הבנה במה שכתוב, הבנה הנשמע וכו'...)

ויש כאן בנושא הזה כמה תת מערכות במערכת הגדולה הזו שנקראת "שפה". לשפה מתייחסים לפעמים למערכת כי יש לה הרבה מרכיבים / הרבה קומבינציות שאנחנו משתמשים בה כדי להעביר מסר וקוראים לזה "שפה". יש כאן כמה מערכות / תת מערכות:

1. השפה המדוברת
2. השפה הלא מדוברת

השפה הלא מדוברת – זה כמובן סמלים שמעבירים משמעות בלי המילים / בלי המלל. זה גם תמרוזים בכביש, זה שפת הסימנים של החירשים וכל הדברים האלו זה סמלים... גם שפת גוף זה סמל.

אז קודם כל אנחנו נתחיל מההנחה (שהיא נכונה) שהשפה היא הבסיס לתקשורת מכיוון שהשפה מעבירה משמעות.

השפה שלנו כשאנשים יכולה להעביר רעיונות, ויכולה להעביר אינפורמציה על אירועים שעוד לא קרו כלומר, דברים בעתיד / דברים שלא קשורים לכאן ועכשיו ואנחנו קוראים לזה **"העתקה"**.

השפה יכולה לייצג מה שעדיין לא קרה ...

יש לנו את הכאן ועכשיו ויש לנו את העתיד איפשהו ואנחנו יכולים לדבר / אנחנו יכולים להשתמש בסמלים של שפה כאשר אנחנו בכאן ועכשיו אבל לייצג את הדברים למקום יותר בעתיד.

כלומר, אני בעוד שנתיים הולכת לטיול בעולם (למשל) .. זה לא קשור לכאן ועכשיו, המילים מייצגות את מה שיהיה וזה המושג שנקרא "העתקה".

אנחנו יכולים לעשות את זה אבל חיות לא כ"כ יודעות לעשות את זה..

אנחנו גם עם השפה יכולים לייצג דברים שקשה להמחיש אותם, דברים אבסטרקטים (מופשטים) כמו יופי..

אנשים מסוימים ש"יפה" זה ככה ויש אנשים מסוימים שחושבים ש"יפה זה ככה".

וזה האתגר אגב, שכל הפרסומות על בסיס היופי (אם זה ביגוד, אם זה איפור וכו'..) תמיד מראים אנשים יפים בצורה זו או אחרת... מי אומר שהם יפים?

זה האתגר של פרסום לנחות על הדברים שכולם חושבים שהם יפים.

אבל מעל ומעבר ליופי, איך אנחנו ממחישים את הרעיון של צדק או של חירות או של דברים כאלו שאין להם כ"כ סמלים? איך אפשר להגדיר את זה במילים?
למשל: צדק – צריך משפט בשביל זה.
אין איזה מילה אחת שווה לזה .. צריך להסביר את זה, צריך לתת תיאור / הסבר וזה לא רק הגדרה.
ולכן אנחנו מתייחסים לשפה גם מבחינת סמלים וגם זו שפה מכיוון שזה מייצג אובייקטים.

יש שלושה מרכיבים של השפה:

1. פעילויות הדיבור (speak acts)
2. תוכן פרופוזיציונאלי (proportional content)
3. תוכן, מבנה הנושא / תמה (the matic content)

פעילויות הדיבור (speak acts) – זה הכי פשוט. בדרך כלל הפעילויות דיבור הן בקשות, פקודות או שאלות... דברים שאנחנו מביעים יום יום.
למשל: "האם תוכל להעביר את המלח?" – זו שאלה שמבקשת משהו.
"תיזהר כשאתה עובר את הרחוב."
"איפה אתה גר?"

אין פה מסתור, אין פה הרבה פירוש כי אלו דברים ברורים שקשורים לאיזושהי פעילות/ פעולה.
יש פעולות דיבור שהן ישירות ויש פעולות דיבור שהן לא ישירות / בעקיפין.
מה ההבדל בין פעולות דיבור ישירות ולא ישירות?
פעולות דיבור ישירות הן די ברור מה רוצים (כמו הדוגמאות שנתנו למעלה).. ברור מה אדם רוצה.
לעומת, פעולות דיבור לא ישירות שכאן יש איזה ספק כי לא כ"כ ברור מה אדם מדבר / מה הוא רוצה.
לפעמים אתה יכול לשאול את הילדים (וזה קורה הרבה בגיל הטיפש-עשרה) "תגיד לי אתה נולדת באיזה דיר חזירים?" – זו פעולת דיבור לא ישירה כי אתה לא באמת חושב או שואל אם הילד נולד בדיר חזירים... זה משתמע ממה שאתה אומר שהוא בלגניסט.
פעולת הדיבור הזו מרמזת למשהו/ זה משתמע למשהו..
אחד הדברים הכי קלאסיים בסרטים זה שמגיע בחור לדלפק ומאחורי הדלפק עומדת בחורה יפה והבחור הזה רווק, אז הבחור שואל את אותה בחורה "מה את עושה מאוחר יותר אחרי העבודה?"
לא באמת אכפת לבחור .. פעולת הדיבור / השאלה לא ישירה כי הכוונה שלו זה לא לקבל איזשהו דיווח מה הבחורה מתכננת באותו ערב אלא האם יש איזה סיכוי שהיא פנויה מאוחר יותר כדי שתצא איתו לדייט.

למה אנחנו משתמשים בפעולות דיבור לא ישירות?

בדרך כלל אנחנו משתמשים בסגנון הזה של פעולות דיבור לא ישירות כדי לא להעליב, כדי להגיד דברים בצורה יותר עדינה ויותר מקובלת בחברה .. האינטראקציה רכה יותר.
ומאוד חשוב החלק הזה של הדיבור או הגישה הזאת מכיוון שאפשר שכן אדם יעלב גם ככה יותר קל ופחות קל.
יש אנשים שלא נעלבים משום דבר ויש אנשים שנעלבים מכל דבר קטן...
אז כשאתה שופט איך ניגשים לאדם מסוים (אדם זה היעד) אתה צריך לשקול גם לדבר בפעולות דיבור שהן לא ישירות שמעבירות את המסר בצורה יותר רכה ויותר מקובלת.

תוכן פרופוזיציונאלי (proportional content) – זה השפה שבה המילים שבאות בין לבין

מילים אחרות יותר מרכזיות שמעבירות איזשהו מסר מסוים.

זו שפה או חלק מהשפה שאנחנו משתמשים בה כדי לתאר מצבים מסוימים ואירועים מסוימים.

למשל: אם אנחנו נגיד "האוטו היפה הזה הוא מהיר".

זה אומר 2 דברים:

- הוא מהיר

- הוא יפה

אנחנו מדברים משפט אחד עם תוכן מסוים (מהיר ו – יפה). ה – "ו" הזה מחבר את המשפט ואומר על האוטו שתי דברים במשפט אחד.

תוכן מבנה הנושא / תמה (the matic content) – זה הכי חשוב משלושת המרכיבים של השפה.

אנחנו בונים את התקשורת שלנו לא רק על בסיס המלל שלנו שאנחנו משתמשים אלא בהתחשבות לקהל השומע או קהל הקורא.

זה אומר שלפני שאנחנו מתקשרים כדאי לנו (ואנחנו צריכים לעשות את זה) לעשות איזה הערכה / לשפוט לגבי הידע של השומע לפני שאנחנו מדברים.. מה הוא יודע לגבי הנושא או התוכן שאני הולכת לדבר עליו.

ואנחנו משתמשים בשפה בצורה כזאתי שמנסים לשלב את מה שהקהל כבר יודע / מה שהקהל השומע כבר יודע בשפה שלנו...

אנחנו כאילו מנסים לשתף אותו פסיכולוגית / חשיבתית בתוך השיחה שלנו, אנחנו רוצים לדבר במילים שמדברים אליו תרתי משמע, לדבר במילים שהוא יכול להתייחס אליהן.

למשל: נורמן כאיש הנדסת אנוש הרבה פעמים יושב עם מתכנתים שמכינים תוכנה והתפקיד שלו זה ליישם את כל הקוגניציה הזאת / כל התיאוריה האלו על איך אנשים חושבים בתוך מה שנקרא YOUI (ממשק אדם מחשב – מה שאדם רואה במחשב ואיך הוא מגיב וכו').

נורמן צריך להגיע לשם ולשבת בקרב 2 לפעמים 15 מתכנתים שעובדים על הפרויקט והוא צריך לשכנע אותם למה כדאי שהם יבקשו ככה מהמשתמש ולא לעשות ככה וכו'... הוא מציע כל מיני דברים שבעצם אמורים להקל על המשתמש בתוכנה (נורמן מייצג את המשתמש).

חסר לנורמן לדבר עם קוגניציה כי אחרת יזרקו אותו מהמדרגות... אבל למרות שכל מה שהוא אומר / כל התוכן שהוא אומר זהו תוכן קוגניטיבי אבל המתכנתים לא רוצים הרצאה על קוגניציה, הם רוצים שנורמן ידבר איתם במונחים שהם מכירים... נורמן בעצם צריך להביא להם את כל הקוגניציה אבל במסגרת השפה שלהם ולכן עליו ללמוד את מה שהמתכנתים יודעים (שפת התכנות- איך הם מדברים אחד עם השני כדי לתכנת) כדי שהוא יוכל לשתול להם את המושגים שלי במסגרת הדברים שהם יודעים...

וזה מה שנקרא להכיר את הקהל! וזה חשוב לכל הדעות לתקשר.

גם אחרי שאתה מתקשר אתה מקבל תגובות, והתגובות הן תמיד יותר טובות כאשר הקהל יכול לעשות את האינטגרציה (מיזוג/שילוב) של מה שאתה מדבר.

נורמן גם עושה את זה יחד איתנו גם, כאשר הוא נותן לנו דוגמאות שבדרך כלל כוללות איזה מושג חדש אבל במסגרת מילים אחרות שמתייחסות למה שאנחנו יודעים...

הוא מנסה לחבר אותנו עם מסגרת הידע שלנו למושגים החדשים שהוא מלמד אותנו כדי שנזכור אותם.

כלול פה מה שאני יודעת ומה שקהל היעד יודע... האינטגרציה של שני הגורמים האלו מאוד קריטית כדי להעביר את המסר שאני רוצה להעביר וזאת אומרת, **"יעילות התקשורת"**.

יש שני מושגים שהם חשובים מבחינת המבנה של השפה מבחינה פסיכולוגית ותקשורתית:

- מבנה שטחי

- מבנה עמוק

זוהי מבנה שמדובר על משפטים – במשפט יש מבנה שטחי ובמשפט יש מבנה עמוק.

1. **המבנה השטחי** – מוגדר במבנה או ארגון שמתאר את רצף הביטויים במשפט כפי שהמשפט נאמר בפועל.

למשל: משה זרק את הכדור.

המשפט הוא בדיוק מגדיר את הפועל... המשמעות היחידה פה היא שמשה זרק את הכדור. זוהי מבנה שטחי, מה שכתוב / נאמר במשפט זה בדיוק המבנה של הפועל.

או **למשל:** אם אני אומרת הכדור נזרק ע"י משה.

סדר המילים במשפט הוא שונה אבל יש פה את אותה המשמעות כי גם פה אולי זה לא אלגנטי ולא משתמשים בזה כ"כ אבל גם המשמעות הזו איננה בספק.

ב-2 המקרים הפועל מוגדר באותה צורה עם ארגון שונה של המילים.

2. **מבנה עמוק** – זה המבנה את היחסים הדקדוקיים בין המילים או הביטויים שמצביעים על המשמעות המדויקת של המילים או העדיפויות.

למשל: ביקור קרובים יכול להיות מטרד.

מה הכוונה פה?

זאת אומרת, שלא תמיד נעים וזה לפעמים מטרד כאשר באים לבקר אותך... אבל זו לא המשמעות היחידה במשפט הזה!

המטרד זה תמיד שלי, אבל ביקור קרובים זה הם יכולים להגיע אליי ויכול להיות גם ביקור קרובים שאני הולכת לבקר אצלם.. אבל בכל מקרה לי זה מטרד!

זה מה שנקרא "משפט שמשמע לשתי פנים".

או **למשל:** משה ירה באיש עם האקדח.

המשמעות הראשונה היא שמשה ירה במישהו עם אקדח או שהוא ירה באיש שהחזיק אקדח.

ושבו, אותם מילים אבל 2 משמעויות שונות... אז המבנה העמוק שלהם שונה והמבנה השטחי שלהם אותו דבר.

הכלל הוא וחשוב לזכור: משפטים עם אותו מבנה עמוק אבל מבנה שטחי שונה אומרים את אותו הדבר.

המבנה העמוק, התוכן למעשה אותו הדבר אבל המבנה השטחי כלומר, המשפט עצמו שונה.

לעומת, משפטים עם אותו מבנה שטחי אבל עם מבנה עמוק שונה המשפטים האלו הם הרבה פעמים מעורפלים והם לא ברורים.. ואת המשמעות האמיתית קשה לדעת.

יש כאלו שלומדים, מרצים ומלמדים את החוקים האלו וגורמים למשפטים עם מבנה עמוק שונה ומשפרים את השפה כדי שיהיה יותר ברור, כלומר הופכים אותה מעורפלת למשפטים הרבה יותר ברורים (עם מבנה שטחי ברור) ... האנשים האלו עוסקים שבמה נקרא **"חוקי הטרנספורמציה"**.

כל מה שזה אומר זה שיש אנשים שמשפרים את השפה בחוקי הטרנספורמציה או מה שנקרא מה שלוקח את המבנה עמוק שהוא לא ברור ומעורפל והופך אותו לשפה עם מבנה שטחי שעושה את הכוונה ליותר ברורה.

והמשמעות של השפה הוא יהיה מבוססת על הטרנספורמציות האלו.. וזה לשפר את השפה כדי להגיד בדיוק מה שאתה רוצה להגיד.

דיברנו לפני כן על פוליטיקאים- הם לא רוצים את זה.

הפוליטיקאים טוב להם מאוד וזה משמש להם את המטרות שלהם כאשר לא בדיוק ברור מה המשמעות מאחורי מה שהם אמרו...

ומה שהם עושים זה אומנות כי זה לא במקרה! (וזה לא שקר)

לפעמים רוצים לדייק מאוד כדי שהשפה תהיה מובנת לחלוטין וחד משמעית ולפעמים השפה שאנחנו מערפלים אותה והופכים אותה ללא ברורה משרתת מטרת אחרות.

אבל **התפיסה של השפה מבוססת על כמה דברים:**

- קונטקסט – זה אנחנו כבר יודעים.
אתה יכול להגיד את אותו הדבר אם מסביב יש תוכן אחר אז אתה תפרש את הדברים בצורה אחרת וזה הקונטקסט.

- ציפיות – מה אני מצפה שיהיה בדיבור הזה או בפרק שאני קוראת.

- ידע

דוגמא:

הילדה הקטנה התעוררה בפחד מה _____ שלה.

התשובה היא חלום.

על בסיס הקונטקסט של המשפט (היא התעוררה), ועל בסיס הציפיות (בניסיון שלנו היא התעוררה מפחד מפני חלום ולזה אנחנו מצפים) ומהידע (כי אנחנו יודעים שבחלום יכול להיות סיוט וזה יכול להעיר).

ולכן כל זה גורם למצב שבמחקרים איפה שת את ה- " _____ " (למלא את החסר) אם המדבר משתעל בזמן הזה אין לזה שום השפעה. כלומר, אנשים ממלאים את החסר לא משנה מה קורה.. בלי המלל הזה אפשר להבין את הכול.
אפשר להכניס את המלל והסיכוי יהיה שאנחנו צודקים.. אבל אנחנו לא צריכים את המלל להשלים את המחשבה מכיוון שיש לנו את המרכיבים האחרים.
הקונטקסט (יש עוד דרך להביע את הקונטקסט) הוא הרבה מאוד משפיע על מה שאנחנו מצפים שיבוא אח"כ (זה דינמי) ... הרצף של המילים משפיע אח"כ על הציפיות, ועם רצף אחר יכולות לו ציפיות אחרות.

התפיסה של הדיבור לא בנויה רק על איך מילים נשמעות אבל על שלושת המרכיבים האלו (הם החזקים!) וזה אומר בגלל שאנחנו מדברים על מושגים קוגניטיביים: אנחנו מדברים על ציפיות, אנחנו מדברים על ידע, ואנחנו מדברים על קונטקסט (אולי קונטקסט יותר מבני מאשר קוגניטיבי) אבל כל השאר הם מחשבות (ידע וציפיות) וזה אומר שהשפה קשורה לחשיבה.

ופה אנחנו אנחנו מזכירים את מה שנקרא **"השערת היחסות הלינגוויסטית"** – וכל מה שזה אומר זה שהמבנה של השפה מביא או מוביל אנשים לתפוס / לפרש את העולם בצורה שונה מאנשים שמדברים שפה אחרת.

כלומר, ששפה כ"כ קשורה לחשיבה שאנשים שמדברים שפה אחת יכולים לחשוב על העולם בצורה אחרת רק בגלל השפה.

למשל: אסקימואים יש להם 7 מילים שמתארות שם.

לנו יש גם כמה מילים, מי שעוסק בסקי או מי שאוהב סקי מאוד יודע שיש שלג מסוגים שונים (יש שלג יותר קרח, יותר קשה, יותר רטוב, יש את האבקה וכו'...)

אבל לאסקימואים יש 7 מילים וזה כ"כ הרבה וזה חלק מאוד משפיע בסביבה שלהם, לפי השלג הרכבים (פעם זה היה כלבים ומזחלות) נוסעים פחות קשה או יותר קשה ... ויש כל מיני סיבות שבקטבים יש את הדרישה הזאת לדייק בסוג של השלג.

והם רואים את העולם אחרת ומגדירים את העולם אחרת בגלל השפה...

באנגלית יש רק מילה אחת לשלג: "snow".

אנשים דו לשוניים – כשאנחנו מדברים שפת אם ושפה נוספת שוטף אבל עדיין יש לי שפת אם...

יש כאלה שמדברים רק עברית ואנגלית או אנגלית ועברית, צרפתית ועברית ואנגלית וכו'... ייתכן מאוד שאף אחד מהם לא משנה כמה שפות הם מדברים הם לא דו לשוניים.

מה זה דו לשוני באמת?

אנחנו קודם כל נתייחס לשפה כצופן, כלומר אנחנו רוצים להביע משהו... אז אם אתה מדבר בתור צופן שפה זה אומר שאני יודעת שני קודים (אנגלית ועברית נגיד), והדו לשוני הוא מומחה בהחלפת הצופן. הדו לשוני הוא ברצף של מילים הוא מומחה בלהחליף ביניהם. וזה אומר שההגדרה האמיתית של דו לשוני – זה אחד שמדבר שפה ומדבר שיחה באמצע השיחה משום מה חסרה לו המילה בהבעה באותה שפה אז הוא מיד שולף מהשפה השנייה. וזה אומר שהם יכולים לדבר יותר טוב ויותר מובן עם עוד דו לשוניים, וזה חשוב.. כי זה לא תורם מי יודע מה לאנשים שלא יודעים את השפה.

כשאנחנו קוראים.. איך אנחנו זוכרים את כל מה שאנחנו קוראים?

אנחנו "לוכדים" כאילו את התוכן הכללי / את התמה מסביב.. זה מין היבט על מה שכתוב. אנחנו לא זוכרים פרטי פרטים. וגם כשמלמדים אותך לקרוא מהר בקורסים למיניהם.. הם מלמדים אותך לא להתמקד בכל אחד מהמילים ולא לבזבז זמן לחבר אותם באופן יזום מחשבתית אלא לקרוא כמה שיותר מהר מכיוון שהם בונים על זה שאת הנושא אנחנו נבין אחרי שקראנו. אנחנו למעשה, עושים סיכום מנטאלית של החומר שאנחנו קוראים כאשר אנחנו מתמקדים בתמה הכללית.. ואנחנו עושים הנחות.

ההנחות יכולות להיות:

- הנחות מראש (assumptims)
- הנחה (inference)

inference – זה התהליך של הנחה (לא מראש!).

כלומר, על בסיס דברים שאני קוראת אני מניחה עובדות.. אני יוצאת מתוך הנחה מה הפונקציה של הדבר הזה, והוא בסיסי להבנה. זאת אומרת, אני קוראת X,Y,Z,A..... ומשמם אני מסיקה מסקנה.. אבל המסקנה הזאת לא כתובה ולכן אני יוצאת מתוך ההנחה שהיא בנויה מהשפה.

דוגמא מהספר:

מספרים סיפור על אדם שמסתכל על הנוף ויוצא לטיול ואח"כ חוזר חזרה לבית שלו ונשאר לבד במשך שאר היום. מי האדם הזה?
אדם בודד, פנסינור, אדם שחוקר את הטבע, מבוגר....
יש כל מיני דברים שאנחנו יכולים להבין מתוך התוכן הזה. אף אחד מהדברים האלו לא קשור במפורש וזו התוצאה של "הנחה-inference".
המחברים הטובים ביותר, אלו שהם כותבים בצורה מדהימה, אלו שאנחנו לוקחים את הספר שלהם ולא יכולים להניח לרגע... אלו אנשים שבונים את השפה סביב סיפור שרוב מה שאנחנו מניחים בסופו של דבר / רוב התוכן של הספר לא כתוב במפורש.
הם גורמים לנו להניח על בסיס מה שכתוב דברים שהם לא כתובים ולהשלים בעצמנו את הסיפור... ולכן כל אחד יכול לקרוא את אותם מילים ויכול להסיק מסקנות או להניח את שאר התוכן וזה ישתנה בין אנשים מכיוון שהמילים שהכותב משתמש בהם מגרה לנו את יכולת ההנחה הזאת.

וההנחה הזאת באה מהניסיון של כל אחד בעצמו...
אז נראה לנו שהבנת הנקרא בנוי מ-2 תהליכים שהם למעשה סותרים לכאורה.
קודם כל אנחנו קוראים משהו ואנחנו מציגים את מה שאנחנו רוצים ממנו ... אנחנו מעיפים את הפרטים וזוכרים את הנקודות המרכזיות ואח"כ דרך ההנחה אנחנו מוסיפים.
קודם כל, קיבלנו את הכול ואנחנו זורקים את הפרטי פרטים וזוכרים רק את הבערך / את התוכן ואח"כ אנחנו משלימים מעצמנו אינפורמציה מתוך ההנחה שלנו ..
יכול להיות שבדרך זאת אנחנו מעוותים את מה שבאמת כתוב או לפחות את הכוונות של המחבר עצמו.
יש אמירה שאומרת "זה לא מה שהתכוון המחבר" – ואנחנו מגיעים אליה מתוך התהליך הזה שהוא תהליך גם סובייקטיבי (אני קוראת והמילים יכולות להיות מאוד עשירות) אבל אני זוכרת אח"כ רק את התמה המרכזית ואח"כ אני מוסיפה דברים אחרים שהם לכל הדעות אפילו לא היו שם...
ובשביל זה אנחנו צריכים להתמקד בתוכן ולהבין קודם כל על מה מדובר... ויש את הספרים היום שיש להם בכריכה מאחורה את התקציר של הספר וזה אמור לתת לנו כבר את התמה / את התוכן .. איזושהי מסגרת מאוד דלה, ממש סעיף קטן ועל בסיס הסעיף הזה אדם מחליט על אם הוא קונה את הספר או לא.

הנחות מראש (assumptims) – הנחה היא כההליך והנחה מראש אלו שני דברים שונים.
הנחות מראש זה אנחנו מניחים מהבסיס ידע שלנו עוד לפני שאנחנו קוראים..
כאשר אנחנו קוראים אנחנו משווים את מה שאנחנו יודעים (לפני הקריאה) עם מה שכתוב. זאת אומרת, אני כבר מגיעה לספר או למשהו אחר כתוב מזווית מסוימת שבאה מכל הניסיון שלי בעבר בLTM.
אני מגיעה לקריאה עם ההשקפה זאת / עם הזוויות חשיבה האלו וזה הנחות מראש.

הנחה (inference) – היא תהליך זה בא תוך כדי הקריאה כאשר על בסיס מה שכתוב (לא על בסיס הניסיון שלי!) אני מניחה שהדברים יתפתחו בצורה מסוימת.
קשור לזה גם ניסיון כן, אבל זה לא שיש לי אותו לפני.. אלא שאני מפעילה אותו תוך כדי הקריאה.

הערות של נורמן למבחן:

- לחזור לסכמות בפסיכולוגיה חברתית (סכמת אירוע, סכמת אדם וסכמת זירה)
- באתר יש קובץ של - 8 הנחות של "תיאורית הסכמה"
- וללמוד מהתוכן של המחברת כמובן

שיהיה בהצלחה ! ☺